

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي بیروباویری به تهنه‌ها خوا په‌رستی

رونگردنه‌ودی دژدگانی یا له پایه‌گه‌م گه‌روودگانی له هاویه‌شی په‌یدا کردنی گه‌وره و بچوک و
په‌ک خستن و داهینان و تازه‌گه‌ری و گه‌نی شتی تر ...

د مصباح بن شوقان بن عبدالله الشوقان

منتزی
اقرأ الثقافی

www.ahlamontada.com

بۆدابه زاندىنى جۆره ها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدراي دانلود كتاپهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

۲۶۲

ف ۲۳۲

الفوزان، صالح بن فوزان بن عبدالله

بیرو باوهری تهنھا خوا پەرستی. شیخ صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان،
 وەرگیرانی احمد میرزا پوستانه می ژیرو، سلیمانی، چاپخانه ی سیقا، ۱۴۳۰-۲۰۰۹.
 ل. ۲۶۱

۱- نایینی ئیسلام - بیرو باوهر ۲- ئیسلام - تهنھا خوا پەرستی ۱- ناویشان
 ب- زنجیره ج - وەرگیر.

به پنی یاسای چاپمه نهی ژماره (۱۰) ی سالی ۱۹۹۳ ژماره ی سپاردنی سالی ۲۰۱۰
 له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی (۱۲۸۹) ی سالی (۲۰۱۰) ی پی دراوه.

ناوی کتیب: بیرو باوهری تهنھا خوا پەرستی.

ناوی نوسهر: صالح فوزان بن عبدالله الفوزان.

ناوی وەرگیر: نه حمده میرزا پوستانه می ژیرو.

بابهت: بیرو باوهری ئیسلامی.

ناوی چاپ: چاپخانه ی سیقا.

سالی چاپ: ۲۰۱۰.

شویتی چاپ: سلیمانی.

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه.

ژماره ی پۆلین له سیستمی دیوی دهیی دا: ۲۶۲ / ف ۳۳۲.

پېښه کی

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبيه الصادق الأمين، نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين... وبعد:

نم ګتیبه که بریتیه له زانستۍ تهنه خوا په رستۍ، تابوم کرابیت تیايدا چاوه دیږی کورتۍ و ساده و سانایۍ دهرېرېنه کانیم کړدوه، سودم له زوریک ګتیبه ژدېدو سهرچاوه کانی پېښه واو ناوداره به پړزه کان وهر ګرتوه به تاییه تی ګتیبه کانی شیخی نیسلام ابن تیمیة، وګتیبه کانی ناوداروبلیمهت ابن القیم، وه ګتیبه کانی شیخی نیسلام محمد کوری عبدالوهاب و شاګرده کانی (قوتاییه کانی) له پېښه وایانی نم بانګه وازه پیروژه ی نیسلامه، نه وهی که ګومانی تیدا نیه نه وهیه که زانستی بیروباوه پی نیسلامی زانستیکی بنه پرتیه که پېویسته ګرنګی ته واوی پی بدریت له پوی فیږ بونی و ګوتنه وهی واته فیږ کړنی موسلمانان و هروها کار کړدن پی و پړه ګ دانده وهی له ژیانی پوژانه دا، بو نه وهی خوی ګوره کړدوه باشه کانمان لی وهریګریت و سودیشی ه بیت بو خه لکی، به تاییه تیش نیمه که له پوژګارنکی وا داین که پریه تی له ته وژمه لادهره کان و ته وژمی نیلحادی، و ته وژمی سؤفیکه ریټی و په به ناییه تی (الرهبنه)، و ته وژمی ګوپه رستۍ و بت په رستۍ پوچل، و ته وژمی داهیتان و تازه ګه ری و داتاشینی پېچه وانه و دژي پړګه ی هیدایه ت و پړنومایی پېغه مبه رایه تی، هر ه مویان ته وژمانیکي مه ترسیدارو تیک دهرن نه ګر بابای موسلمان چه کدار نه بیت به چه کی بیروباوه پی پاسته قینه ی پال پشت به قورئان و سوننه ت که پېشینه ی پیاو چاکی نم نوممه ته له سهری بون، که شایه نی نه وهیه هه مو نه و ته وژمه ګومړاو سهرلیشیاوانه پابعالیت به ره و زیلدانی میژو. نم و ده خوازی و ده بی ګرنګی ته واو بدریت به فیږ بون و فیږ کړدن و په روه رده کړنی پوژله ی موسلمانان له سهر بیروباوه پی پاسته قینه ی نیسلام له سهرچاوه په سهرن و بنه پرتیه کانی نم نایینی نیسلامه.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد و آله وصحبه.

د هر گای یه که م

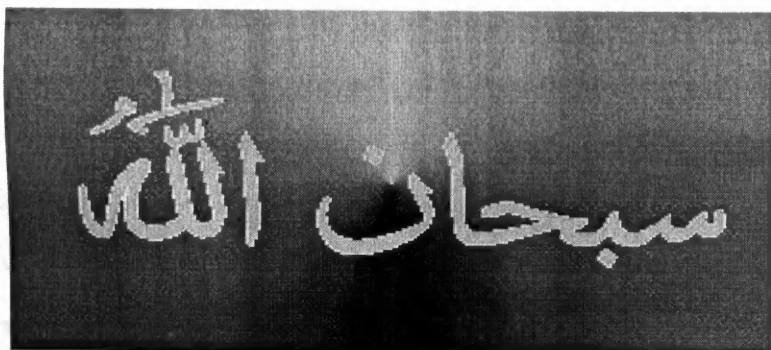
د هر وازه ی لی کوئینه وده و تویرینه وده له بیرو باوهری نیسلا می

که له م به شانہ ی خواره وده پیک هاتوه:

* به شی یه که م: واتای بیرو باوهری پونکر د نه وده ی گرنگی و بایه خیه که ی، به وده ی که بریتیه له بنچینه و بنه مایه ک ته لار و کوڅکی ثابینی نیسلا می له سهر داده مه زریټ.

* لقی دوه م: ژږده رو سهر چاوه کانی بیرو باوهری پاسته قینه، به رنامه و مه نه جی پیڅینه ی پیاوچا کان که له سهری پوښتون .

* لقی سئ یه م: لادان له بیرو باوهری پښاکانی خوپاریزی لی ی.

به شى يه كه م

واتاى يرو باوهر وونكر د نه وهى گړنگى و بابه خه كهى، به وهى كه بریتیه له بنچینه و
بنه مایه ك ته لار وكوشكى نایینی نیسلاى له سر داده مه زړیت.

* يرو باوهر له زماندا؛ له گړى به ستي يوه وه رگړاوه، كه بریتیه له به ستنه وهى شتيك
به شتيكى تره وه، نه وام گرېدا، دل و ويژدانى خوم پتوه گرېداوه.
وه يرو باوهر: نه وه يه كه مړوف بنه مای نایینی خوى له سر داده مه زړینیت، ده لئن فلان
كه س يرو باوهر پيكي پته و پاكو بيگه ردی هیه، واته له دودلى و گومان به دوره و
پاريزاوه. وه يرو باوهر كارو كرده وهى دل، كه بریتیه له پروا بونى دل به شتيك و به پاست
زانين و پشت پاستاندين و پى قايل بون و په سندن كړدى.

* وه يرو باوهر له شهرعدا: بریتیه له پروا بون به خواى گه وړه و به فریشته كان و
به كتيبه كانى و به نيردراو پتغه مبه ران و به پوژى دواى و پروا بون به قه زاو قه در خيرو
شه پى، كه نه مانه پى يان ده گوتريت: پايه كانى ثيمان.

شهریعت

شهریعت ده كريت به دو به شه وه: يرو باوهر په كان و كارو كرده وه كان:

يرو باوهر په كان: نه وه يه كه په يوه ست نيه به چوڼيه تى كار كړنه وه وه كو پروا بون
به په روه ردگاريتى خواى گه وړه و واجب بونى به نديا تى كړدن بق خواى گه وړه، و پروا بون
به باقى پايه كانى باوهر (الایمان) كه پى ي ده گوتريت: بنه په تى يابنه ما.

وه كرده وه كان: بریتیه له وهى كه په يوه سته به چوڼيه تى كار كړدن يا نیش پى كړدن و
نه نجامدان وهك نويزو و پوژو گشت حوكمه كرده كيه كانى تر، كه پى يان ده گوتريت: لقى (فرعية)
چونكه له سر نه و پاستى و ناراستيه يادروستى و نادروستى و خراپيه داده مه زړیت^(۱).

دهى يرو باوهر پى راسته قينه بنچينه و بنه مایه كه كه بناغى نایینی له سر داده مه زړیت و
پتوه ريكيه كرده وه كانى پى ده پتورين و پاست ده كرينه وه، هه روه كو خواى گه وړه
ده فهرموى: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾^(۲).

(۱) شرح العقيدة السفارينية (۴/۱).

(۲) سورة الكهف: (۱۱۰).

هه روه ها ده فـرموى : ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۱). هه روه ها ده فـرموى : ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (۲).

نهم ثايه ته گه له پيروزانه و ا تا كانيان واده گه يه نن كه كرده وه كانى مروؤ وه رنا گيرين و قبول نين تاكو نياز پاكي ته واوو نيخلاسيه تي ته واو نه بيت و خالى بيت له پيس و پوخليه كانى هاوېه شو هاوېل دانان، هه روه ها گرنگى و بايه خ پيدانى پيغه مبه ران - صلات و سه لامى خويان له سهر بيت - له پيشه ننگى كاره كانياندا بو پاك كړدنه وه و چاك كړدن و هينانه وه سهر سكه ي بيروباوه پ بوه، به لى يه كه مين شتيك كه داوايان له گه له كانيان ده كړد به ته نها خوا په رستى و به ندياه تي كړدن ته نها بو خواى په روه ردگار

ب - واته : هه كه سيك خوازيارى گه يشتنه به خواى په روه ردگارى خوى باكرده وه ي چاك بكات و هاوېه شو هاوېل بو خواى گه وړه دانه نيت و به ندياه تي بو غه يري خوا نه كات. وه رگيږي.

(۱) — سورة الزمر: (۶۵)

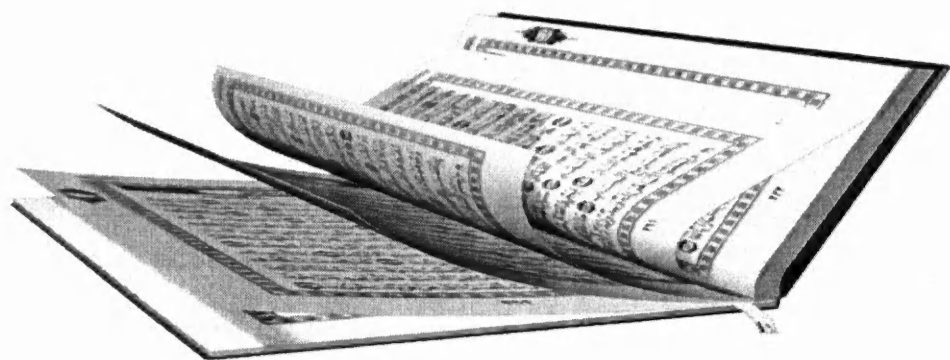
ب - واته : نه ي محمد ﷺ به دلنښه وه سروسلمان يو توو بو پيغه مبه راني پيش تو كړدوه و پيمان گوتون كه كه گه ر هاوېل بو خوا دابنن همو كړدوه باشه كانتان رهش ده بڼه وه وه ل ده ورن و له كو تا يي دا له زيانمندان ده ژميردرين. وه رگيږي.

(۲) — سورة الزمر: (۲-۳).

ب - واته : پر به دل خوا په رسته و نياز پاكي و نيخلاسيه تي بو خوا هه بيت ، په رستن ته نيا شايسته ي خواى گه وړه يه و هيچ كه سو هيچ شتيكي تر نيه كه به هق په رستريت و شايسته ي نه و په رسته بيت ته نيا زاتي خواى په روه ردگار نه بيت و دين هه ر ه ي خوايه و به س، به لى په رستنى پاك و بيگه ردو دور له پيس و پوخلي هاوېل و هاوېه شو ته نها ه ي خواى گه وړه يه و به س، هيچ كه سو هيچ شتيك بيجگه له خواى گه وړه به دؤست و پشتيواني خوتان مه زانن، بيگومان خواى گه وړه نه مانه له پوژى دوايى دا كه جياوازي هه بوه له نيوانياندا دادگايي ده كات كه جوئ له خواى گه وړه كه سو شتي تريان په رستوه، نه وانه ده لئن نيمه ته نيا بو نه وه مان په رستون كه له خوامان نزيك بكه نه وه و واسپته بن بومان له لاي خواى گه وړه، به لى نه وانه داداگايي ده كرين له سهر نه و بيرو بوچونه ي كه جيا بون تايدا، چاكيش بزانن كه خواى گه وړه هدايه ات يارمه تي نه و كه سانه نادات كه بيرو باوه يري بوچل و هه لايان گرتوه و هه ر سورن له سهر هه له كانى خويان و پيگه ي سهر ليشنواوي و گومراييان گرتوه و لى لا ناده ن، ناخر نه وانه خويان به ويستي خويان نه و پيگه چه و ته يان گرتوه. ده بى سزاي خو شيان بچيژن. وه رگيږي، به سود وه رگرتن له ته فسيري گوله شه ن ب ۱۲۰۱.

بو، دور که وټنه وه و واز هیټان و کشانه وه له به ندایه تی کردن و په رستشی که س و شتیکی تر جوئ له خوای گوره. هره کو خوای گوره ده ف رمویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ سورة النحل: (۳۶). به لئ، هه مو پیغه مبه ریک گفتارو یه که مین داوایه که له گه له کانیان ده کرد نه م ده سته واژه ی: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ سورة الأعراف: (۵۹ — ۶۵، ۷۳، ۸۵). واته: ته نیا خوای گوره به رستن و هیچ خواجه کی تر تان نیه بیجگه له خوای گوره که به هق به رستریټ. نه وه بو نوح و هود و صالح و شعیب و باقی پیغه مبه رانی تره مان داوایان له گه له کانی خوایان ده کرد.

پیغه مبه ر و ﷺ دواى نه وه ی په یامی پیغه مبه رایه تی بو هاته خوار سیژده سالی په به ق له مککه مایه وه ته نیا خه لکی بو ته نها خوا په رستی بانگ ده کرد و سه رقالی پاک کردنه وه و چاک کردن و راست کردنه وه ی بیروباوه ی ئیسلامی و به ته نها خوا په رستی بوه ، چونکه نه مه تاکه پیوه رو تاکه بنه مایه که که ته لارو بینای ئایینی له سهر داده مه زریټ. بانگه شه کاران و چاکخوازن له هه مو کات و زه مینه یه کدا شوین پی ی پیغه مبه ران و نیردراوانیان گرتوټه بهر، سه رها ته له بانگه وازی کردن و داوا کردنیان له خه لکی بو ته نها خوا په رستی ده ستیان پی کرده، خه ریکی راست کردنه وه و چاک کردنی بیروباوه پ بون، نه مجار دواى نه مه پویان کردوټه کارو باره کانی تری ئایین و راست کردنه وه یان.

به‌شی دوه‌م

ژیندرو سه‌رچاوه‌کانی بیروباوه‌ری راسته‌قینه، به‌نامه‌و منه‌جی پیشینه‌ی پیاوچاگان
که له‌سه‌ری رۆښتون.

بیروباوه‌ری ئیسلامی برینراوه‌ته‌وه (توقیفه)، ناچه‌سپیت مه‌گه‌ر به‌به‌لگه‌و سه‌لماندن
بیت و له‌لایه‌ن شه‌رعزان یا شه‌رع دانه‌ره‌وه بیت، جیگای کۆشش و هه‌ول و پاو بۆچونی تیدا
نابیته‌وه. هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌و ژیند ره‌ه‌کانی ته‌نیا له‌قورئان و سوننه‌تدا کورت هه‌لاتون
واته تاکه سه‌رچاوه‌ی پاک و بیگه‌رو زولالی بیروباوه‌ری راسته‌قینه‌ی ئیسلام ته‌نیا
قورئان و سوننه‌ته، چونکه که‌س له‌خوای گه‌وره‌ شاره‌زا تر و زانا تر نیه به‌زاتی خۆی و
چیش پێویسته بۆخۆی، وه‌که‌سیش به‌قه‌د خوا نازانیت که‌زاتی ئه‌و چه‌نده پاک و بیگه‌رده
و دوره له‌هه‌مو خه‌وشیک، هه‌روه‌ها که‌سیش له‌خوا شاره‌زا تر و زانا تر به‌پێغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ، هه‌ر بۆیه‌شه که منه‌ج و به‌نامه‌ی پیشینه‌ی پیاو چاک (السلف الصالح) و ئه‌وانه‌شی
که‌شوین که‌وته‌ی ئه‌وان هه‌تا دنیا دنیا به‌تاکه سه‌رچاوه‌ی بیروباوه‌ره‌که‌یان ته‌نیا
قورئان و سوننه‌ته‌و به‌س.

هه‌رچی قورئان و سوننه‌ت هه‌تاویه‌تی و پای ده‌گه‌یه‌نیت ده‌ریاره‌ی مافه‌کانی خوا
به‌رزو بێ هاوتا به‌پایان پێی هه‌تاوه‌و وه‌ریان گرتوه‌و وه‌ری ده‌گرن و کاریان پێ کردوه،
وه‌نه‌وه‌شی که‌له‌کتیبه‌که‌ی خوا واته له‌قورئان و له‌سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی دانه‌بیت و
له‌لارا هه‌تتا بیت فێی یان داوه‌و وه‌لایان ناوه‌و نه‌به‌پایان پێی هه‌به‌وه‌ نه‌کاریشیان پێ
کردوه، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش بوه هه‌یج جیاوازی و جیاپایه‌ک له‌نێوانیاندا پوی نه‌داوه له‌بۆاری
بیروباوه‌ر (العقیده) دا، به‌لکو بیروباوه‌ریان یه‌ک بوه، و یه‌ک پیزو یه‌ک کۆمه‌ل بون، چونکه
خوای گه‌وره ده‌سته‌به‌رو گرێنتی داوه به‌ئێه‌و که‌سانه‌ی که‌ده‌ست گرتون به‌قورئان و
به‌سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ که‌له‌سه‌ر یه‌ک و شه‌ (الکلمه) کۆیان بکاته‌وه، وه‌له‌سه‌ر
بیروباوه‌ریکی راسته‌قینه‌و یه‌ک به‌نامه‌و یه‌ک منه‌ج یه‌کیان پێی بگریت و پێی دامه‌زراو
کۆیان بکاته‌وه. ئه‌وه‌ته خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
﴿سورة آل عمران: (۱۰۳). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُذًى

فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى (١). هر له بهر نه مه شه ناو نراون دهسته يا گروپي پزگار بو له ناگرۍ دوزخ (الفرقة الناجية). چونکه پټغه مېرمن عليها السلام له و کاته ي که هه والي په رته وازه بوني نوممه ته که ي بڼه خفتاوسي دهسته و گروپ به موسلمانان راگه ياند شايدې پزگار بوني نو گروپي دا، و فرموي: هر هه مويان ده چنه ناو ناگرۍ دوزخ ته نيا دهسته يه کيان نه بښت. وه کاتيک پرسياري نه وې لي کرا که نه و دهسته يه کيڼ؟ فرموي: {هي من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي} (٢).

راستيه تي هم فرموده ي پټغه مېرمن عليها السلام هاته دي کاتي هه ندي له خه لکي بيرو باوه په کيان له سره بنچينه و بنه ماي غه يري قورئان و سوننه ت دامه زړاند، له سره بنه ماي زانستي که لام (علم الكلام) و بنچينه ي لوجيکي و ژيري که (المنطق) که له فله سوفه يونانيه کانه وه به ميراث بويان ماوه ته وه و له فلسه ي يوناني و ناموسلمانان يان وه رگرتوه و راگويزتوه، نه وه بو به وې هم پي خزین و هه لخليسکانه لادان و په رته وازه يي و جيا جيايي و پشت له يه کتري کردن سهری هه ل داو بيرو باوه په کيان په رته وازه ي تي ده که وت و نه نجام جياوازي که وت و شه و گفتاريانه وه، کومه لي موسلمانان جيا پاو په رته وازه بون، نه نجام درزو که له بهر که وت ناو ته لارو بينايي کومه لگه ي ئيسلاميه وه هر وه کو ئيستا به چاوي سهری خومان ده بينين.

***

***

***

(١) — سورة طه: (١٢٣).

ب. واته: نه گهر هتدايه ت و پنگي راستي منتان بڼه ات، به دلنيايي وه نه وې شوين نو پټنومايي ي من بکه وېت و ده ست به ناييني منه وه بگريت هه رگيزاو هه رگيز پنگي راستي لي گوم ناييت و سهری لي ناشي وېت و گومرا ناييت. وه رگير،

(٢) — رواه الإمام أحمد.

ب. واته: نه وې له سره نه و پنگه و به رنامه يه بېوات که ئيستا من و هاوه له کانم له سهری ده پوين. وه رگير.

به شى سى يه م

لادان له بېروباوه پېرېگاگانى خو پارېزي لى ي.

لادان و خلیسکان له بېروباوه پېرې راستقینه ی ئیسلام تیدا چون و ون بونه، چونکه بېروباوه پېرې راستقینه پالنه رو فاکته ریکی به هیزه بۆ کار کردنی به سود (العمل النافع)، تاکی کۆمه ل به بې بېروباوه پېرې راستقینه و دروست نیچیریکه بۆ نه ندیشه و بېرو خه یاله پېرو پوچه کان و دودلی و پاراو ناآرامی یه کان که له وانه یه سات به سات له سر دل و دهر و نو میشکی دا که له که بېن و بېنه په رده یه کی په ش و بۆگن به سر چاوی داو سومای چاوه کانى دابپوشن و پېگای پوشن و ژيانى به خته وه رى و سهر فزان پى نه بیئت ، مه تاکو به جوړیکى وا ته لاره کانى ژيانى نه و نه ده لى ته سک ده بنه وه (کورده گوتنه کونه مشکی لى ده بنه قه یسهرى - وه رگېر -) به دوا دهرویه دا ده گه پیت له که له و ژيانه ئالوزو ته نگه به رى و ناخوشه پزگارى بیئت جانگه ر به خق کوشتنیش بیئت، هه روه کو ئیستا له ژيانى زوړیک له تا که تا که کانى کۆمه لگه دا ده یان بینین که پېگای سهر فزانى و به خته وه رى بېروباوه پېرې راستقینه ی ئیسلامیان گوم کرده و له زه لکاو ی بى باوه پېرې و گومپایى دا ده ژین. نه و کۆمه لگه یه ی که بېروباوه پېرې راستقینه ی ئیسلامى له ده ست داوه ژيانىکی ئاژه ل ئاسا ده ژیه ن و کۆمه لگه یه کی ئاژه لاین و هه مو بنه ماو کۆلکه و پاگره کانى ژيانى سهر فزانى و به خته وه ریان گوم کرده، هه ر چه نه ده زوړینه پاگرو بنه ماکانى ژيانى ماددیشیان له ده ست دابیئت که زوړ وایه به ره و هه لوه شانه وه و له به ر یه ک چون و داپوخانیان ده بات، هه روه کو به چاوی خۆمان نه م راستیان له کۆمه لگه کافرو بیباوه په کاند ده بینین، بۆ؟ چونکه نه و بنه ماو کۆلکه مادیان هه میشه پتویستیان به ئا راسته کردن و ده سته گرویی و پتو مایى هیه بۆ سود وه رگرتن له و سودو که لک و تاییه تمه ندیان، دیاره گومانى تیدا نه که هیچ ئا راسته کار و پتو ماییه کی تر نه نه م تاییه تمه ندیه بیئته دى جگه له بېروباوه پېرې راستقینه ی ئیسلام، هه روه کو خواى گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ (٧). وه هه روه ما

ده فرموي: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَآلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنْ اْعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسْتُ لِمَنْ الرِّيحُ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا لَنُدْفِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اْعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾﴾.

دهی هیزی بیروباوه پټویسته له هیزی مادی جیا نه کړیته وه، نه گهر بیت و لیک جیا بښه وه و بهر و بیروباوه پټی پوچل لایدات، نه و به بی نیمان و بیروباوه پټی هیزی مادی ده بیت هکارو فاکتريکی تیک دهر و هره س هیته رو سهره نگوم و سهر و لیژ بونه وه،

پ. واته: نهی نیردراوان و پیغه مبرانی خوا بخون و بخونه وه له شته حال و پاکه کان و کرده وه و کاری چاک بکن و له خوا به ولوه هیچ که س و هیچ شتیکی تر مه پرستو و به ندایه تیان یو مه کن. و هر گټې.
(١) — سورة سبا (١٠ — ١٣).

پ. واته: ټیمه به خشش و نازو نیعمه تی خومان به داود به خشې بو، و فرمانان به چیاکان و بالتده و دارو به رده کان دا بو که کاتې و یرده کانی (مزایم) ده خوښیته وه له گه لی دا بلینه وه، چاکه له گه لیاندا ده گوته وه تابلیه کی خوش دروست ده بو. چونکه داود دهنگو سده دایه کی خوشی هه بو. هه روه ها ئاسمان بو نه رم کړد بو پټی نه وهی گهر می بکات. نه مهش په کیکه له و موعجزانه ی که خوا به داودی به خشې بو، فرمانان به داود کړد که له ئاسن زړی فراوان و دریز دروست بکات، به پټو پټکی ئالقه کانی بگه پټینه په و له یه کترین گیر بکات، به شپوه په که کاتی جهنگدا بتوانریت خزی پټ بیاریزیت هه روه ها پمیش نه چیت به نتوان ئالقه کانی دا. هه روه ها پټی ده فرموي: خوت و نه وانه شی وان له گه لی دا که کرده وهی چاک بکن، بیگومان من ناگادارو بینام به و کرده وانه ی که نه نجامیان ده دن، ټیمه بامان رام کړد بو یو سلیمان تابه پټی فرمانه کانی نه و بپروات به پټوه کاره کانی یو پایه پټیت، به شپوه په که ماوه ی پویشتنی مانگیک پټکا له دانه پوژنکدا بپرت، هه روه ها له و سهریشه وه ماوه ی گه رانه وهی به دانه پوژنکی تر بپرت. هه روه ها کانگای مسمان بو دهرخست و بزمان نه رم کړد، هه ندیک جنوکه شمان خستنه ژیر ده ستلات و فرمانیه وه به موله تی خوی گه وره فرمانه کانی جی بکن و هرچی بپوټ بو دروست بکن. جائه گهر هر کامیک له و جنوکه نه له فرمانی ټیمه ی لایده نه و سزای ئاگری نوره شی توند و تیزمان پی ده چشتن. نه و جنوکه نه کوشک و تالارو په یکه رو مزگوت و شوپنی خوا په رستی و تشت و سینی گه وره گه وره وک حوزو مه نجه لی گه وره ی وایان بو سلیمان دروست ده کړد. نه و نه ده گه وره بون له جیکه خویان نه ده جولنران. ټینجا خوی گه وره ده فرموي: نهی ئالی داود سوپاسگوزاری نازو نیعمه متو به خششه کانی خوی گه وره بکن هه رچه نه ده که میک نه بیت له به نه ده کان سوپاسگوزاری خوا نابین و شوکرانه بژیر نین. ته فسیری گوشه ن ب ١١٤٤-١١١٥. و هر گټې.

هر وړه کو نه مړو له ولاتو د هوله ته کافره کاندې که هڅې مادې نوريان له بهر د هس دايه ده بيبين، به لام له بيرو باوه پي راسته قينه بي به شو مال ويران.

وه لادان له بيرو باوه پي راسته قينه کو مه ليک هوکارو فاکتري هن پيوسته بيان ناسين، گرنگه کانين:

(۱) نه شار مزايي و تينه گه يشتن له بيرو باوه پي راسته قينه: به هوي پشت هل کردن له غير بون و فير کردن بيرو باوه پي، يا خود که متري خه مي و گوي نه دان و گرنگي نه دان به بيرو باوه پي نيسلامي هه تا واي لي ديت به ريه ک پيدا ده بيت بيرو باوه پي نيسلامي هر نانسيت و نازاني چيشه!! چاک و خراپي لي تیکه ل ده بيت نازاني کامه پيچه وانه و دره کاني بيرو باوه پي نيسلامين، و هق به ناهق ده زانيت و ناهق يش به هق، هر وړه کو عمری کوپي خه تباب ﷺ گوتويه تي: (پايه کاني نيسلام يا گري يه کاني نيسلام گري له دواي گري ده بنه وه هه تا کو که سانتيک يابره ريه ک له نيسلامدا پيدا ده بن نازان نه فامي هر چيشه).

(۲) دمارگيري و پابه ند بون بهو بيرو باوه پو ريچکانه ي که باوک و باپيران له سهری بون: ده ست گرتن بهو بيرو باوه په هر چنده پوچل و به تاليش بيت، پشت کردن له درو پيچه وانه کاني نه و دمارگيري به هر چنده راست و هق يش بيت. هر وړه کو خوي گه وړه ده فهرموي: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آَلَفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (۱).

(۳) لاسايي کردنه وهی کويرانه: به شوين که و تنی قسه و قسه لوکی خه لکی له بواری بيرو باوه پردا بي نه وهی به لگه و نيشانه ي راستی و دروستی بپرسن يابزان، و بي

(۱) — سورة البقرة: (۱۷۰).

ب - واته: شوين که و ته کاني شيطان له جوله که و گاورد ديانه کان و موسلمان شله ژاوو بهوا شلوقه کان نه گهر پي يان بگوترايه شوين به رنامه و ياسای خوا بکون، ده يان گوت: نه خير نيتمه ته نيا شوين باوک و باپيراني خومان ده که وين و له سر نه و به رنامه يه ده پوين که نه وان له سهری بون، ده ي باشه مه گهر باوک و باپيرانيان که سانتيکی گومړاو سهر ليشيواو نه بون، هيچ عه قل و ژويه کيان نه بوو عه قل يان به ريگه و به رنامه ي خوا نه ده شکاو عه قل کول بون. وه ريگي به سود وهر گرتن له تفسيري گولشن ب ال ۶۷.

نهوہی بزائن تاکوی راسته و چنده هلهیه، هروهکو له واقعیه تی دهسته و گروپه پیچه وانه کانی قورئان و سوننهت دا ده بیینین له جه همه یه کان و موخته زیله کان، نه شعریه کان و صوفیه کان، و غیری نه وانش پویاندان که لاسایی پیشه و گومراکانی پیش خویان ده کرده وه، تا گومراو سهرلیشیواو بون و له پیگه ی راستی بیروباوه پی راسته قینه ی نیسلام لایان دا پی یان هه لخلیسا.

(٤) زیده رهوی له ئاستی خوشه ویستانی خواو پیاو چاگاندا (الأولیاء والصالحین): له پله و پایه ی خویانیان تی په راندن، به جۆریکی و بیروباوه پیاو و ابو که نه وانه جۆره کارو کرده وه یه که ده که ن که له خوا به ولوه له توانای هیچ که سیکی تر دا نه بو و نه، له سود پی گه یاندن و لادانی زیان و به لاو موسیبه ته کان و ه کردنیان به واسیته له نئوان خوی گه و ره و له نئوان خه لک و دروستکاره کانی خوا بۆ جی به جی کردنی پیداو یستییه کانیان و وه لام دانه وهی دوعا کانیان، تاکاره که به وه گه یشتوه به ندایه تی کردن بۆیان جگه له خوی گه و ره (واته به ندایه تی کردن بۆ غیری خوا چ بۆ بت و سه نه مه کان و چ بۆ نه ستیره و هساره کان و که سو به رنامه و مالی دنیا و گور پرستان و بیرو پیاو چاک و مه زاره کان و... تد. وهرگپ.)، وه خو نزیک کردنه وه لئ یان به وهی قوریانی کردن و سه ربیرین له سه ر گۆپو مه زاره کانیان و نه ز کردن بۆیان، هروه ها دوعا و پا پانه وه لئ یان و هانا بۆ بردن و داوی مه ده د کردن لئ یان، هروه کو نه مه له گه لی نوح دا پوی دا به رامبه ر به پیاو چا کانیان کاتی گوتویانه: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (١). هروه ها له پوژگاری نه مپوژماندا له زۆریک له ولاتاندا له لایه ن گور پرستانه وه نه م بیروباوه ره هه له و چه وته باوه و پوی داوه.

(١) — سورة نوح: (٢٣)

ب. واته: گه و ره و سه ر کرده کانی گه لی نوح بۆ ریکا کرتن له بپوا مینانی خه لکی جۆره پلان و فپو فیلکی زۆر گه و ره یان دروست کردو به شوین که وتوانی خویانیان ده گوت: نه که ن هه رگیز ده ست له خواکانی خوتان هه ل بگرن واته. له بت پرستی و نه که ن واز له وه ددو سواو یه غوپ و یه عوق و نه سر به یین. که نه مانه کاتی خوی له ناو گه لی نوح دا پیاو چاک بون. وهرگپ. به سود وهرگرتن له ته فسیری گولشه ن ب ١٣٨٧.

(۵) بئ ناگایي و ورد نه بونه وه و پشت هه لگردن له به لگه و نيشانه کانی خوی گه وره له م بونه و مرو له م گه ردونه پان و پوردها: پشت کردن و ورد نه بونه وه و تیرا نه مان له به لگه و نيشانه کانی خوی گه وره له بونه وهر (الکون) و نایه ته قورئانیه کان و پو کردن و شانازی کردن به ده سته و ته شارستانه مادیه کان، به جوریک و ا گومان ده کهن که نه م جوره کارانه به ته نیا له توانای مرو قدايه. بویه مرو ثیان به گه وره داناه و داده نین، وه نه م نازو نیعمه و ده سته و تانه ده خنه پال هه و لو تی کو شان و زیره کی و داهینانی مرو ق. نه که له به خشش و نیعمه ته کانی خوی گه وره. هه روه کو قارون له پوی موسادا دهی گوت: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ سورة القصص: (۷۸). هه روه کو مرو ق ده لی: ﴿هَذَا لِي﴾ فصلت: ۵۰. واته: نه م به نازایه تی و زیره کی و بلیمه تی خوم پیدا کرده. هه روه ها: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ سورة الزمر: (۴۹). بئ نه وهی بیر بکه نه وه و پروانه گه وره یی و ده سله تی له بن نه هاتوی نه و که سهی که نه و هه مو بونه وهر و گیان له به رانه ی هیئاونه ته دی و نه و هه مو جیاکاری و تاییه تمه ندی و ده سته و ت و نازو نیعمه و به هره یه ی پی به خشبون و مرو قی هیئاونه ته دی و نه و هه مو هیزو ده سله تی و توانایه ی پیداه و بؤ هیئا نه دی نه و هه مو تاییه تمه ندی و جیاکاریانه و سودیان لی وهر یگریت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾^(۱۱). هه روه ها ده فهرموی: ﴿أَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ الْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾^(۱۲). هه روه ها ده فهرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

(۱۱) أ — سورة الصافات: (۹۶).

ب - واته: ئیبراهیم به که له که ی گوت: نه مانه چین ئیوه ده یان پرستن؟ ناخر خوی گه وره ئیوه و نه وانه شی دروست کردن که ئیوه ده یان پرستن. واته ئیوه و نه و شتانه شی دروست کرده که ئیوه بتیان لی داده تاشن و ده یان پرستن. وهر گتیز له ته فسیری گوله شه.

(۱۲) أ — سورة الأعراف: (۱۸۵).

ب - واته: ئایا نه وان واته بیباوه پان ته ماشای مولکی ئاسمانه کان و زهوی و هه مو نه و شتانه ی که تیا یان دایه ناکن که چۆن و به چ شپوه یه که دروستی کردن و هیئاونه بون، چۆن و به پیک و پیک و نزامیک دروستی کردن تاهیزو توانا و ده سله تی خویان بؤ دهر بکه ویت و بزائن و موشیان بیتوه بهر که خوی گه وره تالو

وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿١٠﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿١١﴾ وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿١٢﴾

تهنایه و هیچ هاو بهش و هاو لهی نین، ههروهه بزانن که کاتی مردنیان نرک بوتهوه. نایا نهوانه جگه لهقورئان و سوننه تی پیغه مبر به ج شتیکی تر بپوا دهکن؟ وه رگپ. تهفسیری گولشه ن ب١٢ (سورة ابراهيم: ٣٢ — ٣٤)

ب - واته: هه خوی تاكو تهنهایه كه ناسمانه کانی دروست کردون به وهه مو خورو مانگو پۆزو گله نهستیره ی وا تیایدان پازاندونیه وه هه ر یكه له بواری مه و دای خویاندا بی زیادو كه م تاپۆزی قیامهت دهخولینه وه ههروهه زهوی به وهه مو دهشت و دهر و

چپاو چۆل و ده ریا و پویار و نه وهه شتانه ی تیایدان دروست کردون ، ههروهه له زهویه پهقهنده بههوی بارانه وه گژو گیا و جۆره ها میوه ها و بهروبومی دروست کردوه و کردونی به پیزق و پۆزی بۆ خۆتانان و بۆ مه پو مالآت و لسانه کانتان. ههروهه سروشتی ئاوی ده ریا و پویاره کانی وا لی کردوه که که شتی و به له مکان له سه ر پشتی خۆی هه ل بگریته و نقومی ژۆر ئا و نه بن و بۆ ئیهوی مرقۆی پام کردوه که له ژیا نی پۆژانه تاندا به کاری بهیئن. نه و جار ئاوی پویار و کانیوا و هه مو ئاوه کانی ژۆر زهوی وا دروست کردون که بۆ خواردنه وه ی مرقۆ و گیانداره کان بتوانن بیخۆنه وه و به کاری بهیئن. هه ر نه و خوا به خورو مانگی به جۆرک دروست کردون که به دوا ی یه ک دادین و هه ل بین و ئاوا بین، بی نه وه ی بۆ چرکه ساتیکیش دوا بکه ون و یاله مه و دای خۆیان لابه دن، هه تا پۆزی قیامهت له سه ر نه و خولگه و له و کاته ی که بۆیان دیاریکراوه لاناده ن و پاش و پیش ناکه ن و له کاتی خۆیدا نه دجامی ده دن. به هه له اتن و ئاوا بونی خۆر شه و و پۆژ دروست ده بیته. بۆ دیاری کردنی کاته کانی ئیش و کار تیادا کردنی مرقۆ بۆ به ده ست هینانی پزق و پۆزی و کاتی شه و بۆ ئیسه راحت و تیدا هه سانه وه ی مرقۆه کان. خۆنگه ر به درێژایی سال هه ر پۆژ بیته یا هه ر شه و بوا به ژیا نی مرقۆ نه ده چه سه ر و مرقۆ په کی ده که وت. هه رچی داواتان کردوه و دلتان ده بخوازی خوی گه ره پی دا ون، ده ی نه گه ر بتانه و ئی نازو نیعمهت و به خه ششه کانی خوا بژمیرن نه وه نده زۆن ناتوان، چونکه به خه ششه کانی خوی گه ره بۆ ئیه نه وه نده زۆن هه رگیزا و هه رگیز نایه نه ژماردن، هه ر له جه سه ته و له شی خۆتان بنۆین هه ر نه دما میک له و لاشه ی خۆتان بیگرن به خه شش و نازو نیعمه ته کیه که خوی گه ره پی ی به خه شیون . بابچوک ترین نه دما میک تان نه بیته ژیا نتان ده که ویتته هه راسان و بیزار ده بن و ئازار ده خۆن. جا ئای به پاستی ئاده میزاد سه ته مکار و سه پله یه به رامه به ر به وهه مو نازو نیعمهت و به خه ششه نه ی خوی گه ره و که هه رگیز بیر له و نازو به خه ششه زۆره ناکه نه وه که خوی گه ره پی ی دا ون و هه رگیزا و هه رگیز ته نیا به زمانیش جاری له جار ان سوپاس و شوکرانه بژی ری خوا

(٦) نه‌بونی ناراسته و نامۆژگاری پک و راسته‌قینه‌ی ئیسلامی له‌زۆرێک له‌ماله‌کاندا؛ وای لی هاتوه زۆریه‌ی مال و خانه‌واده‌ی موسلمانان له‌نامۆژگاری موسلمانانه‌و ناراسته‌کردنی بریاداران به‌شێو یان زۆر کز و لاوازه یان هه‌ر نیه‌و خزیوه‌و پوه‌و ته‌وژمی دژ به‌ ئیسلام سه‌ره‌نگوم بون و تروسکایی بریوا ده‌گمه‌نه‌ تیا یاندا، نه‌وه‌ته‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿کل مولود یولد علی الفطرة فابواه یهودانه أو ینصرانه أو مجسانه﴾ (١). گومانێ تی‌دا نیه‌ که باوک و دایک پۆلێکی گرنگیان هه‌یه‌ له‌په‌روه‌رده‌ کردن و راست‌کردنه‌وه‌و ئاست و پێوه‌و بیرو باوه‌پری و چاکی و خراپی و گۆش‌کردنی منداله‌کانیان بیرو باوه‌پری باوک و دایکه‌کان چۆن بێت و پو له‌کۆی بێت نه‌وا بیروباوه‌پری پوی منداله‌کانیشیان هه‌روا ده‌بێت مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن خوای گه‌وره‌هیدایه‌تی مندال و هه‌چه‌کانیان بدات و بیان هه‌تیته‌ سه‌ر پێگه‌ی پاستی خوایی، نه‌وان خراپ بن منداله‌کانیش خراپ و نه‌وان چاک بن منداله‌کانیش چاک ده‌بن و له‌سه‌ر پێچه‌کی باوک و دایکیان ده‌پۆن.

(٧) په‌رده‌ پۆش‌کردن و کپ‌کردنه‌وه‌ی هۆکاره‌کانی په‌رومردو و فێر‌کردن و راگه‌یندنه‌کان: له‌زۆریه‌ی زۆری جیهانی ئیسلامی دا هۆکاره‌کانی په‌روه‌رده‌و فێر‌کردن و راگه‌یاندنه‌کان کپ‌کراونه‌وه‌و پوپۆش‌کراون و له‌نه‌جامدانی گرنگی و نه‌رکه‌کانی سه‌رشانی خۆیان لادراون و فیری دراون و چاوه‌سته‌کی یان لی کراوه‌و به‌رچاو لێل و لیخ‌کراون، و مه‌نه‌ج و به‌رنامه‌ی په‌روه‌رده‌و فێر‌کردن به‌زۆری وایه‌ که گرنگی یه‌کی نه‌وتو به‌په‌روه‌رده‌ کردن و فێر‌کردنی ئایین نادریته‌ و پشت‌گۆی خراون، یان لای لی هه‌ر ناکه‌نه‌وه‌و به‌ته‌واوی فێردراوه‌و وه‌لا نراوه‌، و هۆکاره‌کانی راگه‌یاندنی بینین و بیستن و خوێندنه‌وه‌ به‌زۆری بونه‌ته‌ ئامراز و ئامیترێکی تێک‌ده‌رو

ناکه‌ن. واده‌زانن هه‌ر له‌خۆه‌ یان به‌هیزی شان و شه‌وکه‌تی خۆیان نه‌و هه‌مو نازو نهممه‌ته‌ هاتونه‌ته‌ دی. !!! وه‌رگێت. به‌سود وه‌رگرتن له‌ته‌فسیری گۆلشه‌ن ب ٦٤١-٦٤٢. (١) أ - أخرجه الشيخان.

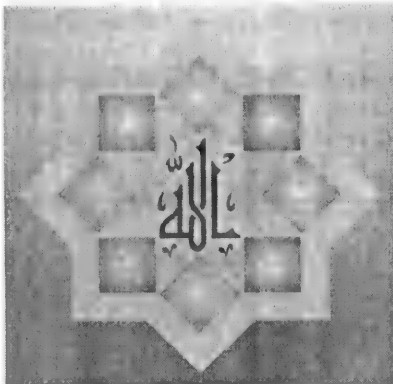
ب - واته: هه‌ر که‌سێک هه‌ر مندالێک که‌له‌دایک ده‌بێت له‌سه‌ر ئایینی فیتره‌تی ئیسلام له‌دایک ده‌بێت، نوایی باوک و دایکی له‌و ئایینه‌ی وه‌رده‌گێت و ده‌یکه‌ن به‌جوله‌که‌ یان گاوری به‌ناگر په‌رست. وه‌رگێت.

داپوختىنەرو لادەرو وپرانكەرى تەلارى ئىسلام، يان بايەخ و گرنگى دەدەن بەشتاننىكى ماددى و پاپواردن وخشگوزەرانى دىيائى ھەل قىويۇنەر، ھەرگىزاو ھەرگىز گرنگى و بايەخ نادەن بە و لايەن و ھۆكارانەى كە ئاكارو ئەخلاقەكان پاست دەكاتەو ھە دادەمە زىيىت، و دەبىتە ھۆى چاندن و گەشە پىي كىردنى بىروباو ھەپى راستەقىنەى ئىسلام، بەرگىرى و مل ملانى لەگەل تەوژمە لادەرو بۆگەنەكەكان دەكات، بۇ ئەو ھە بەرەيەكى بىروا قىچۆك و بىي ھىزو لاوازو گۆشەگىرو خەرىك بو تەنبا بەنەفسى خۆى و گىژو سەر سىرو بىي ئاگا و بىي دەسەلات لەبەر دەم ھىزو سوپاكانى بىباو ھەپان و لەپوى مولحیدەكان و كلك و وابەستە و بەكرىگىراو دوپوھەكانىيان و بەرەيەكى فەشەلۆك و بىي بەرگىرى و ھەرگىز بىر لەسەر بەرز كىردنەو ھە بەرگىرى لەخۆ كىردن نەكەنەو ھە.

يىگاكانى خۇ پارىژى لەم لادان و داخزىنە لەم چەندا خالانەى خوارمۇدا كۆدەبنەو ھە:

(۱) گەپانەو ھە بۇ كىتەبەكەى خواى گەورە واتە بۇ قورئانى پىرۆز: باشترىن و يەكساتە ترىن چارەسەرىك بۇ پاست كىردنەو ھە پىزگار بون لەم تەنگزەيە گەپانەو ھە بۇ قورئانى پىرۆز بۇ سوننەتى پىغەمبەرى ﷺ بۇ بەدەيىتەنەو ھە دامەزاندنەو ھە بىروباو ھەپى راستەقىنەى ئىسلام، چونكە كۆتايى ئەم ئوممەتە چاك نايىتەو ھە بەو بىروباو ھە نەبىت كەسەرەتاي ئەم ئوممەتەى پىي چاك بو ھەروھەكو چۆن پىششىنەى پىباو چاكان بىروباو ھەكەى خۆيان لى ھەل دەھىنجاو لەسەريان دامەزاند بو، كۆتايى ئەم ئوممەتە ھەر بەو بىروباو ھە چاك دەبىتەو ھە كەسەرەتاكەى پىي چاك ببو، لەگەل شارەزا بون و ئاگايى و ناسىنى بنچىنە و بنەماى بىروباو ھەپى دەستە و گروپە لادەرو گومپا و سەرلىشىئاو ھەكان، ھەروھە ناسىن و ئاگادار بون لەگومانەكانىيان بۇ بەرپەرچ دانەو ھە ئاگادارى دان و ھۆشيار كىردنەو ھە موسلمانان لى يان، چونكە ھەر كەسەك شەپو خراپە نەزانىت و نەناسىت ناتوانىت يانازانىت كەخۆى لى پىارىژىت و بەئاگا بىت لى و دور نىيە كەتتى بىكەوت. ((ھەروھەكو دەلىن: (الأشياء تعرف بأضدادها) واتە شتەكان بەدژەكانىيان دەناسرىنەو ھە، بۇيە ئىمەى

- موسلماننىش پېۋىستە ھەمو دژو پېچەوانەكانى بىروباو ۋە پەكەمان بناسىن و ئاگايىمان ئىيان ھەبىت، بۇ ئەۋەى خۇيان ئى پارىزىن و ھۇشيارى بدەين بەموسلمانان - ۋەرگىر -).
- (۲) گرنگى دان و بايەخ دان بەخوئىندن و لىكۆلىنەۋە لەبىروباو ۋە پى پاستەقىنە - بىروباو ۋە پى پىشىنەى پىاو چاك - لەقۇناغە جۆر بە جۆرەكانى خوئىندن، بەشە وانەى تەواويان بۇ دابىرئىت لەمەنھەجى خوئىندن و بايەخ و گرنگى تەواويان لەسەير كردن و بەوردى پىاچونەۋەى تاقى كردنەۋەكان لەكاتى تاقى كردنەۋەى ماددەى ئايىندا.
- (۳) پېۋىستە برىار لەسەر خوئىندى كىتەبەكانى پىشىنەى سافو پاك بدىرئىت، خۇدور بگىن لەخوئىندى كىتەب و سەرچاۋەكانى دەستە و گروپە لادەرو گومپاكانى ۋەك سۇفىگەرئىتى، تازەگەرو داھىنەرەكان (الصوفية والمبتدعة)، جەھمى و موعزىلەكان، ئەشعەرەكان و ماتورىدەكان، و جگە لەوانىش تەنبا بۇ ئەۋە نەبى بىيان ناسن و ئاگايىتان ھەبىت لەسەريان بەلكو بۇ بەرپەرچ دانەۋەيان لەۋ پوچەلى و باتلىەى كەتئىيان دا ھەيە و بۇ ئاگايى و ھۇشيارى دانى موسلمانان بۇ دور كەوتنەۋە و خۇ پارىزى ئىيان .
- (۴) بانگەۋازى كردنى چاكخوازن و بانگەۋازكاران بۇ نوئى كردنەۋەى بىروباو ۋە پى پىشىنە بۇ خەلكى: پېۋىستە موسلمانان بەگشتى و بانگەۋازكاران و چاكخوازن (دعاء المصلحين) بەكارى بانگەۋازى و بانگ كردنى خەلكى ھەل بىستىن بۇ سەر لەنوى نۆژەن كردنەۋەى بىروباو ۋە پى پىشىنەى پىاو چاك بۇ خەلكى، سەرلىشىۋاۋى و لادانى گومپاى سەر لىشىۋاۋان و گومپاۋ لەدىن لادەران ۋە لا بنىن و بن برۋ پىشە كىشىان بكن.

دەرگای دوهم

پونکردنه وهی واتای تهنھا خوا پرستی و جوړه کانی

تهنھا خوا پرستی (التوحيد): بریتیه له به تاک دانانی خوای گه وړه له دروست کردن و به دیهیتان و هه لسوړاندنی کارو باری گه ردون (بونه وهر - التدبر الکونی)، هه روه ها ئیخلاسیهت و نیاز پاکی بۆ خوای گه وړه له به ندایه تی کردن و پرستشی دا، واز هیټان له هه مو به ندایه تی کردن و پرستشیه ک بۆ غه یری خوای گه وړه، ددان نان و سه لماندنی هه مو ناوه جوان و سیفاته پیروژه کان بۆ خوای گه وړه، پاک پاگرتنی خوای گه وړه و دور گرتنی له هه مو عیب و خه وش و ناته واویه ک. به م پیټاسه یه ی که له سه ره وه کرمان هه رسی جوړه کانی به تهنھا خوا پرستی ده گرتیه وه، که به م شیوه یه ی خواره وه ن:

۱. به تهنھا خوا پرستی په روه ردگاریتی

به تهنھا خوا پرستی په روه ردگاریتی له م چند لقانه ی خواره وه پیک دیت:

* لقی په گه م: پون کردنه وهی واتای تهنھا خوا پرستی په روه ردگاریتی، فیرهت و ددان پیدای هیټانی هاوبه ش پیدا که ران به په روه ردگاریتی خوا.

* لقی دوهم: پونکردنه وهی چه مکی وشه یازار او هی په روه ردگار له قورئان و له سوننه تدا، و بیرو بۆ چون و تیټرامانی ئوممه ته گومرو سه ر لیټیواوه کان له بابته تی په روه ردگاریتی دا، وه به رپه رچ دانه وه یان.

* لقی سی یه م: پونکردنه وهی ملکه چی بونه وهر وپیشه وایه تی و گوټرپایه لی کردن بۆ خوای په روه ردگار.

* لقی چواره م: پونکردنه وهی مه نه هچ و به رنامه ی قورئان له چه سپاندن و سه لماندنی تاک و ته نایی خوای گه وړه له به دیهیتان و دروست کردن و به دیهیتان و پزق و پوزی دان و جگه له وانه ش.

* لقی پینځه م: پونکردنه وهی په یوه ست بونی به تهنھا خوا پرستی په روه ردگاریتی به تهنھا خوا پرستی خوایه تی (توحيد الألوهیه).

به شئی یه که م

پون کردنه وهی واتای تهنھا خوا پرستی په رومردگاریتی، فیتړه توددان پیندا هینانی هاوېه ش په پیندا که ران به په رومردگاریتی خوا.

تهنھا خوا پرستی: به واتا گشتی یه که ی بریتیه له بړوا بون به تهنه ای خوی گه وړه له په رومردگاریتی دا، و نیاز پاکي و ئیخلاسیه ت بۆ خوی گه وړه له به ندایه تی بۆ کردن و پرستشی دا، هه روه ها چه سپاندن و سه لماندنې ناوه جوان و سیفه ته به رزه کان بۆ خوی گه وړه. نه مه ش سی جوړن که بریتین له مانه ی خواره وه:

تهنھا خوا پرستی په رومردگاریتی، تهنھا خوا پرستی خوایه تی، تهنھا خوا پرستی له ناوو سیفاته کان. هه ر یه کئ له م جوړانه چه مک و واتای خویان هیه که پیویسته پون بکړینه وه و بنا سرین و ئ یان حالی بیت، بۆ ده ست نیشان کردن و سنور دانانی جیاوازی و جیاکاریه کانی نه و جوړه تهنھا خوا پرستیانه:

۱. به تهنھا خوا پرستی په رومردگاریتی:

بریتیه له به تان دانانی خوی گه وړه له کارو فرمان و کاریگه ریه کانی دا، به وهی بړوا و ابیت که خوی گه وړه به تاکی تهنی و تهنیا خوی دروستکه رو به دیهنه ری هه مو دروستکراوه کان یا هه مو بونه وهره: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ سورة الزمر: (۶۲). نه و خوایه پۆزی ده ری هه مو گیان له به رو میشو مه گه زو ئاده میزاده کانه: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (۱۰).

نه و خوی تان و تهنیا به خواهنی هه مو خاوه ندریکه، وپاشای پاشایانه، خاوه نی هه مو شتیکه له و بونه وهره دا، به پړوه به رو هه ل سورپینه ری کاروباری هه مو جیهان و جیهانیانه، هه ر نه وه داده نی و داده مه زینیت و لاده دات واته هه ر نه وه خوکم و مولک و سامان و ده سه لات دده دات به ئاده میزاده کان و هه ر نه ویش له کاریان لاده دات و سه رو سامان و مال

(۱۰) ۱- سوره هود: ۶.

ب - واته: هه رچی گیان له به ریک و هه رچی شتیکی پی بنیت به سه ر نه م زه ویه دا پزق و پۆزی له سه ر خوی گه وهره یه. وهرگیږ.

له ناده ميزاده كان ده ستيښته وه، بهر زده كاته وه و نزم و سهر شوې ده كات و بلند نه وي ده كات و نه ويان بلند ده كات، تواناو به ده سه لاته به سهر همو شتيكداو شه وو پوژ به دوا يه ك دا دينيت، شه و به دواي پوژدا دينيت و پوژ به دواي شه ودا، ده مړينۍ و ده ژيه نيت، زيندو له مړدو ده رديښي و مړدوش له زيندو: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَرْعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (١٦).

(١٦) — سورة آل عمران (٢٦ — ٢٧).

ب ـ واته: ئی محمد ﷺ به بېباوه پان و هاو هل دانه ران و مولحیدو خوا نه ناسان بلې ته نیا خوا خاوه نی همو خاوه ندرایک و هو هر ئو خاوه نی ده سه لاتی پاسته قینه یو هر که سیکي نارو زو لې بیت ده سه لات و مولك سامانی پې ده به خشیت به پې ئی ئو یاساو پتساو سیستمی که خوت بوت داناون و داته زرانده، هر که سیکش حه زت ئی بیت ئو مولك و سامان و دارایی و ده سه لات و سه ریکایه تی و به برسیه تیه ئی ئی ده ستيښته وه، بالا ده ستان ژیر ده سته ده که یت و ژیر ده ستان بالا ده ست ده که یت، هر که سیکت و یست زه بون و ژیر ده سته ی ده که یت و هروها به پنجه وانه وش، دی خواجه گیان همو خیرو بهر که ت و چاکه یه که هیه هموی جله وه که ی له ده ستي تودایه، و تر به سهر همو شتيكدا بالا ده ست و زالی و ده سه لاتی تر سه روی همو ده سه لات و هیزو توانایه که، خواجه گیان هر توی شه و به دواي پوژدا دينيت و شه و به دواي پوژدا دينيت به پې ئی ئو سیستم و یاسایه ی که بوت داناوه، هر توی له هاویندا پوژ دريژ ده که یت و به شیک له شه و ده خیه ته سهر پوژ ناوا دريژ ده بیت، هروها له پاییزو زستاندا به شیک له پوژ ده خیه ته و سهر شه وو به م پې یه شه و دريژ ده که یت، خواجه گیان هر توی زيندو له مړدو دهر ده دينيت و مړدوش له زيندو دينيت دهر . هروهر که ده بینین زوی له بهر مې ناوی وشك هل ده که پیت و هرچی سه وزه گياو دارو درهخت و کشت و کال هیه وشك ده بن و دهرمن، و نه که ر باران باری زوی ئاو درایه وه زهویه که هل دهره پیت و زيندو ده بیت و وه هرچی سه وزه و گژو گياو دارو درهخته کان هن زيندو ده بنه وه و سهر له نوې ده پوښته وه ... تد. به ئی همو تووېك چ هی ناده ميزاد بیت و چ هی هر گيا نله بهر و گژو گياو میوه ها تیک بیت همویان بنه ماو بناغه ی ژيانیکي تاییه تی خو یت و جیاوازه له وی تر له بهر ئو وه ئو جوره ژيانانه به جوره ك له مړدن داده نریت. له كرتایي ثایه ته که دا ده فهرموت: خودایه ! ئو هی تر به ویت پتق و پتق و خیرو بهر که تی خوتی پې ده به خشیت و به پې حساب و بی ژماره به پې ئی ئو مه به ست و حیکمه ته ی که بق خوت بوت دیاری کردون. وهرگتې. به سود وهرگرتن له ته فسری گولشه ن بال ١٢٦.

بښګومان و زور به د لنيایي به خواى ګوره به هيچ شتو به يه ک پازى نيه که هاو به شو يارمه تيدرو شه ريکى بڼ دانبن له خاوه ندرتتو و مولک و ده سلا تى دا، هه روه کو خواى ګوره قه ده غه ي کردوه که له دروست کردن و به د پيټان و پوزيداندا هاو به شو ياريدده رى بڼ دابنريت، هه روه کو ده فهرمويت: ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ (١٧)، هه روه ها خواى بالا ده ست و کار به جى ده فهرمويت: ﴿ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ﴾ سورة الملك: (٢١). (واته: نه وه کى به که پنز و پوزيتان ده دات، نه ګر نه و پوزيتان لى بګر تته وه نه تان داتى کى ده توانيت جګه له خواى ګوره پوزيتان بدات. وه رګټې). هه روه ها خواى ګوره تان و ته نيایى خوى له پره روه رد ګاريتى دا به سر هه مو دروست کراوه کانى خوى دا پاګه ياندوه به هيچ شتو به يه قبولى نيه که هيچ کس و هيچ شتېکى تری له ګل دا بګر تته هاو به شو هاو کار، نه مه ته ده فهرمويت: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ سورة الفاتحة: (٢). هه روه ها ده فهرمويت: ﴿ إِنْ رَبُّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ (١٨).

(١٧) أ — سورة لقمان: (١١).

ب - واته: نه وه د پيټن له ګردون و له م بونه و ردا هه موى دروست کراوه به د پيټان خواى ګوره نه، ده ي نيوه ش نيشانمان بدن که نه وانه ي نيوه جګه له خواى ګوره ده يان په رستن چيان دروست کردوه و چ ده سلا تيتکان هه يه، ناخر نه وانيش و نيوه ش هه موتان خواى ګوره دروستى کردون و هه موتان موحتاجى ده ستى نه و خوايه بالا ده ست و کار به جى يه. وه رګټې.

(١٨) أ — سورة الأعراف: (٥٤).

ب - واته: خواى په روه رد ګارى نيوه نه و خوايه به که هه مو ناسمانه کان و هه مو نه و ګردونه و زهوى له شه ش پوزدا دروست کردوه و له نه بونه وه هيتا و نيه بون، نو ايش له سر ته ختى پاشايه تى مولکى خوى که هه مو بونه و رده سرکه و ت و ده ستى به سر ردا ګر، نه م جيهانه شى و دروست کردوه که خيراو به په له شه و به سر پوزدا د پيټ و پوزيش له شه و درده کاته وه، هه روه ها خورو مانگو نه ستيره و که شکه شانه ناسمانيه کان که به ملياره ها ده بن و ناژميردين، دروست کردون و هر هه موشى يان له ژر ده سلا ت و فرمانى خواى ګوره دان و بڼ چرکه ساتيکيش له ژر فرمانى خوا ده رناچن و هر يه که يان خولګه و (مدا)ى خوى بڼ دان و بڼ پاش و پيش کردن به و په رشى پټک و پټکى دا ده خولتته وه تا پوزى قيامت و به مو لى لاندن. وه رګټې. به سود وه رګرتن له ته تفسيرى ناوبراول ٢٨٥، ٢٨٦.

خوای گه‌وره هم‌مو دروست‌کراوه‌کانی خوئی وا دروست کردون که‌هر له‌زگماکی خوینانه‌وه ددان به‌تاک و ته‌نیایی خوای گه‌وره‌دا بنین له‌په‌روه‌ردگاریتی دا، هه‌روه‌کو خوئی د‌فرمویت: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ وَنَسْأَلُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿قُلْ مَنْ يَدِيرُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وَنَسْأَلُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿١٩﴾.

ئ‌هم به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی ی‌ه‌ی په‌روه‌ردگاریتی‌ه‌یچ ده‌سته‌و هیچ گروپیک له‌ئ‌اده‌میزاده‌کان دژی نه‌وه‌ستان، به‌لکو دله‌کان هه‌ر له‌فیت‌ره‌ت و زگماکی خوینانه‌وه ددانیان به‌م جوړه ته‌ن‌ها خوا په‌رستی‌ه‌دا هیناوه‌و پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ستانه‌وه، نه‌و خواجه له‌وه گه‌وره ترو پیروز تره که‌له‌فیت‌ره‌ت‌دا ددان به‌غه‌یری نه‌و دا بنریت له‌ناو شته بو‌ه‌کان‌دا (الموجودات)، هه‌روه‌کو هم‌مو پیغه‌مبه‌رو نیردراوه‌کانی خوا ئ‌هم پاستیه‌یان گوتوه‌و داوایان کردوه هه‌روه‌کو خوای گه‌وره له‌وانه‌وه بۆمان ده‌گپ‌رته‌وه‌وده‌فرموی: ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿٢٠﴾.

(١٩) — سورة المؤمنون: (٨٦ — ٨٩)

ب - واته: پئی یان بلئی: کئی په‌روه‌ردگاری حوت ئ‌اسمانه‌کانه به‌و هم‌مو گه‌له ئ‌ستیره‌و خوړ مانگو که‌شکه‌شانه‌کانه‌وه و کئی په‌روه‌ردگاری عرشى ژورگه‌وره‌ی خواجه، بیگومان له‌وه‌لام‌دا ده‌لئین نه‌وانه هه‌مویان هی خوای گه‌وره‌و هه‌ر نه‌و په‌روه‌ردگاریانه، ده‌ی توش نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پئی یان بلئی ده‌ی که‌وا ده‌زانن بۆچی هوش به‌کار ناهینن و خۆتان له‌وه‌مو بیروباوه‌په‌ پوچ‌ل و سه‌رلئ‌ش‌یواوی و گومراییه ناهینن و له‌توپه‌یی و غه‌زه‌بی خوای گه‌وره خۆتان ناپارینن. نه‌و جار پئی یان بلئی: خاوه‌نداریتی و مولکاپه‌تی هه‌مو شتیکی ئ‌هم بونه‌وه‌ره له‌ده‌ستی کئی دایه؟ و کئی کاروباری ئ‌هم بونه‌وه‌ره هل ده‌سپ‌رنییت و به‌پړوه‌ی ده‌بات؟ هه‌ر نه‌وه که‌په‌نای بۆ ده‌بریت و په‌نا د‌هره‌و هیچ که‌سیشی له‌ده‌ست ده‌رن‌اچیت و که‌سیش ناتوانیت که‌سیکی تر له‌به‌ر ده‌ستی خوا پزگار بکات و په‌نای بدات، ده‌ی وه‌لام‌م بده‌نه‌وه ئ‌ه‌گه‌ر چ ده‌زانن و هیچ تیده‌گه‌ن! بیگومان له‌وه‌لام‌دا ده‌لئین نه‌مانه هه‌موى به‌ده‌ستی خوان و هی ئ‌ه‌ون و هه‌ر نه‌و کاروباره‌کانی بونه‌وه‌ره هل ده‌سپ‌رنییت، جاتوش پئی یان بلئی: ده‌ی که‌وا ده‌زانن بۆچی وا جانتان ئ‌ی ده‌کریت و ئ‌اوا سه‌رتان ئ‌ی ده‌شویت و گومرا ده‌بن و بو ده‌که‌نه بت په‌رستی و واز له‌په‌رستی خوای په‌روه‌ردگارتان ده‌مینن و وا به‌م جوړه‌و وازو هل ده‌خه‌ل‌تین. له‌ته‌فسیری گول‌شه‌ن ب ٨٧٨-٨٧٩. وه‌رگپ‌ر.

(٢٠) — سورة إبراهيم: (١٠).

بہ ناولانگ ترین و ناسراو ترین کہ سیک کہ بہ ناشکرا نہ فامیہ تی و گومرایی و سہر
 لیشیواوی خوی راگہ یاند لہ ئینکار کردن و ددان نہ نان بہ خوی پرورہ دگارو پرہ تی کردہ وہ
 فرعون بو، کہ چی لہ ناخی خوی داو لہ ژیرہ وہ لہ بونی خوا دلنیا بو ہر وہ ک کاتی موسا
 پی ی گوت: ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾ (۲۱).
 ہر وہا لہ و کہ سانہ شی کہ ٹہ مرقو زور بی شہرمانہ و بہ ناشکرا ئینکاری بونی خوی
 پرورہ دگار دہ کہ نی کومونیسٹہ کان و مارکسیہ کان و ماددہ پرستہ کانن، ٹہ مانہ لہ پوی
 خو بہ زل زانی و خو بہ دہر خستہ وہ ددان بہ بونی خوی گہ ورہ دا ناہیئن، دہنا گومانی
 تیدا نیہ کہ دہ بی لہ ناخی خویاند او لہ ناو دلدا دہ بی ددان بہ بونی خواہ کی پرورہ دگرو
 بہ دیہیئنہری خویاند ا بہیئن، چونکہ دہ بی بروایان بہ وہ ہہ بیٹ کہ ہہ مو شتیکی بو یا
 بہ دیہاتو دہ بی بہ دیہیئنہریکی ہہ بیٹ، وہ ہر دروستکراویک دہ بی دروستکریکی ہہ بیٹ،
 ہہ مو شوینہ واریک دہ بی خواہنی ٹہ و شوینہ واریکی ہہ بیٹ یان دہ بی ہہ مو کارتیکراویک
 کاریگہریکی یا کارتیکہریکی ہہ بیٹ و یان ہہ مو شوین پی یہ کہ خواہنی ٹہ و پی یہ یان
 پی یہ کہ ہہ بیٹ کہ ٹہ م شوین پی یہ ی بہ چی ہیشٹہ وہ. ٹہ و ت خوی گہ ورہ دہ فہرکویت
 ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۲).

ب - واتہ: پیغہ مہر و نیردراوہ کانیان بہ گہ لہ کانیان دہ گوت: ٹایا ٹیوہ ہیچ گومانیکتان ہہ بہ لہ وہی
 کہ تہ نیا خوی پرورہ دگار ہہ مو ٹاسمانہ کان و زہوی بہ ہہ مو ٹہ و شتانہ شی کہ وان تیاپاند لہ نہ بونہ وہ و
 ہیناونیہ بون و دوستی کردون؟ وہرگپڑ.

(۲۱) ا — سورة الإسراء: (۱۰۲).

ب - واتہ: موسا بہ فرعون پی گوت: تق چاک دہ زانیٹ کہ ٹہ م تق مو عجیزانہ کہ سی تر نہ پنداردونہ خوار جگہ
 لہ خوی گہ ورہ پرورہ دگاری ہہ مو ٹاسمانہ کان و ٹہ م زہوی کہ ٹیہ لہ سہری دہ ژیہین، وہ بہ و ہہ مو شتہ
 سہیرو سہر سورہیئنہ رانہ ی کہ تیاپاند، کہ ٹہ مانہ ہہ مویان بہ لگن لہ سہر تاکو تہ نیایی و بی سنوری دہ سہ لاتی
 خوی گہ ورہ. وہرگپڑ. لہ تہ فہسیری گولشہن ب ۲ ل ۷۳۱.

(۲۲) ا — سورة الطور: (۳۵ — ۳۶).

ب - واتہ: ٹایا ٹہ و بیباوہ پو خوا نہ ناس و بیباوہ پو ملہورپانہ لہ خووہ ہاتونہ دنیاوہ و دروست بون یان
 خویان خویان دروست کردو؟ دیارہ گومانی تیدا نیہ کہ ہیچ شتیٹ لہ خووہ نایہ تہ دی و دروست ٹایبٹ و ہہ مو
 شتیٹ دروستکرو بہ دیہیئنہریکی ہہ یہ، ہر وہا ہر گیز نہ بوہ شتیٹ خوی خوی دروست بکات، چونکہ ٹہ گہر
 شتیٹ بونی نہ بیٹ چوں دہ توانیٹ خوی دروست بکات. کہ واتہ ہیرو بڑچونی ٹہ و خوا نہ ناسانہ پوچہ لہ

له م جيانه هم موی پامینه و سیر بکه به هم مو به شه کانیو و سه روی و خواروی، ده یان
بینی که هم مویان به زمانی حال و به پوالت و به ناوهر و کیانه وه شاهیدن له سر بونی
دروستکه رو به دیهینه رو خاوه نی خویان. ده ی نکولی کردن له بونی دروستکه ری خوی و
ددان نه نان به به دیهینه ره له عقل و له فیه رتدا، وه نکولی کردن و ددان نه نانه به زانست و
پله و پایه ی زانست، هیچ جیاوازیه که نیه له نیوانیاندا^(۲۳). نه وه ی له پوزگاری نه مپودا
کومونیست و مارکسیسته کان لاف و گه زاف و فرو فیشالی پیوه لا ده دهن و خوی پیوه هل
ده کیشن له نکولی کردن و له نینکار کردنی بونی خوی په روه ردگار، شتیک نیه ته نیا له خوبه زل
زانی و که له ره قی و خوه لکیشان نه بیت، ه روه ها بؤ دست به سر دگرتنی و داپوشینی
به ربومی ژیری و بیروپوچونی راسته قینه و دروستی، جاهر که سیک نه مه بیروپوچونی بیت
نه وه عقل و ژیری خوی له ده دست داوه و بانگه شه ی خه لکی ده کات بؤ گالته جاپی و بیروپوچونیکی
سوکه له و پپوپوچ و بی ناوهر و ک و دور دور له راستی. ه روه کو شاعر ده لی:

و یحید الجاحد	کیف یعضی الإله
تدل علی أنه واحد	وفي کل شیء له آیه

که ده لئن هم مو شتیک له خوره و له سروشتدا هاتوته نه م جیهانه. وه بی یان بلې: نایا نه وان ناسمانه کان و زه ویان
دروست کردوه؟ خونه گهر ل یان بیرسیت: ناسمانه کان و زه وی بونه وهر به گشتی کی دروستی کردون؟
بیگومانه ده لئن: خوا دروستی کردون، به لام نه وانه باوه له دلیاندا به ته وای له دلیاندا نه چه سپاوه، نه گهر
چه سپاوه و توژی هوش و گوشیان هه بایه بتیان نه په رست و رویان له خوی گوره وهر نه ده گتیا و بیرو باوه پی
نه ورا پوچل و بی بنه ماو نازانستیانه و ناژیرانه یان نه ده گرت به رو نه و مولحید و بی باوه نه ده بون به رامبه ر
به خوی گوره و به پوچی دواپی به زیندو بونه ووه و لپنچانه وه ی پوچی دواپی. وه رگتیر. ته فسیری گولشن
ب ۱۲۸۲.

(۲۳) چونکه راستی راست و دروست ددان به بونی خوی گوره دروستکه رو به دیهینه ری بونه وهر دا ده نیت و
ده یسه لمینتیت.

به‌ش‌سی د‌و‌ه‌م

رو‌ن‌ک‌ر‌د‌ن‌ه‌و‌ی چ‌ه‌م‌کی و‌ش‌ه‌و‌ز‌ا‌ر‌ا‌و‌ی پ‌ه‌ر‌و‌م‌ر‌د‌گ‌ا‌ر ل‌ه‌ق‌و‌ر‌ئ‌ا‌ن و‌ ل‌ه‌س‌و‌ن‌ن‌ه‌ت‌دا، و‌ب‌ی‌ر‌و‌ب‌و‌چ‌و‌ن و‌
ت‌ی‌ر‌ا‌م‌ا‌نی ن‌و‌م‌م‌ه‌ت‌ه‌ک‌ا‌نی گ‌و‌م‌ر‌ا‌و‌ س‌ه‌ر ل‌ی‌ش‌ی‌ا‌و‌ ل‌ه‌ ب‌ا‌ب‌ه‌تی پ‌ه‌ر‌و‌م‌ر‌د‌گ‌ا‌ر‌یت‌ی، و‌ب‌ه‌ر‌پ‌ه‌ر‌چ
د‌ا‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ا‌ن.

۱. چ‌ه‌م‌کی ز‌ا‌ر‌ا‌و‌ی پ‌ه‌ر‌و‌م‌ر‌د‌گ‌ا‌ر ل‌ه‌ق‌و‌ر‌ئ‌ا‌ن و‌ ل‌ه‌س‌و‌ن‌ن‌ه‌ت‌دا:

پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ا‌ر ل‌ه‌ب‌ن‌ه‌پ‌ه‌ت‌دا: چ‌ا‌و‌گی (رَبُّ یَرْبُ) و‌ه‌ ب‌ه‌و‌ا‌ت‌ای ل‌ه‌ب‌ا‌ر‌یک‌ه‌و‌ه‌ ب‌و‌ ب‌ا‌ر‌یک‌ی ت‌ر
گ‌ه‌ش‌ه‌ی ک‌ر‌د‌و‌ پ‌ی‌گ‌ه‌ی‌ش‌ت ب‌و‌ ح‌ه‌ل‌ه‌تی ت‌ه‌و‌ا‌و‌ ب‌و‌ن. د‌ه‌گ‌و‌ت‌ر‌ی: (رَبُّهٗ وَرَبَّاهُ وَرَبِّیْ) د‌ه‌ی و‌ش‌ه‌ی
(رَب) چ‌ا‌و‌گ‌یک‌ی خ‌و‌ا‌ز‌ا‌و‌ه‌ ب‌و‌ ب‌ک‌ر (الف‌اع‌ل) و‌ه‌ب‌ه‌پ‌ه‌ه‌ایی ن‌ا‌گ‌و‌ت‌ر‌یت (الرَّبُّ) ت‌ه‌ن‌یا ب‌و‌ خ‌و‌ای
ب‌ا‌ل‌ا‌ د‌ه‌س‌ت و‌ک‌ا‌ر‌ی‌ه‌ج‌ئ ن‌ه‌ب‌یت، ک‌ه‌ت‌ه‌ن‌یا ش‌ی‌ا‌وی ئ‌ه‌و‌ه‌و‌ ب‌ه‌س. ه‌ر‌و‌ه‌ک‌و‌ ل‌ه‌ ف‌ه‌ر‌م‌ا‌ی‌ش‌ت‌ی
خ‌و‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه‌د‌ا‌ د‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌و‌یت: ﴿رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ الف‌ا‌ئ‌ح‌ة: ۲. (و‌ا‌ت‌ه: پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ا‌ر‌ی ج‌ی‌ه‌ا‌ن‌ی‌ا‌ن.
و‌ه‌ر‌گ‌ئ‌ی). ﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ س‌و‌ر‌ة‌ الش‌ع‌ر‌اء: (۲۶). (و‌ا‌ت‌ه: خ‌و‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه
پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ا‌ر‌ی ئ‌ی‌و‌ه‌و‌ پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ا‌ر‌ی ب‌ا‌و‌ک‌و‌ ب‌ا‌پ‌ی‌ر‌ا‌نی ئ‌ی‌و‌ه‌ش‌ه‌ز و‌ه‌ر‌گ‌ئ‌ی).

ئ‌ه‌م و‌ش‌ه‌ی‌ه‌ ب‌و‌ غ‌ه‌ی‌ری خ‌و‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ ب‌ه‌پ‌ه‌ه‌ایی ب‌ه‌ک‌ا‌ر ن‌ا‌ه‌ی‌ن‌ر‌یت م‌ه‌ک‌ر ب‌خ‌ر‌یت‌ه‌ س‌ه‌ر
ن‌ا‌و‌یک‌ی ت‌ر ب‌ه‌ش‌ی‌و‌ه‌ی‌ه‌کی س‌ن‌و‌ر‌د‌ا‌ر، ه‌ر‌و‌ه‌ک‌و‌ د‌ه‌گ‌و‌ت‌ر‌یت (رَب الدار - خ‌ا‌و‌ه‌نی خ‌ا‌ن‌و‌ه‌ک‌ه‌)،
رَب الف‌ر‌س - خ‌ا‌و‌ه‌نی ئ‌ه‌س‌پ‌ه‌ک‌ه‌) ه‌ر‌و‌ه‌ه‌ا‌ ف‌ه‌ر‌م‌ا‌ی‌ش‌تی خ‌و‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ ک‌ه‌ د‌ه‌ر‌ی‌ا‌ر‌ه‌ی ی‌و‌س‌ف -
ع‌ل‌ی‌ه‌ الس‌ل‌ام ب‌و‌م‌ا‌ن د‌ه‌گ‌ئ‌پ‌یت‌ه‌و‌ه‌ د‌ه‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌ئ‌ی: ﴿اذْکُرْنِی عِنْدَ رَبِّکَ فَانْسَاهُ الشَّیْطَانُ ذِکْرَ رَبِّیْ﴾
(۲۴). ه‌ر‌و‌ه‌ه‌ا‌ د‌ه‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌ئ‌ی: ﴿قَالَ ارْجِعْ اِلٰی رَبِّکَ﴾ (۲۵). ه‌ر‌و‌ه‌ه‌ا‌ د‌ه‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌یت: ﴿اَمَّا اَحْذَکُمَا

(۲۴) أ - س‌و‌ر‌ة‌ ی‌و‌س‌ف: (۴۲).

ب - و‌ا‌ت‌ه: ل‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ک‌ه‌ی خ‌و‌ت ک‌ه‌م‌ه‌ب‌س‌تی گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ی م‌ی‌س‌ر‌ه‌ ب‌ا‌س‌م ب‌ک‌ه‌و‌ ب‌ه‌س‌ه‌ر‌ه‌ا‌تی م‌نی ب‌و‌ ب‌گ‌ئ‌پ‌ه‌و‌ه‌،
ب‌ه‌ل‌ام ش‌ه‌ی‌ت‌ا‌ن ب‌ی‌ری ب‌ر‌د‌ه‌و‌ه‌ ک‌ه‌ب‌اس‌ی ب‌ک‌ا‌ت ل‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ی م‌ی‌س‌ر‌ب‌و‌ی‌ه‌ ی‌و‌س‌ف م‌ا‌و‌ه‌ی‌ه‌کی ز‌و‌ر ل‌ه‌ب‌ه‌ن‌د‌ی‌خ‌ا‌ن‌ه‌د‌ا‌ م‌ای‌ه‌و‌ه‌.
و‌ه‌ر‌گ‌ئ‌ی.

(۲۵) أ - س‌و‌ر‌ة‌ ی‌و‌س‌ف: (۵۰).

ب - و‌ا‌ت‌ه: ب‌گ‌ه‌پ‌ت‌و‌ه‌ ل‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه‌ک‌ه‌ت و‌پ‌ئ‌ی ب‌ل‌ئ‌و‌ ل‌ای ب‌ی‌ر‌س‌ه‌ د‌ه‌ر‌ی‌ا‌ر‌ه‌ی ئ‌ه‌و‌ ن‌ا‌ف‌ر‌ه‌ت‌ا‌ن‌ه‌ی ک‌ه‌ د‌ه‌س‌ت خ‌و‌ی‌ا‌ن
ب‌ه‌چ‌ه‌ق‌و‌م‌ه‌و‌ ش‌ه‌ق‌ ش‌ه‌ق‌ ک‌ر‌د‌. و‌ه‌ر‌گ‌ئ‌ی.

فَيَسْتَقِي رَبُّهُ خَمْرًا ﴿٢٦﴾. هـ روه ها پيغه مېر صلى الله عليه وسلم د دربار هې وشته وڼ بوه که
 فرمويه تی: {حتی یجدها رها} (٢٧).

له موه بومان پون ده بیته وه که وشه ی په روه ردگار به په هایی بڼ خوی گه وړه به کار
 ده هیتریت به مه عریفه بیت یان به خستنه سر (مضافاً)، که ده گوتړیت: (الرب - په روه ردگار)
 یان (رب العالمین - په روه ردگاری جیهانیان) یان (رب الناس - په روه ردگاری خه لکی).
 به لام بڼ غه یری خوا به په هایی و به کسر وشه ی په روه ردگار به کار ناهیتړیت (٢٨). مه گه ر
 به خستنه سر (مضاف) بیت. وه ک (رب الدار - خاوه نی خانوه که) وه (رب المنزل - خاوه نی
 ماله که) وه (رب الإبل - خاوه نی وشته که).

وه واتای (رب العالمین - په روه ردگاری جیهانیان) واته: دروست که روه به دپهینه رو خاوه نی
 جیهانیان، چاک کار و چاک ساز و په روه ردیاریان به نازو نیعه مت و به خششه کانی خوی
 به نار دنی نیر دراو او پیغه مېرانی، نار دنه خواره وه ی کتیبه کانی، وه له کرده وه خراپه کانیان
 ده بوریت واته لا یان خوش ده بیت. ناودارو بلیمه ت ابن الفیم - رحمه الله - گوتویه تی: ((
 له داخوازیه کانی په روه ردگار یتی فرمان کرده به سر به نده کانی و قه ده غه لی کردنیان (أمر
 العباد ونهیم)، هـ روه ها پاداشت دانه وه ی چاکه کارانه به چاکه سزادایانه له سر کاری
 خراپه واته پاداشت دانه وه ی چاکه کاران و سزا دانی خراپه کاران)) (٢٩). ثانه مه یه واتای
 پاسته قینه ی په روه ردگار یتی.

(٢٦) أ - سورة يوسف: (٤١).

ب - واته: له لیکنه وه ی خه ونه که ی هـ روه ها ورپیکانی یوسف له ناو به ندیخانه دا به یه کتیکانی گوت:
 یه کتیکتان مه ی دروست ده کات بڼ گه وړه و سر کرده که ی خوی و دهیداتی. نه ی گوت: فلان که س تو نازاد
 ده بیت و نه و کاره ده گریته ده ست. فلان پستان نازاد ناین و له سپداره ده ریت بڼ نه وه ی هـ روه لایان خو به و
 که سه بزائنو سپداره که بڼ خوی دانه نیت. وه رگپږ.
 (٢٧) متفق علیه.

ب - واته: مه تاکو خاوه نه که ی دپدوژیته وه. وه رگپږ.

(٢٨) له زمانی کوردی خوماندا زاراوه ی په روه ردگار ته نیا بڼ خوی گه وړه به کار ده هیتریت به لام له برامبر (رب
 الفرس - خاوه نی په سپه که به کار ده هیتریت. وه رگپږ.

(٢٩) سه یری (٨/١) بکه له (مدارج السالکین)

۲. چه‌مکی وشه‌ی په‌رو مردگار له‌بیرو بۆ‌چونه‌کانی گه‌له‌ گومړاو سهر لی‌شیوه‌گاندا:

خوا‌ی گه‌وره‌ هه‌مو بونه‌وه‌رو دروست‌کراوه‌کانی خۆ‌ی به‌فیتره‌ت له‌سهر به‌ته‌نها خوا په‌رستی دروست‌کردن و به‌دی‌هت‌ناون، هه‌روه‌ها له‌سهر ناسینی په‌روه‌ردگاری به‌دی‌هت‌نهری پاکو بی‌گه‌رد دروست‌کردن، هه‌روه‌کو خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (۳۰). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (۳۱).

ده‌ی ددان نان و بریار دان له‌سهر بونی په‌روه‌ردگاری‌تی خوا‌ی تا‌کو ته‌نیا (الله) گیان و پو‌کردنه‌ئو و به‌روه‌خوا چون‌کاری‌کی فیت‌ری و سروشتی خوا‌یی، به‌لان هاو‌به‌ش په‌یدا کردن تازه‌یه‌و پوداو‌یک‌ی له‌نکاو‌کت و پر‌ه‌و په‌یدا بو‌ه‌و سه‌ری هه‌لداوه‌، ئه‌وه‌ته پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی: { كل مولود يولد على الفطرة فأبواه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه } (۳۲).

ئه‌گه‌ر لی‌ بگه‌ر‌پ‌ن به‌نده‌ بۆ‌ خۆ‌ی به‌نازادی له‌سهر فیت‌ره‌تی خوا‌یی خۆ‌ی بر‌وات ئه‌وا

(۳۰) — سورة الروم: (۳۰).

ب - واته: پوی خۆ‌ت پیک بکه‌ له‌گه‌ل ئه‌م ئایینی ئیسلامه‌ به‌ته‌نها پو‌ له‌م ئایینی ئیسلامه‌ بکه‌، ئه‌و ئایینه‌ پاکه‌ ئایینی فیت‌ره‌تی خوا‌ی گه‌وره‌ که‌ه‌مو خه‌ل‌کی له‌سهر ئه‌م ئایینه‌ هه‌ر له‌زگما‌که‌وه‌ به‌دی‌هت‌ناون و ئه‌و ئایینه‌ی له‌دل‌دا چه‌سپاندون، ئایینی راست و په‌سه‌ند کراو و فیت‌ره‌ت هه‌ر ئه‌م ئایینی ئیسلامه‌یه‌و هه‌چ گوزا‌ن‌کاری‌ه‌ک نیه‌ له‌دروست‌کردن و یاسا‌ری‌خا واته‌ خوا‌ی گه‌وره‌ هه‌ر شتی‌کی دروست‌کردو بر‌یاری له‌سهر دا‌وو چه‌سپاندی ئیدی گوزا‌نی به‌سه‌ردا نایه‌، چون‌که‌ هه‌ر شتی‌ک، هه‌ر به‌رنامه‌ و هه‌ر ئایینی‌ک که‌خوا‌ی گه‌وره‌ دای بر‌یز‌تی‌ت بر‌او پر‌ ته‌واوه‌ و هه‌چ نا‌ته‌واو‌یه‌کی تی‌دا نیه‌ که‌ته‌نیا بۆ‌ کومه‌له‌ که‌سی‌ک یان ته‌نیا بۆ‌ سه‌سه‌رده‌می‌ک بی‌ت و به‌س نه‌خ‌یر به‌ل‌کو بۆ‌ هه‌مو ئاده‌م‌یزاده‌کان و هه‌تا دنیا‌ش ده‌بر‌یت‌ه‌وه‌ له‌گه‌لی دا دی‌ته‌وه‌ . وه‌ک به‌رنامه‌و یاسا‌کانی ده‌ستی مر‌و‌ف‌ه‌ کورت‌بو‌و که‌م مه‌ودا بی‌ت بۆ‌ چه‌ند کس و گرو‌پ‌یک بی‌ت بۆ‌ کانی‌کی که‌م بی‌ت و چه‌ند سالی‌کی به‌سه‌ردا چو ئیک‌سپا‌یه‌ر ده‌بی‌ت و مۆ‌دی‌لی به‌سه‌ر بچ‌یت. وه‌رگ‌رت‌پ.

(۳۱) — سورة الأعراف: (۱۷۲).

ب - واته: خوا‌ی گه‌وره‌ هه‌ر له‌فیت‌ره‌ته‌وه‌ که‌ئاده‌م‌یزادی دروست‌کردووه‌ بر‌وای له‌ب‌ل‌دا چه‌سپاندووه‌ و جی‌گی‌ری کردووه‌، بۆ‌یه‌ هه‌ر به‌و فیت‌ره‌ته‌ پ‌شتا و پ‌شت ئه‌و په‌یمان‌ه‌ی له‌نه‌وه‌کانی ئاده‌م وه‌رگ‌رت‌وه‌ که‌بر‌وای پ‌ن‌ بین‌ن و هه‌ر خۆ‌شیانی له‌سهر خۆ‌یان کردۆ‌ته‌ شه‌اید. ئه‌وه‌ته‌ که‌له‌مر‌و‌ف‌ه‌ ده‌پ‌رس‌یت: ئه‌ی ئاده‌م‌یزاده‌کان ئایا من خوا‌ی په‌روه‌ردگاری ئێ‌وه‌ نه‌بو‌م؟ له‌وه‌لام‌دا ده‌ل‌ین: به‌ل‌ی ئه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار تۆ‌ په‌روه‌ردگاری ئێ‌مه‌یت و ئێ‌مه‌ خۆ‌مان شایه‌دین له‌سهر ئه‌مه‌و شه‌ایدی ده‌ده‌ین. وه‌رگ‌رت‌پ.

(۳۲) رواه الشيخان.

یه کس سر پو ده کاته به تهنه خوا په رستی و تهنه خوا به په روه درارو به خوی خوی
 ده زانیت و دواو شوینی بانگه وازی نیردراوان و پیغه مبه رانی خوا ده که ویت و گوئی پایله
 خواو پیغه مبه رانی خوا ده کات، شوین نه و به رنامه ده که ویت که پیغه مبه ران له خوی
 که وره وه هیناویانه و کتبه کانی پی هاتونه خوارو هه مو به لگه و نیشانه که ونیه کان واته
 بونه و هریه کان نامارده پی ده که نو ده یسه لمینن. به لام به داخوه په روه رده ی سه قهت و
 لاده رو گومپاو ژینگه ی مولحیدو له دین دور و سر لیشتیواو پیره وی زاو له چاو که شه
 پاکه کان ده گورن و به ره خراپه و بی بیوایی و هریان ده چه رختن و گومپایان ده که ن. جا باوک و
 دایکان چون بن منداله کانیش نه و پیره وه ده گرن، چونکه منداله کان لاسایی باوک و دایکان
 ده که نه وه و شوین پی ی نه وان هه ل ده گریته وه له سر لیشتیواوی گومپایی و لادن له نایین.

خوای که وره له فهرموده یه کی خودسی دا ده فهرمویت: ﴿خلقت عبادي حنفاء، فاجتاهم
 الشیاطین﴾^(۳۳). واته: شه یقانه کان به ره و بت په رستی و هریان ده گپرن و ده ستیان پی
 له به رنامه و نایینی خوا لاده دن، نه و بت و نه و که سو نه و شتانه ده که ن به په روه ردگاری
 خوایان جگه له خوی که وره ده یان په رستن، نه و ده که ونه ناو گومپایی و سر لیشتیواوی و
 ون بون، په رته وازه یی و جیاپایی و دو به ره کی و چند به ره کی، هر یه که په روه ردگارک
 بو خوی ده گریته به روده یه رستیت جیا له په روه ردگاری نه وی تریان، چونکه نه گهر
 پشتی یان له په روه ردگاری راسته قینه ی خوایان کرد، دو چاری نه وه ده بن که چه ندان
 په روه ردگاری پوچل و بی ناوهرک بو خوایان بگرن، هر وه کو خوی که وره
 ده فهرمویت: ﴿فَذَلِّكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾^(۳۴). ده بی نه وه ش بزانی
 که گومپایی و سر لیشتیواوی سنوری نیه و کورتایی بو نیه. توشی هر که سیک ده بیت که له

(۳۳) ا - رواه أحمد.

ب - واته: من به بنده کانی خوم له سر نایینی پاک و فیتره ت دروست کردون و به فیتره ت موسلمان و بهرو دارن
 به لام دواپی شه یاتینیه کان له پنگه ی راست و نایینی پاک و فیتره ت لایان دهن و گومپایان ده که ن. وهر گپرن.

(۳۴) ا - سورة یونس: (۳۲).

ب - واته: ده ی نه وه ی که نه و هه مو شتانه ی دروست کردون ته نیا نه و په روه ردگاری تاک و ته نیاو
 راسته قینه ی نیه و یه و هر نه و په رستن، ده ی که واته بیر بکه نه وه له دواپی هه ق و راستی چی هیه له گومپایی
 به لاوه، له دواپی سر لیشتیواوی و گومپایی له هه ق به ولاوه چیر هیه. وهر گپرن.

په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه لای دا، خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا صَاحِبِي
السَّجْنِ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾.

هاوبه‌ش دانان له‌په‌روه‌ردگار له‌په‌روه‌ردگاریتی به‌نیعتباری چه‌سپاندنی دو به‌دیهینه‌ری
هاو وینه و چون یه‌ک له‌سیفات و له‌کرداره‌کانی دا قه‌ده‌غه و له‌دینی چوادا نه‌ویستراوه،
به‌لکو هه‌ندی له‌هاوبه‌ش په‌یداکاران بۆ شه‌وه چون که‌په‌رستراوه‌کانیان هه‌ندی هه‌لس و
که‌وت و هه‌قی ته‌سه‌پوفیان له‌م بونه‌وه‌ره‌دا هه‌یه، شه‌یتان به‌که‌یفی خو‌ی یاری پی
کردون و یاریان پی ده‌کات له‌به‌ندایه‌تی کردن و په‌رستشیاندا بۆ شه‌وه په‌رستراوه
ناهه‌قانه‌یان، هه‌ر که‌سه و هه‌ر گه‌له و هه‌ر قه‌ومه به‌پی‌ی عه‌قل و پله‌ی تیگه‌یشتنیانه‌وه
له‌ئاینی خوا یاریان پی ده‌کات و جله‌ویان ده‌کیشیت، شه‌وته ده‌سته‌یه‌کیان بانگ ده‌کات
بۆ په‌رستنی مردوه‌کانیان له‌پوی به‌گه‌وره زانین و به‌پیرۆز دانانیان، شه‌وانه‌ی که‌وینه‌وه
په‌یکه‌ری بتیان له‌سه‌ر وینه‌ی شه‌وه و پیاو چاکه‌ مردوانه‌یان کیشا یادایان تاشی، وه‌کو گه‌لی
نوح، وه‌ده‌سته‌یه‌کی تریان بتیان له‌سه‌ر وینه‌ی شه‌سته‌یره‌کان داتاشی و ده‌یان په‌رست
به‌بیانوی شه‌وه‌ی که‌ده‌لین شه‌وانه‌ کاریگه‌ریان به‌سه‌ر جیهانه‌وه هه‌یه، چه‌ندان ته‌لارو
خانویان بۆ دروست کردوه و خزمه‌تکارو مجبورین داناهه.

(٢٠) أ — سورة يوسف (٣٩ — ٤٠).

ب ـ واته: شه‌ی دو‌هاوه‌له‌که‌ی زیندانییم پیم بلین: توخوا چه‌ند په‌روه‌ردگارک واته شه‌وه‌مو خوایانه‌ی که‌ئیه
له‌به‌تکانتان ده‌یان په‌رستن که‌هیچ هیزو ده‌سه‌لات و توانایه‌کیان نه‌وه‌هیچیان له‌ده‌ست نایه، باشترو راست تره
یان په‌روه‌ردگارک‌کی تا‌کو ته‌نیاو خاوه‌ن ده‌سه‌لات و توانادار به‌سه‌ر هه‌مو بونه‌وه‌ره‌کاندا، ده‌ی پیم بلین:
کامیان راست ترو شایسته‌ترن که‌په‌رستریت؟ شه‌وانه‌ی که‌ئیه ده‌یان په‌رستن په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه‌نین و
خوا نین به‌لکو چه‌ند ناویکن خوتان داتان هینان و ناوتان بۆ داتاشیون و له‌باوک و باپه‌رافتانه‌وه ناوتان لینان و،
له‌کاتیکدا په‌رستنی شه‌وان هیچ به‌لگه‌یه‌کو هیچ ده‌سه‌لاتیک هیچ ږیگه‌یه‌کی پی نه‌دراوه که‌بیان په‌رستن، به‌لکو
په‌رستنی خوای په‌روه‌ردگار به‌تاکو به‌ته‌نهایی ږیگه‌ی راسته‌قینه‌ی خواییه. وه‌رگیت. به‌سود وه‌ر گرتن
له‌ته‌فسیری گوله‌شه‌ن ب. ٢.

وله به ندایه تی کردنیان بۆ ئه و ئه ستیره و که شکه شانانه دا جیاوازن، هه ندیکیان بۆژ
 پرستن، هه ندیکیان مانگ پرستن، هه ندیکیشیان هه یه گه له ئه ستیره کان و هه ساره کانی
 تر ده پرستن، هه تاکو په یکه ر گه لیکیان بۆ دروست و داتاشیون، بۆ هه ر ئه ستیره و
 هه ساره یه ک په یکه ری تایه تیان بۆ داتاشیوه، وه ده سته یه کی تریان هه ن ئاگر ده پرستن
 که ئاگر پرسته کانن (المخوس)، وه هه شیانه مانگا (جیل) ده پرستیت هه روه کو له هیندستان
 ده بیینین، وه هه شیانه فریشته ده پرستیت، هه یانه دره خت و دارو به رده کان ده پرستن
 هه شیانه گۆرو مه زاره کان ده پرستیت، هه مو ئه مانه به هوی ئه وه یه که ئه وانه وا بیر
 ده که نه وه که ئه و شتانه شتیک له تایه تمه ندی و جیاکاریه کانی په روه ردگاریتیان تیدایه
 بۆیه وا ده یان پرستن.

هه یانه ده لێن ئه و بئانه وینای شت و کاره په نهانیه کان ده که ن، ابن القیم گوتویه تی:
 (دانانی بت له سه ره تاو له بنه پره تا له سه ر شیوه ی پرستراویکی نادیارو په نهان دانراوه،
 دواپی بتیان له سه ر شیوه و له سه ر وینه و ده سته ی ئه و دروست کردوه یان داتاشیوه، بۆ
 ئه وه ی جیگر بیته له جیگه ی ئه و که سه ی له جیگه ی دا دانراوه و وینای ئه و ده کات، له جیگه ی
 ئه و دا به کاره کانی ئه و هه ل ده ستیت، ده ی شتیکی ئاشکراو زانراوه ئه وه ی ئاقل و چیر
 بیته هه رگیز داریک، ته خته یه ک یا به ردیک به ده سته ی خوی داناتشیت، دواپش بیرو بۆچونی
 وا بیته که ئه و داتاشراوه خواو پرستراوی خوی بیته و بییه پرستیت....) ته واه (٣٦).

هه روه کو گۆر پرستانی کۆن و نویش ده لێن و پرپه پاگه نده ی ئه وه ده که ن وا بیر
 ده که نه وه که ئه و مردوانه تکایان بۆ له لای خوا ده که ن، وده بنه هۆکارو واسیقه له نێوان
 ئه وان و خوای گه وره دا له جی به جی کردنی پیداو یسته کانیان و هیئانه دی مه به سته کانیان

و ده لاین: ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (۳۷). هـ روه ها: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (۳۸).

هـ روه کو هـ ندی له هاوېش په یداکارانی عـ رهب و گا وره کان وایان بیر ده کړده وه که په رستراوه کانیاں کوړی خوان، هاوېش په یداکارانی عـ رهب فریشته یان ده په رست به بیانوی نه وهی که نه و فریشتانه کچانی خوان، وفه له و گا وره کان عیسیایان - علیه السلام - ده په رست و به ندایه تیان بؤ ده کړد گوايه نه و کوړی خوايه .

۲. بهر په رچ دانه وهی نه و بیر بؤ چونه پوچهل و باتلانه:

خوای گه وره بهر په رچی هـ مو نه وه بیر بؤ چونه پوچهل و باتلانه ی داوه ته وه بهم شیوه ی خواره وه:

أ - بهر په رچی بت په رسته کانی بهم شیوه یه داوه ته وه و ده فرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ وَمِنَ الثَّالِثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿سورة النجم: (۱۹ - ۲۰). واتای نایه ته که هـ روه کو القرطبي گوتویه تی: نایا نه م خویانه تان بینون! یا یا سود یا قازانچ ده گیه نن بؤ مرو فـه کان تاشایه نی نه وه بن بکړنه هاوېش و هاوشانی خوای په روه ردگار؟ وه نایا نه وانه توانیان هـ تا کو بهرگری له خوشیان بکن کاتی که پیغه مبر ﷺ و هاو له کانی ﷺ تیکیان شکاندن و پوخاندیان، نه وه ته خوای گه وره و بهر زو به توانا ده فرموی: ﴿وَأَسْأَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عَاكِفِينَ﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُم إِذْ تَدْعُونَ ﴿أَوْ يَنْفَعُونَكُم أَوْ يَضُرُّونَ﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿(۳۹).

(۳۷) أ - سورة الزمر: (۳).

ب - واته: ئیمه تهنیا بؤیه نه وانه ده په رستین تا کو له خوامان نزیک بکاته وه و بڼه واسیته له نیتون ئینه و له نیتوان خوادا. وەرگړې.

(۳۸) أ - سورة یونس: (۱۸).

ب - واته: بیتاوه پو هاوېش په یداکارانی مه ککو هـ مو نه وانه شی که له سره بیرو باوړی نه وانه ده پو هـ تا دنیا دنیا یه جگه له خوای گه وره شتانیک ده په رستن که نه ده توانن سودیان پی بگه یه نن و نه زیان ده لاین: نه وانه تکا کارن بؤ ئیمه له لای خوا. وەرگړې.

(۳۹) أ - سورة الشعراء (۶۹ - ۷۴).

له پراستی دا نه وان نکولی یان له وه نه ده کړدو لاریان لی نه که نه و شتانه ی که ده یان په رستن و هاواریان ده که نه و داویان لی ده که نه و دوعا و هاوارو داوی ته وان نابیس تنو نه سودیان پی ده که نه و نه زیانیش، به لکو په رستن ته و شتانه لاسایی کړدنه وه ی باوکو باپیرانی خوځانه و لاسایی کړدنه وه یه و هیچی تر نا، دیاره شتیکی ناشکرایه که لاسایی کړدنه وه و چاو لیکردن به به لکو و پرو بیانو (حجة) پوچه له وه ورنه گیریت و کاریشی پی ناکریت.

ب - وه خوا ی گه وړه به په رچی په رستن ته ستره وه ه ساره کان و مانگو و پوژ به م فرموده یه وه لام ده داته وه و ده فرمویت: ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ﴾ سورة الأعراف: (۵۴). (واته: پوژو مانگو ته ستره کان ه مویان له ژیر ده ستنی خوادان و به فرمانی خوا ه مویان پام بون و ه تاپوژ قیامت فرمانه کانی خوا جی به جی ده که نه و هر یه که یان له خولگی خویان ده خولینه وه و به مو لانه دن. وه رگیږ). ه وروها به فرمایشتی خوی گه وړه: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (۱۰).

ج - وه به په رچی فریشته په رست و مه سیح - علیه السلام - په رست به بیانوی ته وه ی که کوری خوی به م فرموده ی خوی به رزو بی هاوتا ده داته وه و ده فرمویت: ﴿مَا آتَاكُمْ

ب - واته: نه ی پیغه مبه ر ښه رها ته نیراهم له که ل باوکی و که له بیباوه په که ی بق بیباوه پان و خوانه ناسان بگریه وه، کاتی به باوکی و به که له که ی خوی گوت: نه وه نثوه چی ده په رستن؟! دیاره که نه و ده یزانی چی ده په رستن به لام بق سرنج پاکیشانی ته وان نه و پرسپاره ی لی کړدن بق نه وه ی پی یان بلن نه وه ی که نثوه ده یان په رستن پوچه ل و راست نن، نه وانیش له وه لامدا گوتیان: نیمه به کانه مان ده په رستن و به رده و امیش ده یان په رستن و ده ستنان لی ه ل ناگرین، نیراهم پی ی گوتن: نایا نه وانه گوی یان لی تان ده بیت کاتی بانگیان بکه نه و هاواریان بکه نه و داویان لی بکه نه ووه لامتان ده ده نه وه؟! یان نایا هیج سودتان پی ده که نه و نه و هیج زیانیکتان لی ده دن یا لی تان لاده و نه و ده تان پارتین؟ که له که ی له وه لامدا گوتیان: نیمه له سر عادات و پوشتی باوکو باپیرانمان ده پوین، ده یان په رستن، چونکه نیمه باوکو باپیرانی خوځان ده دیت نه م بته یان ده په رستن، به لی بوی نیمه ش چاو له وان ده که ی و وه کو ته وان ده یان په رستن. وه رگیږ. له تفسیری گولشن ب ۹۶۶ ل ۲.

(۱) — سورة فصلت: (۳۷).

ب - واته: وه به لکه و نیشانه کانی بون و ده سلا تی له بن نه هاتوی خوی گه وړه شه و پوژو (اللیل والنهار) و خور (الشمس) و مانگ، ده ی کپوش نه بوقوژو نه بق مانگ مین و نه وانه مه په رستن و به نایه تیان بق مه که نه، به لکو ته نیا خوا به رستن و به نایه تی و کپوش به ته نیا بق خوی په وړه رگار به بن، نه و خوی به که نثوه ش و نه و په رسترا وانه نه شی درست کړدن که نثوه جگه له خوا ده یان په رستن. وه رگیږ.

اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ ﴿١﴾ سورة المؤمنون: (٩١). واته: خواى گه وره هه رگيز مندال و وه چي بؤ خوى دانه ناوه نه وه بوختانيكى گه وره يه كه نه و بيا و ه پانه به رامبه ر به خواى په روه ر دگارى ده كن. وه رگيز. هه روه ها به فهرمايشتي خواى گه وره: ﴿أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةً﴾ (١). هه روه ها ده فهرموى: ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ ﴿وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ سورة الاخلاص: (٣ - ٤). واته: له كه س نه بو وه كه سيشى لى نابيت، وه له شي وه و وينه ي كه س دا نيه و كه سيش له وينه و له شي وه ي نه ودا نيه. وه رگيز.

*****

*****

*****

(١) أ - الأنعام: ١٠١.

ب - واته: نه و خوايه ي نه و ه مو ناسمان و زه وى و بونه و ه رى به گشتى به جوان ترين شي وه به ديه ي ناون، نه دى چون ده بيت و ده گونجيت كه خوا مندالى بيت له كاتيكدا هاوسه رى نيه. وه رگيز.

به شسی سی یم

بونو و هرو فیتزه ته که ی و ملکه چ و گوپرایه لی بو خوی په وره دگار

نه م بونه و هره به گشتی به ناسمانه کانی و زه ویه که ی و گه ردونه که ی و نه ستیره و
 هه ساره کانی، به گیاندارو گیان له به ران و دارو دره خت و به شارو گوندو گل و قوپو
 خاکه که ی و به وشکانی و به دهریاو دهریا لوش و ناوه کانی و هه، به فریشته و به جنوکه و به
 مروغه کانی و هه، هر هه مویان ملکه چن بو خوی گه وره، گوپرایه لی بو فرمانی که ونی
 خوی گه وره، هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 طَوْعًا وَكَرْهًا﴾^(۲)، هه روه ها ده فهرمویت: ﴿بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ
 قَانُونٌ﴾^(۳)، هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
 وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾^(۴)، وه هه روه ها: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالنَّوَابُ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ﴾^(۵).

(۲) ا — سورة آل عمران: (۸۳).

ب - واته: هه رچی له ناسمانه کان و زه وی دا هه ن خویان داوه ته ده ست خوی گه وره و ته سلیمی خوا بون چ به خوشی
 بیت و چ به ناخوشی . وه رگتپ.
 (۳) سورة البقرة: (۱۱۶).

ب - واته: به لکو هه رچی له ناسمانه کان و زه وی دا هه ن هر هه مویان هی خوان ملکه چ و ژیر ده ستی خوی گه وره و
 له ژیر فرمانی نه ودان و هه همیشه له به ندایه تی و پرستشی خوادان. وه رگتپ.
 (۴) ا — سورة النحل: (۴۹).

ب - هه رچی له ناسمانه کاو زه وی دا هه ن له گیان له به ران و مروغه جنوکه کان و فریشته کان ... تد. مولکی خوان و
 به ندایه تی و پرستشی خوا ده کن و کپنوش بو خوا ده به ن و هه رکیز لالوتی ناکن و یاخی نابن و خویان به گه وره نازانن.
 وه رگتپ.

(۵) ا — سورة الحج: (۱۸).

ب - واته: نابینی هه رچی له ناو ناسمانه کان و زه وی دا هه یه له گه ل پږو مانگو نه ستیره کان و چیاوچول و شاخه کان و
 گیان له به ره کان و هه ندیکش له ناده میزاده کان کپنوش بو خوی په وره دگار ده به ن و به ته نها خوا ده پرستن، زږیک
 له ناده میزاده کان سزای خویان بو بپاوه ته وه و بپاوه پ بون. وه رگتپ. به سود وه رگرتن له ته فسیری گولشه ن ل ۴۱۲-۸.

هروه ها ده فهرمويت: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظُلُمًا لَهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْآصَالِ*﴾ (٤٦).

همو هم بونه وهرانه و همو جيهانيان، دواى خوا ده که ونو ملکه چى هيرو ده سلاى
 خوان، به گويزه و ويست و ناره زوى خوا ده پون به پيوه و گويزايله لى فرمانه کاني خوان،
 هيچ کاميکيان سه رپيچى ناکه نو لى ياخى نابن، هر يه که و به گويزه و نهو ياساو
 سيستمى که خوا بوى داناون کارو نه رکه کاني سر شانى خويان پاده په پيننو ملکه چانه
 جى به جى ده که ن، وده رنه نجامه کان به سيستمى زور ورديکاريه و ده دهنه ده ست
 هر همويان به ديته رو دروستکرى خويان به پاکو بيگردد پاده گرن له همو ناته و اووى
 په که که و تنو خه وشيک (العيب)، خواى به رزو بى هاوتاو به تهنى دور ده گرن هروه که
 ده فهرمويت: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
 وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (٤٧).

دهى هم همو دروستکراوانه قسه که رو قسه نه که ريان (صامتها و ناطقها)،
 زيندوه کانيان و مردوه کانيان، هر همويان گوئى راپه لى خوان و ملکه چن بوى فرمانه
 که ونيه کاني نهو خوايه، هر همويان به زمانى حال و به زمانى گوتار (لسان المقال) خواى
 گه وړه و خويان پاکو بيگردد پاده گرن و به دورى ده زانن له همو ناته و اووى و خه وشيک.
 مرقى ژير هر چه نده له و دروستکراوانه و خوا ورد ببيتته و تيرا بميتت ده زانيتت و بوى
 دهرده که ویت که نه وانه همويان به هق دروستکراون و بوى هق دروستکراون، وده هر

(٤٦) أ — سورة الرعد: (١٥).

ب - واته: هر چى له ناو ناسمانه کان و زهوى دا هن به خويان و به سپيره کانيان و به يانيان و تيواران پى يان خوش
 بيت يان نا، واته بيانه ویت و يان نه يانه ویت کړنوش بوى خواى په وړه دگار دهبه و ملکه چن بوى و ده په رستن و به نديا ته بوى
 ده که ن. وهرگير. له تفسيري گولشن ب ٦١٩.

(٤٧) أ — سورة الإسراء: (٤٤).

ب - واته: حوت ناسمانه کان و زهوى و هر چى تيا يانديا به لفرشته و له جنزکه و ناده ميزاد و دارو درخت و گشت
 دروستکراوه کاني تر ناوى خوا به به رزو بى عيب و پاکو بيگردد ده مين و به رزى پاده گرن، وده هيچ شتيک نيه له م
 گه رډونه که ناوى خوا به رز پانه گريت و يادى خوا نه کات و دان نه نيت به تاو ته نيایى خواى گه وړه و به نديا ته و
 په رستش بوى نه که ن، به لام نيوه نهى به نده کاني من گوستان له و ته سبجاتانه نيه و لى تن ناگن. وهرگير. هه مان
 تفسيري پابرو ب ٧١٢.

هه مويان ملکه چو گوئ پابه لنو هيج درپرنيك و هيج سرپيچيه كيان بۆ نيه له پوي
هه لسورپينه رو به پړوه به ره كه ي خويان كه خوي پهره ردگار، هه هه مويان هه
له فتره تي خويانه وه ددان به دروستكه رو به ديته نري خوي گه وره دا داده نين و نكولي لي ناكن.
شيخي ئيسلام ابن تيمية - رحمه الله - گوتويه تي: (ئه وانه ملکه چي خوان و خويان
به ته واري داوه ته ده ست خوي گه وره، خوا پهرستن، به به رده وامي خوا ده پهرستن
ناچارو ملکه چن بۆ خوي گه وره، له چن د پوه به كه وه:

١ - هه ميشه ده زانن كه پتيويستيان به خويوه و موحتاجن بۆ نيعمه ت و به خششه كاني خوا.

٢ - ملکه چ بون و خۆدانه ده ست خوا له هه مو قه زاو قه ده رو ئيراده و ويست و
ده سه لاته كاني خوي گه وره.

٣ - پارانه وه و دوعاو داوا كردن ته نيا له خوي گه وره له كاتي ناخوشي و ليقه و مان و
تهنگو چه له مه كان و له كاتي پتيويستي داو له هه مو كاته كاندا.

باباي بروادار به ويست و ئاره زوي خوي ملکه چه بۆ فرمانه كاني خوي پهره ردگار،
هه روه ها بۆ نه و قه زاو قه ده رهي كه به سه رت ديئي له تهنگزه وو به لاو ناخوشيه كان. به لكو
بروادار نه وه ي كه فرماني پي كراوه له كاتي توش بون به و به لاو موسييه ت و تاقى
كرده وانه ئارام گرتن و خۆپاگره تاخوي گه وره ده روت لي بكاته وه و پاداشتت بداته وه
به ويست و خويشتي خوي، به خويشتي خوي خوي داوه ته ده ست خوا و موسلمان،
به ويست و خويشتي خوي ملکه چه بۆ خوي پهره ردگاري^(٨).. به لام كاfer ملکه چه
بۆ فرماني پهره ردگاري كه وني، وه كرنوش بردني بۆ بونه وه ره كانه كه مه به ست پي ي
ملکه چه، وه كرنوش بردني هه ر شتيك به پي ي خويه تي، كرنوشيك كه له گه ل بونيه تي
خوي دا بگونجيت و ملکه چي بيت بۆ پهره ردگار كه ي، وه ته سبيح كردني هه مو شتيك
به گوپره ي خويه تي و نه مه راستيه كه و خوازو نيه).

هه روه ها شيخي ئيسلام ابن تيمية - رحمه الله - ده رباره ي فه رموده ي خوي گه وره: ﴿

أَفَقِيرَ دِينِ اللَّهِ يَتَعَوَّنَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ سورة

آل عمران: (۸۳). گوتویه تی: (خوای پاک و بیګر د باسی نیسلا میه ت و موسلمانیتۍ بونه وهره کان کردوه بیانویه یان نه یانه وئ، (واته به خوښی بیت یا به ترشی بیت، کورد گوتنه ی - وهرگیږ -)، چونکه دروستکراوه کان و به دیهینراوه کان هر هه مویان به ندایه تی خوا ده کهن به به ندایه تی کردنیکۍ ته وړ، چاچ ددانی پیدا بنیت، یاخود نا، هه مو قه رزداری خوای گه وره و خوای گه وره چاره سازو ږنکخه ری ژیانپانه و به پړوه به رو هه لسوړپننه ری کارو باره کانی ژیانپانه له دنیا و له قیامت، ده ی هه مو بونه وهره کان خوایان داوه ته ده ست خوای گه وره و له ژیر فرمانی نه ودان بیانویه یان نه یانه وئ، هیچ کامیک و هیچ که سیک له بونه وهره کان بوی نیه له ویست و خواست و قه زاو قه ده ره کانی ده ربجیت، وده هیچ هیژو ده سلا ت و گورپانکاریه ک له ده سستی نیمه دا نیه و ته نیا له ده ست و هیژو ده سلا تی خوا دایه و ته نیا به ده ست نه وه، نه و خواپه په روهردگاری هه مو جیهانپانه و خاوه و پادشایانه، به که یفی خو ی هه لس و که وتیان له گه ل دا ده کات و کارو باریان هه ل ده سوړپنیت، هر نه و خواپه به دیهینره و دروستکری هه موپانه، داهینره و شیوه دانه رو دروستکریانه، وده هه مو شتیک جگه له خوای گه وره خاوه نی په روهردگارن و دروستکراون، له نه بونه وه هیژاونه بون (مفطور) و هه ژاری ده سستی نه ون به ناچاری خوا په رستن واته بیه ویت و نه یه ویت خوا په رسته و ده بې به ندایه تی بڼ خوای په روهردگار بکات، نه و خواپه پاک و بیګر ده تاکه زال بوو به تواناو ده سلا تداره و دروستکرو به دیهینره و نیگار کیښ و شیوه دانه ری هه مو شتیکه له م بونه وهره دا) (۱۹).

*****

*****

*****

به شى چوارهم

رونکردنه وهى مهنه جى قورئان له سه لماندنى بونى به ديهينه رى تاكو ته نيا

مهنه جى قورئان له سه لماندنى بونى به ديهينه ريكي تاكو ته نيا، بریتيه له و پيگه و پييازه ي كه له گه ل فیتره تى راسته قينه و دروست و، عه قله پاك و ساغه كاندا ده پوات، نه ویش به بهرپاگردن و هینانه وهى به لگه سه لمینه ره راست و دروسته كان، كه عه قله دروسته كان پى ي پازین و قه ناعه تیان پى ي هه یه، و درو نه یاره كان پى ي دینه سه ر دینی خواو موسلمان ده بن و یه كسه ر خو ده دهنه ده ست، كه له م چه ند خالانه دا ریز به ندیان ده كه ين:

۱- شتیكى به لگه نه وېست و ناشكرايه كه هه مو روداويك دروستكه رو هوكارى خو ی هه یه:

ئه م كیشه یه هه ر له فیتره تدا زه روره تىكى ناشكراو پونه، هه تاكو بو مندلا نیش، نه گه ر مندالیک یه كيك شه قازله یه كى لى بدات و ناگای له خو نه بیت و نه زانیت كى نه و شه قازله یه لى دى داو نه و كه سه نه بیتیت له كاتى لیدانه كه دا، یه كسه ر هاوار ده كات و ده لى: نه وه كى بو لى ی دام؟ نه گه ر له وه لامدا پى ي بلین: كه س لى ی نه دای، بپوا ده كات؟ نه خیر نه قلى قبولی ناكات و پى ي ده لیت: شتى وا نابیت، ناخر من كه سیك لى ی دام، چۆن كه س لى ی نه دام. به لام نه گه ر پى ي بلین: فلان كه س لى ی دای، ده گریاو ژیر نابیته وه و تالى ی ده داته وه و تۆله ی خو ی ده كاته وه، بۆیه خواى گه وره ده فه رمویت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ سورة الطور: (۳۵).

ئا ئه م شیوه دابه شیه ته نگ پى ي هه لچینه، خواى گه وره به شیوه ی پرسىارى نینكارى هیناویه تى و باسى ده كات، بو رونکردنه وهى زه روره تى ئه م پیشه كیه پون و ناشكرايانه، كه ناكرى په رده پۆش بكرین، ده فه رموى: ﴿خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ واته: هه ر له خو وه دروست بون و هېچ دروستكه رو به ديهينه ريكيان نیه، یاخود خو یان خو یان دروست كرده، دیاره بینگومانه كه به هه ر دو باره كه یاندا پوچه ل و بى و اتا و باتلن، خواى گه وره له م ئایه ته دا بۆى پون كرده وه و بو دیارى كردن كه نه خیر دروستكه ريكيان هه یه كه دروستى كردون كه خواى گه وره و پاك و بېگه رده و جگه له و هېچ دروستكه رو به ديهينه ريكي تر نین. خواى به رزو بى هاوتا

ده رموى ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴾ (٥٠) . وه ﴿ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ ﴾ سورة الأحقاف: (٤).

واته: نیشانم بدهن نه وانهی ئیوه داوایان لی ده‌کن و ده‌یان په‌رستو به‌ندایه‌تیاں بۆ ده‌کن له‌م زه‌ویه‌دا چیاں دروست کردوه و چیاں له‌ده‌ست دیت. ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (۱). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ (۲). هه‌روه‌ها ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ (۳). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمَّنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۴).

(٥)أ - سورة لقمان: (١١).

ب. نَمه نوره واته نوره بونه و ره و نه و هشی که تیا دیایه دروستکراوی خوان؛ دهی نیو هوش نیشانم بدن کامیه دروستکراوه کانی توان نه و نه ای که جگله خوا دهیان پرستن و هاوریان دهه کنی. وه رگپو.

(١) - أ - سورة الرعد: (١٦).

ب - واته :نایا نهو بت و نهو شتانهی که نهو بییاوه پانه کردوینان به شه ریکو هاو به شی خوا هیچ شتیکیان وهکو دروستکراوه کانی خوا دروست کردوه هه تاکو لا یان تیکه ل بییت و نه زانن کامه دروستکراوه کانی نهوانوه کامهش هی خوا، دیاره نهخیر، دهی تووش نهی محمد ﷺ پی یان بلی نهیا خوی گه وره و پروردرگار دروستکروه به دیهینتری هه مو شتیکه و جیهان له زیر فرمان و دهسلاتی بی نه ندازهی نهو دایه . وه رگیت . تفسیری گولشن ب ۶۲۰ ل .

(٥٢) أ — سورة الحج: (٧٣).

پ. واته؛ له‌وانه‌ی که‌دهیان پهرستن و داوای به‌دهینانی سودو و قاونچ و لادانی زیان و ناخوښی و به‌لأو موسیبه‌ته‌کانتانین لږ ده‌کن جان‌وانه بت بن یان هرشتیگی تربیت له‌دروستکراوه‌کانی خواو مالی دنیا بیت و کس و به‌رنامه ده‌ست کرده‌کان بیت؛ سه‌یر بکن و بزائن له‌وانه نه‌ګر هر هم‌مویان له‌م جیهانه‌دا ګوښه‌وه و یه‌ک بګرن و بچنه پال یه‌کتری ناټوانن تنانته می‌شیکش دروست بکن و ده‌سه‌لاتیان نیه هه‌تاکو نه‌ګر بیت و می‌شیک به‌سر نه‌و بت و شتانه‌ی که‌داوایان لږ ده‌کن و ده‌یان پهرستن بنی‌شینه‌وه و له‌و بژن و به‌رامانه‌ی که‌به‌سر به‌کانتان ده‌کرد بخوات و لږ ی بستینیت ده‌سه‌لاتی یان نیه تنیا له‌خوښیان ده‌ریک و لږ ی بستینه‌وه، خوی که‌ګوره ده‌فرومیت هه‌ریوکیان یی ده‌سه‌لاتن و یی هیژن چ مشه‌ک‌شو چ له‌وانه‌شی که‌دهیان پهرستن و داوای هاواریان ده‌کن. تفسیری ګرځشن ب ۱۲۸۸ هـ. و ګرځی.

(٥٢) أ— سورة النحل: (٢٠).

ب - واته: ئهوانه‌ى ئىتووه ده‌يان په‌رستو داوايان لږ ده‌كن و هاوريان ده‌كه‌نن و سوپنديان پى ده‌خون و داواى مه‌ده‌ديان لږ ده‌كن ناتوانن هېچ شتيك دروست بكه‌ن ته‌نانه‌ت ناتوانن مي‌ششوله‌يه‌كيش دروست بكه‌ن و هېچ شتيكتان بډ بديپيښن و چپان له‌ده‌ست نايه، به‌لگو ئه‌وان خويان دروستكراوى ده‌ستى خواى گه‌وره‌ن و خواى تالكو ته‌نيا به‌ديپيتاون و موختاجى ده‌ستى خواى گه‌وره‌ن. وه‌رگيز.

(٥١) أ — سورة النحل: (١٧).

له گەل ئو ھەموو سنور بەزاندنە یەك لەدوای یەكەدا كەس نالێ و پڕوپاگەندە ی ئەرە ناكەن كە ئهوانە دەتوانن شتیك دروست بكەن و نالێن ئهوانە بەدیھێنەرین - وە ئەتەج داوا یەكی پوتە - سەرباری سەلماندنی ئەمەش، ئیدی لەمەوہ بۆمان دەردەكەوێت كە خۆای پاك و بێگەرد خۆی تەنیاو بەتەنئ دروستكەرو بەدیھێنەرەو هیچ ھاوبە ھاوہ لێکی نیە و تاكو تەنیاہ.

٢- پێك و پێکی گارو باری ھەموو جیھان و ئەحكامەكانی: بەھێزترین بەلگەو نیشانە یەكە لەسەر ئەوہی كە ھەلسۆپێنەرەو بەپێوە بەرەكە ی خوا یەكی تاكو تەنیا، پەرورەدگاریکی تاكو تەنیاو بەتەنئ یەو هیچ ھاوبەشو هیچ ھاوتاو ھاوہ لێ نیە و هیچ پكابەرەو دژێکی نیە. ئەوہ تە خۆای گەرە: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ (٥٥).

دە ی خۆای ھەق گومانی تێدا نیە دەبی دروستكەرو بەدیھێنەرێکی كاراو چالاک بێت، جائەگەر خۆای پاك و بێگەرد خوا یەكی تری لەگەل دابیئت، و لەمولك دەسلالت بەھێز

ب - واتە: چۆن ئەوہی كە دروستكەرو بەدیھێنەرە لەنەبونەوہ دەھێنێنێتە بون لەگەل ئو كەسو لەگەل ئو ھەموو كە ناتوانێت دەسلالتی دروست كردنی هیچ شتیکی نیە لەئاسانترین و سادەو سانان ترین شتەكانی سەر پوی زەوی بەھەم بونەوہردا دروست بكات و بھێنێتە دی دە ی كەواتە تاكە ی ھۆش نامێنەرەو بەر خۆتان و تۆزێ ئاقل نابن و تۆزێك بێرناكەنەرە لەبری ئەوہی ئو پەرورەدگاری بەدیھێنەری خۆتان كە خۆای تاكو تەنیاو خواوہنی ھێزو دەسلالتی بێ سنورە ناپەرستەو كەسیکی بێ ھیزی و ھەكو خۆت یائەو شتە بێ گیانانە دەپەرستن كە بەدەستی خۆتان دایان دەتاشن و دواپش دە ی پەرستێو ھاواریان دەكەنئ داوایان لئ دەكەن و تەوافی مەزارو مەرقە دەگانیان دەكەن. وەرگێژ: (٥٥) — سورة المؤمنون: (٩١).

ب - واتە: خۆای گەرە هیچ مندالی نێو پڕیاری بونی مال و مندالی بۆخۆی نەداوہ، وھیچ خۆای تری لەگەل دا نیە و تاكو تەنیاہ و هیچ ھاوہ لئ ھاوبەشی نین، ئەگەر خوا یەكی لەگەل دا بواہی ئەرە ھەر خوا یەك لەوانە دەستی بەسەر دروست كراوہكانی خۆی دادەگرت و لەگەل یەكتری دا دەكەوتنە پكا بەرئ كردن و مل ملانی كردن لەگەل یەكتری داو بەگژ یەكتری دا دەچۆن و شەپو ھەرا لەنتوانیاندا پوی دەداو ئو كات بەپێوە بردن و ھەلسۆپاندنی گارو باری ئەم بونەوہرە تێك دەچۆن چونكە ھەر كامێکیان دەیانەویست و بویست و ئارەزوی خۆی ئەم بونەوہرە ھەل بسۆپێن. ھەرەكو دەبێنێن ھەر لەناو خۆماندا و لەولاتی خۆماندا ئو تاقم و ئو گروپ و ئوسەركردەو ئو حیزب بەیەكەوہ ئیدارە ناكەن و لەسەر دەسلالت و تەماحی دنیا لێیان دەبێتە ھەراو چەندان كەسی دەست و پێوەندو لایەنگرەكانیان لەنتواندا بێ تاوان خۆپێیان دەپێژێت. بەم شێوہیە ھەلسۆپاندنی گارو باری ئو و لاتە تێك دەچێت و بەرەلایی و ئاژاوە دەكەوێتەرە. وەك كورد گۆتەنی حاشا لەپوی خۆای پەرورەدگارو پاك و بێگەرد: (سەری ئو بەرانان لەمەجەلێك دا ناكوڵیت). تەفسیری گۆلشەن ب ٢٧٩-٨٨. وەرگێژ.

بکات و ھاوبه شی بیت - حاشا خوا له وه بهرز تر و پاک و بیگه رد تره له وهی که دهیده نه پال - نه گهر نه و ھاوبه شه دروستکراو و کارو چالاکی هه بیت، دهی له و کاته دا پازی نابیت شه ریکایه تی خواهیه کی تر بکات، به لکو به وهش ناوه ستیت نه گهر بوی بکریت و دهسه لاتی هه بیت به سهر شه ریکه کهی خوی دا زال بیت شوړشی به سهر دا دهکات و له ناوی ده بات و دهسه لاته کهی نه ویش دههینیت ژیر دهسه لات و خواهیه تی خوی و دهیه ویت ته نیا بو خوی خواهیه تی بکات، له مه دا بیگومان بن که نه و کاره دهکات، به لام نه گهر نه یټوانی نه م کاره بکات، نه و داواي جیا بونه وه دهکات و مولک و دهسه لاتی خوی جیا دهکات وه و به ته نیا حوکمی خوی دهکات له سهر مولک و دروستکراو هکانی خوی دا، به مه لیک جیا بونه وه دیته کایه وه. هه روه کو نه م راستیه به چاوی سهری خومان له دنیا دا ده بینین که پاشاو سهر کرده و دهسه لات داره هکانی دنیا له سهر دهسه لات و مولکی دنیا دا له نیوان خویاندا نه نجامی دهه و له یان ده بیت هه راو کوشت و کوشتار، هه ندیک به سهر هه ندیکیاندا زال ده بن و نه وانی دی ده شکینیت و دهسه لاتی لی ده ستینیت یان نه گهر دهسه لاتی یه کترین نه بو نه و مولک و دهسه لاته کان له نیوان خویان دابهش ده کهن (نیمه نه و راستیه مان له ولاتی خوماندا و له سهر ده می خوماندا دیت و نیستاش هه ر به رده وامه - وه رگپر -). دهی نه و کاته گومانی تیدا نیه که ده بی یه کیک له م سی کاره یا هه لبار دنه بگریته بهر:

ا- ده بی یه کیکیان شوړش به سهر نه وی تر دا بکات و هه رچی مولک و دهسه لات هیه له وی تری دابرنیت و بیخاته ژیر دهستی خوی.

ب - یان ده بی له یه کتری جیا بینه وه و مولک و دهسه لاتی خویان لیک جیا بکه نه وه و هه کس به جیا حوکمی خویان له سنوری دهسه لاتی خویاندا بکهن، نه و کاته لیک جیا بونه وه و دو له ت بون پو ده دات.

ج - یاخود ده بی هه ر دوکیان له ژیر حوکم و دهسه لاتی یه کیکیاندا بن له ژیر مولک و حوکمی یه ک پاشادا بن نه و پاشایه به که یفی خوی و چوڼ به رزه و هند بیت به ویستی خوی نه و حوکمه هه ل بسورینیت نه و کاته نه وانی تر هه مویان ده بینه به نده و نه و ده بیت خوی راسته قینه و هه قیان بیت و په روه ردگاریان ده بیت.

ته‌مه‌ش واقعیکی راسته‌قینه‌یه و گومانی تیدا نیه، بۆیه له‌م جیهان و بونه‌وه‌رده‌دا هیچ دابه‌ش بون و له‌ت بون و هیچ په‌ک که‌وتن و شیواندان و خراپه‌ک پوی نه‌داوه، که‌ته‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که‌هه‌لسوپینه‌رو به‌پتوه‌به‌ری نه‌و بونه‌وه‌ره نه‌و جیهانه‌ته‌نیا په‌ک تاکه که‌سه و په‌ک خوی په‌روه‌ردگاره، که‌هیچ پکا‌به‌ری و به‌رام‌به‌ری نین، هه‌روه‌ها خاوه‌نه‌که‌ی ته‌نیا په‌که که‌سه و هیچ شه‌ریک و به‌شداری نین.

ملکه‌چ بونی دروستکراو و به‌دیهینه‌راوه‌کان له‌پا په‌پاندنی کار و فرمانه‌کانیان، هه‌ستان به‌تاییه‌ته‌ه‌ندی و جیا‌کاریه‌کانی خویان

له‌م بونه‌وه‌رده‌دا هیچ دروستکراویک نیه که‌یاخی ببیت و لاملی بکات له‌ته‌نجامدانی نه‌و نه‌رکه‌ی که‌له‌پیناوی دا دروست کراوه و خرا‌ته‌سه‌ر شانی، هه‌ر ته‌م مه‌به‌سته‌ش بو که‌موسا - علیه‌السلام - به‌به‌لگه‌ی ده‌یه‌تینا‌یه‌وه کاتی که‌فرعه‌ونی پرسپاری لی کرد: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى﴾ (٦). (واته: فرعه‌ون گوتی: خوی په‌روه‌ردگاری ئیوه کی په‌ته‌ی موسا؟ وه‌رگپ). موساش وه‌لامیکی ته‌واو و شیفا‌هینه‌ری دایه‌وه و فره‌موی: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ (٧). (واته: په‌روه‌ردگارمان نه‌و که‌سه‌یه که‌هه‌مو دروستکراوه‌کانی دروست کردون، وه‌هه‌ر کامیکیان به‌جوانترین شیوه دروستی کردون که‌لایه‌ق و گونجاو بیت له‌گه‌ل ده‌رون و جه‌سته‌ی خوی، جه‌سته‌گه‌وره و بچوک و مام ناوه‌ندی و به‌هه‌مو سیفه‌ته‌کانیه‌وه، ته‌مجار نه‌و خوا‌یه‌گه‌وره‌یه هه‌ر دروستکراویکی پینومایی کردوه بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ی که‌له‌پیناوی دا دروستی کردوه، وه‌ته‌م پینوماییه‌ش پینومایی نیشانه و جیما (الدلالة) و ئیله‌ام بۆ کردنه که‌ته‌مه‌ش پینومایی ته‌واوه له‌هه‌مو دروستکراوه‌کاندا ده‌بینریت، له‌گشت دروستکراویکدا ده‌بینریت که‌هه‌میشه هه‌ول ده‌دات

(٦) ١ - سورة طه: (٤٩).

(٧) ١ - سورة طه: (٥٠).

ب - خوی په‌روه‌ردگاری ئیته نه‌و که‌سه‌یه که‌هه‌مو شتیکی به‌جوانترین شیوه دروست کردوه و ته‌وجار پینومایی کردون و به‌رنامه‌رو ده‌ستور و که‌ته‌لۆکی ژبانی بۆ ناردون و بۆ داپشتون و شه‌ریعتی خوی بۆ ناردونه خوار بۆ ته‌وه‌ی حوکم به‌و یاسا و پساو ده‌ستوره بکه‌ن و ئیژدراوان و پیغه‌مه‌رانی خوی هه‌ر له‌خویندا واته له‌گرومی ئاده‌میزاد بۆ ناردون بۆ ته‌وه‌ی پینوماییان بکات بۆ پێگه‌ی ته‌و شه‌ریعت و ده‌ستور و یاسایه‌ی که‌ته‌و خوی په‌روه‌ردگاره بۆ ناردون، بۆ پون کردنه‌وه‌ی ته‌و شه‌ریعت و ده‌ستور و یاسایه‌ی خا‌ویه. وه‌رگپ.

به‌ره و نه و مه‌به‌سته بپوات که له پیتاوی دا دروستکراون و سودی تیدایه بۆیان، هه‌روه‌ها وه‌لانی نه و شتانه‌ی که زیانی تیدا بیت بۆیان، هه‌تا کو ده‌بینی خوی گه‌وره هه‌ستی داوه به و گیانداره نازه‌له‌کانیش، که به‌ره و نه‌جامدانی نه و کارانه بپوات که سودی تیدایه بۆ خۆی و بۆ به‌رده‌وامی ژیا‌نی، هه‌روه‌ها لادان و دور خستنه‌وه‌ی نه و شتانه‌ی که زیانی تیدایه بۆ خۆیان و ژیا‌نیان و به‌ره و نه‌جامدانی نه و کاره ده‌پوات له‌پیتا و مانه‌وه‌ی ژیا‌نی دا، نه‌مه‌ش فه‌رمایشتی خوی گه‌وره‌یه که ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾^(٨)، (واته: نه و خوی‌یه که هه‌مو شتیکی به‌جوانترین شیوه دروست کردوه و هه‌ر که سو و هه‌ر شته به و شیوه‌ی که لایق و گونجاوه له‌گه‌ل خۆی دا. وه‌رگیز).

ده‌ی نه و که سه‌ی که هه‌مو دروستکراوه‌کانی دروست کردون، وه‌به‌چاکترین شیوه‌ش دروستی کردون - که هه‌چ عه‌قلێک په‌ی به و شیوه‌ چاکی و جوانیه نابات و هه‌چ پیشنیاریک له‌سه‌روی نه‌م شیوه‌ جوانیه‌ی خوادا نه‌ - واته هه‌چ عه‌قلێک ناگاته نه و شیوه‌ جوانیه‌ی که خوی گه‌وره دروستکراوه‌کانی خۆی پێ دروست کردون، نه‌وجار پیتنومایشی کردون بۆ پۆیشتن به‌ره‌وبه‌رژه‌وه‌نده‌کانی خۆی، نه‌وه‌یه به‌پاستی په‌روه‌ردگاری پاسته‌قینه، ده‌ی ئینکار کردن و پهرت کردنه‌وه‌ی بونی نه و په‌روه‌ردگاره ئینکاری کردنه له‌بونی گه‌وره‌ترین شتی که بیگومان بونی هه‌یه که خوی په‌روه‌ردگاره، نه‌م کاره به‌پاستی خۆ به‌زێ زانی و درۆ کردنی به‌ناشکرایه. خوی گه‌وره هه‌مو شتیکی دروست کردوه و له‌م دنیا‌یه‌دا پیتویستیان به و خوی هه‌یه و موحتاجی ده‌ستی نه و خوی په‌روه‌ردگاره‌ن، نه‌و جار پیتنومایشی کردون و نه و پێگه‌یه‌ی بۆ پهن کردونه‌وه که له‌ژیا‌نیاندا سودی لێ وه‌رده‌گرن. دیاره گومانی تیدا نه‌ هه‌مو توخمێک و هه‌مو پۆلێک شیوه‌ و وینه‌یه‌ک که لایه‌ق و گونجاوه به‌خۆی پیتاوه. هه‌روه‌ها هه‌ر نێرو می‌یه‌ک شیوه‌ و شکلی گونجاوی په‌گه‌زی خۆی پیتاون، له‌هاوسه‌رگیریه‌تی و جوت بون و ئولفه‌ت و ئالوده بون و خۆش ویستنی یه‌کتری و کومه‌لایه‌تی و به‌یه‌که‌وه ژیا‌ن و تیکه‌لاو بون و به‌زه‌یی هاتنه‌وه به‌یه‌کتری و به‌یه‌که‌وه گونجان، جوێ له‌مه‌ش هه‌مو ئه‌ندامێک له‌ئه‌ندامه‌کانی له‌شی نه و دروستکراوه به و

(٨) — سورة السجدة: (٧).

شيئو هیه پیداوہ کہ گونجاوہ له گهڻ جهستو دهرونی خوی دا و لایه قه بهو دروستکراوہ که له ژبانی دا سودی لی وهرده گرن، نه م بهلگه وو سه لماندنانه چند بهلگه یه کی به کلا که ره وهن که به پاستی خوی گوره په روه ردگاری هه مو شتیکه، و هر نه و موسته هه قو شایه نی پرستو به ندایه تی بۆ کردنه و هیچ شت و هیچ کس و هیچ بهرنامه یه کی تری له گهڻ دا به پرستیت و به ندایه تی بۆ بکريت...

تدل علی أنه الواحد^(۹)

وفي كل شيء له آية

نه وهی گومانی تیدا نیه نه وهیه که مه بهست له سه لماندنې په روه ردگاريتی - خوی پاک و بیگه رد - بۆ دروستکراوہ کانی و تاكو ته نیایه تی خوی گوره له و په روه ردگاریه تیه دا: بریتیه له زینومایی و پئی به دی و بهلگه هینانه وه به وهی که پیویسته به ندایه تی و پرستشی بۆ خوی په روه ردگار بکريت به تاكو ته نیا و هاو له و هاریکاری بۆ دانه نريت، که نه مه یه به ته نها خوا پرستی خوایه تی، نه گه مرؤف ددانی نا به ته نها خوا پرستی په روه ردگاريتی و ددانی نه نا به ته نها خوا پرستی خوایه تی یا خود به شیئو هیه کی پاستی به و خوا پرستی یه هه له نه ستا، نه وه نه و که سه نه موسلمان و نه ته نها خوا پرست (موحد)، به لکو کافرکی بی باوه پو دین داپوشهره (جاحد)، نه مه که خوی گوره ویستی له سه ربیت و فرسه تمان بدات له بهشی داهاتودا باسی لیوه ده که یین.

(۹) واته: نه و خوی په روه ردگار له هه مو شتیکی نه م بونه وهره دا بهلگه و نیشانه ی خوی هیه ده یسه لمینیت که په روه ردگارکی تاكو ته نیایه و هیچ هاو به شو هاو له لی نین. وهرگیت.

به شى پيڻجه م

په يوه ست بونى به تهنه ھا خوا پرستى په روه ردگاريتى به به تهنه ھا خوا پرستى خوايه تى يه وه
واتاى نه مېش نه وه يه كه هر كه سيك ددان بنيت به تهنه پرستى په روه ردگاريتى خواى
گه وړه، ددان به وه دا ده نيت كه هېچ دروستكړه هېچ پوزى دوه هېچ ه لسوړته وړه
به پړوه به ريك نين بؤ نه م بونه وړه جگه له خواى گه وړه - عز وجل - نه و كاته پيوسته
له سهرى كه ددان به وه شدا بنيت كه كه س موس ته هق شايه نى هم مو به ندايه تيه كان نيه
به هم مو جوړه كانيه وه تهنه خواى پاك و بيگړد نه بېت، ثانه ميه به تهنه خوا پرستى
خوايه تى، دهى كه واته خوايه تى خوى له خوى دا واته به ندايه تى بؤ كردن، خوا به واته
په رستراو، بؤيه داوا ناكريت تهنه له خوا نه بېت، په ناو هانا نابردريت تهنه بؤ خوا
نه بېت، پشت به كه سى تر نابريت جگه له خوا، وه قوربانى سهر پرين نه زړه كان ناكريت
تهنې بؤ خواى تاكو تهنه نه بېت، وه هم مو جوړه كانى به ندايه تيه ك ناكريت تهنه بؤ زاتى
(الله) نه بېت، دهى كه واته به تهنه خوا پرستى په روه ردگاريتى به لگه و نيشانه يه له سهر
په يوه ست بونو واجب بونى به تهنه خوا پرستى خوايه تى، هر بؤيه ش خواى گه وړه
ناپه زايى خوى دهرده پريت و سهر كونهى نه وانه ده كات كه ددان به په روه ردگاريتى خواو
بروايان پى ميه و به لام بروايان به خوايه تى خوا نيه و ددانى پيدا ناهيتن، هر وه كو له م
فرمايشته دى دا ده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الْثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾.

(٢١) — سورة البقرة (٢١ — ٢٢).

ب - واته: نهى خلكينه تهنه په روه ردگارى خوتان په رستن و به ندايه تى بؤ كه ن كه نيوه شو نه وانه شى له پېش
نيوه دا پوښتون و نه ماون دروست كردون بؤ نه وهى خوتان له خواى په روه ردگار تان بپاريزن، نه و خوايه تى كه زهوى بؤ
پاخستون و له سهرى ده زيه و دين و دېچن، هر وه ما ناسمانى كړوه به ته لارو سه قفو بارانتان له و ناسمانه وه بؤ
ده باريتن و سهرچاوهى ثاوتان بؤ فرهم دينيت و به و شوه له به رهم و به رويوم كان پوزيشان بؤ مسوگر ده كات بؤ
خوتان و بؤ مېر مالانو ولساته كانتان دهى نيوه ش تهنه خوا په رستن و هاره ل و هابه شو و هوشپوره و وېتهى بؤ دامه تين
له كانتيكدا نيوه د زمانو ناگادارن به و پاستيه حاشا هل نكړه. وهرگړې.

خواي په‌روه‌ردگار فره‌ماني به‌ئاده‌میزاده‌كان كرد كه به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی خوايه‌تی بكن، كه بریتیه له‌به‌ندایه‌تی كردن بۆ خواي گه‌وره به‌ته‌ن‌یا، وه‌سه‌ركۆنه‌ی كردن له‌سه‌ر ته‌وه‌ی كه ته‌ن‌یا خوا په‌رستی په‌روه‌ردگاریتی ته‌ن‌جام ده‌ده‌ن، ته‌و خوايه‌ی خه‌لكانی سه‌ره‌تاو كۆتای دروست كردون، وه‌ئاسمان و زه‌وی و ته‌و شتانه‌شی كه تیاپان‌دان دروست كړدوه، وه‌بای پام هیناوه بۆ ئاده‌میزادو باران ده‌بارینیت، وپوه‌كه‌كان به‌و ئاوه ده‌پوینیت و جۆره‌ها به‌روبومیان لێ به‌ره‌م دینیت كه پۆزی یه بۆ به‌نده‌كاني، ده‌ی كه‌واته ته‌وه‌ راست نیه و شایه‌نی ته‌وه‌ نیه كه خوايه گه‌وره بكریتیه هاوه‌ل و هاوبه‌شی غه‌یری خۆی واتا هاوه‌ل و هاو وینه‌ی له‌گه‌ل دا بریار بده‌ن، له‌وانه‌ی كه ناتوانن هیچ شتێك له‌و شتانه‌ی كه له‌سه‌ره‌و ئاماژه‌مان پێ كردن و غه‌یری ته‌وانه‌ش دروست بكن و به‌پینه‌ی دی. ده‌ی كه‌واته پێگه‌ی فیتري بۆ سه‌لماندنی ته‌ن‌ها خوا په‌رستی بیتیه له: پێبه‌دی كردن و پێنومایی و به‌لگه هینانه‌وه‌ی به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی په‌روه‌ردگاریتی، واتا ته‌ن‌ها خوا په‌رستی په‌روه‌ردگاریتی خۆی له‌خۆی دا به‌لگه‌یه بۆ واجب بونی ته‌ن‌ها خوا په‌رستی خوايه‌تی و په‌یوه‌ندی توندو تۆلیان به‌یه‌كه‌وه هه‌یه و ته‌واوكه‌ری یه‌كه‌ترین و له‌یه‌كه‌تری دانا‌برین، چونكه مرقۆد یه‌كه‌مجار به‌دوای سه‌رچاوه و چاوكی دروست‌كردنه‌كه‌ی، بنچینه و بنه‌ره‌تی سود و زیانه‌كاني دا ده‌گه‌رپیت، ته‌مجار ده‌گوازیته‌وه بۆ زانینی هۆكاره‌كاني لێ نزیک بونه‌وه‌ی، پێ پازی بونی، وگرێ دان و توندو تۆل كردنی په‌یوه‌ندی له‌نیوانی خۆی و ته‌و سه‌رچاوه بنه‌ره‌تانه، له‌به‌ر ته‌مه بو خواي گه‌وره له‌هاوبه‌ش په‌یداكاران نا‌په‌زا بوو سه‌ركۆنه‌ی كردن و ته‌وا به‌م پێگه‌یه به‌لگه‌ی بۆ هینانه‌وه، فره‌ماني به‌پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی كرد كه سه‌ر كۆنه‌یان بكات و به‌لگه‌یان بۆ پی به‌پینیته‌وه هه‌روه‌كو ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّعْيِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿قُلْ مَنْ يَدِينُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿١١﴾ (واته: ته‌ی محمد ﷺ به‌و بیباوه‌پو خوا نه‌ناسانه بلێ: زه‌وی و ته‌وه‌شی وا تێ ی دایه هی کێن و مولکی

کين نه گړ ده زانن و توژئ هؤشتان هه يه ؟ بيگومان له وه لامدا ده لئين ته نيا هي خواي پروره دگار، دهی توش پي يان بلي: نه دی بؤ بير ناکه نه وه و يادی نه و خوايه ناکه ن که خاوه ننانه و بؤ هاوبه شی بؤ پهيدا ده که ن شتيکی تری له گه ل دا ده پرستن ! . وه پي يان بلي: کي پروره دگاري هر حوت ناسمانه کان و پروره دگاري عرشی زور گه وره يه ، بيگومان له وه لامدا ده لئين: ته نيا هي خوايه و هر نه و پروره دگاريانه ، دهی پي يان بلي: نه دی بؤچی هؤشتان نيه و خؤتان له و خواي پروره دگار ناپاريزن و هاوه ل و شريکی بؤ داده نين ! ، پي يان بلي: نه وه کي يه مه له کوت و جلوی خاوه ندریتي هه مو شتيکی به ده سته و په ناي هه مو شتيک ده دات و پيويستی به په نادانی که س نيه و پيويستی به هاريکاري که س نيه نه گړ عه قلطان هه يه و هؤشتان به به ره وه يه و چ ده زانن ؟ ده لئين ته نيا به ده ست خوايه ، دهی پي يان بلي که وا ده زانن بؤچی و جادوتان لي کراوه و به رچاوتان لي ل کراوه و خؤل کراوه ته چاوه کانتانه وه و له پيگي پاست لاتان داوه و بؤ به ته نيا خواي پروره دگارو به ديپينه ری پاسته قينه ی خؤتان ناپه رستن و به ندایه تی بؤ ناکه ن ؟ !! . وهرگيږ . هه روه ها ده فهرمويت: ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ سورة الأنعام: (۱۰۲) .

خوای گه وره به لگه ی به تا کو ته نيا یی خوی له پروره دگاريتي دا هيناوه ته وه که موسته هق و شایه نی به ندایه تی بؤ کردنه ، و تهنها خوا پرستی خوايه تيش نه وه يه که دروست کراوه کانی له پيئاودا دروست کردون . ، خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ سورة الذاریات: (۵۶) .

واتای (يعبدون): خوای گه وره ده فهرموي تا به ته نيا به ندایه تی بؤ من بکه ن و وبه س ، به نده به ته نيا خوا پرست ناييت (موحداً) به وهی به ته نيا برپوای به ته نيا خوا پرستی پروره دگاريتي هه بيټ ، (واته ته نيا برپوای ته واوی به پروره دگاريتي خوا هه بيټ به لام له پرستن و به ندایه تی کردنی بؤ خوای گه وره که سان و شتی ترو به رنامه ی ده سترکړی تری له گه ل دا بپه رستيت و جگه له خوا هاوار بکاته که سی ترو شتی ترو و په نا بؤ پيرو مه زارو پياو چاکان و پيغه مبران به ريټ نه و کات به ته نيا خوا پرست نيه و هاوبه ش په يداکهره و خوا پرستيه که ی تيکه ل کرد به پرستنی که سان و شتگه ليکی تره وهرگيږ . -)

به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رست نیه هه‌تا‌کو به‌ته‌واوی ددان نه‌نیت به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی خوا به‌ته‌تی و به‌ندایه‌تی و په‌رستش جگه له‌خوای گوره بۆ هیچ شت و هیچ که‌سیکی تر نه‌کات، و به‌ته‌واوی پی‌ی هه‌ل بستیت، ده‌ی خو هاوبه‌ش په‌یدا که‌رانیش بپوای ته‌واویان به‌په‌روه‌ردگاریتی خوا هه‌بو، که‌چی نه‌مه نه‌یخستنه ناو بازنه‌ی ئیسلامه‌وه و موسلمان نه‌بون، و پیغه‌مه‌به‌ر^(١٢) کوشتارو جه‌نگی له‌گه‌ل دا کردن. به‌لێ نه‌وان بپوایان هه‌بو به‌وه‌ی که‌خوای گوره به‌ته‌نیا دروستکه‌رو به‌دیته‌نه‌رو پۆزی دهره، ده‌مرینێ و ده‌ژیه‌نی، هه‌روه‌کو خوا ده‌فرموی: ﴿وَلَّيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِهِمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّى يُؤْفَكُونَ﴾^(١٢). هه‌روه‌ها: ﴿وَلَّيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقْنَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ سورة الزخرف: (٩). هه‌روه‌ها ده‌فرموی: ﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَأَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^(١٣).

به‌لگه‌و نایه‌ت له‌م به‌واره‌دا له‌قورئاندا گه‌لێک زۆرن، هه‌ر که‌سێک بلی به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی نه‌وه‌یه که‌بپوات به‌بونی خوا(الله) هه‌بیت، یان نه‌وه‌یه که‌بپوات هه‌بیت که‌خوای گه‌وره خۆی دروستکه‌رو به‌دیته‌نه‌رو هه‌لس و که‌وت له‌بونه‌وه‌ردا ده‌کات و خۆی هه‌لسوپێنه‌رو به‌پێوه‌به‌ریه‌تی، و ته‌نیا له‌م جۆره خوا په‌رستیه‌دا کورت هه‌لێت، نه‌وه نه‌و که‌سه له‌واتای راسته‌قینه‌ی نه‌و به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی یه نه‌گه‌یشتوه که‌هه‌مو پیغه‌مه‌به‌ران بانگه‌شه‌یان بۆ کردوه، چونکه نه‌و که‌سه له‌ناست ناچاریه‌که‌دا(الم‌ل‌ل‌ل‌م) وه‌ستاوه وازی

(١٢) — سورة الزخرف: (٨٧).

ب - واته: نه‌گه‌ر لێ یان بپرسیت کێ ئێوه‌ی دروست کردوه؟ ده‌لێن: خوا ئێمه‌ی دروست کردوه! - وه‌رگێپ.

(١٣) — سورة یونس: (٣١).

ب - واته: نه‌و هاوبه‌ش په‌یدا‌کارو مولحیدو خوا نه‌ناسانه نه‌گه‌ر لێ یان بپرسیت کێ له‌ناسمان و له‌زه‌وی دا پێزیتان بۆ فراهه‌م دیتیت و کێ خاره‌نی بیست و بیننه‌و کێ گوێچکه‌ و چاوی پێ به‌خشین، نه‌و گوێچکه‌یه‌ی که‌لێ ی ورد بیتوه چ ده‌زگایه‌کی ئالۆزو سه‌خته مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بۆ خۆی بزانیت چنده ئالۆزه! نه‌دی نه‌وه کێ یه زیندو له‌م‌ردو دینیت ده‌رو مردوش له‌زیندو دینیت ده‌ر، و کێ کاروباری بونه‌ور به‌وه‌هه‌مو شتانه‌و نه‌و هه‌مو گیان له‌به‌رو زیندو وه‌رانه‌ی که‌وان تیایدا هه‌ل ده‌سوپیتیت و به‌پێوه‌به‌ریه‌تی؟ له‌وه‌لامدا ده‌لێن: خوا، ده‌ی که‌واته بۆ هه‌شتان نیه و خو له‌خوای په‌روه‌ردگاری خۆتان ناچارین و هاوبه‌شی بۆ په‌یدا ده‌که‌ن؟! - وه‌رگێپ.

له پټوېسته که (اللازم) هیناوه، یاخود له ناست به لگه دا یار پټه ردا ده و ستن وازی
له مه به ست و ناوهرؤك (الدلول) هیناوه.

وه له تایبه تمه ندی و جیا که ره وه کانی خوا به تی: ته واو به تی په ها (الکمال المطلق)
له مه مو پویه که وه که هیچ ناته وای نیه به هیچ پویه که له پوه کان، بویه به ندایه تی کردن و
په رستشی هه موی به تهنه بؤ خوی په روه ردگار وه به س، هه روه ها پټزو شکزی ته واوو
به گه وره دانانی خوی گه وره، لی ترسان و دوعا و پارانه وه و داوا کردن و تکا و گه پانه وه و
پشت پی به ستن و هانا بؤ بردن و نه و په پی سه رشوړ کردن و نه و په پی خوشه ویستی،
نه مانه هه ر هه مویان به عه قل و به شهرع و به فیتره تیش ده بی به تهنه بؤ خوی گه وره بن،
وه عه قل و شهرع و فیتره تیش قبولی نیه و قه ده غه ی ده کات که بؤ غه یری خوا نه نجام
بدرین و جگه له خوی گه وره بؤ شت که لیک و که سانیکی تر بن.

*****

*****

*****

۲. به‌ته‌نھا خوا پەرستی خوايه‌تی

ئەم بابەتە ئەم لقانە ی خوارەوہ لەخۆ دەگرێت:

لقی یەكەم: واتای بەتەنھا خواپەرستی خوايه‌تی كەبابەتی بانگەشە ی پیغەمبەران بوە.

لقی دوهم: هەردو شایەتمانەکان. واتاکانیان - پایەکانیان - مەرجه‌کانیان - داخوازیەکانیان

- مەلۆه‌شینەرەوہ‌کانیان .

لقی سێ یەم: یاسادانان(التشریع) حەلال کردن(التحلیل) - حەرام کردن(التحریم) - مافی خوا.

لقی چوارەم: لەبەندایەتی کردندا - واتاکە ی - جۆرەکانی - گشتگیری و کۆپایی(شمولها).

لقی پێنجەم: پونکردنەوہ ی چەمکە هەلەکان لە دەست نیشان کردن و سنووردار کردنی

بەندایەتی(وہك كورت بڤي)(التقصير) لەناوەڕۆك و مەبەستەکانی بەندایەتی دا

یاخود زێدە پەوی(الغلو) کردن تیایدا.

لقی شەشەم: پونکردنەوہ ی پالپشت و پایەکانی بەندایەتی راستەقینە: خۆشەویستی -

ترس - ملکہ‌چی - تکا(الرجاء).

لقی حەوتەم: پونکردنەوہ ی مەرجه‌کانی قبول بون و وەرگرتنی بەندایەتی و کار کردن:

کەبریتیە لە نیاز پاک ی و ئیخلاسیەت و شوێن کەوتنی شەریعەتی خوا.

لقی هەشتەم: پونکردنەوہ ی پلە و پایەکانی ئایین کەبریتیە لە: ئیسلام - بپروا بون(الإيمان)

- چاکە کردن . پێناسەکە ی و ئەوہ ی دەکەوێتە نێوانیانەوہ لەگشتی و لەتایبەتی(عموم

وخصوص).

به‌شی یه‌که‌م:

واتای به‌ته‌نها خوا په‌رستی خواجه‌تی که‌بابه‌تی سهره‌کی بانگه‌شهی پیغه‌مبه‌ران بوه.

به‌ته‌نها خوا په‌رستی خواجه‌تی: ته‌نها خوا په‌رستی بریتیه له‌به‌ندایه‌تی کردن بؤ خوی گه‌وره

به‌ته‌نها خوا په‌رستی خواجه‌تی: بریتیه له‌به‌تاک دانانی خوی گه‌وره له‌کارو کرده‌وه‌کانی به‌نده‌کانی دا که‌له‌پوی نژیک بونه‌وه‌ی شهرعیانه بؤ لای خوا نه‌نجامی ده‌دن، وه‌ک دوعا کردن و نزاو له‌به‌ر پارانه‌وه‌و نه‌زرو قوریانی کردن، داواو تکا کردن (الرجاء) و ترس، پشت پی به‌ستن و (التوکل) خواست (الرغبة) و ترس (الرهبة) و گه‌پانه‌وه (الإنابة) بؤ لای خوا، نه‌م جوړه له‌به‌ته‌نها خوا په‌رستی بابته و ناوه‌روکی بانگه‌شهی پیغه‌مبه‌ران بوه له‌یه‌که‌میان‌وه تا کورتایان، خوی به‌رزو بی‌هاوتا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ سورة النحل: (۳۶). هه‌روه‌ها: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (۶۴).

هه‌مو نیردراو پیغه‌مبه‌ریکی خوا سهره‌تا فرمانی به‌ته‌نها خوا په‌رستیان به‌گه‌له‌که‌یان راگه‌یاندوه و بانگی به‌ته‌نها خوا په‌رستیان لی کردن، هه‌روه‌کو نوح و هود و صالح و شعیب به‌گه‌له‌کانیان ده‌گوت که‌خوی گه‌وره له‌سه‌ر زمانی نه‌وان بومان ده‌گیریتیه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ سورة الأعراف: (۶۵، ۷۳، ۸۵). واته: نه‌ی گه‌لی خۆم ته‌نیا خوا به‌رستن، چونکه هیچ خواجه‌کی تر نین جگه له خوی په‌روه‌ردگار - وه‌رگیر -. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ﴾ (۶۰). هه‌روه‌ها نایه‌تی بؤ محمد ﷺ دابه‌زاندو پی ی فه‌رمو: ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ (۶۶).

(۶۱) أ — سورة الأنبياء: (۲۵).

ب - واته: هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان له‌پیش تۆدا نه‌ناردوه که‌سروش (وحی) مان بؤ نارد بن و پیمان راگه‌یاند بن که‌هیچ خواجه‌ک جگه له‌من نین که‌شایه‌نی په‌رستن بن به‌هق ده‌ی که‌واته من به‌رستن و ته‌نیا به‌ندایه‌تی ته‌واو بؤ من بکه‌نو هاوه‌لو شه‌ریک بؤ دانه‌نین. وه‌رگیر.

(۶۰) أ — سورة العنکبوت: (۱۶).

هروه ها پټغه مبر ﷺ ه رمويه تي: {أَمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ، حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ} (٦٧).

وهيه كه مين شتيك كه له سر مړوځي بالغ و موكه لاله واجب كراوه: شايه تمانی (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و نه و جار كار كړنه به و چه مكه و به جی هیتانی ه مو داخوازيه كانی. نه وه ته خواي گوره ده ه رمويت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ سورة محمد: (١٩). (واته: چاك بزانه كه هيچ خوايه ك نين كه به ه ق بپه رستريت و به نديايه تي بؤ بكریت جگه له خواي په روه ردگاري جيهانيان، دهی داواي لی خوش بونی گوناخ و تاوانه كانتی لی بكه تا گوناخه كانت ببوریت و لیت خوش بییت. - وهرگيږ -).

وهيه كه مين شتيك كه داوا له هر كه سيك ده كريت كه دهيه ويټ موسلمان بيټ و بيټه ناو بازنه ی نيسلامه وه گوتن و گو كړدنې نه م دو شايه تمانه يه، دهی له مه وه بؤمان پون ده بيټه وه: كه به ته نها خوا په رستی خوايه تي مه به ست و ثاوات و ناوهر وړكي بانگه شهي نير دراوان و پټغه مبرانی خوا بوه، هر بؤيه ش و ناو نراوه، چونكه خوايه تي وه سفي خواي گوره يه كه ناوی به رزی (الله) ده گه يه نيټ، دهی (الله) گيان خاوه نی خوايه تيه، و انا په رستراوی ه مو جيهانيانه.

وه پي ی ده گوتريت: يه كبونی به نديايه تي (توحيد العبادة)، به نيعتباری نه وهی كه به نديايه تي كړدن وه سفي به نده يه، كه پټويسته له سري كه به ه مو دل و به نياز پاكيه وه له و به نديايه تي كړدنه دا به نديايه تي بؤ خوا بكات و بپه رستريت، له بهر پټويستی بؤ په روه ردگاري و هژاري به نده

ب. - واته: كاتې نيراهيم به گه له گي گوت: ته نيا خواي په روه ردگار بپه رستن و به نديايه تي ته نيا بؤ نه و بكن و خوتانی لی بپاريزن و گوي رايه لی ته نيا نه و بكن و داوا و انا و پشت به هيچ شتيك و به هيچ كه سی تر مه به ستن و مه كن. وهرگيږ. (٦٦) — سورة الزمر: (١١).

ب. - واته: نهی محمد ﷺ به و بپاوه وړ هاو به ش په دكارو خوا نه ناسانه بلې من فرمانم پي كراوه كه ته نيا خوا بپه رستم و به نديايه تي هر بؤ نه و بكم به نياز به ه مو دل و پاكي و نيخلاسيه ته وه و هاو له لي بؤ دانه نيټم، چونكه ثابین ته نيا ثابینی نه وه و هيچ ثابین و پټيازكي تر راست نين و پوچلن جگه له به رنامه و شريعتی خواي گوره. وهرگيږ. (٦٧) — الحديث رواه البخاري ومسلم.

ب. - واته: فرمانم پټكراوه كه كړشتارو جهنگ له گه ل خه لکی دا بكم، هه تا نه و كاته ی كه شايه تمان ديننو ده لټن: شايه تي دده م كه له خواي په روه ردگار به ولاړه هيچ خوايه كي تر نين كه به ه ق بپه رستريت و محمد ﷺ نير دراو و پټغه مبري خوايه. وهرگيږ.

بق پروردگاری و همیشه محتاجیهتی، شیخی نیسلام ابن تیمیة - رحمه الله - گوتیهتی: (بزانه که هژاری و پیوستی بنده به خوا نه وهیه: که بیپرستی و هیچ هاویهش و شریکی بق دانه نیت، هیچ ها و یتیه نیه تابه راوردی بکات و پی بیویت (یفاس به)، به لام و یده چی له هندی پوه وه پیوستیهتی جهسته بق خوردن و خواردنه وه، وه له نیوانیانا جیاوازیه کی زور هیه، راستیهتی و ناوه رۆکی بنده دل و گیانه که یه تی (قلبه و روحه)، نه دل و گیانه ی بنده به هیچ شتیك چاک و راست نابیت و نارام و ثورقه ماگریت تهنیا به ویردو یادی خوی پروردگار نه بیت که هیچ خوییه کی تر نین جگه له و، له دنیا به هیچ شتیك نارام و داناسه کنی تهنیا به زیکرو یاده نه و خوی گوره نه بیت، نه گهر توژی خوشی و گوشادی و شادی و نارامیه کی که میش دهست بنده بکه ویت له غیری خوا نه و بق کاتیک ی زور کورته و برده و ام نابیت و زو له کیس ده چیت و به ه وادا ده پوات، به لکو همیشه له جوریکه وه ده گوازیته وه بق جوریک ی ترو له که سیکه وه بق که سیک ی ترو دلی نارام و ناداسه کنی، وهی خوا گیانه که ی بیگومانه که له ه مو کات و له ه مو حالیکدا و له هر شویینیک بیت له گه لی دایه و له پشیه تی) (۶۸).

نهم جور له به تهنها خوا پرستی یه بابته و ناوه رۆکی بانگه وازی په وانه کراوان و پیغه مبه رانی خوا بو، چونکه بناغه و بنه مایه که که ه مو کارو کرده وه کانی له سر داده مه زوین یاداده پیژوین، وه به بی به دیه پنانی گشت کاره کان هیچیان دروست نین و وه رناگیرین، دهی نه گهر نه و نه رکانه نه هیترینه دی نه و دزو پیچه وانه که ی سر هل ده دات و دیته مه یدان، که بریتیه له هاویهش په یدا کردن (الشرك) خوی گوره ده فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ سورة النساء: (۴۸ - ۱۱۶). (واته: خوی گوره له و که سه خوش نابیت که هاویهشی بق بریار بدات. وهرگپ -) هروه ها ده فرمویت: ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سورة الأنعام: (۸۸). (واته: نه گهر هاویهش بق خوا بریار بدات نه و کرده وه چاکانه ی که کردونی هه مویان رهش ده بنه وه مایه پوچ ده رده چیت. هروه ها ده فرمویت: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَ لَيَحْطَبَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ سورة الزمر: (۶۵). (واته: نه گهر هاویهش بق خوی گوره دابنیت، هه مو کرده وه چاکه کانت هل ده وه شینه وه رهش ده بنه وه له کوتاییدا مایه پوچ ده رده چیت و له زیانمندان ده ژمیردریت. وهرگپ -).

چونکہ ئەم جوړه له به تهنھا خوا پرستی، به که مین واجبی که له سر به نده ههروه کو خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ سورة النساء: (۳۶). ههروه ها ده فرمویت: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ﴾ سورة الإسراء: (۲۳). ههروه ها خوی گه وره بی هاوتا ده فرمویت: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (۶۱). (واته: ئەی پیتغه مبه ﷺ بهو بیواوه پو خوا نه ناسو له خوا یاخی یوانه که به که یفی خویان شت حه لال و حه رام ده که ن بلای. وهن با پیتان بلیم و نه و شتانه ی که خوی گه وره لای حه رام کردون بۆتان بخوینمه وه که بریتین له: هه رگیز هیچ شت و هیچ که سیک به وینه و هاو به شو و هاو له بۆ خوا مه زان و شه ریکی بۆ پهیدا مه که ن، ههروه ها له گه ل دایک و باوکتاندا باش بن و قه دریان بگرن چونکه ئەوان ئیوه یان له مندالیه وه و هه ره له و کاته ی خوا له سکی دایکتاندا دروستی کردن پیتانه وه ماندو بون و ساردی و گه رمی نۆریان چه شتوه و پهروه ده یان کردون و ئەوان سه ره رشتیار تانن پیزیان بگرن و هه رگیز له بهریان ته نیا ئۆفیکیش مه که ن چاکه یان له گه ل دا بکه ن و خزمه تیان بکه ن و دلایان عاجز مه که ن، چونکه ئەوان نۆر به ئیوه وه ماندو بون تائیوه یان گه یاندۆته ئەو قوناغه ی ژیا تان و بون بهو مۆقه جوان و ریک و پیکه به تاییه تی دایکتان نۆر به ئیوه وه هیلاک و ماندو و شه که ت بوه ئەگه ره شه و و پۆر له کۆلی بکه ن و هه رگیز دای نه نین به تاکه ژانیک نابیت که به ئیوه وه ی چه شتوه، ئەوه سه ریاری نه و هه مو شه و نخونی و خه و له خو حه رام کردن و پیسای شوشتنه وه و ساردی و گه رمی چیشتن به ئیوه و له پیتا و پیکه یاندنی ئیوه، ده ی ئیوه ش له کاتی پیری و به سالدا چونیان چاکه یان بده نه وه و به خویان بکه ن و له پیتا و منال و خیزانه کانتان فری یان مه دهنه لاکۆلان و سه ره شه قامه کان و، له برسان و له سه رمان ره ق هه لئین و گیان له ده ست بده ن، ههروه کو نۆر یکمان به چاوی خۆمان له سه ره شه قام و لاکۆلان و به رده رگاگان دیتن. یان فریان داونه ده شت و چۆله کان له بهر سه رما و سۆله ی زستان و قرچه ی گه رمای هاوین، خوشتان له باوه شی خانمه کانتاندا و له بهر سۆبه ی گه رمی زستان و سپلنتی هاوین ده خه وەن. وه رگیزی).

به شى دوهم

هه ردو شايه تمانه كان. واتاكانيان - پايه كانيان - مهرجه كانيان - داخوازيه كانيان -
هه ټووشينه ره وه كانيان.

يه كه م: واتاى هه ردو شه هاده كان:

واتاى شه هاده (لا إله إلا الله) بريقيه له بړوا بون و بړيار دان و ددان پيدا نان به وهى كه
به ندايه تى كردن و په رستنۍ به هق جگه له (الله) گيان به ولاره بؤ هيچ شتو بؤ هيچ
كه سيكي تردروست نيه و به تاكو ته نيا شاينه خواى گه وره يه. نه كه هه نه مهنده به لكو
پټويسته له سهرى كه پابه ند بيت پټيه وه و كارى پى بكاتو له كرده وه كانى دا پرهنگ
بداته وه (فلا إله) واته هيچ خواى تر نين نه فى و پوت كړنه وهى نه وه يه كه هيچ شتو
بونه وه ريكي تر له هه ر پلو و پايه و له هه ر حاله تو له هه ر بارىك دا بيت جگه له (الله) شاينه تى
به ندايه تى بؤ كردن و په رستنۍ نيه (إلا الله) واته جگه له خوا سه لماندنى شاينه تى و
موسه هقيه تى خوايه به تاكو ته نيا له به ندايه تى بؤ كړندا، واتاى گشتى نه و زارواوه
نه وه يه كه هيچ په رستراوىكي تر نين به هق په رستريت جگه له خواى گه وره.
وه خه به رى (لا) پټويسته به هق (حق) دابريت واته ته قدير بكرت، وه ناكري ته قدير بكرت
به بون و هه ست پټكراوه كان (موجود)، چونكه نه مه پټچه وانى واقع و راستيه،
په رستراوه كان جگه له خواى گه وره گه ليك زون، پابه ند بون به وهى واتا بېروباوه پرت
وابى كه به ندايه تى كړدى نه و شتانه به ندايه تى كړنه بؤ خوا، دياره گومانى تيدا نيه
كه نه م بؤچونه پوچال ترين بؤچون و پوچال ترين بېروباوه ريكي كه ده گيرتته به ر، نه مه
پټيازو بېروباوه پى نه هلى يه كېونى بونه يا هه بونه (وحدة الوجود) نه وانه ش بېروباوه پرتين
خه لکن سهر پوى نه م زهويه. نه م زارواوه نه م وشه يه به چنه ندان ليكدانه وهى هه له ليك
دراوه ته وه كه له م چنه د خالانه ي خواره وه دا كورتیان هه ل دينين:

(أ) واتاى نه وه يه كه: هيچ په رستراوىك نيه جگه له (الله). نه مه ش ليكدانه وه يه كي
هه له يه، چونكه نه مه نه وه ده گه يه نى كه هه مو په رستراوىك به هق و به ناهه ق، راست و
ناراست (الله) يه، كه تو زيك پيشتر پونمان كرده وه.

(ب) كه واتای: (لا خالق إلا الله) واته هیچ دروستكارتك نیه جگه له (الله). ئه مه به شیكه له واتای ئه م وشه و زاراو هیه، به لام له پاستی دا مه به ست ئه وه نیه، چونكه ئه مه له تنها خوا پرستی په روه ردگاری به ولاره هیچی تر ناسه لمیئت به واتایه کی تر ته نیا ته تنها خوا پرستی په روه ردگاریتی خوا ده سه لمیئیت و به س، دیاره ئه مه ش به س نیه و ئه مه ته تنها پرستی هاویه ش په یداکارانه (توحید المشرکین).

(ج) كه واتای: (لا حاکمیه إلا الله) واته هوکمدار نیه جگه له (الله)، ئه مه ش دیسانه وه به شیكه له واتاکه ی و مه به ستی سه ره کی نیه له م زاراو هیه و واتای پر به پری خو ی نیه، چونكه ئه گه به ته نیا به حاکم دابنریت و داوا له غهیری خوا بکریت و هه ندی له به ندایه تیه کان بۆ خوا بکریت ئه و کات كه سه ته تنها خوا پرست نیه (لم یکن موحداً)، هه مو ئه م لیكدانه وانه پوچه ئن یان ناتاوان، بۆیه ناگاداریمان له و باره یه وه دا چونكه له هه ندی له و کتیبانه ی كه بلآو بونه وه و له بهر ده ستدان هه ن.

وه لیكدانه وه ی پاست و دروست بۆ ئه م زاراو هیه لای پێشینه کان و توێژه روه کاندایه یه: كه ده لێن (لامعبود بحق إلا الله) واته هیچ په رستراویك نین كه شایه نی په رستن بن به هه ق جگه له خوا ی په روه دگار. هه روه کو له رابردودا پونمان کرده وه.

۲- واتای شایه تمانی (أن محمداً رسول الله) بریتیه له وه ی كه به ونی و به ناشکرا به روات هه بیت كه محمد به نده ی خوایه و په وانه کراوی خوایه بۆ خه لکی سه ر پوی زه وی به گشتی، ئه و جار هه ر ئه مه نده نا به لکو پێویسته کاریشی پێ بکه ییت و له کرده وه کانتدا په نگ بداته وه و گشت داخوازی و داوا کاریه کانی ئه و چه مکه به یینیته دی له گو ی پایه لی کردن بۆ فرمانه کانی و پشت پاست کردنه وه و به روات بون به و به رنامه و شه ریه ته ی كه لای خوا هیناویه تی، هه روه ها دور كه و تنه وه و کشانه وه له هه مو ئه و شتانه ی كه قه ده غه ی کردن و یاساگی کردن. خوا پرستی و به ندایه تی بۆ خوا نه کات ته نیا به پێ ی ئه و شه ریه ته نه بی كه پێغه مبه ر ﷺ هیناویه تی.

دوهم: پایه کانی هه ردو شه هاده ته که:

۱- لا إله إلا الله: دو پایه ی هیه، كه بریین له: نه ری یاددان پێدا نه هینان و سه لماندن (النفي والإثبات).

پایه یی که کم: نه ری یاددان پیدانه هیتان: لا إله: واته هیچ پرستاری به هق نیه، هاوبه شی پیدا کردن به همو جوړه کانیوه پوچل ده کاته وه، هروه ها سپینه وه و پروا نه بون به همو به ندایه تیه که بقر غیری خوا ده کریت.

پایه یی دوه: سه لماندن: إله الله: واته جگه له خوا، نه وه ده سه لمینن که به ندایه تی کردن و پرستشی به هق شایه و موسته هقی هیچ که سو هیچ شتیکی تر نیه جگه له خوا ی پرورده گار وه پتویسته کاریشی پی بکریت و به کرده وه سه لمینریت، واتای نه دو پایه له زوریک له ثایه ته کانی قورنانی پیورزا هاتوه وه که فرمایشتی خوا: ﴿فَمَنْ يَكْفُرُ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (٧٠).

که ده فرمودی: (فمن یکفر بالطاغوت) نه وه واتای پایه یی که مه (لا إله) وه فرموده یی (ویؤمن بالله) نه وه واتای پایه یی دوه مه (إله الله).

هروه ها فرموده یی خوی گوره دربارهی نبیبراهیم - علیه السلام - که ده فرمودی: ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي ﴿٧١﴾. که ده فرمودی: (إني براء) نه وه واتای نه ری یه له پایه یی که مه، وه فرموده یی: ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ نه وه واتای سه لماندن ته ددان پیدا هیتان و نه ری یه له پایه یی دوه مه.

پایه کانی شهاده یی (أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ): دو پایه یی هه که بریتین له: (عبده ورسوله) واته بنده یی خوی و په وانه کراویشیه تی، که هردوکیان که م په وی و زیده په وی له مافی پیغه مبه ردا و پرهت ده که نه وه و ددانی پیدا ناهینیت واته نه فی ده کات، چونکه نه و بنده و په وانه کراوی خوی گوره یه، که ته او ترین دروستکراوه کانی خوی له و دوسیغه پیورزانه دا، وه واتای بنده (العبد) لیتره دا: واتای به بنده یی که خوپه رسته، واته: محمد ﷺ مروقیکی دروست

(٧٠) ١ - سورة البقرة: (٢٥٦).

ب - واته: هر که سیک پروای نه بیت به تاغوت و پروای ه بیت به خوی گوره به پاستی نه و که سه دهستی گرتوه به پته و به دهستیگری توندی خواوه و گره دهستی لی به نه دات ده یکه یه نیتته شوینی مه به ست. تاغوت پرستن و به ندایه تی کردن و گز پایه تی کردنه بق هر شتی که به غیری خوا. وهر گیتی.

(٧١) ١ - سورة الزخرف (٢٦ - ٢٧).

ب - واته: کاتن نبیبراهیم بوی پون بږوه که که له کی له پیگی پاست لایان داوه پی ی گوتن: من بن بری و نه ستو پاکم له وانه ی که نپوه دهیان پرستن، ته نیا نه و که سه نه بیت که منی له نه بونه وه هیتاره ته بون و پتنومایشم ده کات بق پیگی پاست و خوا پرستی. وهر گیتی.

کراوه له و شته ی که مړوځی لی دروست کراوه، نه وی به سهر مړوځه کاندای دیت به سهر نه ویشدا دیت، هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ سورة الکهف: (۱۱۰).
(واته: نه ی محمد ﷺ به و بیباوه پو هاو به ش په یدا که رانه بلای: منیش وه کو نیوه مړوځیکم و هیچ له نیوه پتر نیه ته نیا نه وه نه بیت که من پیغمبر ی خوام و سروس (وحي) م لای خواوه بۆ دیت. وهرگیتې.) به د لنیاییه وه پیغمبر ﷺ و ه فادار بو به رامبر به خوا له به ندایه تی بۆ کردن و په رستنی دا. خوی گه وره ش به مه مه دحی پیغمبر ی ﷺ کردوه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ ۷۲. یان ده فهرمویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ﴾ سورة الکهف: (۱). هه روه ها ده فهرمویت: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ سورة الإسراء: (۱)

وه واتای (الرسول) واته په وانه کراو: نوینه رو نیرده یه بۆلای هه مو خه لک بۆ بانگ کردنی مه ردوم بۆلای خوا به موژده دهر و به ترسینه ر (بشیراً و نذیراً).

وه به شایه دی دانی به م دو سیفته ته: په ت کردنه وه ی زیده په وی و کورت په ویه له مافی نه و پیغمبر ﷺ، زوریک له وانه ی که لافی نه وه لی دده دن که له نوممه ته که ی نه ون زیده په ویه کی زوریان کردوه له مافه کانی داو، تی ی دا پوچون، هه تا کو نه و پاده یه ی که بۆ پله ی به ندایه تی بۆ کردن جگه له خوی گه وره به رزیان کردو ته وه، جگه له خوا هانایان بۆ بردوه، هه روه ها داوی شتیکیان لی کردوه و لی ی ده کن که له توانای نه و دا نیه جگه له خوی گه وره، له هینانه دی پیداویستیه کانیان و پژار کردن و له سهر لابر دنی ناخو ش و ماته مینیه کانیان. وه هه ندیکي تریان په یامه که ی پیغمبر یان په ت کردو ته وه یسا په رده پو شیان کردوه و له شوین که وتن و دوا که وتنی دا پوچون و زیده په ویان کردوه و پشتیان به ستوه به بیر و بۆچون و گوته دزو پیچه وانه کانی نه و په یامه ی که هیناویه تی و، له لیکدانه وه ی هه و آل و حوکه کانی دا سته م و زیده په ویان کردوه.

(۷۱) — سورة الزمر: (۳۶)

ب - واته: کافرو بیباوه په کان به پیغمبر یان ده گوت: نه گهر تر هیچکه ناوی خوا کانی نیتمه که مه به ستیان به ته کان بو، نه وای نیتمه ش پترت نازار دده دین. بۆیه خوی گه وره پتر ی فهرمو مه ترسه نه وانه هچیان له دست نایه و پوچولن نه دی تر خوات به س نیه یا خوا به س نیه که به نده که ی خوی بیاریزیت له هه مو شتیک. وهرگیتې. به سود وهرگرتن له ته نفسیری گولشن ب ۱۲۱۱.

سۍ يهم: مهرجه کانی هه ردو شه هادمه ته کان:

ل مهرجه کانی: لا إله إلا الله:

گومانی تیدا نیه ده بی چه مکی (لا إله إلا الله) حوت مهرجی هه بن، نه وهی که نه م چه مکه ده لی نه که ره هر حوت مهرجه کان تیکدا کو نه کاته وه نه یان هیئتیه دی نه وه هیچ سودیک له گوتنی نه م چه مکه نابینیت، وا له خواره وه به ویستی خوی گوره هر حوت مهرجه کانی نه م چه مکه ریز به ند ده کین:

یه که م: زانست دژو سپره وهی نه زانی و نه فامی (العلم المنافی للجهل).

دوهم: دلنیایی دژو دو دلی و پارایی و گومان (الیقین المنافی للشک).

سۍ يهم: وه رگرتن و پروا کردن دژو وه لا نان و نه ویستن یا پروا نه کردن (القبول المنافی للرد).

چوارهم: په یوه ند بون دژو وازهینان (الإتیاد المنافی للترك).

پینجهم: نیاز پاکي و دلسوژی دژو هاو به ش په یدا کردن (الإخلاص المنافی للشرك).

شه شهم: راستگوئی دژو درو (الصدق المنافی للكذب).

حوتهم: خو شه ویستی نه ری ی دژو که ی که بریتیه له پق لی بونه وه و دل په شی و دل

په قی و کینه .. تد (الحبة المنافیة لصدھا وهو البغضاء).

نیستاش واله خواره وه به ویستی خوا به دریژی هر حوت مهرجه کان شی ده که یه وه:

مهرجی یه که م: زانست (العلم):

واته زانست به و واتیای که مه به سته له وهی که نه ری ی (النفسی) نه و چه مکه یه و له وه ش

که نه و چه مکه ده یسه لمینیت، به وهی که دژو نه زانی و نه فامی بیت. خوی به رزو بی هاوتا

ده فهرمویت: ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ سورة الزحرف: (۸۶). واته: شایه دی

داوه به وهی که هیچ خویایه کی تر نین به هق به رستریت جگه له (الله) (وهم يعلمون) واته

دلان ناگای له وه هیه که زمانی گوتویه تی و شایه دی بو داوه و نه وهی به زمان ده یلین

واتا که ی ده زانن و ناگایان لی یه تی، واته ده بی به دل و به زمان بریاری له سر ده دات و

ناگای لی بیت و واتا که ی بزانت، دهی نه وانه ی که به زمان (لا إله إلا الله) ده لین و واتا که ی

نازانن و نازانن باسی چیش ده کات، بیگومان نه وه هیچ سودیکی نیه و توز قالیک که لکی لی

وهرناگن، چونکه دلی له سر دانامه زړی و نازانی چ ده گیه نیت. به لکو ته نیا وشه کان به زمان گزده کات و به س.

مهرجی دوم: دلتیایی یادل دامه زراوی (الیقین): واته نه وهی که نه م چه مکه ده لیت دلی دامه زراو بیت و دلتیا بیت له وهی که نه و چه مکه ده یکه یه نیت و، چ ده به خشیت دلتیا بیت و به ته وای بپوای پی هه بیت و گومانی له دل دا نه بیت، خو نه گهر دو دلی و گومانی له دل دایت له وهی که نه م چه مکه ده یه به خشیت نه و هیچ سودو قازانجیکی پی ناگه یه نیت و باوهری ته و اوو دامه زراو نیه، نه وه ته خوی گهره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا﴾ (۷۳).

خو نه گهر به گومان بیت نه وه دو پوه (منافقا)، پیغه مبه رﷺ فهرمویه تی: {من لقيت وراء هذا الحائط يشهد أن لا إله إلا الله مستيقناً قلبه فبشره بالجنة} (۷۴). به لام نه وهی به دلی نه بوو یه قین له دلی دا نه بوو گومانی هه بو نه وه شایه نی چونه به هشت نیه.

مهرجی سی یه م: وهرگرتن واته قبول کردن:

واته وهرگرتنی نه و دینه که یه کیکه له داخوازیه کانی شایه تمان هیتان و به ندایه تی کردن به تا کو ته نیا بو خوی گهره، واز هیتان له هه مو جوړه به ندایه تیه ک بو غیری خوا، واته له خوا به ولاره به ندایه تی و په رستش بو هیچ که س و هیچ شتیکی تر نه که یت، هر که سیک نه م چه مکه ی گوت و که چی قبولی نه بو به ته وای وهری بگریت و پابه ند نه بو پی یه وه، نه وه له و که سانه یه که خوی گهره له باره یانه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا إِلَهَتَنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ (۷۵).

(۷۳) — سورة الحجرات: (۱۵).

ب. واته: بپوادران نه واته نه که بپوایان هه به به خواو به پوهانه کراوی خواو هیچ گومان و دو دلیه کیان له دل دا نیه و بپوای ته وایان هه یه. وهرگرتی.

(۷۴) — الحديث في الصحيح.

ب. واته: نه گهر له دلی دیواره وه به که سیک که یشتیت شایه تمانی هیتان و گوتی: (لا إله إلا الله) به هه مو دلیه وه و گومانی له دل دا نه بو و به راستی بو نه وه مزگینی به هشتی پی بدن، وهرگرتی.

(۷۵) — سورة الصافات (۳۵ — ۳۷).

مهرجی جوارهم: شوین که و تن و خو دانه دهست (الإنقياد المنافي للترك):

مل نان و شوین که و تنی بۆ نه و شته ی که نه م چه مکه ده یکه ینیت و ده یخوازیت، خوی گوره و به رز ده فیه مویت: ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾^(۷۶). وه (العروة الوثقى): واته په ت و ده ستگری توندی خوا که بریتیه له چه مکی (لا إله إلا الله)، واته پوی خوی داوه ته دهست خوی گوره، و ملی ناوه و شوینی که و توه و نیاز پاکو و نیخلاسیه تیشی بۆ نه و چه مکه هیه.

مهرجی پیڼجه م: نیاز پاکو المنافي للشرك (الإخلاص).

واته نه م وشه یه بلیت و له قولایی دلیشه وه بپوای ته وای پی ه بیت، به لام نه گه ر به زمان بلیت و له دله وه بپوای پی نه بیت و له گه روی ناوا نه بوبیت و دلی ناگای لی نه بیت، نه وه نه و که سه دوپوه و دروزه، خوی به رز و بی واته ده فیه رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ یخادعون الله والذين آمنوا وما يخذعون إلا أنفسهم وما يشعرون هه تا که فیه رمایشتی خوا: وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بَمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ^(۷۷).

ب - واته: نه و بت په رست و بیواوه پانه گه پی یان بگو ترایه جگه له خوی گوره هیچ خوا یه کی تر نین به مق بپه رستیت نه و له خویان بابی ده بون و حیدت ده ی گرتن و توبه ده بون و ده یان گوت: نایا چۆن نیتمه خواکانی خومان واز لی بینین بۆ قسه ی کابرایه کی شیت و تیک چو یا ده یان گوت بۆ که سیک جادو لیکراو. وهرگتیر.
(^(۷۶) — سورة لقمان: ۲۲).

ب - واته: هر که سیک پوی خوی بداته دهست خوی گوره و چاکه کار بیت نه وه. نه و که سه به پاستی دهستی گرتوه به په ت و ده ستگری توندو پته وای خوی گوره و هیچ غمی نه بیت و ده گات به شوینی مه بهستی خوی نه گه ر دهست له و په ته واته به رنامه ی خوا به ر نه دات. وهرگتیر.
(^(۷۷) — البقرة: ۸-۹).

ب - واته: زوریک له خه لکی هن به زمان ده لئین بپوامان به خوا و به پژی دوا یی هیه، به لام درق ده که ن و له دلیاندا بپوایان نیه، نه وانه به خه یالی پوچه لی خویان فیلا له خوا و له و که سانه ده که ن که بپوایان هیناوه و موسلمانن، به لام نه وانه خه یالپان خاوه و فیلپان پی له خوا ناکریت، به لکو فیلا له خویان ده که ن و له ناو دلیاندا نه خوشی هیه واته دلی یان نه خوشه که بریتیه له نه خوشی دو پویی و خوی گوره نه و نه خوشیه ی له دندا پتر کړوه، نه وانه سزایه کی به سفت و سوئی و سر شوپو پسوایان بۆ هیه له پژی قیامه تدا له سر نه و درو یی که ده ی که ن. وهرگتیر.

مهرجی شه شهم: په سه ندي و د لسوړي پيچه وانه ی درو (الصدق المنافي للکذب).
 نه مه ش بریتیه له پارزین کردن واته پالوتنی کرده و ه کان له ه مو پیسو پوځلیه کی
 هاو به شی په یدا کردن (الشرك)، به وهی که هر کاتیک نه م چه مکه ده لیت مه به سستی
 نه ماحی مالی دنیا و ده ست که و تنی شتیکی یان خو پاریزی نه بیت و مه به سستی
 پوپامای (ریاء) و ناوبانگو شوهرت نه بیت، هه روه کو فرموده ی راست و له فرموده
 عتبان دا هاتوه که فرموده ی: { فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مِنَ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَتَغَيَّ بِذَلِكَ
 وَجْهَ اللَّهِ } (۷۸)

مهرجی حه و ته م: خو شه ویستی بو نه و وشه یه یابونه م زار و هیه (المحبة لضدها وهو البغضاء).
 خو شه ویستی بو نه م وشه و بو نه و مه به سته ش ه بیت که نه م وشه یه ده یگه یه نیت،
 وه بو نه وانه شی که به داخوازیه کانی نه م وشه یه یانه م چه مکه یه هه ل ده ستن واته برودارن
 - هه روه کو خوی گوره ده فرموده ی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
 كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا﴾ (۷۹).

خه لکی خوا په رست و نه هلی (لا إله إلا الله) خویان خو ش ده ویت به خو شه ویستی کی
 کاکله و پوخت و نیاز پاکو و بی فزو فیل، به لام بیباوه پان و نه هلی هاو به ش په یدا کاران
 (أهل الشرك) خواشیان خو ش ده ویت و که س و شتی تریشیان له گه ل خوادا خو ش ده ویت،
 دیاره نه مه ش گومانی تیدا نیه که درو پيچه وانه ی چه مکی (لا إله إلا الله) یه .

(۷۸) أ - الحديث أخرجه الشيخان.

ب - واته: خوی گوره ناگری دوزخی له سر نه و که سه حرام کرده که بلې: (لا إله إلا الله) و مه به سستی ته نیا خوا
 بیت و به نیاز پاکو وه بو خوی گوره بیت و هیچ مه به سستیکی تری دنیا یی نه بیت. وه رگیز.
 (۷۹) أ - سورة البقرة: (۱۶۵).

ب - واته: هه ندی له خه لکی جگه له خوا چه نه هاو وینه و هاو لیان بو خوا په یدا کرده و خو شیان ده ون و گوی پاپه لیان
 ده که نه و به قه د خوی گوره یان خو ش ده ون، وینه ی نه وانه له پوزگاری نه مپو شماندا که لیک زدن وخته بلیم تقرینه ی
 خه لکن، یان هر بهوایان به خوا نیه یان له گه ل خوادا بهوایان به چه نه شتیکی تر هیه یان هه ندی شتیان گوتنه به رو
 له خویان خو شتر ده ون و گوی پاپه لی خوا نا که نه به لام به ته وای گوی پاپه لی نه و شتانه ده که نه جانه وانه سه ر کرده و
 ده سه لانداران بن یان زانایان و ... ته. له پیتناو مالی دنیا و ژیا نی که م و کورت و کوتا هاتوی دنیا دا ، به لام بروداران ی
 راسته قینه خوی په روه ردگاری خویان زده به گرمی و گوی خو ش ده ویت و ته نیا گوی پاپه لی په روه ردگاریان ده که نه و
 گوی به هیچ که س و هیچ شتیکی تر ناده ن. وه رگیز.

ب - مهجه گانی شایه تمنای (اَنْ مُحَدّاً رسول الله) ش بریتین له مانه ی خواره وه:

۱- بپوا بون به په یامه کې، بپوا بون له ناخی دلّوه به م چه مکی شایه تمنانه.

۲- گز کردنې نه م چه مکه و به ناشکرا به زمان ددانی پېدا بنریت.

۳- شوین کتونې، به وه ی له کرده وه کاند اړه نگ بداته وه و کار کردن به و ه قه ی که هیئاویه تی، و وازهینسان و دور که وتنه وه له و ناهه ق و کار و به ندایه تی به پوچه لانه ی که قه ده غه ی کردن.

۴- بپوا بون به و ه ولّ و خه به ره په نهانی و کاره غه بیبانه ی که ه والی پېداوین له پابردو له داهاتودا.

۵- خوځه ویستیه کی زورت بوی هه بیت و له خوټ و له سه رو مال

و که س و کار و منداله کانت و له باوک و له ه مو خه لکیت پتر خوځ بویت.

۶- پېش خستنی پتغه مېر عليه السلام و سه رخستنی قسه و فرموده ی عليه السلام به سه ر قسه ی هه مو که سیڼک و کار کردن به سوننه ته که ی.

چواره م: پېداویستی و داخوازیه گانی نه م شایه تمنانه:

۱- داخوازیه گانی شایه تمنای (لا إله إلا الله): بریتیه له واز هینان له به ندایه تی کردن په رستشی جگه له خوی گوره بۆ ه مو په رستراوه کان، که به ده سته واژه ی (لا إله إلا الله) په ت ده کریته وه. و به ندایه تی کردن په رستشی خوی گوره (الله) گیان به تاك و ته نیا که هیچ هاوه لّ و هاو به شی نین، که به سه لماندن ناوه روک و مه به سته که ی دپته دی که بریتیه له گرتنی ده سته واژه ی (إلا الله)، ده ی زوریک نه م ده سته واژه ی به زمان و به دهم ده لّین که چی به پېچه وانه ی داخوازیه گانی ده جولتیه وه و ته و او پېچه وانه ی ناوه روکی ده سته واژه ی (لا إله إلا الله) و داخوازیه کانین، به مې بۆمان ده سه لمیت که خواپه تی یاخواوه ندی بۆ دروستکراوه کان و گزړه کان و مزاره کان و تاغوته کان و اته نه و شت و که سانه ی که به غه یری خوا گوئ پایه لی و به ندایه تیان بۆده کریت، هه روه ها بۆ دار ودره خت و به رده کان و... تد. قه ده غه و دروست نیه.

وه نه وانه ی بپروایان وایه که به تنها خوا په رستی داهینراوه (بدعة) یه و، ټینکاری نه و که سانه یان کرده که بۆ تنها خوا په رستی بانگی کردن و به پوی دا هل شاخاونه وه،

سهرکونه و لومه ی نه و که سانه یان کردوه که نیاز پاک بون له به ندایه تی کردن بؤ خوا (الله) واته نه و که سانه ی که تهنیا خویان به تاک و تهنیا په رستوه و ښخلاسیه تیان له به ندایه تی کردندا هه بوه بؤ خوی گوره .

ب . داخوازیه کانی شایه تمنای (آن محمداً رسول الله): واته بپوا کردن به په یامه که ی و گوئ پایلی کردن و شوین که وتنی به رنامه که ی، کار کردن تهنیا به سوننه ته که ی نه و، نه کردن و از هینان و کشانه وه له هه مو شتیک جگه له سوننه ته که ی نه و له داهینراوه کان و تازه گریه کان (البدع والمحدثات)، و پیش خستن و سهرخستنی فهرموده کانی نه و به سهر هه مو قسه و گفتاره کانی ترده .

پینجهم: هه لوه شینره وه کانی هه ردو شایه تمنانه که:

بریتین له هه لوه شینراوه کانی نایینی ئیسلام، چونکه لیره دا هه ردو شایه تمنانه که گوتن و گوکردن یان واجبه و پی یان ده چپته ناو قه لای ئیسلامه وه، وه گو کردن یان ددان نانه به ناوهرؤک و مه به سته که یان، وه پابه ند بون و نه نجامدان و هینانه دی داخوازیه کانیان و، پاپه راندنی دروشمه کانی ئیسلامه، نه گه ر ناته واویه کی له پابه ند بونی به م دروشمانه کرد نه وه نه و په یمانه هه ل ده وه شینیتته وه که له کاتی گوتن و گوکردنی هه ردو شه هاته که ده یان لیت. وه هه لوه شینره وه کانی ئیسلام زورن که زانایانی فیه له کتیبه فیه کانی خویاندا به شو و درگایه کی تاییه تیان بؤ ته رخان کردوه و ناویان ناوه (باب الردة)، گرنگه کانیان ده هه لوه شینره وه ن که شیخی ئیسلام محمد کورپی عبدالوهاب - رحمه الله باسی کردن که بریتین له:

۱ - هاو به شی په یدا کردن له به ندایه تی کردنی خوا دا، خوی گوره ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ سورة النساء: (۴۸-۱۱۶). هه روه ها ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾^(۸). له وانه سهر برین بؤ غه یری خوا، وه ک سهر برین بؤ چاک و پیرو مه زاره کان یاسهر برین بؤ جنوکه .

۲- هر كه سيك واسيه له نيوان خوځي و خوا دابنيت، داوا له و واسيتانه بركاتو داواي تكيان لي بركاتو پشتيان پي بيه ستيت، نه وه به كړپاي زاناياني نيسلام كافره.

۳- هر كه سيك به هاوبهش په يداكاران بي باوه نه بيت، واته برپاي به هاوبهش په يداكاران نه بيت، وه هر كه سيك له كافر بونيان گوماني هه بيت، يان رتيازه كه يان به راست بزانيتو برپاي پي هه بن، نه و كوفري كرده و كافر به.

۴- هر كه سيك باوهري وايت كه غه يري په يام و هيدايتي پيغه مبه رﷺ باشتر و ته واو تره له په يام و رتيومايه كه ي نه و، ياخود حوكمي غه يري حوكمي پيغه مبه رﷺ چاكترو باشتره، وه كو نه وانه ي كه حوكمي سته مكاران و تاغوته كان به باشتر و چاكترو ده زانن له حوكمي پيغه مبه رﷺ و حوكمي ياساي ده ستركد له حوكمو ياساو رتساكاني نيسلام به باشتر ده زانن و كاريان پي ده كن و كار به حوكمي نيسلام ناكه ن هوش پي ي كافر ده بيت.

۵- هر كه سيك رقي له شتيك بيته وه له وانه ي كه پيغه مبه رﷺ له خوا وه هيناوني - هر چه نده كاريشي پي بركات - نه وه كافر به.

۶- هر كه سيك گاته بركات به به شيك له ناييني پيغه مبه رﷺ، يابه پاداشته كاني، يابه سزاكاني، نه و كافر به. به لگه شمان بو نه مه فرمايشتي خوي گوره يه كه ده فرموي: ﴿قُلْ أَلِلَّهِ وَأَيَّاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ﴾ لَا تَعْتَدِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ﴿٨١﴾.

۷- جادو كردن، ليك كردن واته له بهرچاو په ش كردن و خوشه ويستي و پاكيشاني سوز (الصرف والعطف) (كه له وانه يه مه به ستي كردني كاريك بيت بو نه هيشتنی خوشه ويستي

ب - واته: هر كه سيك هاوبهش بو خوا دابنيت به هه شتي لي حه رame و جيگه و شويني حه وانه وي ناو شاگري نوزه خه، سته مكاران و بيپاوه ران و هاوبهش په يداكاران هيج سه رخهرو پاليشت و يارمه تي ده رتيكان نيه له رزي قيامه تدا. وه رگيږ. (۸۱) — سورة التوبة (۶۵-۶۶).

ب - واته: هي محمد ﷺ به و بيپاوه رو خوا نه ناسانه بلي: نه وه نثرو به خواوبه رنامه كه ي خواو نايه ته كاني قورنان و به پيغه مبه رﷺ خوا گاته و قه شمه ري ده كن و برپاي پي ناكه ن و هاوبهش بو خوا برپار ده دن، نه مرق بو بيانور نه نجه ت مه پتنه وه و وپاكانه بو خوتان مه كن هي دو پوينه سويندي نرپينه مه خون و پاكانه به پتنه وه ا چونكه نه مرق پاكانه ي درونانه هيج سويكي نيه بو تان، نثرو بيپاوه رپتي خوتان ناشكرا كرد، دوي نه وه ي به درق برپاوي خوتان پاگه ياند بو و رگيږ. به سود وهرگرتن له تفسيري گولشم بال ۸۵.

پياو بۆ ژنه‌كەى و له‌پيش چاو په‌ش بونى به‌هوى جادو لى كړدنه‌وه يا كار كړتن بۆ زياد كړدى خو‌شه‌ويستى بۆى يان بۆ نه‌وه‌ى ژنه‌كەى خو‌ش بو‌يت، هه‌ر كه‌س يك نه‌م كاره بكات يان پى ي پازى بىت نه‌وه پى ي كافر ده‌بىت، به‌لگه‌شمان نه‌م ئايه‌ته پيرۆزه‌ى خواى گه‌وره‌يه: ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ (٨٢).

٨. لايه‌نگيرى كړدن و سه‌رخستن و خو‌شه‌ويستى و مه‌يل كړدن بۆ هاوبه‌ش په‌يداكاران و بى‌باوه‌په‌كان، يارمه‌تى دان و پشت گرتنيان له‌دژى موسلمانان (كورد گۆته‌نى كل‌و وابه‌سته و جاش و خۆف‌خو‌شه‌كانى هاوبه‌ش په‌يداكاران و كافره‌كان و دوپوه‌كان - وه‌رگير (- به‌لگه‌شمان نه‌م فره‌مايشته‌ى خواى گه‌وره‌يه: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٨٣).

(٨٢) — سورة البقرة: (١٠٢).

ب. واته: جوله‌كه‌ خاونه‌ناسه‌كان و سه‌رسه‌خترين دژمه‌كانى خواو مسلمانان به‌لكو هه‌مو به‌شه‌ريه‌ت به‌گشتى هه‌زاران هه‌زار چه‌واشه‌كارى و فېو فيليان له‌موسلمانان كړدوه و درۆ و ده‌سه‌و مه‌لبه‌ستيان پي‌كه‌وه ناوه و خستويانه‌ته ناو شه‌ريه‌تى ئيسلام كه‌پى يان ده‌گوت‌ت (ئيسرايليات) بۆ چه‌واشه‌ كړدى موسلمانان و لادانيان له‌نايىنى ئيسلام وه‌ل گۆپانه‌وه‌يان له‌به‌رنامه‌ى خواو دژمه‌نايه‌تى كړدن له‌گه‌ل پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ. به‌هه‌زاران جادوو جادوگه‌ريان بل‌و كړدۆته‌وه كه‌باسه‌كه‌ دريژه‌و ئيمه‌ ليزه‌دا ناتوانين به‌دريژى باسى بكه‌ين نه‌وه‌ى خه‌ز ده‌كات راستى نه‌م چه‌واشه‌كارىانه‌ى نه‌و جوله‌كه‌ پيس و پۆخلايه‌ى بۆ دهر بگه‌ويت باسه‌يرى ته‌فسيرى گوله‌شه‌نى مامۆستا نظام الدين عبدالحميد بكات لاپه‌ره ٤٦٤٣. جوله‌كه‌كان وايان خستۆته ناو مي‌شكى خه‌لكى يوه‌ گوايه‌ ئه‌و دو كه‌سه‌ى كه‌له‌شارى بابل (حله‌ى باشورى عيراق كه‌جانبويان فيرى خه‌لكى ده‌كرد فريشته‌ بون و خوا ناردونييه‌ خوار تاجابوگه‌رى فيرى خه‌لكى بكه‌ن، ده‌ك خوا بويان په‌ش بكات له‌گه‌ل بوختانى كه‌به‌ده‌م خواى گه‌وره‌وه‌ كړديان، خواى گه‌وره‌ به‌درۆى خستنه‌وه كه‌هيچ كه‌س يك و هيچ شتيك له‌م باره‌وه له‌ئاسمان نه‌هاتۆته‌ خوار نه‌وانه هه‌مو درۆ ده‌له‌سه‌كانى جوله‌كه‌ دپنده‌كانن، نه‌وانه واته ئه‌و دو كه‌سه وايان خۆ نيشان ده‌دا كه‌پياوى چاكن و شتيكى باش فيرى خه‌لك ده‌كه‌ن، به‌لام نه‌وان جادويان فيرى خه‌لك ده‌كرد وه‌ر شتيكيان فيرى خه‌لك بگريه‌يه چونكه‌ حيله‌بازو درۆزن بون پى يان ده‌گوت: ئيمه‌ تاقي كه‌روه‌ين و نه‌وه‌ى فيرت ده‌كه‌ين بۆ خراپه‌كارى به‌كارى مه‌يته‌وه تۆ بىباوه‌په‌مه‌، كه‌چى نه‌وان بۆخويان هه‌ر شتيكى فيرى خه‌لكيان ده‌كردن بۆ مه‌به‌ستى خراپه‌كارى و ئاشوب نانه‌وه به‌كاريان دپنا بۆ جياكړدنه‌وه و له‌يك كړدى خه‌لكى و ليك دابراى ژن و مي‌ترد، وڅۆشه‌ويستان له‌ناو يه‌كترى داو فيتنه‌و ئاشوبيان ده‌نايه‌وه. هه‌ر چنده‌ نه‌وانه نه‌يان ده‌توانى زيان يا سود به‌كه‌س بگه‌ين مگه‌ر خواى گه‌وره‌ خۆى ويستى له‌سه‌ر بابه‌. وه‌رگير، ته‌فسيرى گولشه‌ن ب١.

(٨٣) — سورة المائدة: (٥١).

ب. واته: نه‌ى بروداران ئيتوه جوله‌كه‌و گاوه‌كان مه‌كه‌ن به‌دۆست و پشت و په‌ناى خۆتان و مه‌يل و څۆشه‌ويستيان بويان هه‌بىت، له‌دژى موسلمانان يارمه‌تيان به‌دن، هه‌ر كه‌س يك له‌ئيتوه لايه‌نگيرى نه‌وان بگات و يارمه‌تيان بدات و خو‌شى بون و به‌پال پشت و لايه‌نگيرى خۆيانى بزانيته‌ نه‌وه ئه‌و كه‌سه له‌وانه واته بىباوه‌په‌وه له‌بازنه‌ى موسلمانته‌تى و ئيسلام

۹. هر گه سیک باوهری وایت گه هندی له خالکی ده توانو بویان هیه له شهریه تی محمد ﷺ دهر بچیت هر وه کچون خدر (الخصر) توانی له شهریه تی موسا - علیه السلام - دهر بچیت نه وه نه و که سه کافره، گوتم: هر وه کو چون سوفیه کان باوهریان وایه که ده گنه پله یه ک پتویستیان به شوین که وتنی پیغه مبر ﷺ نیه.

۱۰. لادان و پشت گردن له تاینی خوا، نه ه ولی فیر بونی ده دهن، نه کاریشی پی ده کن، به لگش نه م فرموده ی خواجه که ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾^(۸۴). هر وه ها ده فرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ آيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُتَقِمُونَ﴾^(۸۵)

شیخ محمد بن عبدالوهاب - رحمه الله - گوته تی: (جیاوازی له ه مو نه م ه لوه شینه ره وانه دا نیه، له نیتوان به قهستی و به گالته (الهازل) و به راستی وجدی (الحاد) و ترساندن و یا له ترسان (الخائف)، مه گره نه و که سه ی زوری لی بکریت و به زور پی ی بکن (المکره). نه م ه لوه شینه ره وانه هر ه مویان له وانه که زور مه سیدارن و له زورترینی نه و شتانه که پویان داوه و پرو ده دهن. بویه له سه ر موسلمانان پتویسته که خویانی زور لی بیاریزن و زور وریا بن و به رچاو پویشن بن، باهه میشه وریابن و خویان بپریزن نه بادا تی ی بکه ون و توشیان ببیت، په نا به خوا ده گرین له هوکارو پالنه ره کانی غه زه ب و توره یی خوا، وه له سزای به سفت و سوئ و به تازاری خوا)^(۸۶).

دهر چوه و بابا شیش بزانتت که خوی گهری یارمه تی و هاریکاری ستمکاران و بیباوه وان و نوپوان نادات و هر گیز سه ربه رزو سه رکه و تویان ناکات. وهر گیز.
(^{۸۴}) — سورة الأحقاف: (۳).

ب - واته: نه وانه ی که بیباوه و کافرن هه میشه پشت له و به رنامه و په یامه ده کن که له لایه ن خواره هاتوته خوارو لی ی ناگادار ده کرتنه وه.. وهر گیز.
(^{۸۵}) — سورة السجدة: (۲۲).

ب - واته: کئ له و که سه بیباوه و تروسته مکار تر هیه که تایت و به رنامه که ی خوی پهره ریدگاری ده خریته به رده م و یان یادی ده خریته وه بوی ده خویند ریته وه و ناموزگاری ده کرتت به لام نه و پشتی تی ده کات و پوی خوی لی وهر گیز پت و وری نه گریته و لوت به رزی ده یگریته، بیگومان نیمة توله له تاوانباران ده که ینه وه و سزای سه ختیان ده ددین هه روا به ناسانی به سه ریاندا ناروات.. وهر گیز. به سود وهر گرتن له تفسیری گولشن ب ۱۰۶۹ ل ۳۷-۳۹.
(^{۸۶}) مجموعة التوحيد النجدية: ص ۳۷-۳۹.

به‌شی سی‌یه‌م

له‌ياساو ده‌ستور داناندا (في التشريع)

ده‌ستورو ياسا دانان مافی خواى به‌رزو بڼ ه‌اوتايه: وه‌مه‌به‌ستيش له‌ده‌ستورو ياسا دانان بریتيه له‌و به‌رنامه‌و ياساو پټساو ده‌ستورو كه‌ته‌لوكه‌ى كه‌خواى گه‌وره بڼ به‌نده‌كانى خوى ده‌نيرټه خوار و له‌شي‌وه‌ى مهنه‌ج و پرؤگراميكا كه‌له‌بوارى بيروباوه‌پو ه‌لسو كه‌وتو مه‌عامه‌لاته‌كانياندا له‌زيانيدا له‌سهرى ده‌پون، له‌و حوكم و ياساو پټساينه‌ش ه‌لال كردن و حرام كردن، بڼ هيچ كه‌سيك نيه شتيك به‌بى فرمانى خوا ه‌لال بكات ته‌نيا نه‌وه نه‌بيټ كه‌خواى گه‌وره بڼى ه‌لال كردوين، ه‌روه‌ها ناتوانرټ هيچ شتيك به‌بى فرنانى خوا حرام بكرټ، جگه له‌وه‌ى كه‌خواى گه‌وره له‌سهرى حرام كردوين، نه‌وه ته‌خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ تُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾^(٨٧). ه‌روه‌ها خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾^(٨٨).

خواى گه‌وره حرام كردن و ه‌لال كردنى له‌لايه‌ن به‌نده‌كانيه‌وه قه‌ده‌غه كرده، به‌بى به‌لگه‌و سه‌لملندن له‌قورئان و سوننه‌ته‌وه، خواى گه‌وره ه‌والى پى داوين كه‌نه‌مه درؤيه‌و به‌ده‌م خواى گه‌وره ده‌كرټ، ه‌روه‌ها خواى گه‌وره ه‌والى پى داوين كه‌هر كه‌سيك

(٨٧) — سورة النحل: (١١٦)

ب ـ واته: نه‌ى بت په‌رستو نه‌ى بيباوه‌پان نه‌وه‌ى كه‌به‌زمانى خوتان ده‌لټن و دږ به‌ده‌م خواوه ه‌ل ده‌به‌ستن و ده‌لټن نه‌مه ه‌لاله كه‌چى خواى گه‌وره له‌سهرى حرام كردون، يان ده‌لټن نه‌مه حرامه له‌كاتيكا خواى گه‌وره‌ى ه‌لالى كرده ، هر بڼ نه‌وه‌ى دږ به‌زمان خواوه ه‌ل بيه‌ستن نه‌وه‌ى دږ به‌زمانى خواوه ه‌ل بيه‌ستټ له‌دنياو له‌قيامه‌تدا هيچيان بڼ نامټټه‌وه ته‌نيا پوره‌شى و به‌دبه‌ختى نه‌بيټ. وه‌رگټې.

(٨٨) — سورة يونس: (٥٩).

ب ـ واته: نه‌ى پټغه‌مبه‌ر^ﷺ به‌و بيباوه‌پو بت په‌رستنه بلئ: نابيين شو نازونيه‌ت و پږزيه‌ى كه‌خواى گه‌وره پى داون و بڼى دروست كردون و بڼى نارونده خوار ه‌لال و حرامى بڼ ليك جيا كړونه‌وه، نه‌وه‌ى لى ه‌لال كردون كه‌چى نيوه له‌خوتانه‌وه هينديك حرام ده‌كهن و ه‌نديشكيش ه‌لال، توخوا نه‌وه خوا بڼى و داناون و بپيارى له‌سهر داوه، يان خوتان نه‌فسى خوتان و اى ده‌وئ و به‌ده‌م خواى گه‌وره بوختان ده‌كهن. نه‌وه‌ى خواى گه‌وره بڼى ه‌لال كردون ه‌نا دنيا دنياپه ه‌لال و نه‌وه‌يشى حرامى كړوه ه‌تا ه‌تايه هر حرامه و به‌كس نه‌حرام و نه‌ه‌لال ناكريټ. وه‌رگټې.

هر شتیک یان هر کاریک پیویست (واجب) بکات و شتیک حرام بکات به‌بی به‌لگه و سه لماندن، نه‌وه نه‌و که‌سه خوی کردوته هاوبه‌ش و شریکی خوی گوره و کاریکی کردوه که‌ته‌نیا په‌یوه‌نده به‌خوی گوره و مافیکی تایبه‌تی و له‌جیاکاریه‌کانی خویه‌تی که‌یاساو ده‌ستور دانان یا داپشتنه، نه‌وه‌ته خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ (۸۹).

جاهر که‌سیتک جگه له‌خوی گوره گوئ پایله‌لی نه‌و یاساو ده‌ستور دانه‌ره بکات و بش زانیت که‌سه‌ریچی خوی کردوه و به‌بی فرمانی خوا نه‌و ده‌ستور یاسایه‌ی داپشتوه و پیښی پازی بیت و له‌گللی دا یتک بیت و هاریکاری بکات، نه‌وه نه‌و که‌سه‌ی کردوته شریکی خوا، خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ سورة الأنعام: (۱۲۱).

واته: نه‌وه‌ی که‌نه‌و شتانه‌ه لال ده‌کات له‌مرداره‌وه بوه‌کان، هر که‌سیتک گوئ پایله‌لیان بکات له‌وه‌داو به‌قسه‌یان بکات و لایه‌نگیری بکات نه‌وه هاوبه‌ش په‌یدا که‌ره (مشرک)، ه‌روه‌کو خوی گوره ه‌والی پی‌داوین که‌نه‌گه‌ر هر که‌سیتک گوئ پایله‌لی قه‌شه و مالمه‌کان (الأخبار والرهبان) بکات له‌لال کردنی شتیک که‌خوی گوره حرامی کرد بیت، ه‌روه‌ها له‌حرام کردنی شتیک که‌خوی گوره له‌لالی کرد بیت، نه‌وا نه‌وانه جگه له‌خوی گوره چه‌ندان په‌روه‌ردگارو دؤستیان بق خویان برپار داوه، خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۹۰).

(۸۹) — سورة الشورى: (۲۱).

ب - واته: ټایا نه‌و بی‌باوه‌یو بت په‌رستو خوا نه‌ناسانه هاریکارو پاوټزکارو هاوه‌لی وایان له‌تبیباوه‌یو سر لیشتیواوو گومپایی دا ه‌یه که‌نه‌وا له‌دیندا یاساو پی‌ساو ده‌ستور یان بق داپټزیت، که‌خوی گوره پټگی پی نه‌داون. چونکه داپټزهری ده‌ستور یاسا ته‌نیا خوی گوره‌یه و به‌س. وهرگټی.

(۹۰) — سورة التوبة: (۳۱).

ب - واته: جوله‌که‌کان مالومه‌کانیان و گاوه‌کانیش قه‌شه و کامینه‌کان و عیسای کورې مه‌ریه‌میان ده‌په‌رستو کردو بویاننه خواو په‌روه‌ردگاری خویان جگه له‌خوا ده‌یان په‌رستن، ب - واته: ټایا نه‌و بی‌باوه‌یو بت په‌رستو خوا نه‌ناسانه هاریکارو پاوټزکارو هاوه‌لی وایان له‌تبیباوه‌یو سر لیشتیواوو گومپایی دا ه‌یه که‌نه‌وا له‌دیندا یاساو پی‌ساو ده‌ستور یان بق داپټزیت، که‌خوی گوره پټگی پی نه‌داون. چونکه داپټزهری ده‌ستور یاسا ته‌نیا خوی گوره‌یه و به‌س. وهرگټی.

(۹۰) — سورة التوبة: (۳۱).

کاتى عَدَيِ کوپى حاتم عليه السلام نهم نايه تهى بيست گوتى: نهى پرسولى خوا، نيمه خُو ئه وانمان نه ده پرست، پيغه مبر عليه السلام فرموى: {أَلَيْسُوا يَحْلُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَتَحْلُونَهُ، وَيَحْرَمُونَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَتَحْرِمُونَهُ؟} گوتى: بهلى، فرموى: {فَتلكَ عبادهم - دهى شهو به ندايه تى كردن و پرستنى شهوانه} ^(۱).

شيخ عبدالرحمن کوپى حسن عليه السلام گوتويه تى: (شهوى له فرموده كه دا هاتوه به لگه يه له سهر شهوه كه گوئى رايه لى كردن جگه له خواى كه وړه بؤ مالم وقه شه و زاناکانيان له سهر پيچى كردنى خوادا، به ندايه تى كردن و پرستنه بؤيان و له هاوبه شى پهيدا كردنى كه وړه يه (الشرك الأكبر) و خواى كه وړه له و تاوانه خوڅ نابيت، به گويزه ي فرمايشته كه ي خوا كه له كوئايى نايه ته كه دا ده فرموي: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾. و له هاوشان و هاو وينه ي شه مه دا خواى كه وړه ده فرموي: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَيْكُمْ أُولِيَّائِهِمْ لِيَحْسَدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ^(۲).

شم ديارده و شم تاوانه زورتيك له خه لگى تى ي كه وتون له گه ل شهو كه سانه ي كه لاسايان كردونه ته وه، چونكه كاتى لاسايى كه ره وه كه سهر پيچى كردو هيچ گوئى يان نه دايه به لگه شه رعيه كان هيچ نيعتباريكيان بؤ به لگه كان نه كرواته گوئى ي نه دايه شه ريعه ت و ياساو ريساكانى خوا كه مه به ست له قورئان و سوننه ته و به لكو شهو كه سهى پى پاستر بو كه لاسايى ده كاته وه، شه مش له و هاوبه شى پهيدا كردنه يه). ته واو..

ب - واته: جوله كه كان مالومه كانيان و گاوزه كانيش قه شه و كاهينه كان و عيساي كوپى ماريه ميان ده پرست و كردو بوياننه خوا و په وړه ريكارى خويان جگه له خوا ده يان پرستن، له كاتيكدا شهوانه فرمانيان پى كرا بو كه ته نيا يه ك خوا به پرستن كه خواى په وړه ريكاره، كه هيچ خوابه كى تر نين به هق به پرستريت جگه له و، خواى كه وړه پاكو بيگه رده و وړه له ردى كه كافرو بيا ووه بو بت پرسته كان بؤ بپار ده دن. گوئى رايه لى و شويى كه وتون و پازى بون به ودى كه خه لگى و قه شه و مالم و زاناکان و هر كه ستيكى تر بيت ده يگن له حرام كردن و حلال كردن و هر شتيكى تر شهو به ندايه تى بؤ كردن و پرستنه. وهرگيتي: به سود وهرگرتن له تفسيري گوشه ن ب ۴۷۳.

(^(۱)) - رواه الترمذي.

ب - واته: نايه شهوان شتيان بؤ حلال نه ده كرن و نيوهش به حلالان ده زانى، و شتيان بؤ حرام نه ده كرن و نيوهش به حرامتان داده نا له كاتيكدا لاي خواوى وى له سهر نه سرا بو؟! وهرگيتي.

(^(۲)) - سورة الأنعام: (۱۲۱).

ب - واته:

دهی پابه‌ند بون به‌شهریعتی خواو، واز هیتان و پشت کردن له‌همو شهرتیه‌تیکی تر، له‌دخاویزه‌کانی (لا إله إلا الله). خوی گه‌وره پال پشت و یارمه‌تیده‌ره.

به‌شی چواره‌م

به‌ندایه‌تی کردن؛ واتاکه‌ی، سنوره‌که‌ی (گرتنه‌وه‌که‌ی - شمولها)

۱. واتای به‌ندایه‌تی کردن:

بنه‌په‌تی به‌ندایه‌تی کردن: ملکه‌چو گه‌ردن که‌چی یه.

وه‌له‌شهریعت‌دا: پیناسه‌یه‌کی زوری بۆ کراون، و هه‌مویان یه‌ک واتایان هه‌یه.

له‌وانه: به‌ندایه‌تی کردن بریتیه له‌گویی پایله‌ی خوی گه‌وره به‌جی به‌جی کردنی فرمانه‌کانی که‌فرمانی پی‌کردوه له‌سه‌ر زمانی په‌وانه کراوه‌کانی. و نه‌نجامدانی فرمانه‌کانی و واز هیتان و کشانه‌وه له‌قه‌ده‌غه کراوه‌کانی.

هه‌روه‌ها له‌وانه: به‌ندایه‌تی کردن، به‌واتا: ملکه‌چی و گه‌ردن شوپی بۆ خوی پاک و بی‌گه‌رد: که‌بریتیه له‌نواندنی نه‌و په‌ری ملکه‌چی و نه‌و په‌ری خۆشه‌ویستی بۆ خوی گه‌وره. وه‌باشترین و کۆک‌ترین پیناسه نه‌وه‌یه که‌به‌ندایه‌تی بۆ کردن بریتیه له‌ناویکی کۆو گگشتگیره (الجامع) بۆ هه‌مو نه‌و کاروکرده‌وه و شتانه‌ی که‌خوی گه‌وره خۆشی ده‌ون و لی یان پازیه، له‌گفتار و قسه‌و کاروکرده‌وه‌کانی ون و ئاشکرا (الظاهرة والباطنة).

نه‌و کاروگفتاران‌ه‌ش دابه‌ش بون به‌سه‌ر دل و زمان و نه‌ندامه‌کانی له‌شی موقوف یا خود هه‌ستیاره‌کانی موقوف (الجوارح)، ترسان و ئومید (الخوف والرجاء)، خۆشه‌ویستی و پشت پی به‌ستن (الحبة والتوکل)، ویست و ئاره‌زو و ترس (الرغبة والرهبه) نه‌مانه به‌ندایه‌تیه‌کانی دلن، ویرد و یادی خوا و ستایش و پاک‌راگرتن (التسبیح) و (لا إله إلا الله) کردن واته: (التسهيل)، و (الله أكبر) کردن، سوپاسگوزاری و شوکرانه‌ بژیتری به‌زمان و به‌دل: نه‌مانه‌ش به‌ندایه‌تی کردنی زمانی و دلن.

وه‌نوێزو زه‌کات و حه‌ج و تیکۆشان (الجهاد): به‌ندایه‌تی کردنی جه‌ستی و دلن، نه‌مانه و گه‌لیکی تر له‌جۆره‌کانی به‌ندایه‌تی کردن که‌به‌سه‌ر دل و ده‌رون و زمان و نه‌ندامه‌کان و هه‌ستیاره‌کانی (الجوارح) موقدا تێ ده‌په‌ن، که‌ژماره‌یان گه‌لیک زۆن.

وہیگو مان بہ ندایہ تی کردن: نہ وہیہ کہ خوی گہ ورہ دروستکراوہ کان واتہ بونہ وہری
لہ پیناودا دروست کردوہ و ہیناوتہ دی، خوی بالآ دست و کار بہ جی دہ فہ رموی: ﴿وَمَا
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾. سورة الذاریات (۵۶-۵۸).

خوی پاک و بیگہرد ہوالی پیداوین کہ حکمت لہ دروست کردن و ہینانہ دی جنوکہ و
مرفقہ کان نہ وہیہ: کہ بہ بہ ندایہ تی کردن و پرستنی خوا ہل بستن و تہنیا لہ و پیناودا
دروستی کردن، بہ ندایہ تی نہوان ہیچ سود بہ خوا ناگہ نیئت و خوی گہ ورہ ہیچ
پیوستیہ کی بہ پرستن و بہ ندایہ تی نہوان نیہ، بہ لکو نہ وہ جنوکہ و مرفقہ کانن
پیوستیان بہ خوی گہ ورہ ہہیہ و ہہ ژارن بہ دہستی خوا، دہبی بہ پی ی شہریعہ تہ کی
خوا پرستن و بہ ندایہ تی بؤ بکن، و دہبی لہ سنوری بہرنامہ و شہریعہ تی نہ و دہرنہ چن،
ہہر کہ سیک پازی نہ بیئت و لاملی بکات کہ بہ ندایہ تی بؤ خوا بکات و لہ سنوری
شہریعہ تہ کی دہر بیئت، نہ وہ خو بہ زل زانہ و لہ خو باییہ، و ہہر کہ سیکیش بہ ندایہ تی
بؤ خوا و غیری خواش بکات، نہ وہ ہاویہش پیداکارہ (مشرک) ہ و ہہر کہ سیکیش تہنیا
نہ و بہرستیت و بہ ندایہ تی تہنیا بؤ خوا بکات بہ غیری نہ وہی کہ خوا بؤی دانا بیئت واتہ
بہ غیری شہریعہ تی خواو لہ بہرنامہ کی خوادا فرمانی پی نہ کرا بیئت و زیادہی بخاتہ
سہر نہ وہ دہینہرو تازہ گہرہ (مبتدع) ہ. و ہہر کہ سیکیش بہ ندایہ تی و پرستشی خوا
بکات بہ و گویرہی کہ خوا بؤی داناوہ واتہ بہ پی ی شہریعہ تہ کی خوا نہ وہ نہ و کہ سہ
برواداریکی بہ تہنیا خوا پرستہ (موجد) ہ.

۲. جوڑہ گانی بہ ندایہ تی کردن و شمولیہ تی:

بہ ندایہ تی کردن گہ لی چہ شنی ہن، ہہ مو جوڑہ گانی گوئی پایہ لی پوالہ تی واتہ
بہ ناشکرای سہر زمان و نہ نامہ گانی جہستہ دہ گریتہ وہ، کہ لہ دللہ وہ دہر دہ چن، و ہک:
ستایش کردن و بہ پاک پاگرتنی خواو (التسبیح) و کردنی (لا إله إلا الله) و خویندنہ وہی
قورٹان و نویژو زہ کات و پوژو، و حہج، و تیگوشان و فرمان کردن بہ چاکہ و قہ دہ غہ کردنی
خراپہ، چاکہ کردن لہ گہ ل خزم و خوہیش و ہتیوان و ہہ ژاران و دہست کورتان و پیواران،
ہہر وہا خوش ویستنی خواو پیغہ مہری ﷺ خوا، ترسان لہ خواو گہ پانہ وہ و بؤ لای

خواو په شیمان بونه وه، نیاز پاکي (الإخلاص) له ناینډا بۆ خوای گه وړه، نارامی و خورپاگری بۆ حوکمه کانی خوای گه وړه و پازی بون به قه زاو قه دهری خوا، پشت به ستن ته نیا به خوا، داوا کردن و نومید بون به پر جمعیت و سوزو به زه یی خوا، وترسان له سزاو نازاردانه کانی، که هم مو ه لسو که وتیکی بپروا دار ده گریته وه، نه گهر نیه تی بۆ نزیك بونه وه و له بهر خاتری خوا بیټ، هه تاکو عادات و ناکاره کانیشی نه گهر مه به ستنی پی به هیژ بونی جه سته بیټ بۆ به ندایه تی کردن و پرستن و گوئی رایه لیه کانی خواو مه به ستنی خو له خوا پاریزی بیټ، واته بۆ ئه وه بیټ که بتوانیټ خوا پرستی تهنه خوا پرستیانه ی پی بکات و فرمانه کانی خوا راپه ریټنیټ و له ریگه ی حه لاله وه ژیا نی خوی و خاوو خیزان و کورپه له کانی پی دابین بکات و هیژو قوه ت به جه سته یان بدات تابتوانن و به ندایه تی و پرستشی بۆ خوای گه وړه بکه ن و جه سه ته و له شیکی پته وی به رگری کارانه ی هه بیټ بۆ وه ستان له به رده م دوژمنانی ئیسلام و موسلماناندا له کاتی تیڅو شان و پو به پو بونه وه له گه ل هیژو سوپای دوژمنانی ئایینی خوادا، وه کونوستن و خواردن و خواردنه وه، فروشتن و کرپن و دلوای پوزی کردن و هاوسه رگریه تی، ئه م عادات و ناکارانه هه مویان نه گهر نیه تی باشی له گه ل دا بن نه وا ده بڼه به ندایه تی کردن بۆ خوای گه وړه، پاداشتیان له سه ر وه رده گریته وه، چونکه به ندایه تی کردن بۆ خوا تهنه له چه ند دروشمیکی دیاریکراو و ناسراودا کورت هه ل نه هاتوه.

★★★★

★★★★

★★★★

به شى پينځه

پونگرندنه وې چه مکه هه له کان له دست نشان کردن و سنوردانان يو به ندایه تی کردن

به ندایه تی کردن بر او هیه (توقیفیه): و انا هیچ شتیک و هیچ جوریک له جوره کانی به ندایه تی له خوره و بی به لکه له قورئان و سوننه دانا پیریت، دهی که نه توانریت دابریزیت که واته نه وې دابریزیت و نه نجام بدریت که له قورئانه و سوننه ته و نه هاتیت و نه داهیتراوه و پرت ده کریته و به سهر چاوی خویان داده ریته و وه له سهریشی سزا ده دریت، هه روه کو پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ فرمویه تی: {من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد} (۱۲). واته کاره که ی لی ورنه ناگیریت و به سهر چاوی خوی داده دریته و، به لکو گونا حبار ده بیت و له سهری سزای به سفت و سوئ ده دریت، چونکه نه وه سهر پیچی و یاخی بونه نه که به ندایه تی و گوئ پایلی، وه هه روه ها مهنه جی پاست و ته و او له به ندایه تی کردن شه رعیه نه بریتیه له: میانه په وې و ئاسانکاری و نه رمی و ته مبه لی و سستی (التساهل والتكاسل)، و توندی و زیده په وې (التشدد والغلو) دایه. خوی گه وړه به پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فرمویت: ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا﴾ (۱۳).

نهم نایه ته پیروزه هیلکاری پلان و نه خشه ی مهنه جی پاستی (سلیم) له نه نجامدان و کردن به ندایه تی کانی تیدا کیشر او، نه و هس به به رده و ام بون و پیدا مه زوای نه نجامدانی به ریگه یه کی مام ناوه ندیانه، که نه زیده په وې و نه کورت په وې تیدا نیه، به گویره ی شریعت (کما أمرت - هه روه که چون فرمانت پیکراوه) نه مجار جه ختیشی لی ده کاته و به فرمایشتی (وَلَا تَطْغَوْا - زیده په وې و سته م مه کن) وه (الطغيان) به واته تی په پاندن و له سنور ده رچون به زه بر زه نگو توندو تیژی و پوچون و زیده په وې، که بریتیه له (الغلو - پوچون و زیده په وې) کاتس پیغه مبه ره ﷺ گوئ ی له قسه و گفت و گوئ سئ که س بو که له نیوان خویاندا باسی کرده و هه کانی خویان ده کرد: کاتس یه کیکیان ده یگوت: من هه مو

(۱۲) - متفق علیه.

پ - واته: هه که سیک کاریک بکات و فرمانی نیمه ی له سهر نه بیت نه وه به سهر چاوی خوی داده دریته و. وه رگیز.

(۱۳) - سورة هود: (۱۱۲).

پ - واته: به رده و ام و پیدا مه زو به هه روه کو خوی په روه رگارت فرمانی پی کر دیت هه روه ها نه وانه شى که له که ل تودا بر وایان هیناوه و توبه یان کر دوه و زیده په وې مه کن، وه رگیز.

به شى شه شه م

رونكړنه وهى پال پشته كانى به نډايه تى كړنى راسته قينه

به نډايه تى كړن پالى به سى كوكه يا پالپشت داوه، به واته يه كى تر پشستى به سى كوكه و پالپشت به ستوه كه بریتين له: خوشه ويستى يا خوش ويستن و ترس و نوميدا داوا كړن. خوش ويستن له گهال ملكه چى دا، وه ترس له گهال نوميدو خواست، گومانى تندا نيه له به نډايه تى كړندا ده بى هم كاروبارانه بينه دى و له و به نډايه تى و په رستشيه دا په رنگ بده نه وه، خوى بالا ده ست د فهرموي: ﴿يَقَوْمُ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ سورة المائدة: (٥٤). هه روه ها ده فهرموي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ البقرة: ١٦٥. (واته: نه وانه ي پروادان خوى خويان كه ليك خوش ده ویت - وه رگيږ). هه روه ها خوى كه وړه له وه سفى په وان كراوان و پيغه مبرانى خوى دا ده فهرموي: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ (٩٦).

وه هه ندى له پيشينه كان گوتويانه: هه كه سيك به نډايه تى به تهنيا به خوش ويستن (الحب) بؤ خوا بكات نه وه زنديقه، وه هه كه سيكيش به نډايه تى تهنيا به هيو او تكاوه (الرجاء) بؤ خوى كه وړه بكات نه وه مهرباني، وه هه كه سيك به نډايه تى تهنيا به ترس له سزاي خوا بكات نه وه حورويه واته له خه وارجه كانه، وه هه كه سيك به خوش ويستن و لى ترسان و هيو او تكاوه (الحب والخوف والرجاء) بؤ خوى په وړه دگار بكات نه وه نه و كه سه پرواداريكى به تهنيا خوا په رسته.

شيخي ئيسلام نه مهى له ناميلكهى (العبودية) دا باس كړوه، هه روه ها نه ویش گوتويه تى: ئايينى خوا بریتيه له به نډايه تى بؤ كړن و گوي پايه لى و ملكه چو كه چى بؤ خوى كه وړه، وه به نډايه تى بڼه په تى وداوا كراو بریتيه له: ملكه چى. ده گوتري پښايه كى خوش

(٩٦) — سورة الأنبياء: (٩٠).

ب - واته: نه وانه كه مه به سى زه كه رباو ماوسه ره كهى و يه حياى كوپه تى، كه سانيكى خير خواو چا كه كار بون و هه ميسه پيشبركى يان ده كړد بؤ چا كه كارى و نيشى باش و خوا په رستى و هه ميسه به ترسه وه و له ترسى دور كه وتنه وه له سزاي ئيمه به نوميدو خواست و پر به دل داوايان لى ده كړينو له به رمان ده پاره و وه ملكه چى و كړن كه چيان بؤ ئيمه نيشان ده داو ليمان ده ترسان. وه رگيږ. به سود وه رگرتن له ته فسيري گولشه ن ب ٧٢ ل ٨٣.

کراوه، نه گهر پښتياک (مذللًا) بښتملکه چي دهستی هه مو که سيک واته هه موخه لکي پيدا پوښت بښت. به لام به نديايتي کردني فرمان پيکراو واتاي ملکه چي، وواتاي خوش ويستن له خو ده گريئت، که نه و په پري ملکه چي بؤ خواي گه وره به و په پري خوش ويستن وه له خو ده گريئت، جاهه ر که سيک ملکه چ بښت بؤ مرؤفيک و رقيشي لي بښتته وه نه وه به نده نيه بؤي، نه گهر شتيکي خوش بويت و ملکه چي نه بښت نه وه به نديايتي کردن نيه بؤ نه و، هه وره کو چؤن که سيک کوره که يان براده ره که ي خوي خوش ده وښت، له بهر نه مه به تهنيا يه کيکيان بهس نيه بؤ به نديايتي کردني خواي به رزو بالا ده ست، به لکو پتويسته خواي گه وره له هه مو شتيک خوشه ويستر بښت له لاي به نده، وه ده بي خواي گه وره لاي به نده له هه مو شتيک گه وره ترو به رز تر بښت، به لکو هيچ شتيکي ترجگه له خواي په روه رديگار شايه ني خوش ويستن و ملکه چي ته واو نيه ...) ته واو^(۱۷).

نه مه پايه و کؤلکه کاني به نديايتي کردنن، که بليمه ت ابن القيم له م نونيه ي خواره وه دا کؤي کردونه وه:

وعبادَةُ الرحمن غَايَةُ حُبِّهِ

مع ذلّ عابده هما قطبان

وعليهما فلکُ العبادة دائر

ما دار حتى قانت القطبان

ومداره بالأمر أمر رسوله

لا باهوى والنفس والشيطان

ابن القيم — رحمه الله — خول و سوپانه وه ي به نديايتي کردني له سر خوش ويستن و ملکه چي بؤ خوشه ويسته که ي، که برتبه له خواي گه وره — جل جلاله — به سوپانه وه ي گه ردون به سر هه ردو جه مسره کاني دا چواندوه، وه باسي نه وه شي کردوه که جله وي هه لسوپاندن سوپانه وه ي چه رخی به نديايتي به فرماني پيغه مبه ر^{عليه السلام} نه و به رنامه يه که له لايين خواره هيتاويته ي، نه که به گويزه ي هه واو ثاره زوه کان، ونه به وه ي که نه فس و شهيتان فرماني پي ده کن، نه خير نه مه به نديايتي کردن نيه، نه وه ي پيغه مبه ر^{عليه السلام} بؤي داپشتوين واته نه و په ياميه که له لايين خواره بؤي هيتاوين خولگي به نديايتي هه ل ده سوپنيت، نه که داهيتان و تازه گه ري و نه فسانه و پرپوچه کان و هه واو ثاره زوه کان و چاو لي کردن و لاسايي کردنه وه ي باوک و باپيران.

(۱۷) پړوانه: مجموعة التوحيد النجدية ص ۵۴۹.

۳- به تهنھا خوا پەرستی ناوو سیفاته کانی خوای گه وره

نهم به شاندهی خواروه له خو ده گریټ:

یه کهم: به لگه کانی سه لاندنی ناوه جوان و سیفه ته به رزه کانی خوا له قورنن و سوننه تو عه قل.

دوهم: مهنه جی نه هلی سوننه تو جه ماعت له باره ی ناوو سیفاته کانی خوای گه وره.

سی یه م: به رپهرج دانه وهی نهواندهی ئینکاری ناوو سیفاته کان ده که نن یان ئینکاری هه ندیکه ده که ن.

یه کهم: به لگه کانی سه لاندنی ناوه جوان و سیفه ته به رزه کانی خوا له قورنن و سوننه تو عه قل.

له به لگه کانی قورنن و سوننه ت:

پیشتر ئاماژه مان پئ کرد که به تهنھا خوا پەرستی ده گریټ به سی به شه وه: به تهنھا خوا پەرستی په روه ردگاریتی، و به تهنھا خوا پەرستی خواجه تی، و به تهنھا خوا پەرستی ناوه جوان و سیفه ته به رزه کانی خوا، هه روه ها کۆمه لیک به لگه مان له سه ر هه ردو جوړی یه که مو دوهم: به تهنھا خوا پەرستی په روه ردگاریتی، و به تهنھا خوا پەرستی خواجه تی هینانه وه. ئیستاش به ویستی خوا به لگه کانی جوړی سی یه م ده هینینه وه که بریتیه له به تهنھا خوا پەرستی له ناوو سیفاته کانی خوا دا.

ئیستاش شتیک له به لگه کانی قورنن و سوننه ت ده یخهینه بهر دیدی پۆشنی

خوینهرانی نازیز:

۱- له به لگه کان له کتیه که ی خوا دا واته له قورنانی پیروژدا: خوای به رزو بالا ده ست ده فهرموئ: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوْا الَّذِیْنَ یُلْحِدُوْنَ فِیْ اَسْمَائِهِ سَیُجْزَوْنَ مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ (۱۸).

(۱۸) — سورة الأعراف: (۱۸۰).

ب - له به شه کانی پابردودا واته که یمان لیک داوه ته وه. وه رگرت.

خوای پاک و بیگردد له م نایه ته دا ناوه جوانه کانی بۆ نهفسی خوئی چه سپاندوه، وه هه والی پێداوین که نه و ناوانه جوان و پاکن، پێ یان له بهر خوا بپارێنه وه و بیان که ن به وه سیله له لای خوای گه وره، که بێلین: (یاالله، یارحمن، یارحیم، یااحی یاقیوم، یارب العالمین) وه په یمانی به و که سه ش داوه که له ناوه کانی لاده دات و برۆای پی نیه، واتا له هه ق لاده دهن، یاخود نه و ناوانه له خوای گه وره قه دهغه ده کات و په تیان ده کات وه که هی خوا بن واته برۆای پێ نین، یان واتا کانیان ده گۆریت بۆ واتیه کی ناراست، یاخود ده بیان کۆریت بۆ جوړه کانی تری ئیلحادی، خوای گه وره په یمانیان پی ده دات که له سه ر نه و کرده وه خراپانه ی خوایان سزایان ده دات و تۆل یان لی ده کات وه.

خوای به رزو بین هاوتا ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ (١). ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١). نه م نایه تانه به لگهی به هیزن له سه ر سه لماندو چه سپاندنی ناوه جوانه کان بۆ خوای گه وره.

(١) — سورة طه: (٨)

ب - واته: نه و خوابه یی که هه ق خوای تر نین جگه له و، به هه ق بپه رسترین، نه و خوابه خاوه نی ناوه جوانه کانه. وه رگێز. (١) — سورة الحشر (٢٢-٢٤).

ب - واته: له خوا زیاتر هه ق خوای دیکه نین نه و خوابه ئاگادار و زانی به ون و له ناشکرا که له م بونه وه ردا هه به و هه ق شتیکی ئی ون نابیت نه و خوابه یی که به به زه یی و خاوه نی میهره بانیه کی بین کوتایه. نه و خوابه یی که هه ق خوابه کی تر نین که به هه ق بپه رستریت جگه له و پاشای پیرۆزی هه م بونه وه ر، هه رچی له م بونه وه ردا هه به هه موی هی نه وه به سه ر هه م شتیگدا زاله و خوابه که دوره له هه م عه یب و خه وشیک نه و خوابه یی که ناشتی به خشه به بنده کانی و هه رگیز سه میان لی ناگات، برۆادار و ئاگاداره به برۆای برۆاداران و خاوه ن ده سه لات، و ده سه لاتی به سه ر هه م شتیگدا زاله و هه ق شتیکی ئی ون نابیت و ئاگی له هه م شتیگ هه به، به رزو بێنده و به هیزه و هه ق شتیگ ناتوانیت به رامبه ری بوه سستیت، دوره له هه م عه یب و عاریک و ناتواو به که له بنده کانی دا هه به، پاک و بێگردد دوره له وه ی که هاو به ش په یداکاران بۆی بپیار ده دهن. نه و خوابه یی به دته یته رو دروستکهر و هه م بونه وه ری هه ناوته دی، له نه بونه وه هه ناو به بون، شیه و و سه کل به خشه، نه و خوابه یی که خاوه نی ناوه جوانه کانیه تی هه رچی له ناسمانه کان و له زه وی دا هه ن ددان به بێندی و به رزی نه و خوابه دا دیتن و به پاک و بێگردد بێندی داده نین نه و خوادیه خاوه نی هیز و توانای بێ نه ندازه به، زانار و دانار و خاوه ن حکمه ته له هه م فرمان و کاروباره کانیان. ته فسیری گوێشه ن ب ١٤٥٩. وه رگێز.

۲- به لگه کانی سلمان دنى ناوه کانی خواى گوره له سونه تى پيغه مبر عليه السلام:

نو فرموده يى که له ابو هريره وه - عليه السلام پيوایت کراوه که پيغه مبر عليه السلام فرمويه تى: {ان لله تسعة وتسعين اسماً، مئة إلا واحداً، من أحصاها دخل الجنة} (۱). ناوه کانی خوا ته نيا له م ژماره يدا کورت هل نه هاتون و هر نه منده نين به پي يى نو به لگه يى که عبدالله کوپى مسعود عليه السلام ده گيړت وه که پيغه مبر عليه السلام فرمويه تى: {أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِّيتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أُنْزِلَتْ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رِيعَ قَلْبِي} (۲). هر ناويک له ناوه کانی خوا، سيفه تيک له سيفه ته کانی خوا له خو ده گريت، زانيار واتاي زانيارى و زانست ده گيه نيټ، ژيرو دانا نياشانه ي ژيري و دانايى ده گيه نيټ، بيسه رو بينا ثمازه به بيسه تنو بينين ده گهن، وه هروها همو ناويک ثمازه به سيفه تيک له سيفه ته کانی خوا ده کات ياله خو ده گريت. خواى گوره ده فرمويټ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾ (۱۰۳).

(۱) ا - متفق عليه.

ب - واته: خواى گوره نه ورو نو ناوي هن، سه د کم يک هر که سيک بيان ژميړت و له به ريان بکات و بيان

خو نيټت و بړواي پي هين نه وه ده چيټه به هشته وه. و ده گيړ.

(۲) ا - رواه أحمد في المسند وصححه ابن حبان - ثم فرموده به لگه يى له سر نه وى که ناوه کانی خوا ته نيا نه ورو نو ناوين و لو ژماره يدا کورت هل نه هاتون، له وانه يه مه به ست له م فرموده يى نه وه بيت - خواش له همو زانا تره - که نه م نه ورو نو ناوه هر که سيک داوايان پي له خوا بکات و بيان کاته و ه سيله و دوايان پي بکات و به نديا تى خوايان پي بکات نه وه ده چيټه به هشته وه و نه م تاييه ته نديه که (خاصيه) يو نه و. واته به هشت.

(۱۰۳) ا - سورة الاخلاص: (۱ - ۴).

ب - واته: ده گيړ نه وه که چنه د که سيک له بت په رستان و بيا و پان به پيغه مبر ريان عليه السلام گوت: باسي شکل و شيوه ي خوا مان يو بکه، تابزانين چونه؟! خواى په روه رديگريش نه م سوره ته پيړزه ي ناره خوا ده فرموي نه ي پيغه مبر عليه السلام پي يان بلن: خوا تاكو ته نيايه و هيچ هاويهش و هاوه لي نين و بين و تنه هاوتايه، خوا نه و زاته گوره يه که به ده سلا ت و به توانايه و هيچ گوره و ده سه لا تاريک نيه خو ي له قهره بدات و لو به توانا تر بيت. نو خوايه يه که له همو ته نگانه و لي قه وماننيکا ته نيا هاوار يو نه و ده بريټ و ته نيا پو له و ده کريټ و همو که س پتويستيان به نه ورو نه و پتويستی به که س نيه و بين نيازه. خوا هيچ مندا ليکي نيه و به دوره له مندا ل بون و خيزانداري و هاوسه رگريه يى له که س نه يوه و که سيشي لي نابيت، خوا له نه زه له وه هر ه بوه. خواى گوره هيچ و تنه هاوتايه کي نيه، له م بونه و ده ردا هيچ شتيک نيه شيوه ي دروست بون و سيفات و په وشتي له خودا ناکات و

نه نه سه وه ﷺ هاتوه كه گوتويه تى: { پياوښك له پشستيو انان پيش نوږى له مزگه وتى
 نو ده كردن هر جارى كه سوره تيكى له نوږدا ده خوښد به سوره تى (قل هو الله احد)
 عتى پى ده كړدو ده يخوښد تالى ده بوه وه نه مجار سوره تيكى ترى له گه لدا ده خوښد ،
 هه مو پكاته كاندا به م شپوهى ده كړد، هه قاله كانى پى يان گوت:

به و سوره ته ده ست پى ده كه يت، له وه ده بيته وه و ده ست به خوښدنې به كيكى تر
 كه يت، يان هر نه و سوره ته بخوښت، يان له و سوره ته بگړى و به كيكى تر بخوښه .
 ان هر گيز واز له و سوره ته ناهيتم، نه گړ پيتان خوښه پيش نوږيتان نو بكم نه وه
 تان ده كم، وه نه گړ پيتان ناخوش بيت نه وه بو تان ناكم .

به لام نه وان سه يريان كړد نه و له هه مو ان باشته، پى يان خوش نه بو له و به ولاوه
 سى تر پيش نوږيان نو بكات، كاتيك پتغه مبهرو ﷺ هاته لايان نه وه يان نو گړپايه وه،
 ريش فهرموى:

يا فلان، ما يمنعك أن تفعل ما يأمرك به أصحابك؟ وما حملك على لزوم هذه السورة في كل
 حجة؟ .

من نه و سوره تم خوش ده وږت و حرم لى به له هه مو پكاتي كدا نه و سوره ته بخوښم .
 (حُكُّ إِيَّاهَا أَدْخَلَكَ الْجَنَّةَ) (١٠٤) .

وه له عاشقه وه - رضي الله عنها - هاتوه كه پتغه مبهرو ﷺ پياوښكى كړده سر ده ستهى
 سريه يه ك، نه و پياوه له نوږدا قورثانى نو هه قاله كانى ده خوښدو به سوره تى (قُلْ هُوَ اللَّهُ
 أَحَدٌ) كوتايى ده هيتا، كاتى گه پانه وه نه ميان نو پتغه مبهرو ﷺ پاس كړد،
 فهرموى: {سلوه: لأي شيء يفعل ذلك؟} (واته: لى ى بېرسن: بوچى وا ده كات؟ - وه رگړې -

هاوشپوه نين، هرچى به يرو خه يالان دابيت له خواى گوره به دوره، خواى گوره نه م بونه وهره و هرچى وا
 تيايدايه له نه بونه وه هيتا ونيه بون چوډ ده بى له ناو دروستكراوه كانى خوى دا هاو وينه و هاوشپوهى هه بيت
 شتى وانيه و له خواى پاك و بگړد دوره . وه رگړې
 (١٠٤) - رواه البخاري في صحيحه .

ب - نهى فلان كه س، چى به ناهيلى كه به قسهى هه قاله كانت بكه يت؟ گوتى: من نه و سوره تم نور خوش ده وږت نو
 به حرم ده كم له هه مو پكاته كاندا بيخوښم . پتغه مبهرو فهرموى دهى خوشه ويستيت نو نه و سوره ته و ده تبا ته
 به هه شته وه . وه رگړې .

(، کاتې ټي بيان پرسې، گوتې: چونکه ټم سورته همو سيفه‌کانې خواي گه‌وره و به‌زه‌يي (الرحمن) له‌خو ده‌گړت، بويه من حزم ټي په ټم سورته هميشه له‌نويزدا بخوینم، ټه‌مجار پيغه‌مبه‌رو^{صلى الله عليه وآله} فرموي: {أخبروه أن الله تعالى يحب} (١٠٠). (واته: ه‌والې پي بدنه که‌خواي به‌رزو بي هاوتاش نه‌وي خوښ ده‌ويت. وه‌رگيږ). ه‌روه‌ها خواي گه‌وره ه‌والې پي داوين که‌خوا پوي ه‌يه، ه‌روه‌کو ده‌فرموي: ﴿وَيَقْبَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (١٠١). (واته پوي خواي به‌رزو به‌ريزو به‌توانا هر ده‌ميټيت، له‌ناو چوني به‌سردا نايه‌ت. وه‌رگيږ). ه‌روه‌ها دو ده‌ستي ه‌ن، خواي گه‌وره ده‌فرموي: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ يَدَيَّ﴾ (١٠٢). (واته: ټه‌و مرقه‌ي که‌مه‌به‌ست ټاده‌مه من به‌هر دو ده‌ستي خوم دروستم کرده‌و. وه‌رگيږ). ياخود ده‌فرموي: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (١٠٣). (واته: جوله‌که‌کان ده‌يان گوت خوا ه‌ردو ده‌ستي به‌ستراون و پوزيمان ناداتي، خواي گه‌وره ده‌فرموي: نه‌خير به‌لکو ده‌ستي خويان داخراوه و په‌زبل و قرچوکن، به‌لکو ه‌ردو ده‌ستي خوا هميشه کراوه‌يه و نازو به‌خششي بي ټه‌ندازه‌يه و ده‌به‌خشي به‌هر که‌سيک مه‌يلي ټي بيت. وه‌رگيږ).

خواي گه‌وره پازي ده‌بيت و خوښ ويستني ه‌يه و توپه ده‌بيت و بيزارو پقي ه‌ل ده‌ستيت، ټه‌مانه و گه‌ل سيقاتي تر که‌خواي گه‌وره خوي پي وه‌سف کرده، ياخود پيغه‌مبه‌ره‌کي^{صلى الله عليه وآله} وه‌سفي خواي پي کرده.

ب - به‌لام به‌لکه عه‌قليه‌کانې سه‌لاندني ناو و سيفاته‌کانې که‌شه‌ريعت ټامازه‌ي پي گردون برتين له‌مانه‌ي خواړه‌وه:

١- ټه‌و ه‌مو بونه‌وه‌ره دروستکراوه گه‌وره‌يه به‌ه‌مو جوړو چه‌شنه‌کانيه‌وه، و به‌جياوازيه‌کانيه‌وه، سيستم و پيک‌خستنه‌کانيه‌وه، له‌پا په‌پانندن و جي به‌جي کردني ټه‌رک و به‌رزه‌وه‌نديه‌کانيان و، پويشتنيان له‌سر ټه‌و پلان و نه‌خشه‌ي که‌بويان کيشراوه،

(١٠٠) رواه البخاري في صحيحه.

(١٠١) — سورة الرحمن (٢٧).

(١٠٢) — (سورة ص: ٧٥).

(١٠٣) — سورة المائدة: (٦٤).

به لڳو نيشانهن له سر گوره يی و توانای بی نه دازه و له بن نه هاتوی خوی گوره و، به لڳی زانست و حکمهت و، خواست و ويست و، ناره زوه کانی خوی پوره ردگارن.

۲- به خشش و چاکه کانی خوی گوره و، لادانی زیان و پرگار کردن له تنگو چه له مه کان و ناخوشیه کان، لبردنی خه م و په ژاره و نه شکه نجه کان، نه شتانه همویان ده لالهت له پرحمهت و به زه یی و پړزو باشی به خشنده یی خوا ده کهن.

۳- سزاو توله سهندن له یاخی بوان، ده لالهت له تورپه یی خوا و پق لی بونه وهی خوا له و یاخی بوانه ده کات.

۴- ریز گرتن و پاداشت دانه وهی گوی پایه لانی خوا، ده لالهت له پره زامه ندی و پازی بونی خوا له گوی پایه لان و خوشه ویستی خوا بۆ نه وان ده کات.

به شمی دوهم

مهنه جی نه هلی سوننهت و جه ماعت له ناو و سیفاته کانی خوا

مهنه جی نه هلی سوننهت و جه ماعت، له پیشینه ی پیاوچاک و شوین که وتوانیان بریتیه له: چه سپاندن و سه لماندن ناوه کانی خوی گوره و سیفاته کانی، هه روه کو چوڼ له قورئان و له سوننهتدا هاتوه، وه مهنه جه که یان له سر نه م کولک و پایانه ی خواره وه دامه زراوه یاداده مه زریټ:

۱- پیشنه ی پیاو چاک برپایان به ناو و سیفاته کانی خوا هه یه هه روه ک چوڼ به ناشکراو به پونی له قورئان و سوننهتدا هاتوه، وه هه ر به و واتایانه ی که گوفتار و وشه کان ده یگه یه نن ، و هیچ ده ستکاری و گورپانکاری له واتای پواله تی وشه کانداناکهن واته واتای ناو و سیفاته کان ناگورپن، هه روه ها لادان و گورپانکاری له شوینی وشه و زاراوه کاندان و ناوه روکه کانیان ناکهن.

۲- هه میسه ویچواندن له نتوان سیفاته کانی خوا و دروستکراوه کانی دا پرت ده که نه وه و به توندی دژی ده وه ستن، هه روه کو خوی گوره ده فهرموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ سورة الشوری: (۱۱).

۳- له سنوره کانی نه و به لڳو نيشانانه دهرناچن که له قورئان و سوننهتدا هاتون(کورد گوتنه ی له به پره که ی خویان پتر پی پاناکیشن - وهرگپتر -) له سه لماندن و چه سپاندن و برپا

بون به ناوو سیفه ته کانی خوای به رزو بئ هاوت، هرچی خواو پیغه مبه ری خوا
سه لماندویانه، نه وانیش پروایان ته نیا به وانه هیه و چه سپاندویانه و پتری ناخنه سه رو
لیشی که م ناکه نه وه. هرچی خواو پیغه مبه ره که ی په تی بکه نه وه نه وانیش په تی
ده که نه وه، وه هرچیه کی خواو پیغه مبه ره که ی لی ی بئ دنگ بون نه وانیش لی ی بی دنگن.

۴. وه پروایان وایه که ده قه کانی ناوو سیفه ته کانی خوا له پوخته ترین و توکمه ترین
ده قانیکن که واکانیان ساده و سنان و به ناسانی ده زانریت و لیک ده درینه وه، و له و ده قو
چه مکانه نین که قابیلی وچواندن (المتشابه) بن، هروها واکانیان ناگورین و سرپشکیه تی
واتانی ناوو سیفاته کان به که س ناده ن ته نیا به خوای که وره نه بیت، هروکو هندی
له وانه ی که درو خیا نه تیان له م بواره دا به زمانی پیشینه ی پیاو چاکه وه هل به ستوه،
گوايه واتای ناوو سیفاته کانی خویان گورپوه و دهیده نه پال نه وان، یاخود نه وانه ی
که له م نه ج و به رنامه ی پیشینه حالی نین و تی ی نه گه یون له هندی له نوسه ران و
دانه رانی هاوچه رخی سه رده م نه م پرو پاگه نده یان کردوه.

۵. سرپشکی چو نه تی سیفاته کان ده دهنه ده ست خواو ته نیا بؤ خوای به رزو بئ هاوتای
ده گپنه وه، هیچ تویرینه وه و لیکن لینه وه ی تیدا ناکه ن و هیچ دم تیره ردانیچکی تیدا ناکه ن.

به شئی سی یهم:

بهر پهرچ دانه وهی نهو که سهی که نینکاری له ناوو سیفات هکان، یان له هه ندیکیاندا دهکات:

نهوانه ی نینکاری له ناوو سیفات هکانی خوادا دهکن سی پۆل و گروپن که بریتین له:

۱- جههمیهکان: که بریتی بون له شوین که وتوهکانی جههم کوپی صفوان، نهوانه نینکاری هه مو ناوو سیفات هکانیان به گشتی دهکرد.

۲- موعتهزیهکان: نهوانه ش شوین که وتهکانی واصل کوپی عطاء بون، که له مه جلسی الحسن البصري جیا بونهوه، نهوانه دهیان گوت: ناوهکانی خوا ته نیا چه ند وشه و زارارهیهکی پوتن و واتایان نیه، و سیفات هکانیشیان هه مو پهرت دهکردهوه و بپوایان پی نهبو.

۳- نهشعهریهکان^(۱) و ماتوریدیهکان^(۲) و شوین که وتانیا: نهوانه ش بپوایان به ناوهکان و هه ندی له سیفات هکان هه بو، وهه ندیکشیان پهرت دهکردهوه. نهو گومانه ی که نهوانه هه مو یان پێبازهکانیان له سه ر دامه زانده بو: به گۆته ی خۆیان گوايه پاکردنه له و پچواندنی خوا به دروستکراوهکانی خۆی، چونکه دروستکراوهکانیش به هه ندی لهو ناوانه ناو ده برین، و بهو سیفاتانه وه سف ده کرین، نهو کاته له ناوو له سیفه تدا هاوبه ش ده بن نه مه ش واتای هاوبه ش بون له حه قیقه تی هه ردو لا ده گه یه نیت، وه نه مه ش و پچواندنی دروستکراو به دروستکراوه که ی خۆی ده خوازیت له دیدی نهوانه وه، نه مه ش وای لی کردن که پو به پوی دو شت ببه وه:

أ- یان گۆرینی دهقهکانی ناوو سیفه تهکان له پواله تی خۆیان، وهک گۆرینی پو(الرحه) به خود (الذات)، و ده ست به ناز و نیعمه ت.

ب- یان گێرانه وهی ده سه لاتی واتای نهو دهقانه بۆ خوای گه وره و ته نیا خوای گه وره و اتاکانی ده زانیت، به وهی که ده لێن: خوای گه وره له هه مو که سیك زانا تره به واتاو مه به سه تهکانیان، له گه ل بیروباوهریان به وهی که واتاو مه به سه تهکانیان به پواله تهکانیان نیه

(۱) بریتی بون له شوین که وتوانی أبي الحسن الأشعري - پیتش گه پانه وهی بۆ پێبازی شه ملی سوننه ت - به لام نهوان نهگه رانه وه بۆ نهو پێگه یی که نهو بۆی گه پابه وه و په شیمان بوه وه، نیتسا دانه پالی نهوان بۆ نهو پاست نیه.

(۲) نهوانه ش شوین که وتوانی أبي منصور الماتوریدی بون.

، (واته: واناو مه به سستی پړواله تی ناوو سیفته کان مه به سستی راسته قینه نابۀ خشن به لکو تهنیا خوی گه وره خوی ده زانیت - وەرگتپ -).

یه که مین که سیک که ټینکاری کردنی ناوو سیفاته کانیان لی بیستراوو زانرا: هندی له هاوبه ش په یداکارانی عمره ب بون، نه وانه ی که خوی گه وره نه م فرمایشته ی خوی له پودا ناردۀ خوار که ده فرمویت: ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَّتَتْلُو عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ (۱۱۱).

وه هوی هاتنه خواره وهی نه م نایه ته بریتیه له وهی: که قوریه ش کاتی گوی یان له پیغه مبر ﷺ بو باسی خوی په حماني ده کرد، ټینکاریان کردو پروایان نه بو، خوی گه وره ش نه م نایه ته ی بۆ ناردنه خوار: ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾. ابن جریر گوتویه تی: نه مه له په یمان و سولوی حوده بییه دا بو، کاتی نوسه ری په یمانه که کیشیه ی سولحه که ی نوسیه وه که له نیتوان قوریشیه کان و له نیتوان پیغه مبر دا ﷺ پوی داو نوسی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قوریشیه کان گوتیان: به لام (الرَّحْمَنِ)، نیتمه نه وه نانا سین.

هر وده ها ابن جریر له ابن عباس وه پیوایه تی کرده که: په سولی خوا ﷺ له کرنوش بردندا ده ی فرمو: {یارحمن یارحیم} هاوبه ش دانهران گوتیان: نه وه وا ده زانی له تهنیا که سیک پاراوه ته وه و داوای له یه که کس کرده، له کاتی که داوا له دو که س ده کات. خوی گه وره نه م نایه ته ی ناردۀ خوار: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ (۱۱۲).

(۱۱۱) - سورة الرعد: (۳۰).

ب - واته: نه ی پیغه مبر ﷺ هر وده کو چوڼ له پېش تودا چه ندان پیغه مبر ی ترمان ناردون بۆ لای گه له کلنیان هر ناواش تومان ناردو بۆ لای گه له که ی خوت که چه ندان گه و قهومی ترمان له پېش نه واندۀ هاتون و پیغه مبر انمان هر له خویان بۆ ناردون بۆ نه وهی نه م قورئانه و نه م په یامه یان بۆ بوختیته وه و پښ یان را بگه ی نیت که به هوی هاوبه ش و هاو وینه په یدا کردنه و پروایان به خوی په حمان و په حیم نیه و نه ماوه. وەرگتپ. به سود وەرگرتن له تفسیری گولشن ب ۲۶۲۴.

(۱۱۲) - سورة الإسراء: (۱۱۰).

ب - واته: نه ی پیغه مبر ﷺ به خه لکی بلی: هه میسه ناوی خوا به به رزو بلشد به رن و بېنن و بانگی بکن چ به ناوی (الله) و چ به ناوی (رحمان) بیت جیوازی نیه هر دوکیان هر ناوی خوان و یه کیکن له ناوه پیروزه کانی خوی گه وره، چونکه نیتوه به هر ناووک به هر سیفته تیک له ناوه جوان و سیفته به رزه کانی خوا بانگ بکن و له به ری بیارینه وه و داوای

هه روه ها خواى گوره له سوره تى (الفرقان) دا ده فـرموئـت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ (۱۱۳).

نو هاوېش په يداکارانه پيشينه ي جه هميه کان، وموخته زيله کان و نه شعريه کان بون، نه وانه ي که نه و ناوو سيفاتانه ي که خواى گوره بڼ خوى داناو و چه سپاندونى، يايغه مبره که ي ﷺ بڼ خواى په روه ردگار ي چه سپاندوه په تيان کرده وه و پړوايان پى نه بوو نه فيان کردن، به راستى خرابترين و قىـزه ون ترين و بىـزراو ترين پيشينه يه کن (السلف) بڼ خرابترين و قىزون ترين پاشينه يه ک (الخلف).

بهرپه رچ دانه و ه يان له م چه ند روانه ي خوارووه:

روى يه که م: خواى پاک و بىگه رد و به رزو بى هاوتا ناوه پيرؤزو سيفته جـوانه کـانى بڼ خوى بريار داو و چه سپاندونى و گړپانيان به سـردا نايه، هـروه ها پيـغه مبره که شى ﷺ بڼ خواى گوره ي چه سپاندون و گړپانيان به سـردا نايه، جـانه فـى کـرنـديان يـان نه فـى کـردنـى هـه نـد يک له و ناوو سيفه تانه و دارپنيان له خواى گوره و اتا نه فـى کـردن و دارپنـى نه وه ي خوا و پيغه مبره که ي بڼ خواى گوره يان چه سپاندوه، بىگومانه که نه مهش دوژمنايه تى کردن و پى له سنور تى په پاندنه به رامبر به خوا و به پيغه مبرى ﷺ خوا.

روى دوه م: هيچ پيريسـت ناکات نه م سيفاتانه ي خواى گوره بونيان له دروستکراوه کانى خـودا هـ بيت، يا خود هـندى له دروستکراوه کانى خواى گوره به و ناوانه ناو بنرئى که له گـل ناوو سيفاته کانى خـودا پيک ده چن و هاو شپوه و نه نتيوان خواى په روه ردگار و دروستکراوه کانى هاوېش بن يان وه ک يه ک بن، خواى پاک و بىگه رد ناوو سيفاتى پيرؤزى تاييه تى خوى هـن و دروست نيه نه و ناوو سيفه تانه له دروستکراوه کانى بنرئى و پى ي بانگ بکريئ، هـروه ها دروستکراوه کانى خواى په روه ردگار يـش ناوو

لى بکه هـر دروسته و هيچ جياوازيه کيان نيه خواى گوره که ليک ناوو سيفه تى به رزو پيرؤزى هـيه . وه رگيـپ . ته فسـيرى گولشه ب ۷۲۲ ل ۷۲۳.

(۱۱۳) — سورة الفرقان: (۶۰).

ب ـ واته: نه گره به و بت په رستنه و به و بى باوه پانه بگوتريئ کړنوش بڼ خواى به به زه يى و ميهـره بان (الرحمن) به رن ، ده لئـن: په حمان کى به و چى يه ؟ تا کړونوشى بڼ به رين، نه ي عمـدو ﷺ نو ده ته وئـت کړنوش بڼ کـسيک به رين که نايـناسين و نازانين کى يه ؟ . وه رگيـپ .

سیفاتی تایبەتی خۆیان ھەبە، دەی ھەر ھەروەکو خۆی گەر و پاك و بێگەرد خۆد واتە زاتی تایبەتی خۆی ھەبە و ناکرێ بەخۆد واتە زاتی دروستکراوەکانی خۆی بچویندریت. ناو و سیفاتی تایبەتی خۆی ھەبە و بە ناو و سیفاتەکانی دروستکراوەکانی ناچویندریت، و دەدەبێ ئەو ھەش بزانی بە ھاوبەش بونی ناویک و واتای گشتی ھاوبەش بون لە پراستەقینە (الحقیقة) دا ناگەبە نیت و پێویست (واجب) ناکات. خۆی گەر و خۆی بە (زانا یا زانیار - عیلماً، ھیدی و ھیمن و لەسەر خۆ - حلیماً) ناو ناو، و ھەندێ لە بەندەکانیشی بە (زانیار - عیلماً) ناو نراوە، خۆی گەر و دەفەر موی: ﴿وَيَشْرُوهُ بِعِلَامٍ عَلِيمٍ﴾^(۱۱۴). واتە ئیسحاق، و ھەبە کێکی تری بە حەلیم ناو ناو، و دەفەر موی: ﴿فَبَشَّرْنَاهُ بِعِلَامٍ حَلِيمٍ﴾^(۱۱۵). واتە: ئیسماعیل. و زانیار وەک زانیاری و زانایی و دانایی خوا نیە، ھەر و ھا ئەم میھرەبانیە وەک میھرەبانیەتی خوا نیە، ھەر و ھا خۆی گەر و ناوی خۆ ناو، و دەفەر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾^(۱۱۶). ھەر و ھا ھەندێ لە بەندەکانی خوا بەم ناو ناو نراون واتە: بە (سَمِيعًا بَصِيرًا)، ئەو ھەتە خۆی گەر و دەفەر موی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾^(۱۱۷). واتە: ئیمە ئادەمیزادمان لە دۆلۆپە ئاویکی تیکە لاو دروست کردو، دوایش دەبێخەینە ژێر تا قی کردنەو، ھەر و ھا بێسەر و بینامان کردو واتە ئامرازی بیستن و بینینمان بۆ دروست کردو، کە دو شتی زۆر پێویستن بۆ ئەک ھەر مەزۆف بە لکو بۆ ھەمو گیان لە بەرێک. وەرگێڕ. و ھەبە بیستنی خوا وەک بیستنی ئیمە و نە بینینی خوا وەک بینینی ئیمە ھە.

ھەر و ھا خۆی گەر و خۆی بە بەزەیی و میھرەبان و دڵسۆز ناو بردو ھەر و ھا دەفەر موی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ

(۱۱۴) أ - سورة الذاریات: (۲۸).

ب - واتە: کاتێ فریشتەکان لە مالی ئیبراھیم بون، ئیبراھیم ئی یان ترسا کاتێ دەستیان بۆ خۆرێنەکە نەبرد، فریشتەکان گوتیان: مەترسە ئیمە فریشتە ی خاوەن و مژگینی کوپێکی زانا و زانیاریان پێ دا کە خوا پێ یان دەبەخشیت کە ناوی إسحاقە. وەرگێڕ.

(۱۱۵) أ - سورة الصافات: (۱۰۱).

ب - واتە: فریشتەکان مژگینی حەلیم یان پێدا. کە مەبەستی لە ئیسماعیلی کوپی ئیبراھیمە. وەرگێڕ.

(۱۱۶) أ - سورة النساء: (۵۸).

ب - واتە: خۆی گەر و بێسەر و بینایە. وەرگێڕ.

(۱۱۷) أ - سورة الإنسان: (۲).

رَجِيمٌ ﴿١١٨﴾. (واته: نهی خه لکینه! ښه پښه مېرکتان له خوتان بڼه هاتوه، بڼه وهی په یامی خواتان پڼه پابگه په نیت و ژور به خه م ښه وهی و له دو پوی و خراپه کاری ښه و ژور دل ته نگ ده بیت و نازاری ده دات، به لڼی ژور به په رښه وهی بڼه ښه و خه می گوره ی ښه وهی ښه سهر پڼگای راست و خوا په رستی و بړوا به ښن، ژور دل نه رم و به به زه یی و میهره بانه له گه ل بړواداران. وهرگڼی. ته فسیری گولشن ب (ال ۵۱۰). و نه م میره بانی و به به زه یی ی ښه و هک میهره بانی و دل سوزی و نه رم و نیانی خوا نیه ههرگیز و هک نه و ناییت) ﴿١١٩﴾.

هروه ها خوی گوره خوی به چنه د سیفاتیک و سف کرده و و بنده کانی شی به هه مان سیفاتی هاو شپوه و سف کرده، و هک ده فهرمویت: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ﴾ ﴿١٢٠﴾. نه و ته خوی به سیفاتی زانست و زانیاری و سف کرده، هروه ها بنده کانی به زانست و زانیاری و سف کرده، هروه کو ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَوْفَيْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ سورة الإسراء: (۸۵). هروه ها ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَوْفُوا الْعِلْمَ﴾ سورة

﴿١١٨﴾ — سورة التوبة: (۱۲۸).

﴿١١٩﴾ نه و ناو و سیفاتی نهی که ښه می مړه هه مانه و هک ناو و سیفاته کانی خوا نیه، بڼه مونه: خوی گوره پیسره، ښه ش پیسره بڼه بلام نایا بیستنی ښه و هک بیستنی خوا وایه؟ بڼه گومان نه خیر، بیستنی ښه سنور داره ښه له یه ک کاتدا ناتوانین دنگو بانگی هه مو جیهان بیستنی، ښه ته نیا ده توانین نه وهی به گوتی بیستنی که لیمان وه نریک و دنگی نه و خاوهی نه و دنگه بمان گاتی، به لام بیستنی خوا په هیه (مگلک) ه خوی گوره له یه ک کاتدا له م بونه و هره دا هه مو دروستکراو ه کانی بانگی لڼ بکن هه مو یان ده بیستنی، هروه ها بیستنی ښه و هک بیستنی خوا نیه، بیستنی ښه سنور داره نه وهی له بهر چاومان نه بیت نای بینین، به لام بیستنی خوا په هیه (مگلک) په رده و دیوارو به رسته بڼه به زانست و زانیاری خوی هه مو شتیک له م بونه و هره دا ده بیستنی، ښه ناتوانین له ژور چینه کانی زهوی و له دلی زهوی دا گیان له بهر ښکی ورد (دقیق) بیستنی به لام خوی گوره به زانستی خوی بیستنی به لام ښه نایبینین، ته نیا نه و نه بیت که له بهر چاومان، و نه وهی گرده یلی ژور ژور بچوکه ښه زه په بین به کار به ښن نه مجاریش به باشی نایبینین به لام خوی گوره و ن و ناشکرا به زانستی خوی ده بیستنی.

هروه ها که به مړه ده گوترتت به به زه یی و نه رم و نیان و دل نه رم نه وه و اتای نه وه نیه نه و به زه یی و نه رمی و به خشنده یی و هک می خوی گوره وایت به لکو نه و سیفاته ی ښه سنور داره و ههرگیز له می خوی گوره ناچیت و ښه ویش هر به خشنده و نه رمی و به زه یی خوا به که به هندی له دروستکراو ه کانی خوی ده به خشتیت، و له به زه یی و په حم و شفه فته خوی به خشنده یی خوا بڼ سنورو په هیه و کهس له و ناچیت و کهس و هک نه و نیه. وهرگڼی.

﴿١٢٠﴾ — سورة البقرة: (۲۵۵).

ب - واته: کهس نیه ښه ښه و زانستی و زانیاری خوا بدات و په ی به زانیاریه کانی خوا به ریت و هیچیک لڼ بزانت هه گره نه وهی بڼ خوی پڼ ی خوش بیت و یستی له سهر بیت. وهرگڼی.

القصص: (٨٠). وه خواى گوره خوى به به هيز وه سف كړدوه، هه روه ك ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ سورة الحج: (٤٠). ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ سورة الذاريات: (٥٨). هه روه ها به نده كانيشى به به هيزى وه سف كړدوه هه روه كو ده فهرمويت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْئَةً﴾ (١٢١). هه روه ها گه ليك سيفه تى تر.

نه وهى پون و ناشكراو پاست و دروسته نه وهى كه ناوه كانى خواو سيفاته كانى تاييه ت و شايسته ن به خوى، وه ناوى دروستكراوه كانيشى تاييه ت و شايسته ن به خويان، هيچ پيويست نيه كه هاو به شى هه بيت له ناودا و اتاهاو به شى بون له ناوه روك و حه قيقه تدا، نه مه ش له بهر نه وهى كه هيچ هاوچونيه ك و چون به كيه ك له نيوان هه ردو ناو نراوه كان (الْمُسْمِينَ) و هه ردو وه سف كراوه كاندا (الموصوفين) نيه، نه مه ش ديارو ناشكراو پواله تى و اتاو مه به سته كانه، سوپاس بؤ خواى گه وړه.

روى سى يه م: نه وهى كه سيفاتى ته واو (كمال) ي نيه، به هيچ شيو هيه ك به كه لكى نه وه نايه ت كه بكرتته خوا (الها)، هر له بهر نه مه بو نيراهيم به باوكى گوت: ﴿لَمْ تَعْبُدْ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾ سورة مريم: (٢٢). (واته: بؤچى شتانك ده په رستن كه نه هيچ شتيك ده بيبستن و نه هيچ ده بينن. وهرگير). هه روه ها خواى گه وړه له بهر په رچ دانو وهى نه وانه ي كه گويزه كيان ده په رست ده فهرمويت: ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ (١٢٢). (واته: نايا نابين نه و گويزه كيه ي كه ده ي په رستن نه ده توانيت قسه يان له گه ل دا بكات

(١٢١) — سورة الروم: (٥٤).

ب - واته: گه وره يي و ده سلات بؤ نه و خوايه ي كه نيوه ي له بى هيزى دروست كړدوه واته له دلؤپه شاوى بى هيزى باوكى هيلكزكه ي دايك دروست كړدوه، هه روه ها له بى هيزيتان له ناو سكي دايكتان و نه مجار قوناغى بى هيزى مندالى و ساوايى، دوايى ورده وړده گه وړه ده بن و گه شه ده كن و گه نج ده بن و ده بنه كه سيكي به هيز، نه مجار كه گيشتنه سر لوتكه ي گردو قوچكه ي ژيان سهره و شوپ ده بنه وه بهر و خوار بؤ ته ختايى ژيان بهر و بى هيزى ده بؤنه وه و پير ده بن و چه سته تان دادېنځ و بهر و مردن ده بؤن و دهرن. وهرگير.

(١٢٢) — سورة الأعراف: (١٤٨).

نەدەتوانیت پرتنومایی و هیدایەتیان بیدات و نەدەتوانیت سودیان پئی بگەینیت و نەدەتوانیت زیانیان لی لایدات و نەدەتوانیت تەنگو چەلەمە و ناخۆشیان لەسەر لایدات. وەرگێڕ.

روی چوارەم: چەسپاندن و سەلماندنی سیفاتەکان تەواوێ و نەفی و دارپینیان ناتەواوێ، دەی ئەو کەسە یانە و شتە ی کە هیچ سیفاتێ نین، یان هەر نیە و یان ناتەواو، خۆی گەرە پاک و بێگەرە و لەو بەدورە.

روی پینجەم: هەل گێرپانە وەو گۆرینی سیفاتەکان لەپۆلەت و پوی پاستەقینە ی خۆیان هیچ بەلگە یەکی لەسەر نیە و بونی نیە، و پوچەلە و باتلە، دەی سەرپشکیەتی (تفریض) واتای ئەو دەگەینە ی کە خۆی گەرە لەقورنانی پیرۆزدا بەشتیک دەمان دوینیت کە لەواتاکە ی ناگەین، کەچی ئەو تە فرمانمان پئی دەکات کە بەناوێ کانی خوا داوا لەخوا بکەین و لەبەری بپارێینە وە، دە ی کە وای چۆن دەتوانین بەشتیک داوی لی بکەین کە لەواتاکە ی تی ناگەین، هەر وەها خۆی گەرە فرمانمان پی دەکات کە لەقورنات ورد ببینە وە و واتاو مەبەست و حوکمە کانی تی بگەین و لی ی شارەزا ببین، ئە ی چۆن فرمانمان پئی دەکات لەشتیک ورد ببینە وە و لی ی بکۆلێنە وە کە واتاکە ی تی ناگەین؟

لەمە وە بۆمان دەر دەکە ویت کە گومانی تیدا نیە دەبی ناو و سیفاتە کانی خوا بەو شێوە یە و بەو پوچە سپیتین کە لایەق و شایستە یە بەخۆی، لەگەل نەفی کردن و وە لا نانی وێچونی خوا بەدروستکار وە کانی و بەبۆنە وەر، هەر وەکو خۆی دەفەر مویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ سورة الشوری: (۱۱). (واتە: هیچ شتیک لەوینە ی خوا دا نیە و خۆی گەرە لە هیچ ناچیت و بیسەر و بینایە واتە دەبیستیت و دەش بیستی. وەرگێڕ).

خۆی گەرە وینا کردن و وێچاوندنی شتە کانی لەنەفسی قەدەغە کردو، وە سیفاتێ بیست و بینینی بۆ خۆی بریسار داو و بۆ خۆی چەسپاندن، ئەمەش بەلگە یە لەسەر ئەو ی کە سەلماندن و چەسپاندنی سیفاتەکان وێچاوندن و چونێ کە هەل ناگرت و لی ی بەدورە، وە بەلگەشن لەسەر واجبیەتی سەلماندن و جێگیر کردنی سیفاتەکان وێپرای وە لا نان و نەفی کردنی وێچاوندن (المشاهدة)، وە ئەمەش واتای دەق و ناوێرۆکی قسە و بیرو پای ئەهلی سوننەت و جەماعەتە لەنەفی و لەسەلماندنی ناو و سیفاتەکان: سەلماندن و جێگیر کردن بەبی نواندن و وینا کردن (تمثيل) و پاک پاگرتن (تزیه) بەبی پەك خستن و لەکار خستن (بلا تعطيل).

*****

*****

*****

دەرگای سى يەم

پونکردنەوى ھاوبەش پەيدا كردن و لادان (الإنحراف) لەژيانى مروڤايەتى دا
چاو پيدا خشاندىكى ميژويى دەرپارە كوفرو ئىلحادى و ھاوبەش دانان و دو پويى

وئەم لقانەى خوارەو لەخۆ دەگریت:

بەشى يەكەم: پى ھەلخلىسكان و لادان لەژيانى گەلانى جيهاندا.

بەشى دوەم: ھاوبەش دانان - پىئاسە و جۆرەكانى.

بەشى سى يەم: كوفر - پىئاسە و جۆرەكانى.

بەشى چوارەم: دو پويى - پىئاسە و جۆرەكانى.

بەشى پىنجەم: پونکردنەوى راستەقىنەى ھەريەكئى لە: نەقامى و نەزانى و ناحالى
بون (الجاهلية) - دەرچون لەدين و خراپەكارى (الفسق) - گومرايى و سەرلەيشىواوى (الضلال) -
ھەل گەرانەو لەدين (الردة): بەشەكانى، حوكمەكانى.

به شى په كهم

پي هه څليسان و لادان له ژيانى كه لاني جيهاندا

خوای گوره دروستکړاوه کان واته بونه وهری یو به ندایه تی کردنی خوئی دروست
کردون، ووه هرچیه کی پتوستان هه یه له ژیاناندا له پوزی و پیداوسته کانی ژیانیا ت یو
ناماده کردون و خستونیه به رده ستیان، خوای گوره دهغه رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ
وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو
الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ سورة الذاریات (۵۸-۵۶).

وه نه فسی مړوف هره له فیره تی خوئی دا وایه نه گهر لی ی بگهرن، یو خوئی ددان به
خوایه تی خوای گوره ده دینیت و پروای پی ی هه یو، خوای خوئی خوش دهویت، دهی
په رستیت و به ندایه تی یو ده کات و هیچ هاویه شیه کی یو دانانیت، به لام کاتیک
شه یاتینیه کانی جنوک و مړوفه کان خوتخوته یان ده خه نه دل و کاره کانیا ن یو ده رازننه ووه
له و پیره ووه خوا په رستی و به ندایه تی کردنه یو خوای گوره لای ده دهن و پی یان هه ل
ده څلیسکی پتن و تیک ده چن و به ره و گومرای و سهر لیشیاوای ده پون و پیکه یان لی گوم
ده بیت، به وهی که سروش یو په کتری ده بن به قسه ی لوس و زاق و بریقی هه لفریوینه رانه
به نداه کانی خوا هه ل ده فریوین و له پیکه ی خوا په رستی لایان ده دهن، ده نا هره
به فیره ت به تهنه خوا په رستی پشت نه ستوره (مرکز بالفطرة) و خوای گوره له سهر
فیره تی نیسلام دروستی کردون، به لام هاویه ش دانان (الشرك) کاریکی نامو و له پرو
له دواپی دا سهری هه لداوه و شتیکی دهره کی وهاورده یه یو ناو بازنه ی تهنه خوا
په رستی، خوای په روه ردگار دهغه رمویت: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (۱۲۳).

(۱۲۳) — سورة الروم: (۳۰).

ب. واته خوای گوره یو ده کاته پیغه مبه ر^ﷺ و پی ی دهغه رمویت: یو بگهره نایینه کت و به رده وام پی دامه زرا
به و له همو پیک و پتیا زکی تر یو وهرگپره و لی ی نور بگه ووه، نو نایینه پاک و نه رم و نیان و میانه په و لی بورده یه
نایینیکی راست و فیره ته که خوای گوره له دلی به نداه کانی خوئی چه قاندوه و له سهره تاوه له سهره نه م نایینه فیره ته
دروستی کردون، هره شتیکی که خوای گوره دروستی کرد بیت و هینا بیتیه دی شیدی تازه گورانی به سهردا نایه.
ته سپری گوشه ن ب ۱۰۴۴. وهرگپره.

ه‌روه‌ها پټغه‌مبه‌رو^ﷺ ف‌ه‌رمویه‌تی: {کل مولود یولد علی الفطرة فابواه یهودانه، وینصیرانه، أو یحسّانه} (۱۱۴). ئاده‌میزاده‌کان له‌ب‌نه‌پ‌ندا له‌س‌ر ته‌ن‌ها خوا په‌رستین و له‌س‌ر ئایینی فیت‌ره‌تن. وه‌ئایینی ئیسلام، نه‌و ئایینه بو که‌ئیراهیم - علیه‌السلام - له‌س‌ری بو، ه‌روه‌ها نه‌وانه‌شی که‌له‌وه‌چه‌کانی نه‌و هاتون به‌دریژایی سه‌ده‌کان ه‌مویان هر له‌س‌ر نه‌م ئایینی ئیسلامه‌بون، نه‌وته‌خوای گ‌وره‌ده‌ف‌رموی: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ (۱۲۰).

وه‌بو یه‌که‌مجار هاویه‌ش دانان و لادان له‌بیرو باوه‌پی پ‌استه‌قینه له‌ناو گ‌ه‌لی نوح دا پوی داو سه‌ری ه‌ل‌دا، نوح یه‌که‌مین پټغه‌مبه‌رو په‌وانه‌ک‌راوه که‌بو به‌شه‌ریه‌ت نی‌رد‌راوه دوا‌ی پودانی هاویه‌ش دانان له‌ناو ئاده‌میزاده‌کان‌دا: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ (۱۲۱).

ابن عباس گوتویه‌تی: (له‌نی‌وان ئاده‌م و نوح دا - علیهما‌السلام - ده‌سه‌ده‌یه‌وه‌هر ه‌مویان له‌س‌ر ئایینی ئیسلام بون، (واته‌ه‌زار سالی په‌به‌ق خه‌لکی له‌س‌ر ته‌ن‌ها خوا په‌رستی بون و به‌پاکی و پوختی خوا‌یان ده‌په‌رست و هیچ پ‌پیس و پ‌وخلیه‌کی هاویه‌ش دانان و بی باوه‌پی و مله‌وپ‌ی نه‌بو، ه‌مو ئاده‌میزاده‌کان له‌س‌ر خوا په‌رستی پاک و بی غ‌ل و غ‌ش بون، خوا ناسی کاک‌له‌و بی خ‌لته‌بون، دوا‌یی شه‌یتان فریوی دان و به‌ه‌وی

(۱۱۴) ألفی الصحیحین من حدیث أبي هريرة.

ب - واتاکه‌یمان له‌پ‌ا‌یرودا لیک د‌اوه‌ته‌وه. وه‌رگ‌ځي.

(۱۲۰) أ - سورة البقرة: (۲۱۳).

ب - واته: خه‌لکی یان ئاده‌میزاده‌کان هر ه‌مویان له‌س‌ر یه‌ک تاکه‌بیرو باوه‌پو ئایین بون که‌ئایینی ئیسلامه، که‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌تای ئاده‌میزاده، به‌لام که‌ز‌د بون و چه‌ندان گ‌ل و ه‌ژو تیره و ه‌چه‌یان لی که‌وتنه‌و شه‌یتان ه‌لی فریو‌اندن و له‌پ‌نگی پ‌استی خوا‌ی و نه‌م ئایینی ئیسلامه لای دان و گوم‌راو سه‌ر‌لیشت‌وا‌وی کردن ب‌ویه‌خوا‌ی گ‌وره‌به‌پی‌ی کات و زه‌مین و پ‌ند‌اویسته‌کانی م‌و‌ف‌ه‌کان پټغه‌مبه‌ران و په‌وانه‌ک‌راوه‌کانی خ‌وی بو د‌ه‌ن‌اردن و بو هر کام‌یک‌یان ک‌ت‌یب و به‌ر‌نامه‌و که‌ت‌ل‌و‌کی ژبا‌نی بو د‌ه‌ن‌اردنه‌خوار بو نه‌وه‌ی به‌پی‌ی نه‌و به‌ر‌نامه‌یه‌ژبا‌ن به‌رنه‌س‌رو بگ‌ه‌ړنه‌وه‌س‌ر ئایینی خوا و پ‌نگی پ‌استی خوا‌ی، به‌ترساندن له‌س‌زای خوا و به‌د‌و‌زه‌خ و به‌مرگ‌ځنی دان به‌پ‌اداشت د‌انه‌وه‌و به‌چونه‌ناو به‌ه‌ه‌شتی خوا‌ی. وه‌رگ‌ځي.

(۱۲۱) أ - سورة النساء: (۱۶۳).

ب - واته: نه‌ی محمد^ﷺ نه‌م‌ه‌س‌روش (وحی) یمان بو تو نار‌د‌وه‌ه‌روه‌کو چ‌ون بو نوح و بو نه‌و پټغه‌مبه‌ر‌انه‌ی

که‌له‌دوا‌ی نه‌و هاتون. وه‌رگ‌ځي.

مردنی پېنچ پياوچاک و ه‌لیه‌کانی خوا (یه‌عوق و یه‌غوډ و نه‌سرو و دو‌صواع) که له سده‌ی یه‌که‌مدا وینه و په‌یکه‌ری پی‌تاشین و پی‌ی‌گوټن له‌مال و له‌شوینی په‌رستگا‌کانتاندا دایان بنین و ه‌لیان بهاوه‌سنو ته‌ماشایان بکه‌ن و به‌ندایه‌تی بو خوا بکه‌ن، به‌لام نه‌چن نه‌وانه به‌رستن و ته‌نیا خوا به‌رستن چونکه نه‌وانه زانا بون و نایینتان له‌وان و ه‌رگرتوه و لی‌یانه‌وه فی‌ر بون. شه‌یتان فیل‌بازیکی زور زیره‌ک به‌نارام و خو‌پراگه سه‌دان سال‌خوی پراگرت ه‌تا نه‌و به‌رانه (اللیل) پویشتن و به‌ره‌ی تازه به‌س‌ردا ه‌اتن و نه‌و به‌ره‌یه نه‌مان و مردن نه‌مجار بو به‌ره‌ی دوم به‌ره‌کانی پیش خویان بیر چوه‌وه و شه‌یتان نه‌مجار که‌وته س‌ر سکه‌ی مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی خوی و فی‌لی لی‌کردن و گوټی؛ باب و باپیری ئیوه وایان نه‌ده‌کرد به‌لکو نه‌و پېنچ پياوچا‌کانه‌یان ده‌په‌رست و کړنوشیان بو ده‌بردن ئیوه‌ش کړنوشیان بو به‌رن نه‌وانه په‌رستراوانی ئیوه‌ن و له‌خواتان نزیک ده‌که‌نه‌وه ئیدی به‌م شپوه‌یه ه‌لی‌فریواندن و فی‌ری بت په‌رستی و په‌رستنی غه‌یری خوی کردن و به‌م جوړه بت په‌رستی له‌ناو ناده‌میزاده‌کاندا س‌ری ه‌ل داو یه‌که‌مین بت په‌رستی له‌س‌رده‌می نوح دا س‌ری ه‌ل‌دا، نه‌وه بو دوی بلاو بونه‌وه و ته‌شه‌نه کردنی بت په‌رستی وگو‌مپایی و س‌ر لی‌شپواوی خوی گ‌وره نوحی بو په‌وانه کردن، نوح نو س‌ده‌و په‌نجا سال‌بانگی کردن بو ته‌نها خوا په‌رستی و کشانه‌وه له‌بت په‌رستی و هاوبه‌ش دانان بو خوی گ‌وره، به‌لام نه‌یتوانی شوینه‌واری شومی نه‌و شه‌یتانه بس‌رپته‌وه چونکه نه‌وه‌نده خراپی فریو دابون و نه‌و بت په‌رستی و هاوبه‌ش دانانه له‌گ‌ل خوین و گوشتیان تیکه‌ل بوبو ه‌ر کاتیک نوح بانگی ده‌کردن بو خوا په‌رستی و کشانه‌وه له‌هاوبه‌شی دانان بو خوی گ‌وره نه‌وانه رایان ده‌کردو گوټی یان بو نه‌ده‌گرت و گوټیکانی خویان ده‌ناخنی و جلو به‌رگه‌کانیان به‌س‌ر س‌رو گوټلاکی خویناندا ده‌دا تا‌کو گوټی یان له‌قسه‌کانی نوح نه‌بیټ، نو س‌ده‌و په‌نجا سال‌بانگی کردن که‌چی که‌متر له‌ه‌شتا که‌س بر‌وایان ه‌یتنا، تانه‌نجام نوح له‌به‌ر ده‌ستیان بی‌زار بو و دوعای لی‌کردن فرموی: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْنَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلْدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا سورة نوح: (۲۶-۲۷) واته: خواجه‌گیان تووی کافران له‌س‌ر گ‌وی زه‌وی نه‌ه‌یلت چونکه نه‌گ‌ر ه‌ر نه‌وا لی‌یان بگه‌ریتت نه‌وه‌نده موس‌لمانانه‌ی که‌بر‌وایان ه‌یتناوه

نه ونهش هل ده گيرنه وه ودهيان كه نه وه بت پرست و هاويهش دانرو نه وهی له داوینیشیان ده كه ویتته هر كافرو بیباوه پي تاوانبار در ده چن. نه وه بو خوی گه وړه دوعا كه ی قبول كړو لافاوه به ناو بانگه كه ی نوحی (طوفان نوح) له سهر زهوی بو به رپا كړدن و ته نیا نه وانه ی له ناو كه شتی كه دا مانه وه له پرواداران پزگاریان بو سرجه م ئاده میزاده بت پرست و هاويهش په یداكاره كان خنكان و له ناو چون - وهرگپي

إبن القيم گوتویه تی: (ثم قسیه به ته ووی راسته، خویندنه وهی أبي إبن كعب وانا بو ثم نایه ته ی سورته ی (البقرة) نه وه ی: (دوایی جیاوازی و جیاپایی كه وته نیوانیانه وه له بیرو باوه پردا و خوی گه وړهش پیغه مبه رانی بو په وانه كړدن) (۱۲۷).

هروه ها پشت راست كړدنه وهی و شاهیدی ثم خویندنه وهی ثم فرموده یی خوی گه وړه ی له سورته ی یونس كه ده فرموی: ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا﴾ (۱۲۸).

إبن القسیم - رحمه الله - ده لی: ناردن و په وانه كړدن پیغه مبه ران هوکاره كه ی نه و جیاوازی و جیاپایی بو له نایینی راسته قینه ی خوی دا كه كه وته ناویانه وه و بو به ووی په رته وازه بونیان و لادانیان له بیرو باوه پي نایینی نیسلام. هروه كو چون عه ربه كان له سهر نایینی نبیراهیم - علیه السلام - بون، هتا نه و كاته ی كه عمرو كوپي لحي الخزاعي هات و له نایینی نبیراهیم لای دان و وهری گپران، وبته كانی هیتانه ناو خاكي عه رب، به سیفه تیكي تاییه تیش بو ناو خاكي حیجاز، به مه له نایینی خوا دور كه وتنه وه، وهاويهش دانان (الشرك) له ولاته پیروزه كان (البلاد المقدسة) و ده ورو پشته ی دا بلاو بوه وه، هتا نه و كاته ی كه خوی گه وړه پیغه مبه ركه ی خوی محمد ﷺ كوتای پیغه مبه رانی

(۱۲۷) ۱ - إغاثة اللهفان: (۲/ ۱۰۲).

ب - واته: بت پرستی و هاويهش دانان و خوا نه ناسی و ده رچون له نایینی خوا سهری هله دا و په رته وازه یی و جیاپایی كه وته ناو چين و تويزه كانی ئاده میزاده كان و فیسق و فساد ی په یدا بو بویه خوی گه وړه پیغه مبه ران و په یامه كانی خوی بو ناردنه خوا بو نه وهی له و زه لكای گومپایی و سهر لیثیواویه ده ستیان بگرن و بیان هیننه ده رو له ده سستی شه یتان و فرو فیله كانی شه یتان و شه یتانه كان پزگاریان بكن. وهرگپي.

(۱۲۸) ۱ - سورة یونس: (۱۹).

ب - واته: سهره تا خه لكی هه مویان له سهر یك شایین و بیرو باوه پي بون كه نایینی نیسلامه، به لام دوی نه وهی جیاوازی و په رته وازه یی و جیاپایی كه وته نیوانیانه وه به ووی شه یتانی نه فرین لیکرا و و فریوی دان و له نایینی خوی لای دان. وهرگپي.

پهوانه كړدو بانگي خه لگي كړد بۆ به تهنها خوا پەرستی خوای گه وړه، وشوین كه وتنی
 ئایینی ئیبراهیم، وه به پاستی ئه و زاته ماندو نه ناسه له پښتگی خوادا تیکوښاو نوچی نه داو
 نه سره وت، هه تاكو بیروباوه پری به تهنها خوا پەرستی و ئایینی ئیبراهیم گه پایه وه، وه مو
 بته کانی تیک شکاندن و وردو خاشی کړدن و خوای گه وړه ئایینی ئیسلامی پی ته واو کړدو
 گه یانديه مه نزل و جیگه ی مه به ست، وبه خشش و نازو نیعمه تی خوئی به سهر جیهانیاندا
 ته واو کړدو پی ی به خشین كه بریتیه له نیعمه ت و به خششی بیروباوه پری پاسته قینه ی
 ئیسلام، دواي خوئی چه ندان سه ده ی پر خیر و بهر كه ت له سهره تاي ئه م ئوممه تی
 ئیسلامه له سهر پښه و پښازی ئه و ﷺ پوښتن، هه تاكو له سه ده کانی دوايی دا نه فامی و
 نه زانی و گومپایی له ناودا بلاو بوه وه و جار یکی تر گه پایه وه بۆ ناو ئوممه تی ئیسلام،
 سه دان شتی نامۆ و دهره کیان له ئایینه پوچه له کانی تر هیئایه ناو ئه م ئایینه پیروزه،
 دیسان سهر له نوئی هاو به ش دانان و هاو له بریاردان (الشرك) بۆ زوریک له م ئوممه تی
 ئیسلامه گه پایه وه، به هوئی بانگه شه کارانی گومپاو سهر لیشیواو وه به هوئی دروست کړدن
 خانو له سهر گړو مه زاره کان، به هوئی به گه وړه دانان و به پیرو زانینی خو شه ویستانی
 خواو (الأولياء) و پیاوچاکان، دهر پښی خو شه ویستی بویان، هه تا گه یشته ئه و پاده یه یه ی
 كه گلکوو مه زاریان له سهر گړه کانیان دروست کړدن، تابونه چه ند بت و گوته لیک و جگه
 له خوا ده یان پهرستن، چه ندان قوریانیان بۆ ده کړدن و بویان ده کهن، به جوړه ها شیوه
 خو یان لی نزیك ده که نه وه و داوایان لی ده که نه و له بهریان ده پارینه وه و هانایان بۆ ده بهن،
 نه زرو سهر برینیان له سهر گړو مه زارو گلکوکانیان بۆ سهر ده پښ، ئانه م هاو به ش
 دانانانیهان به: وه سیله دانانی پیاوچاکان واته کړدن پیاوچاکان به واسیته له نیوان
 خو یان و خوادا ناو بردو ناو ده بهن و گوايه بۆ دهر پښی خو شه ویستی بویان نه ک
 پهرستن و به ندایه تی بۆ کړدنیان، هه روه کو خو یان ده لئین، بی ئاگا له وه ی كه نه م کارو
 قسانه یان هه مان گوته وه و قسه ی هاو به ش په یدا کارانی سهره تاو پیښ خو یان كه ده یان گوت:
 ﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ﴾ سورة الزمر: (۳). (له به شه کانی رابردودا واته که یمان
 نویسه - وه رگڼر -).

له گال نه و هاو به شى پيدا كړنه شدا كه به شريه تى تى كه وتوه له كون و تازه دا،
سوپاس يو خوا هيشتاكو زرينه ي ناده ميزاده كان برويان به تهنئا خوا په رستی خواى
گوره هيه، به لكو تهنيا له به نديا تى يو كردندا (العبادة) هاو به شو هاو له داده نين،
هر وړه كو خواى گوره ده فرموي: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (۱۲۹). واته
هاو به ش پيداكارن يو خواى گوره.

به شتيكى زور كه نه بيت له ناده ميزاده كان بونی په روره دگار پټ ناكه نه وه و برويان پى ي
هيه، وهك فرعون و بيا وړه له نايين دهر چوه كانى سرده م، كړمونيست و
ماركسيسته كانى هم زه مانه. بروا نه بون و پټ كړنه وه كه شيان له پوى كه لله په قى و
سره كه شى و خو به زل زانiane وهيه، به لام له ناخى خوياندا ناچارن كه ده بى برويان به بونی
خواى په روره دگار هيه بيت و دداني پيدا بنين، و دل و درونيان بريارى له سر بدات،
هر وړه كو خواى گوره ده فرموي: ﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَاسْتَفْتِنَا أَنْفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ سورة
النمل: (۱۴).

عه قليان ده زانيت و هست به وه ده كات و ددان پيدا دينيت كه ده بى هه مو
دروستكراويك و به ديهاتويك دروستكارو به ديهينه رى هيه بيت و هيچ شتيك له خووه دروست
نابيت و نايه ته بون، وه هم سيستمه پيك و پيكي ته هم بونه وړه پيك و پيك و وړه كاريه
شتيكي به لگه نه ويسته و گوماني تيدا نيه كه ده بى هه لسوپينه رو به پيوه به ريكي زور
زيرو داناو، به تواناو زاناو زانيار هيه بيت، هر كه سيك كه نينكارى بونی نه و دروستكارو
به ديهينه ره بكات نه وه يان عه قلى له ده ست داوه، يا خود خو به زل زان و كه لله په قى و سر
كه شو مله وړه كه به پاستى عه قلى پوچه ل بو وه به ته واوى ژيرى و فاميده بى خوى له
ده ست داوه و نه فسى خوى سوك و چروك كړدوه و گوج بو، نه مه ش هيچ جيگه ي وانه و
په ندو ناوړ ليدانه وه نيه.

*****

*****

*****

(۱۲۹) — سورة يوسف: (۱۰۶).

پ. واناكيمان له به شه كانى پابريدوا ليك داوه ته وه. وه رگيږ.

بهشی دوه

هاوبهش دانان - پیناسه و جورمکانی.

۱- پیناسه که ی: هاوبهش دانان: بریتیه له دانانی هاوبهش بۆ خوای گه وره له پهروه ردگاریتو له خوایه تی خوای گه وره داو به زۆریش هاوبهش دانان له خوایه تی خوای پهروه ردگارد پو ده دات، به وهی که له گه لّ خوا داوا له غهیری خوا بکهیت، یا خود نه نجامدانی جوریک له به ندایه تیه کان بۆ غهیری خوای گه وره، وه ک سه ربپین و نه ز کردن، وترسان و داواو پجا کردن و خوشه ویستی. وه هاوبهش دانان له گوناخه گه وره کانه، نه مهش له بهر چه ند هۆیه ک:

۱- چونکه وچواندنی به دیهینه ره به دروستکاره کانی له تاییه تمه ندی و جیاکاریه کانی خوایه تی دا، هر که سیک هر شتیک بکاته هاوبهشی خوای گه وره نه وه به خوای گه وره ی چواندوه، دیاره شتیکی به لگه نه ویسته که ئه م کاره گه وره ترین سته میکه و له خوای گه وره ی ده کات، خوای پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الشُّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ سورة لقمان: (۱۳). (واته: هاوبهشی دانان بۆ خوا سته میکی زۆر گه وره یه له خوا ده کریت. وه رگیت).

پیناسه ی سته م (الظلم): بریتیه له دانانی شتیک له غهیری جیگه ی راسته قینه ی خۆی، جاهه ر که سیک شتیکی تر یا که سیک تر غهیری خوا به رستیت و به ندایه تی بۆ بکات نه وه به ندایه تی کردنی له غهیری جیگه ی راسته قینه ی خۆی داناه و بۆ که سیک تری ناشایسته ی خۆی کردوه و بۆ نه و که سه ی نه نجام نه داوه که ته نیا لایه ق و شایسته یه به و که خوای پاک و بیگه رده، ده ی که واته نه وه گه وره ترین سته میکه و له خوای پهروه ردگاری کردوه.

۲- خوای پهروه ردگار هه والی پیداوین و پی ی پاگه یاندوین که هه رگیز له و که سه خوش نابیت که هاوبهش و هاوشان بۆ خوای گه وره دانه ندیت نه گه ر تۆبه نه کات، خوای به رزو بی هاوتا ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (۱۳).

۳- خوای گه وره هه والی پی داوین که به مه شتی له هاوبهش پهیداکاران حه رام کردوه، وه به مه میشه یی له دۆزه خدا ده مینیتته وه و تیایدا نه مره، خوای بالا ده ست و کار به جی

ده‌فهرموی: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (۱۳۱).

۴. هاویش دانان بق‌خوای گه‌وره همو کارو کرده‌وه چاکه‌کان ده‌سپیت‌وه، خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۳۲). هه‌روه‌ها ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ سورة الزمر: (۶۵). (واتاکه‌یمان له‌پ‌ا‌بر‌دودا شی کرد‌وته‌وه - وه‌رگ‌ی‌پ).

۵. هاویش دانر خوین و مالی له‌موسلمانان حه‌لاله واته ده‌بی بکوژئی، خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿فَاتَّقُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ﴾ (۱۳۳). هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویه‌تی: ﴿أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا﴾ (۱۳۴).

۶. هاویش دانان له‌گوناحه گه‌وره‌کانن پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویه‌تی: ﴿أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِكِبَرِ الْكِبَائِرِ { قلنا: بلى يا رسول الله، قال: {الإشراك بالله، وعقوق الوالدين...}﴾ (۱۳۵).

ناودارو بلیمه‌ت ابن‌القیم گوتویه‌تی: (خوای گه‌وره هه‌والی پی داوین که‌مه‌به‌ست له‌دروست کردن و هیتانه‌دی خه‌ک و فرمان کردن: نه‌ویه که‌خوای گه‌وره به‌ناوو سیفات‌کانی بناسن، و به‌ته‌نیا بی‌پرستن و به‌ندایه‌تی بق‌بکن و هیچ که‌س و هیچ شتیکی

(۱۳۱) أ — سورة المائدة: (۷۲).

ب - واتاکه‌یمان له‌به‌شه‌کانی پ‌ا‌بر‌دودا نویسه. وه‌رگ‌ی‌پ.

(۱۳۲) أ — سورة الأنعام: (۸۸).

ب - واته: نه‌گه‌ر هاویش بق‌خوای گه‌وره دابننن همو کرده‌وه چاکه‌کانیان که‌کردویانن پ‌ه‌ش ده‌بنه‌وه و ه‌یجانی لّ

وه‌رناگ‌یریت. وه‌رگ‌ی‌پ.

(۱۳۳) أ — سورة التوبة: (۵).

ب - واته: هاویش دانان بکوژن له‌مه‌ر شویتیک توشیان بون، به‌دیلی بیان گرن و ته‌نگیان پ‌ن هه‌ل بچن و ده‌وره‌یان بدهن، بزبان دانیشن همو پوانگه و بۆسه‌یه‌کیان لّ بگرن و به‌هیچ شیویه‌ک یواریان مه‌دن. وه‌رگ‌ی‌پ.

(۱۳۴) أ — رواه البخاري ومسلم.

ب - واتاکه‌یمان له‌به‌شه‌کانی پ‌ا‌بر‌دودا نویسه. وه‌رگ‌ی‌پ.

(۱۳۵) أ — سورة التوبة: (۵).

ب - واته: نایا گه‌وره ترینی گوناحه‌کانتان پ‌ن بلیم، گومان: به‌لّی نه‌ی پ‌ه‌سولی خوا، فهرموی: {هاویش دانان بق‌خوا، و توپه‌کردن و پ‌ژ نه‌گرتن و نازار دانی دایک و باوک}. وه‌رگ‌ی‌پ.

لهگل دا مهكته هاوبه شو هاوشان، وه ئادهمیزادهكان به دادپهروهري وهق پهروهري ههال بستن و دادپهروهري بن، نه و دادپهروهري كه ئاسمانهكان و زهوي لهسهر وهستاوه، ههروهكو خواي گهوره دهفهرموئيت: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ سورة الحديد: (۲۵).

خوای پاک و بېگردد پی پاگه ياندوين كه نيتر دراوه كاني خوئی بۆ په وانه كردوين، وه ههروه ها كتيبه كاني خوئی بۆ ناردوينه خوار بۆ نه وهی به پئی ی نه و بهرنامه نه ئادهمیزادهكان بپوځ به پتوه و داد و دادپهروهري له ناو خه لگی دا بپاوه بکه نه وه به دريژايي ژياني مروفايه تي، وه گه وړه ترين داد پهروهري و راستيش بریتيه له: به تهنه خوا پرستی كه بریتيه له سهری داد و دادپهروهري و كۆلکه و پالېشته كاني (قوامه)، وه له بهرام به ريشدا هاوبه ش دانان سته م و سته مكاريه ههروهكو خواي گه وړه دهفهرموئيت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ سورة لقمان: (۱۳). دهی كه واته هاوبه ش دانان سته م تريني سته مانه، و به تهنه خوا پرستيش پاست ترين و دادپهروهري داد و دادپهروهريه كانه، توند ترين و سهر سهخت ترين پيچه وانه و دژيک بۆ نه م مه به سته بریتيه له گه وړه تريني گوناچه كان (أكبر الكبائر). هه تا نه و شوينه ی كه ده لی: (له بهر نه وهی كه هاوبه ش دانان به خودی خوئی پيچه وانه و دژي نه م مه به سته و اتايه يه، به په هايی نه وه واته هاوبه ش دانان له گه وړه تريني گوناچه كانه، و خواي گه وړه به ههشت له هه مو هاوبه ش دانه ريک حه رام دهكات، خوین و مال و خاو و خيژاني بۆ نه هلی به تهنه خوا پرستان حه لال دهكات، وه بيان كن به كۆيله و بنده ی خويان له بهر نه وهی به نديايتی كردن و پرستنی خوايان واز لی هيناوه و له دينی خوا لايان داوه.، خواي گه وړه قه ده غه ی كردوه كه هيچ كاريك له كاره كاني هاوبه ش په يداكار وه بگيريت. يا خود هيچ تكايه كيان لی وه بگيريت، له دوايی دا وه لامي دوعای بدریته وه، يا پجاو داواكاني وه بگيريت، هاوبه ش دانر له نه فام ترين و نه زان تريني نه زان و نه فامه كانه له باره ی خواي گه وړه وه، چيونكه له دروستكراوه كاني خوئی دا هاو وینه و هاوشيوه ی بۆ خواي خالق داناه، دياره نه مه ش ديار ترين و پونترين نه زانی و نه فاميه بهرام بهر به خواي گه وړه، ههروهكو نه وه نه وپه پي

سته م و سته مکاریه له خوای گه وره ده کریت، خو ئه گه هاوبهش دانهر له واقعدا سته میس له پهره وردگاری نه کات، به دلنیا ییه وه سته م له نه فسی خو ی ده کات). ته واو.

۷- هاوبهش پهیدا کردن بۆ خوای گه وره ناته واوی و بونی خه وش و عه یب ده گه یه نیت که خوای په روه ردگار له و دو سیفه ته به دور و پاک و بیگه رده، هه ر که سیك هاوبهش بۆ خوا دابنیت نه وه بۆ خوای ده سه لمینی و جیگیر ده کات که خوای گه وره خو ی دور خستۆته وه خو ی لی پاک و بیگه رد کردوه، که سیفه تی ناته واوی و بونی عه یبه (خوای گه وره په نامان بدات)، وه ئه مهش گومانی تیدا نیه نه و په پی دزایه تی کردن و له سنور تی په پاندنه به رامبه ر به خوای په روه ردگار، وه وه پی سه رکه شی و که لله په قی و دوژمنایه تی کردنی خوای گه وره یه (المعاندة والمشاقة لله).

ب - جوړه کانی هاوبهش دانان (الشرك):

هاوبهش دانان دو به شی هه یه:

جوړی یه که م: هاوبهش دانانی گه وره (شرك الأكبر): هاوبهش دانانی گه وره پی ی له نایینی خوا ده رده چیت، وه خاوه نه که ی به هه میشه یی له ئاگری دۆزه خدا ده میتیتته وه و تیایدا نه مره، نه گه ر له سه ر نه و حاله ته دا مردو تۆبه ی نه کرد، که بریتیه له نه نجامدانی هه ندیک له جوړه کانی به ندایه تی کردن بۆ غهیری خوا، وه ک دوعا و داوا کردن له غهیری خوا، وه خو نزیك کردن وه به سه ر برین و نه زر کردن بۆ غهیری خوا له گۆرو نه زرگه و مه زاره کان و جنۆکه و شه یاتینیه کان، ترسان له مردوان و جنۆکه یاشه یاتینیه کان که گوايه زیانیان پی ده گه یه نیت و توشی به لاو ته نگه به ریان ده کات یان توشی نه خویشیان ده کات (کرد گۆته نی ده یه هنگیو یت. وه رگپ)، هه روه ها پچا و پارانه وه له بهر غهیری خوا له شتیکدا که که سی تر توانای به سه ردا ناشکیت جگه له خوای په روه ردگار له هیئانه دی و جی به جی کردنی پیداو یستیه کان، پزگار کردن له ناکوکی و به لاو ته نگه زه کان، له وه ی که نه مپۆ له ده وری گلگۆرو نه زرگه و مه زاره کانی که له سه ر گۆری دۆستانی خواو پیوا چاکان دروست کراون ده کریت، خوای گه وره ده فهرمو یت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي

الأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿سورة یونس: (۱۸)﴾. (واتا که ایمان له به شه کانی پابردودا شی کردو ته وه. وه رگتې).

جوړی دوهم: هاو به ش دانانی بچوک (شرك الأصغر): نه م جوړه یان پی ی له نایینی خوا د نرنایت، به لام له به ته نها خوا په رستی که م ده کاته وه، هو کاریکشه بو که یشتن به هاو به شی دانانی گوره، نه م ش دو به شی هیه:

به شی یه که م: نه و هاو به شی دانانه یه که له سر زمان و نه دنامه کانی جهسته نه نجام ده دریت: که بریتیه له گو کردن واته گو تن به زمان و نه نجامدان به کرده وه، گو تن به زمان واته گو کردن وهک سویند خواردن به غیری خوا، پیغمبر ﷺ فرمویه تی: {من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك} (۱۳۶). هه روه ها گو تنی: (ما شاء الله وشئت - نه گهر خواش و توش بتانه ویت)، پیغمبر ﷺ به رامبر به و پیاو هی که پی ی گو ت: (ما شاء الله وشئت) فرموی: {أجعلني لله ندا؟ قل: ما شاء الله وحده} (۱۳۷). هه روه ها گو تنی: (لولا الله وفلان - نه گهر خواو فلان که س نه بوايه)، به لکو راستیه که ی نه وه یه ده بی بلی ی: (ما شاء الله ثم شاء فلان - نه گهر خوا نه بیا یه و نه مجار فلان)، چونکه وشه ی (ثم - پاشان یانه مجار) واتای پیز به نندی و یه که له دوا ی یه که ده که یه نیت له که ل سستی و لیک دور که و تنه و یه که له نیوان خواو به نده کانی دا واته نه گهر خوا ویستی له سر بیت نه مجار دوا یی توش حرت لی بیت، وه نه مه واده که یه نیت که ویست و حزی به نده پاشکزی ویست و حزناره زه کانی خوا بیت، هه روه کو خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۳۸). به لام پیتی (واو): به روه های ی بو کو و هاو به شی به کار دیت. و پیز به نندی

(۱۳۶) ۱ - رواه الترمذي وصححه الحاكم.

۲ - واته: هه که سیک سویند به غیری خوا بخوات نه وه کافر یوه یان هاو به شی بو خوا دانوه. وه رگتې.

(۱۳۷) ۱ - رواه النسائي.

۲ - واته: نه وه منت کرده هاو وینه بو خوا! جاریکي تر واملی، به لکو بلی نه گهر خوی گه وره به تا کو نه بیا

ویست و ناره زوی لی بیت. وه رگتې.

(۱۳۸) ۱ - سورة التکویر: (۲۹).

يەك لە دواى يەك ناگەيەنيت، ھەروەھا لەوینەى ئەم جۆرە گۆتانە: (مالىي إلا الله وأنست -
لەخواو لەتۆ بەولاولە ھىچ كەسى تەرم نىە)، وە (هذا بركات الله وبركاتك - ئەمە
لەبەرەكەت و پەرۆزى خواو بەرەكەتى تۆيە).

بەلام كەردەوەكان (الأفعال): وەكو لەدەست كەردنى بازنە يانائلقە (الحلقة) خىت و پەرۆ
بەن (پەت) و گشتەك و وینەى ئەوانە بۆ لابەردنى بەلاو موسىبەت و تەنگژەكان. ھەروەھا
وینەى ھەلواسىنى نوشتە و گشتەك لەترسى چاوەزارو ئەو جۆرە شتانە، ئەگەر بىرو
باوەپى وا بىت كەئەو شتانە دەبنە ھۆى لابەردنى ئەو بەلاو موسىبەتانە، ئەو ھاوبەش
دانانى بچوكە، چونكە خواى گەرە ئەم شتانەى نەكەردنەتە ھۆكارو سەبەبو وەسىلە
لەم یوارانەدا، بەلام ئەگەر باوەپى وابىت كەئەو شتانە بۆ خۆيان بەلاو موسىبەت و
كیشەكانیان لەسەر لادەبن و خودى خۆيان پزگاریان دەكەن ئەو ھاوبەش دانانى
گەرەيە چونكە پەيوەست بوە بەغەبرى خواو واته داواى لەغەبرى خوا كەردو و ھانای
بۆ غەبرى خوا بردو.

بەشى دووم لەھاوبەش دانانى بچوك: ھاوبەش دانانى ناديار (الخفي): كەبرىتيە لە
ھاوبەش دانان لە ويست و ئیرادە و نىەتدا، وەك پوپامایى و ناوبانگ (السمعة) وەك ئەو
كەكارىك بكات كەپىى لەخوا نزيك دەبىتەو، بەلام مەبەستى ئەو لەگەلدا ھەيە
كەخەلكى باسى بکەن و مەدحى بکەن، ھەروەھا وەكو ئەو نوێژەكانى بەجوانى
دەكات، ياخود خێرو خیرات دەكات و دەبەخشىت، لەپیناوى ئەو كەخەلكى مەدحى
بکەن و سوپاسى بکەن، ياخود ویردەكان بەدەنگ دەخوینىت و دەنگى خووش دەكات و
دیارزىنیتەو و دەیلەرىنیتەو لەكاتى خویندەو قورئاندا بۆ ئەو كە گوىى لى
بىت و مەدحى بکەن و ستایشى بکەن و پىى بلىن بەخوا فلان كەس دەنگى خووشە. وە
پىایى ئەگەر تىكەل بەھەر كارىك بكرىت ئەو كارە پوچەل دەكاتەو، خواى گەرە

ب. واته: ئیو ھىچ شىتەكان ناویت و بۆتان ناگرنجىت و چتان لەدەست نایەت، مەگەر خواى گەرە مەبەستى بىت و

ويست و ئارەزوى لەسەر بىت و بۆتان ئەنجام دەدات. وەرگێڕ.

ده فەرموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (١٣٩).

ههروهها پیغه مبه ﷺ فەرمویه تی: {أخوف ما أخاف عليكم الشرك الأصغر} قالوا: يا رسول الله، وما الشرك الأصغر؟ قال: {الرياء} (١٤٠).

ههروهها کار کردن له پیتناو ته ماح و مالی دنیا دا واته بۆ دنیا خۆری، وهك ئەو كه سهی كه ده چیتته حج یا بانگ ده دات یا پیتش نوژی بۆ خه لکی دهكات له پیتناو دهست كه و تنی مالی دنیا، یاخود زانسته شه رعیه كان فیتری خه لکی دهكات، یان تیده كۆشیت (یجاهد) له پیتناو وه دهست كه و تنی مالی دنیا. پیغه مبه ﷺ فەرمویه تی: {تعس عبد الدینار، و تعس عبد الدرهم، تعس عبد الخميصة، تعس عبد الحميلة، إن أعطيَ رضى، وإن لم يعطِ سخط} (١٤١).
پیتشهوا ابن القيم - رحمه الله - گوتویه تی: (به لام هاوبهش دانان له و یست و شیراده و نیه تدا، ئەو ده ریاییه كه هیچ كه نارێکی نین، كه م كهس هیه پرگاری ببیت ئی، هه ر كه سیك له كار هكی دا مه بهستی غهیری خوا بیت، وه نیه تی شتیکی تر بۆ له غهیری نزیك بونه وه له خواو به مه بهستی پاداشت وه ر گرتنه وه، ئەو ه هاوبهشی له نیه ت و شیراده كهی دا پهیدا

(١٣٩) أ - سورة الكهف: (١١٠).

ب. واته: ئەی پیغه مبه ﷺ بهو بیباوه رانهی كه باوه به پیغه مبه ریتیت ناهێن بلی: منیش وه كو نیوه مرو فیکم و هیچم له نیوه پتر نه و ته نیا ئەوه نه بیت كه خۆی گهوره وهك پیغه مبه ریک ریزی لی ناوم و سروش و حسیام بۆ ده نیریت كه پیتان رابگهیهنم كه نیوه ته نیا تاكه خۆیه كتان هیه كه به هق بیهرستن و به ندایه تی بۆ بگهن و هیچ كهس و هیچ شتیکی تر جگه له خۆی گهوره مه به رستن و به ندایه تی بۆ مه كن و هاوملی بۆ دامهێن، جاهر كه سیکی كهمه یه ویت له رۆژی دوا یی دا به دیداری خۆی شاد ببیت با كرده و ی چاك بكات و هیچ هاومل و هاوبهش بۆ خۆی تاكو ته نیا دانه نیت. وه رگێپ.

(١٤٠) أ - رواه أحمد والطبرانی والبخاري في شرح السنة.

ب. واته: ئەوهی له هه مو شتیك پتر لیتان ده ترسم كه تی ی بگهن هاوبهش دانانی بچو كه، گرتیان: ئەی په سولی خوا: هاوبهش دانانی بچو ك چی یه؟ فەرموی: پوپامایی یه (الریاء). وه رگێپ.
(١٤١) أ - رواه البخاري.

پ. خاكه ساری و كلۆلی و قو پ به سه ری بۆ بهنده ی دینار، و قو پ به سه رو خاكه ساری بۆ بهنده ی دیرهم، و قو پ به سه ری بۆ بهنده ی ورگ پر كار كه هه میشه خه م كانی ته نیا ورگ پر كرنه، خاكه ساری بۆ بهنده ی باخ و باخات و مالی دنیا، نه گه ر بیدریتی و هه ی بیت ئەوه رایه و كه یف خۆشه، وه نه گه ر نهیدریتی و نه ی بو ئەوا تو پره و نه گاو گرژو مۆنه و بێزاره. وه رگێپ.

کړدوه، وه نیاښ پاکي (الإخلاص): نه وه په کهنه و نياښ پاکي ته نيا ېو خوايه له کارو چالاکيه کان و گفتارو قسه و ناخاوتنه کاني دا، هه روه ما له نيه ټو ويست و ئيراده و خواسته کاني دا. ثانه مه په پاکيه ټي و نه رمي و نياني و ئي بورده يي ثاينني ئيبراهيم که خواي گه وره فرماني به هه مو به بنده کاني کړدوه که ته نيا نه ئي نيو نه م پڼگه و پڼبازه بگرن و به م لاو به ولادا ملي کوټره پي يان مه گرن، وه غه يري نه م ثايننه له هيج کاميک له بنده کاني قبول ناکات و وه ناگريټ، که نه مه ش پوي راسته قينه ئي ثاينني ئيسلامه، هه روه کو خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ سورة آل عمران: (۸۵). که بري تيه له ثاينني ئيبراهيم - عليه السلام - که هر که سيک له م ثايننه لادبات و هل بگريټه وه نه وه له سوک و چروک ترين که سو و سوکه له و چروکه کانه) ^(۱۲) ته واو.

پوخته ئي نه وه ئي که له پابردودا باس کړا چه ندان جياوازي له نيوان هاويه ش داناني گه وره و بچوک دا هه ن که له م چه ندا خالانه ئي خواره وه دا دهيلن گوشين:

۱- هاويه ش داناني گه وره: پي ئي له ثايننه ده چپته ده ر، به لام هي بچوک پي ئي له ثايننه ده رناچيت، به لام له تهنها خوا په رستي که م ده کاته وه.

۲- هاويه ش داناني گه وره هه مو کړدوه و چاکه کان په ش ده کاته وه، به لام هي بچوک هه مو کړدوه و کان په ش ناکاته وه، ته نيا رپايزي و کار کردن له پيټناو مالي دنيا نه و کړدو چاکانه په ش ده کاته وه که ټيکه ليان بکريټ.

۳- هاويه ش داناني گه وره خاوه نه که ئي به هه ميشه يي و نه مري له دوزخه خدا ده هيليتنه وه، وه ئي هي بچوک خاوه نه که ئي به هه ميشه يي و نه مري له دوزخه خدا ناميټنه وه نه گه ر چوه ناويه وه.

۴- هاويه ش داناني گه وره خوښ و سه رو مال حه لال و پڼگه پي ددات، به لام هاويه ش داناني بچوک حه لاليان ناکات و پڼگه يان پي نادات.

*****

*****

*****

به شى سى يه م

کوفر (الکفر): پېناسه که ی - جوړه کانی

ل پېناسه که ی:

کوفر له زماندا: داپوشينو په رده پوښ کردن^(۱۴۳)، وه کوفر له شهرعدا: دژى بړوا بونو باوه پ کردنه، دهی کوفر: بریتیه له بړوا یا باوه پ نه بون به خواى گه وره و به پیغه مبه ران و په وانه کراوه کانی، چاچ دروى له گه ل دا بیت، یاخود دروى له گه ل دا نه بیت، به لکو ته نیا گومان کردن یا پشت ه ل کردن یا نیره یی (حسد)، یاخود خو به زل زانی و که لله په قی، یا شوین که وتنی ه ندی له ه و او ناره زوه کانی که ریگرن له شوین که وتنی په یامی خوا. وه نه گه دروژن (المکذب) گه وره ترین کوفر ی ه بیت، یاخود نکولی له په یامی خوا بکات، ه و نه ها نکولی کار یا کافر (الجاحد) و دروژن نیره چی (حسد) بیت واته نیره یی بکات، له گه ل دنیا بونیشی له راستگویی په یامبه ران واته پیغه مبه ران^(۱۴۴).

ب - جوړه کانی:

کوفر دو جوړی ه یه:

جوړی په که م: کوفری گه وره پی ی له نایین ده چپته دهر، که نه میش پېنج به شن:

به شى په که م: کوفری به درو خستنه وه (التکذیب)^(۱۴۵)، به لگه ش نه م فه رمايشته ی خواى گه وره یه: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾^(۱۴۶).

(۱۴۲) کافر واته داپوشنه، هر که سیک شتیک داپوشیت پی ی ده لئین (کافر) کفر به واته دای پوښی، بویه ش به و که سى که له نایینی خوا دهر ده چپته ده لئین کافر چونکه راستی و واقعیتى به رنامه و په یامه که ی خواى داپوشیوه. ه و نه ها به جوتیا رانیس ده لئین (کافر)، بوی پی ده لئین کافر؟ چونکه تزو دانه وپله کان به زه وی ودره کات و دوايش ده یکنایت و به کیلانه تزو دانه وپله کان به و گله کپلدار وه داده پوښیت، واته نه و جوتیاره تزو دانه وپله کانی داپوښی واته داپوشه ر (کافر) ه، وه ریگړی

(۱۴۱) مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية (۱۲ / ۳۳۵).

(۱۴۰) واته: به درو خستنه وه ی پیغه مبه ران و په یامی خوا بړوا نه کردن به و به رنامه یی که خواى گه وره بوی مرقوی نردوته

خوارو بړوا نه کردن به پایه کانی ثیمان و نیسلام. وه ریگړی.

(۱۴۱) — سورة العنكبوت: (۶۸).

بهشی دوه: کوفری نه ویستن و پوت کردنه وه (الإباء) وه خق بهزل زانین (الاستکبار)

لهگه ل نه وه شدا که به پرستی شی ده زانیت و باوه پیشی پی یت، به لگهش فرمایشتی
خوای گه وره: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكَافِرِينَ﴾ (۱۴۷).

بهشی سی یم: کوفری گومان و دو دلی (الشک)، که بریتیه له کوفری گومان بردن (الطن)
، به لگهش نه فرموده ی خوای گه وره یه: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن
تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿۱﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿۲﴾ قَالَ لَهُ
صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا ﴿۳﴾ لَكِنَّا هُوَ
اللَّهُ رَبِّي وَلَا أَلْهَ إِلَّا رَبِّي﴾ (۱۴۸).

ب - واته: کن له وکسه ستمکار تره که درق بهدم خواوه مه ل ده به ستیت و ده لی: خوای گه وره هاوه لی هیه ،
یاخود هق و پستی که بق هاته خوار که مه به ست له قورنای پیورده به درقی ده زانیت و باوه پی پی ناکات و ده لی: نه مه
له لاین خواوه نه هاتوه ، نایا چیکه ی هه وانیه کافران و بیباوه پو ملهوپان ناو ناگری دوزخ نیه ؟ ته فسیری گولشه ن ب ۲ ل
۰۱۰۳۶. وهرگنپ.

(۱۴۷) — سورة البقرة: (۳۴).

ب - واته: کاتی به فریشته کانمان گوت: کړنوشی پیز گوتن بق مادم بهرن، نهک سوجده ی پرستن چونکه نه میان ته نیا
بق خوا ده کړیت. هه میان فرمائی شیمه یان جی به جن کرد ته نیا شیلپس نه بیت سه ریچی کردو نه ویست و خق بهزل
زانی و چوه پیزی کافران وه. وهرگنپ.

(۱۴۸) أ الکهف: ۳۵ — ۳۸.

ب - واته: کاتی چوه ناو باخ و باخاته که ی له بری نه وه ی سوپاس و ستایشی خوا بکات له سر نه وه هه مو نازو
نیعه ته ی که خوا پی ی به خشیوه به لام نه و ستمی له خق کردو له خق بایی بوو به هاو پیکه ی گوت: من باوه ناکم
هه رگیز نه و باخ و باخاته جوانه له ناو بچیت و هه ده مینیت و به رده وام ده بیت، هه روه ها گوتی: من باوه پناکم پوژی
دوایی هه بیت و بیت دی. ده ی خق نه گه ههش بیت و بگه پرتیته وه لای په روه ردارم له ویش لیته باشتر دهیم و مالو
سامان و جیکم لیته باشتر ده بیت، هاو پیکه ی پی ی گوت: نه وه حق له نایین مه ل که پوایتسه وه و باوه پت به و خوای
په روه ردارم نه که تزی له گل و نوایش له دلوپه ناوکی قیزه ونی باوکت و له میلکوکه ی دایکت دروست کردو نوای
نه وه ی نه و دلوپه ناوه ده چیت زامالی دایکته وه دروستی کردی و دوایی له دایک بوی و گه وره بویست و کردویی به پیاوه
جوان و ریک و پیک و خاوه ن به زن و بالایه، هه روه ها پی ی گوت: که تو ده لیت شتی و نابیت واته پوژی قیامهت نیه و
دانایه که چی من باوه پی ته و اوام پی ی هیه و ته نیا خوای په روه ردارم به خوای په روه ردارم خقم ده زانو منی له
نه بونه وه هینا و ته بون و پوزیم ده دات و ده مزیه نیت و دم مرینیت و دیسان زیندوم ده کاته وه هچ هاوه ل و هاو بهشی بق
دانانیم. به تانک و ته نیا ده پیه رستم و به ندایه تی بق ده کم. وهرگنپ

به شی چواره م: کوفری پشت تن کردن (الإعراض): به لگش نه م فرمایشته ی خوی گوره یه: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ (۱۹).

به شی پینجه م: کوفری دوپوی (النفاق)، به لگشمان نه م فرمایشته ی خوی په روره دگاره: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (۲۰).

جوړی دوه م: کوفری بچوک: که پی ی له ناین ده رناچیت، که بریتیه له کوفری کرده وه یی (العملی)، وه بریتین له و گوناخانه ی که له قورنای پیروزو له سوننه تدا هاتون وناماژه پی کران که به کوفر ناو براون، نه و کوفرانه که ناگانه سنوری کوفری گوره، وه کوفری نیعمت که له م نایه ته پیروزه د هاتوه که ده فرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ﴾ (۲۱).

هه روه ها وه کو کوشتنی موسلمان و جهنگ کردن له گه ل موسلمانان له فرموده ی پیغه مبه رسول الله ﷺ: {سباب المسلم فسوق وقتاله كفر} (۲۲). وه له فرموده یه کی تردا ﷺ فرمویه تی: {لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض} (۲۳).

(۱۹) — سورة الأحقاف: (۳).

ب - واته: نه وانه ی که کافرو بیباوه پښتیا ن هل کرد له و پژه ی که لی ی ناگادار ده کرانه وه له و سزایه ی که لی ی دوترسیترا ن و باوه پیا ن به په یامه کی خوا نه میتا. وه رگتې.

(۲۰) — سورة المنافقون: (۳).

(۲۱) — سورة النحل: (۱۶۲).

ب - واته: خوی گوره نمونه به ناوه دانیه ک یا ولاتیک دینیتته وه که خوی گوره ژیا نیکی خوشو سفت و لوس و پرنارامی و دلنیا یی پښ به خشبون و پزق و پزنی له هه مو لایه که ره به سهردا ده باراندن و هیچ ناته و اوو ناگزویه کیان نه یو که چی نه وان له بری نه وه ی خوی گوره به باشی به رستن و شوکرانه بژیری خوا بکه ن، که وقفه خراپه کاری و فیتنه و ناژوره نانه وه و بپوا نه بون به خوی گوره و کوفریان هل بژاردو هاویه شیان بڅ خوا دانا و شوکرانه ی نازو نیعمت کانی خویان نه کړو خوی گوره ش سزای دان و توشی توپه یی خوا و بون و هه زابیکی توندو تیژی به سهردا باراندن. وه رگتې.

(۲۲) — رواه البخاري ومسلم.

ب - واته: جنتیو دان به موسلمان له پی لادان و خراپه کاری و کوشتنی یا جهنگ له گه ل کردنی کوفره. وه رگتې.

(۲۳) — رواه الشيخان.

ب - واته: له دوی من هل نه که پښته وه بڅ کوفرو هه ندیکتان بدن له گه ربنی هه ندیکتان واته جهنگو کوشتاری په کتری بکه ن. وه رگتې.

هروه ها وهكو سوئند خواردن به غیری خوا، پیغمبر ﷺ فرموده تی: {من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك} (۱۰۴).

خوای گه وره نه انجامده ری گوناحی گه وره ی به پروادار داناو، نه وه ته ده فرمودیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى﴾ (۱۰۵). بکوز (القاتل) له کومه لی پرواداران ناچیتته ده رو پرواداره، و خوا کردویه تی به برای خزم و کنه سو کارو سه ریبه رشتیاری کوزراوه که، خوای گه وره ده فرمودیت: ﴿فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱۰۶). بیگومان لی ره دا مه به ست له برای تی نایینی. هروه ها خوای گه وره ده فرمودیت: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ (۱۰۷). هه تا فرموده ی خوای گه وره: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ (۱۰۸). ته واو

(۱۰۴) ا — رواه الترمذي وحسنه وصححه الحاكم.

ب - واته: هه که سیک سوئند به غیری خوا بخوات کافر بو، یان هاویه شی داناو به خوای گه وره. وه رگتی.

(۱۰۵) ا — سورة البقرة: (۱۷۸).

ب - واته: نه ی نه که سانی که پرواتان هیناو خوای گه وره توله ی کوشتنی له سه فریز کردن. وه رگتی.

(۱۰۶) ا — سورة البقرة: (۱۷۸).

ب - واته: نه که که سیک که سیک کوشت، به کیک له که سانی که مافی توله سه ندنوه ی هیه وه کو برای کوزراوه که لی ی خوش بو به وه رگتنی خوین پازی بو، نه وه ده بی نه وانی تر له خزمانی کوزراوه که به مه پازی بین واز بهین، چونکه هقی توله سه ندنوه یان نامیتیتیتو ده بی به و خوین وه رگتنه قایل بین. هروه ها ده بی که سو کاری کوزراوه که خوینته که به له سه رخوی و هیدی و هیمانان وه ریگرن وه له شعی نه که ن و کابرا ته نگه تاو نه که ن، هروه ها له سه ر بکوزه که ش پیویسته په له بکات له پی دانی نه و پاره ی خوینته ی که بزی دانراوه و به زوترین کاتو به خوشیه وه بیداتو که مته رخمی لی نه کات. هروه ها خوای گه وره ده فرمودیت: نه و که ریگه تان پیدراوه که خوین بدن له بری توله سه ندنوه واته کوشتنه وه ی بکوزه که ره حمت و ناسانکاریه که له خوای گه وره و بژتان کراره، به لام دوی قایل بین به وه رگتنی پاره ی خوینته که قایل بو وه ری گرت وایش ده ست دریزی کردو کابرای بکوزه که ی کوشته وه نه و پوزی قیامته ی خوای گه وره سزایه کی زدر به نیش و نازارو به سفت و سو ی ددات. وه رگتی، له تفسیری گولشن ب ال ۷۰.

(۱۰۷) ا — سورة الحجرات: (۹).

ب - واته: نه که دو ده ست یا یوگروپ له پرواداران به شه پ هانزو کوشتاری به کتریان کرد سولحیان له نتواندا بکنو بویه کیان بیننه وه و ناشتایان بکنوه. وه رگتی.

(۱۰۸) ا — سورة الحجرات: (۱۰).

له‌شه‌رحی (الطحاویة) به‌کورت کردنه‌وه (۱۰۹): وه‌کورتی جیاوازه‌کانی نیوان کوفری گه‌ورو کوفری بچوک له‌م چند خالانه‌دا کورتیان هه‌ل دینین:

۱- کوفری گه‌وره پی ی له‌ناین دهرده‌چیت، و کرده‌وه چاکه‌کانت ره‌ش ده‌کاته‌وه. به‌لام کوفری بچوک پی ی له‌ناین دهرناچیت و کرده‌وه‌کان ره‌ش ناکاته‌وه، به‌لام به‌گویره‌ی پیره‌ی کوفره‌که پله‌ی کرده‌وه‌کان دانه‌به‌ریت، خاوه‌نه‌که‌ی دوچار ی سزاو ده‌کات.

۲- کوفری گه‌وره خاوه‌نه‌که‌ی بۆ هه‌میشه‌یی و به‌نه‌مری له‌ناگری دۆزه‌خدا ده‌هیلّیته‌وه، به‌لام کوفری بچوک نه‌گر خاوه‌نه‌که‌ی بچیته ناو ئاگره‌وه به‌هه‌میشه‌یی پی ی دا نامینّیته‌وه، له‌وانه‌یه خوی گه‌وره تۆبه‌ی لی وه‌ربگریت و هه‌ر نه‌شچیته ناو ئاگره‌وه.

۳- کوفری گه‌وره خوین و سه‌رو مالی خاوه‌نه‌که‌ی حه‌لال ده‌کات و پینگه‌ی پی ده‌دات، به‌لام کوفری بچوک خوین و مالی خاوه‌نه‌که‌ی حه‌لال ناکات و پینگه‌ی پی نادات.

۴- کوفری گه‌وره دوژمنایه‌تی نیاز پاکانه له‌نیوان خاوه‌نه‌که‌ی و برواداراندا پیویست (واجب) ده‌کات، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک دروست نیه بۆ برواداران که‌هه‌رگیز خاوه‌نی کوفری گه‌وره‌یان خوش بویت و مه‌یلیان بۆی هه‌بیّت هه‌ر چه‌نده له‌نزیک ترین که‌سه‌کانی خوشی بیّت، به‌لام کوفری بچوک خوشه‌ویستی و دۆستایه‌تی نه‌کردن به‌پره‌هایی قه‌ده‌غه ناکات، به‌لکو دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستی برواداران بۆ هه‌یه به‌گویره‌ی پیره‌ی بیرو باوه‌په‌که‌ی و چه‌نده زۆر ترو به‌هیز تر بیّت پیویسته ئه‌و دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستیه‌ش پترو به‌هیز تر بیّت، هه‌روه‌ها پق لی بونه‌وه و دوژمنایه‌تی کردنیشی هه‌ر به‌پنّ که‌می و زۆری پیره‌ی ئیمان و باوه‌په‌که‌ی و سه‌پنجیه‌کانی ده‌بیّت.

ب - واته: برواداران هه‌میان برای به‌کترین، ده‌ی که‌ناخوشی کوته‌نیوانانه‌وه سولج و ناشته‌وایی له‌نیوان براکاناندا بکه‌ن و ناشتیان بکه‌نه‌وه. وه‌رگیز.

(۱۰۹) (لایه‌په‌ی (۲۶۱) چ نوسینگه‌ی ئیسلامی (ط المکتب الإسلامی).

به شی چواره م:

دو پویی (النفاق): پیناسه که ی، جوړه کانی

۱ - پیناسه که:

دو پویی له زماندا: چا وگی (نافق - دو پویی کرد) نه، ده گو تریت (نافق ینافق و منافقة) وه له وشه ی (النفاق) که یه کیکه له ده رگا و شوینی ده رچون له کونی جرج که ده یشاریته وه و نه وانی تری ده رده خات، نه گهر له و ده رگای کونده به دوا ی دا که پان به وده رگای تری دا ده رده چیت و را ده کات، هه روه ها ده لین له (النفاق - تونیل یا گونجه که خوی تیدا ده شار نه وه) (۱۶۰).

به لام دو پویی (النفاق) له زار و هی شه رعدا و اتا: ده ر خستنی نیسلام و خیر و چاکه به پواله ت و له سه ر وه، په نهان کردنی کوفرو شه پو خرابه کاری له ژیره وه یا له بنه وه، بویه ش به م ناوه ناو نراوه چونکه له ده رگایه که وه ده چیت ناو شه رعو له ده رگایه کی تر وه ده رده چیت، له سه ر نه مه یه که خوی گه وره ناگا دارمان ده کاته وه ده فهرموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ سورة التوبة: (۶۷). واته له شه رعو ده رچون.

هه روه ها خوی گه وره دو پوه کانی به خراب تر له کافره کان داناون، نه وه ته ده فهرموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (۱۶۱). هه روه ها ده فهرموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ سورة النساء: (۱۴۲). واته: نه و دو پوانه به ناقلی خویان فیل له خوا ده کن و خوا ده خه له تینن، به لام نه خیر نه وانه خویان ده خه له تینن و فیل له خویان ده کن چونکه خوی گه وره هه مو نه ینی و په نهانیه کانی لا دیاره و لی ی گوم نابن و سزای توندو تیژیان ده داته وه. وه رگیږ. هه روه ها ده فهرموی: ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ (۱۶۲).

(۱۶۰) (النهاية لابن الأثير ۵/ ۹۸) به واتی خوی (معناه).

(۱۶۱) أ - سورة النساء: (۱۴۵).

ب - واته: دو پوه کان له بنی بنه و هی ناگری دوزخ دان. وه رگیږ.

(۱۶۲) أ - سورة البقرة: (۹).

ب - واته: نه و دو پوانه به عقی خویان خوا و پوادارانیا خه له تلندوه و فیلیان لا کردون، به لام نه خیر نه وانه له راستی دا نه فسی خویان مه ل خه له تاندوه و هه ستیش به خویان ناکن چونکه خوی گه وره پیغه مبه ر و و پواداران ناگا دار

ب - جوړه کانی دو پویی:

دو پویی دو جوړی هه ن:

جوړی په که م: دو پویی بیرو باومړی (الإعتقادی): نه مهش بریتیه له دوپویی گه وړه که خاوه نه که ی موسلمان بونی خوی به پواله ت پاده که یه نیت، به لام له ژیره و ه ل د ل دا کافره و کافر بونی خوی ده شاریتته وه، نه م جوړه دوپویی به ته وای خاوه نه که ی له نایین دهرده کات، و خاوه نه که ی له بنکی بنه وای ناگری دوزخ دایه، خوی گه وړه نه هلی نه و جوړه دوپویی به هه مو سیغه ته شه په نگیزه کان وه سف کرده: له کوفرو بپروا نه بون، وگالته کردن به نایین و به پواداران، به سوک سهیر کردن و تیژ پی کردنیان، و مهیل و خوشه ویستی و دوستایه تی کردنی ته وای دوژمنانی نایینی نیسلام، به هوی به شداری کردن و هاریکاری کردنی کافران له دوژمنایه تی کردنی نیسلامدا. دیاره گومانی تیدا نیه که نه م دو پوانه له هه مو کات و سهرده م و زمینه یه کدا هه ن، به تاییه تیش له کاتیکدا که هیژو دهسه لاتی نیسلام ژور ده بیت و توانای به رگری کردنی پواله تیان نابیت و ناتوانن له بهرامبه ری موسلماناندا به ناشکرا بوهستن، نه و نه و کاته نیسلام بونی خویان و به درو پابه ند بونی خویان به نایینی و موسلمانیه تی خویان دهرده خه ن، له پینا و فیل کردن له نیسلام و له پواداران له په نهانی دا واته له سهره وه وه موسلمان و له دلشدا بیتاوه پ، بۆ نه وای له گه ل موسلماناندا بژیه ن و له سهر و مال و به رژه وه ندیه کانیشیان نه مین بن، دو پوان بپروا بونی خویان به خوا و به فریشته کان و به کتبه کان و به پیغه مبه ران و به پوژی دوی دهرده خه ن و پاده که یه نن هر کاتیک بی دهسه لات بون و توانای به رگری کردنیان پو به پو له گه ل موسلماناندا نه بو، به لام له بنه وه و له دل دا نه و بپروا بونه یان به ته وای له دل و دهرونی خویان دارنیوه و بپروایان به هیچ کانتیک له وانه ی که باسما ن کردن نیه و دروژنن. نه بپروای به خوا هه یه و، نه بپروای به وه هه یه که خوی گه وړه به قسه و گفتار قسه ی کردون و بۆ ناده میزادی نار دوته خوارو کردویه تبه پیغه مبه ری خوی بۆ نه وای په یامه که ی خویان

ده کاته وه نه و دو پویی و له دلایندایه و خوی گه وړه هیچ شتیکی ل و ن نابیت، نه وانه دل کانایان نه خوشه که نه خوشی دو پویی و خوی گه وړه نه خوشی دلی یان پتر ده کات و له پوژی دواشدا نازارتکی ژور به تیش و توندیان ده دات به هوی نه درو یه زله بن ناپویی که له گه ل خویاندا کرده. وهرگتپ.

پي رابگه نيت و پيگه پاستي خوا په رستشي و چو نيه تي به ندايه تي كردن نيشاني خلكي بدات و ده ستي خولكي بگري و پتونمايان بكات بؤ پيگه هيدايه تي خوا له سره مؤلث و ئيزني خواي گوره، وه بيان ترسي نيت له تورپه يي و له سزاي خوا، خواي گوره په رده ي له پوي نه و دو پوانه دا هل مالپوه و همو نه نيه كاني ناو دلياني له قورثاني پيرؤزدا ناشكرا كرده، وه همو هلس و كه وت و كاروباريكي بؤ به نده كاني خوي دهر خستوه و همو شتيكي شاراوو و په نهانه كاني نه و دو پوانه ي په رده له سره هلماليون و هرچي له بن به پره يان دا شارد بؤوه هينانيه سر به پره ي، بؤ نه وه ي موسلمانان له دو پوي و له نه هلي دو پوان ناگادارو وريا بني خويانيان لي بپاري زن. له سره تاي سوره تي (البقرة) دا هر سي ده سته كاني باس كردون: بپوادران، كافران، و دو پوان، بپواداراني له چوار نايه تدا باس كردون و كافرانيشي له دو نايه تدا باس كردون، و دو پوانيشي له بهر زؤريان و له بهر دوچار بوني ئاده ميزاده كان به گشتي (عموم) به م سيفاته قيژه ونه له سيزده نايه تدا باس كردون، هه روه ها له بهر زؤري و توندو تيژي و ته وژمي فيتنه و ناشوبي نه و دو پوانه له سره ئيسلام و موسلمانان، كؤست و كار ه ساته كاني ئيسلام كه به هوي نه و دو پوانه وه توش دهن كه ليك زؤر و به هيزو گرچو بپن، چونكه نه وانه به پواله ت له ناوخو دان و به شيكن له ئيسلام و سر خستن و خو شه ويستي و دو ستايه تي كردني موسلمانان، به لام له پاستي دا نه وانه دوژمناني سر سه ختي ئيسلام و موسلمانان، چونكه له همو قالبيك دا دوژمنايه تي و بوغزي خويان به رامبه ر موسلمانان دهر دهبپن به لام باباي نه زان و نه قام كه نايان ناسيت وا ده زانيت نه مه زانست و چاكخوازي و ئيسلاحه، كه نه مه نه و په پري نه قامي و خراپه كاريه (الافساد) (۱۱۳).

وه نه م دو پوييه شه ش جوړن (۱۱۴):

۱. به درؤ خستن و بپوا نه كردن به پيغه مبه ر ﷺ.
۲. به درؤ خستني بپوا نه كردن به هه ندئ له و په يامه ي كه پيغه مبه ر ﷺ هيناويه تي.

(۱۱۳) له ناميله ك كه مي (ابن القيم) ه له پونكر دهنه وي سيفاته كاني دو پوان.

(۱۱۴) مجموعة التوحيد النجديه ص ۹.

۳. پږ بونه وه له پيغه مبهړ ﷺ.

۴. پږ بونه وه له هندی له و په يامه ی که پيغه مبهړ ﷺ هيناويه تی.

۵. سور بون و مکړ بونيان له سهر نزم کردن و که م کردنه وه له پله و پایه ی نايینی

پيغه مبهړ ﷺ و سوکايه تی پي کردنی.

۶. پي ناخوش بون و تنگه تيلکه بون واته پږ ههستان و پي ناخوش بونيان

به سهرکه وتنی نايینی پيغه مبهړ ﷺ که نايینی پيروی نيسلامه.

جوړی دوه: دو پویی کرده کی (العملي): بریتیه له کردنی شتيک له کرده وه کانی دو

پوان، له گه ل مانه وه و جیگیر بونی باوه پ له دل دا، هم جوړه پي ی له نايین دهرناچیت،

به لام هوکلریکی خراپه بو گه یشتن به و دو پویی، خاوه نه که ی باوه پو دو پویی له دل دایه،

وه نه گره به ره و پتری چو زور بو، نه و به م هوپه وه ده بیته دو پوی پوخته (خالص)، به لگه ش

هم فرموده ی پيغه مبهړ ﷺ {أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهن

كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها، إذا أئتمن خان، وإذا حدث كذب، وإذا عاهد غادر، وإذا

خاصم فجر} (۱۶۰). جاهر که سيک نه و چوار سیفاتیه تیدا کو بینه وه نه وه به راستی شه پو

خراپه کاری تیدا کو بوته وه و سیفاتیه کانی دوپوانی تیدا گرد بونه ته وه و دو پویکی کاکله یه،

وه هر که سيک به کیک له و سیفاتانه ی تیدا بیته، نه وه سیفه تیکی دو پویی تیدا یه، زور جار هیه

له وانه یه به نده سیفه تی چاکی تیدا بیته، وه سیفه تی خراپ و شه پيشی تیدا بیته و سیفه تی

باوه پي تیدا بیته، وه سیفه تی کوفرو دو پویشی تیدا بیته، و شایسته ی پاداشت و سزاش بیته

به گویره ی تیدا بونی هم سیفاتانه.

هه روه ها له سیه فتی دو پویی: که مته ر خه می و ته مه لی کردن له نه نجامدانی نویژ

به کومل (الجماعة) له مزگه و تدا. گومانی تیدا نیه که نه مه ش یه کیکه له سیفاتیه کانی دو پوان، وه

دو پویی خراپ واته شه پ، گه لیک ترسناک و مه ترسیداره، هاوه لان زور زوری لی ده ترسان

که تی ی بکه ون، و زوریان خو لی ده پاراست، ابن أبي مليكة گوته یه تی: (أدرکت ثلاثين من

أصحاب رسول الله ﷺ كلهم يخافون النفاق على نفسه) (۱۶۱).

(۱۶۰) ا — متفق عليه.

(۱۶۱) واته: سی له هاوه لانی په سولی ﷺ خوام بینین هر هه مویان ده ترسان که دوپویی له نه فسی خویندا هه بیته. وه رگپ.

جیاوازی له نیوان دو رویی گه وره دو رویی بچوک دا :

- ۱- دو رویی گه وره له ناین دهرده چیت، به لام دو رویی بچوک له ناین دهرناچیت.
- ۲- دو رویی گه وره: جیاوازی په نهانی و ناشکرای له بیروباوه پدایه، دو رویی بچوک: جیاوازی په نهانی و ناشکرای له کرده وهدایه نهک له بیرو باوه پ.
- ۳- دو رویی گه وره له بروداره وه دهرناچیت، به لام دو رویی بچوک له بروداره وه دهرده چیت.
- ۴- دو رویی گه وره زږبه ی وایه خاوه نه که ی تږبه ناکات، وه نه گار تږبه شی کرد جیاوازی هیه له قبول کردنی تږبه که ی لای حاکم. به پیچ وانه ی دو رویی بچوک، تږبه لای خوا دهکات و خواش تږبه که ی لا وهرده گرت، شیخی نیسلام ابن تیمیه^(۱۱۷) گوتویه تی: (زور جبار هیه برودار دوچار ی لقیك له لقه کانی دو رویه ده بیټ، دوا یی تږبه دهکات، له وانه شه هندی له شتانه بگه پټه وه سر دلی که دو رویی به لام خوی گه وره لی لاده دات و پزگاری ده بیټ، هه روه ها برودار توشی خوت خوته واته وه سوه سه ی شه پتان ده بیټ، وه به وه سوه سه ی کوفر برودار سینگی ته سکو ته نگه به ده بیټ، هه روه کو هاوه لان ده یان گوت: نه ی په سولی خوا جاری وایه یه کیك له نیمه شتی وای به سر دل و دهر وندا دیت حز دهکات له ناسمانه وه فپی بدریته خوار نهک نه و قسه یه بکات و ده ری بپریت، پیغه مبر^{علیه السلام} فرموی: {ذلک صریح ایمان} (۱۱۸).
- وه له ریوایه ټیکی تردا: زوری پیسی گه وره وه سه ته مه که بیلیت و ده ری بپریت، پیغه مبر^{علیه السلام} فرموی: {الحمد لله الذي ردّ کیده إلى الوسوسة}، واته توش بونی وه سوه سه، له گه ل نه م هه مو پی ناخوشیه زورو گه وره یه شدا، وه لادان و فریدانی له دل دا، نه وه گومانی تیدا نیه که نه وه کاکله و پوخته ی نیمانه). ته واو.

به لام نه هلی دو رویی گه وره، خوی گه وره دهر باره یان ده فرمویت: ﴿صَمُّكُمْ عَمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ سورة البقرة: (۱۸). (واته: نه وانه که ین، هیچ پاستیهک نابیستن و نه وانه شی لائن قسه یان پی ناکرت و داوای پاستی ناکه و نه وانه شی کوین هه رگیز شت نابین تارپاستیه کان به چاوی خو یان ببین، بویه هه رگیز له سه رکه شی و بیباوه پی خو یان ناگه پټه وه چونکه

(۱۱۷) بروانه: کتاب ایمان، ص ۲۳۸.

(۱۱۸) ا- رواه أحمد و مسلم.

ب- ده ی نه وه کاکله و پوخته ی باوه په واته نیمانه. وه رگیز.

باوه په كيان نه و نه دنده پته و نه بوه تابه رۍ باي به هيزو مه زني ميروياوه په چهرت و گومانه كانيان بگرن. وه رگيږ، به سود وه رگرتن له ته فسيري گولشه ن ب ۱۰۱)

واته يو ئيسلام له پنهاني دا. هه روه ها ده رياره يان ده فهرموي: ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ (۱۶۹).

شيخي ئيسلام ابن تيمية گوتويه تي: (زانا يان جياوازن له وه رگرتني توبه كه يان له پواله تداء، له بهر نه وه ي كه نازانزي و نادياره، چونكه نه و دو پوانه هه ميشه له سه ره وه و له پودا موسلمانيتي خويان ده ر ده بين) (۱۷۰).

(۱۶۹) — سورة التوبة: (۱۲۶).

ب - واته: نايا نه و دو پوانه نابيين كه هه مو ساليك جاريك يان دو جار به تاقي ده كړنه وه و به لاو ناخوشيان به سه ر ديت بي هيز ده بن و تن ده شكتن و سه رشوږ ده بن به هزي نه م دو پويه يان كه خواي گه وره ناشكراي ده كات يو پيغه مبه رو بهوادارانې پون ده كاته وه كه ناگاداري فرت و فيله كانيان بن، نه و نه هه مته تي و به لا يانه ي كه ديت به سه رياندا خوي له خوي دا نيشانه و به لگه يه كي پونه له سه ر پاستي ثابيني ئيسلام و پيغه مبه ره كي، به لام نه وان هه رگيز توبه ناكه ن و توزي موش ناهيننه وه بهر خويان و هه رگيز بيرو هوشيان ناخه نه گه وو پاستيه كان نابيستن و هه رگيز واز له و دوږه بيه يان ناهينن. ته فسيري گولشه ن ب ۱۰۹. وه رگيږ.

(۱۷۰) بروانه: مجموع الفتاوى (۴۳۴/۲۸-۴۳۵).

به شى پيښجه

رونكردنه وى راسته قينهى هره يه كئى له :

نه قامى و نه زانى و ناحالى بون (الجاهلية) - دمرچون له دين و خرا په كارى (الفسق) - گومرايى و
سهرليشيو او (الضلال) - هل گه رانه وه له دين (الردة) : به شه كانى، حوكمه كانى.

۱- نه قامى و ناحالى بون:

نو حالته بو كه عه رب له سهرى بون له پيش نيسلام، له نه قامى و نه زانى و سهر كه شى و
كه له په قى به رامبر به خواو به پيغه مبرانى، وه شه ريعت و ياساو پيسا نايينه كان، و
نازين به نه ژادى باوك و باپيرانيان، و خو به زل زانى و خو به دده سه لات زان (التجبر)، و نه مانه و
گه لى سيفاتى تر^(۱۷۱)، كه هه مويان سيفاتى نه قامين و درو پيچه وانهى زانين و بهرچاو
پوشنى و زانست و زانيارين، يا خود پشت تى كردن و شوين نه كه وتنى زانست و زانيارى،
شيخى نيسلام ابن تيمية گوتويه تى: (هر كه سيك كه هق و راستى نه بيبستى و گوئى بى
نه گريت و نه يناسيت نه وه نه قام و نه زانتيكى ساده و ساويليكه، به لام نه گه ر برپواى
به ناكوكى و جياوازيه تى هق هه بو نه وه نه زان و نه قاميكي ناويته (جهل امر كبا)، نه گه ر
گوتى پيچه وانهى هق زانايه به هق، يا نازانايه، نه وه ديسان وه هره نه زان و نه قامه،
نه گه ر نه مه پون بو وه و خه لكى له پيش ناردنى پيغه مبر^ﷺ له نه قامى و نه زانى دا بون و
سهر به نه قامى بون، نه وه نه وهى كه له سهرى بون له گفتار و ناخوتن و كرده وه كان، نه قام و
نه زان بوئى دروست كرد بون، و پيشهى نه زان و نه قام و نه زان و نه قام نه نجامى ددهات،
هه روه ها هه مو نه وانه نه نجامى ددهن كه پيچه وانه و جياپا بون له گه ل پيغه مبران و
په وانه كراوانى خوادا، له جوله كه كان و گاوده كان، نه وه نه قامى و نه زانايه، نه وهى پيش
نيسلاميش نه قاميه تى گشتى بو.

به لام له دواى ناردنى پيغه مبر^ﷺ نه قامى له شوينيك و له ولايتكدا هيه، و له شوينيكى
ترو له ولايتيكى تردا نيه، هه روه كو نيتسا له خانه و لانهى كافراندا هيه و به چاوى خو مان
ده بيبينين، و له وانه يه له كه سيك دا هه بيت و له كه سيچكى تردا نه بيت و كه نه و كه سه
پيچش نه وهى موسلمان ببيت نه وه له نه قامى دايه، و نه گه ر له خانه و لانهى نيسلام

(۱۷۱) (النهاية لابن الاثير ۱/ ۳۲۳).

داب‌ودوی نار‌دنی محمد ﷺ نه‌فامی نیه، به‌لام له‌کاتی په‌هادا، هیشتاکو له‌نوممه‌تی محمد ﷺ ده‌سته و‌گروپ ه‌ن که له‌سر ه‌ق و‌پاستی ده‌پۆن ه‌تاکو پۆزی قیامت به‌رده‌وام ده‌میتن، وه نه‌فامیه‌تی پابه‌ند (الجاهلیة الم‌قیده) له‌ه‌ندئ له‌ول‌اتانی موس‌لماناندا ه‌یه، ه‌روه‌ها له‌زۆرێک له‌ک‌سانێ موس‌لماناندا ن‌ه‌م نه‌فامی و نه‌زانیه ه‌یه، ه‌روه‌کو پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ه‌رمو‌یه‌تی: {أربع فی أ‌م‌نی من أ‌مر (الجاهلیة) ...} (١٧٢). ه‌روه‌ها به‌أ‌بی ذ‌ری ه‌رمو: {إنک امرؤ فیک جاهلیة} (١٧٣). وه‌ه‌روه‌ها له‌م جۆرانه (١٧٤). ته‌واو.

کورته‌ی ن‌ه‌ه: نه‌فامی: به‌گه‌راندنه‌وه‌ی بۆ نه‌فامی و نه‌زانی، بریتیه له‌نه‌بو‌نی زانسته و زانیاری واته نه‌زان، وه‌ده‌کر‌یت به‌دو به‌شه‌وه:

١- نه‌فامیه‌تی گشتی (الجاهلیة العامة): بریتیه له‌و نه‌فامی و نه‌زانیه‌ی که له‌پیش نار‌دنی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ه‌ه‌بوو به‌نار‌دنی ئه‌و کۆتایی هات.

٢- نه‌فامیه‌تی تایبه‌ت (جاهلیة خاصة) به‌ه‌ندئ له‌ده‌وله‌تان، وه‌ه‌ندئ له‌ول‌اتان، وه‌ه‌ندئ له‌ک‌سان (الأ‌ش‌خاص)، ن‌ه‌م جۆره‌یان هیشتاکو ه‌ه‌یه‌به‌مه ئه‌و ه‌ه‌له‌یه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌و‌یت که له‌م سه‌رده‌مه‌دا ئه‌و نه‌فامیه به‌گشتگیرێ باس ده‌که‌ن و ده‌ل‌ین: نه‌فامیه‌تی ن‌ه‌م سه‌ده‌یه‌یا نه‌فامیه‌تی سه‌ده‌ی بیسته‌م، وه‌م شی‌وانه، به‌لام پ‌استیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه به‌گوتری: نه‌فامیه‌تی ه‌ندئ له‌خه‌لکی ن‌ه‌م سه‌ده‌یه، یا زۆریه‌ی خه‌لکی ن‌ه‌م سه‌ده‌یه، به‌لام به‌گشتگیر کردن ئه‌وه پ‌است نیه و دروست نیه، چونکه به‌نار‌دنی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ نه‌فامیه‌تی گشتی کۆتایی هات و نه‌ما.

٢- ده‌رچون له‌دین و خراپه‌کاری (الف‌سق): ده‌رچون (الخ‌روج)، وه‌مه‌یه‌ست پی‌ی ده‌رچونه له شه‌ریعه‌تا: ده‌رچون له‌گوتی پ‌ایه‌ل‌ی و به‌ندایه‌تی کردن بۆ خ‌وای گه‌وره، و ن‌ه‌م ده‌رچونه

(١٧٢) — گ‌رواه مسلم.

— واته: له‌نوممه‌تی مندا ج‌وار ش‌ت یا سیفات ه‌ن که سیفاتی نه‌فامین. وه‌رگ‌تی.

(١٧٣) — أ‌ فی الص‌ح‌یح‌ین.

ب — واته: ئه‌ی أ‌بی ذ‌ر تق‌ پ‌یاویکی سیفه‌تی نه‌فامیت ت‌ن‌دایه. وه‌رگ‌تی.

(١٧٤) — اقتضاء الص‌راط‌ المستقیم (١/٢٢٥—٢٢٧) تح‌قیق‌ الد‌کتور ناصر الع‌قل.

دهرچونی گشتی و ته واو له هه مو بواره کان ده گریتته وه، بویه به کافر ده گوتړی: له ناین
 ده رچو واته (فاسق)، به لام له ده رچونی به شی یا هندی (الجزئی) دا، به بابای بپواداری
 نه نجام ده ری گوناخیک له گوناخه گه وره کان ده گوتړیت: گوناخکار یا خراپه کار (فاسق).

دهی که واته له ناین دهرچون یا خراپه کار دو جوړن: دهرچونیک که ناینی لی
 داده پندریت که نه مه کوفره، نه وه پی ی ده گوتړیت کافری له ناین دهرچو، هه روه کو
 خوی گه وره باسی نیلیسی کرد که ده فهرموئ: ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ (۱۷۵)، نه م
 دهرچونه ی له فرمانی خوا کوفر بو.

هه روه ها خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ﴾ مه بهستی
 کافره کانه، که نه م فهرمایشته ی له هه مان نایه تدا نه م مه بهسته ده گه یه نیت: ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا
 أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ (۱۷۶).

نه نجام ده ری گوناخی گه وره له ناو موسلماناندا به ناین دهرچو (فاسق) ناو ده بریت،
 به لام نه م گوناخکاری و دهرچونه ی له ناینی نیسلام ده ری ناکات واته نه نجامدانی
 گوناخی گه وره له ناینی ده ری ناکات، خوی گه وره ده فهرموئیت: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ
 الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۱۷۷)، هه روه ها ده فهرموئیت: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
 الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ﴾ سورة البقرة: (۱۹۷).

(۱۷۵) أ - سورة الكهف: (۵۰).

ب - واته: له فرمانی په روه رډگاری خوی دهرچو کافر بو، کاتی خوی گه وره فرمانی پی کرد سوژده ی پیژ بق شاده م
 بهریت خوی بهزل زانی و فرمانی خوی بهجی نه که یاندو گوتی: من له شاده م باشترم - شاده م له قوپ دروست کړاوه و من
 له ناگر. نیدی به م مله ورپه ی له دین دهرچو واته کافر بو. وه رډگپ.

(۱۷۶) أ - سورة السجدة: (۲۰).

ب - واته: نه وانه ی له خوا یاخی بو و له ناین دهرچون که مه بهستی له کافره کانه جیگه و شوینی هه وانه و هیان ناو ناگری
 دوزخه هه کاتیک بیانده ی له ناگره بیتنه دهر دهمان گپنه وه و دهیان خه نه وه ناو ناگره که و به تیزه وه پی یان ده لنین:
 دهی ده بچین سزای شو ناگره ی که له دنیا دا لی ده ترسینران که نه گه ر له ناینی خوا دهر بچن سزای نه وه ناگره
 ده بچین به لام شپوه باوه پتان پی ی نه بو ده تان گوت نه وه دزیو و شتی وا هه رډگیز نیه. وه رډگپ.

(۱۷۷) أ - سورة النور: (۴).

لیره‌دا زانایان له‌تفسیری ئه‌م ثابته‌دا گوتویانه: مه‌به‌ستی له‌سه‌ر پیچی و یاخی بونه (۱۷۸).

۳. گومرایی و سه‌ر لیشتی‌واوی (الضلال):

گومرایی: لادان له‌پښه‌ی راست، که‌پنجه‌وانه‌وه و دژي پښومایي و هیدایه‌ته، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ﴾ (۱۷۹).

وه‌سه‌ر لیشتی‌واوی و گومرایي (الضلال) بۆ که‌لیک واتا به‌کار ده‌هینریت:

۱- جاريك بۆ كوفر ده‌هینریت، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ سورة النساء: (۱۳۶).

۲- وه‌جاريكیش بۆ‌هاوه‌ل دانان به‌کار دیت، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ سورة النساء: (۱۱۶).

۳- وه‌جايکی تریش بۆ سه‌رپیچی کردنی له‌ژیر کوفره‌وه به‌کار دیت، هه‌روه‌کو ده‌گوتریت: گروپه گومراکان: واته سه‌رپیچی و لاساری کاران و سه‌رکه‌شان و که‌له په‌قان.

۴- وه‌جاريكیش بۆ هه‌له کردن و گوناخ کردن به‌کار دیت، وه‌ک قسه‌ی موسا - سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت -: ﴿قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ سورة الشعراء: (۲۰). (واته: به‌لئ ئه‌م کاره‌م کردو من ئه‌و کات نه‌زان و نه‌قام بوم و هینشتا نه‌بوومه پیغه‌مبه‌ری خوا. وه‌رگیتی، له‌تفسیری گولشن ب ۲).

۵- وه‌جاريكیش بۆ له‌بیر چون (النسیان) به‌کار دیت، له‌وانه فهرمايشتی خوای گه‌وره: ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ﴾ سورة البقرة: (۲۸۲). (واته: نه‌گه‌ر به‌کیکیان له‌بیری چوه‌وه نه‌وی تریان بیری ده‌هینیتته‌وه. وه‌رگیتی).

ب - واته: ئه‌و که‌سانه‌ی که‌بوختان به‌نافره‌تانی داوین پاک ده‌که‌ن و تاوانباریان ده‌که‌ن نه‌گه‌ر چوار شاهمیدیان نه‌میتنا له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ئه‌وه ده‌بی هه‌شتا دار شه‌للاقیان لی بدیریت، وه‌لیره‌ش به‌ولاوه به‌هیی شتیوه‌یه‌ک شاهمیدی ئیدی لی وه‌رناگیریت، چونکه ئه‌وانه له‌نابینی خوا ده‌رجون و خراپه‌کارن واته فاسقن. وه‌رگیتی. له‌تفسیری گولشن ب ۲.

(۱۷۸) کتییی (الإیمان) له‌نوسینی شیخی نیسلام ابن تیمیة ل ۳۷۸.

(۱۷۹) أ - سورة الإسراء: (۱۵).

ب - واته: هه‌ر که‌سێک پښه‌ی هیدایه‌ت و راست بگریت ئه‌وه بۆ نه‌فسی خۆیه‌تی و خۆی سودی لی وه‌رده‌گریت، وه‌هه‌ر که‌سێک پښه‌ی چه‌وت و سه‌ر لیشتی‌واوی و گومرایي بگریت ئه‌وه هه‌میسان خۆی زیان ده‌کات و ده‌بی باجه‌کی بدات. وه‌رگیتی.

٦- هره وده ها بڼه سر ليشنواوې و بڼ و بون ناديارۍ به کار ده هينرټ وده: ون بون يابزر بونی وشتر^(١٨٠).

٢ پاشگه ز بونه وه - به شه کانی و جوکمه کانی:

پاشگه ز بونه وه له زماندا: گه پانه وه يا ه لگه پانه وه (الرجوع)، خواي گه وده ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَرْتَدُوا عَلَىٰ أَذْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ سورة المائدة: (٢١). (واته: به ره و دواوه هه ل مه گه رټنه وه و پشت له فرمانی خوا مه کن دهنه توشی زیان ده کن و په نجه پږ دهن. وهرگټي).

وه پاشگه ز بونه وه له زارواوې شه رعدا بریتیه له: کوږ واته گه پانه وه بڼ کافری دواي موسلمان بون و هاتنه ناو باز نه ی نیسلا مه وه، خواي په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَمِثْلٌ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^(١٨١).

به شه کانی له نایین هه لگه پانه وه: پاشگه ز بونه وه به نه نجامدانی دژیک له دژه کانی یا هه لوه شینره وه یه ک له هه لوه شینره وه کانی کانی نیسلا م دټه دی، هه لوه شینره و دژه کانی نیسلا میش زورن نیمه له م چوار خالانه ی خواره وه دا ده یان گوشین:

١- پاشگه ز بونه وه به قسه (القول): وه ک جنټودان به خواي به رزو بڼ هاوتا، یا به پیغه مبه ره که ی ﷺ، یا به فریشته کان، یا به یه کی له پیغه مبه ران، یا به پږو پاگه نده ی پیغه مبه رایه تی، یا به راست دانان و لایه نگیری و شوینکه وتنی نه و که سانه که پږو پاگه نده ی پیغه مبه رایه تی ده کن، یا دوعا و پارانه وه و داوا کردن له غه یری خوا، یا هانا بردن و داوا کردن له شتانی کدا که جگه له خواي گه وده که سی تر توانای جڼ به جڼ کردنی نه و شتانه ی نیه و ته نیا له ده سه لاتی خوا دان، وه په نا گرتن به غه یری خوا له و شتانه دا.

٢- پاشگه ز بونه وه به کرده وه (بالفعل):

^(١٨٠) له (المفردات) ی راغب وهرگړاوه.

^(١٨١) ا - سورة البقرة: (٢١٧).

ب - واته: هر که سټک له نټوه له نایینه که ی خوی که نایینی نیسلا مه پاشگه ز بیټه وه و به کافری بمرټ نانه وانه کرده وه کانیان له دنیاو له قیامه تدا رهش دهنه وه و به فېږ دهن و دهنه هاردهم و هاوه و دښتی شاگري دژه خو به مه میشه یی و نه مری تیایدا ده میننه وه. وهرگټي.

۳- پاشگهز بونه وه له بیرویاوه پدا، وهك باوه پ بون به بونی هاوبهش بۆ خوی گه وړه، یا باوه پ وا بیت که زینا و خواردنه وی مهی و خواردنی سو (الربا) خه لالان، یا نان حرامه، یا نوږژ کردن واجب نیه، (واته خه لال کردن حرام و حرام کردنی خه لال که خوی گه وړه بۆ مروفه کانی خه لال و حرام کردن. وه رگپړ) وگه لیکي تری له م جوړانه که کړپای زانایان له سه ر خه لال بونی یا حرام بونی و واجب بونی تی، به کړپایه کی برپاوه یی (اجماعاً قطعاً) وه وینه یی نه م کارانهش هه رگیز نابی پیشته گوی بخیریت و لایان لی نه کړیته وه و به هه ند وه رنه گیرین چونکه چاره نوسی ژبانی نه برپاوه یی پوژنی قیامه تیان پیوه به ندو توند گیردراوه.

۴- پاشگهز بونه وه به گومان کردن له شتیکدا که جوکمه ی پابردوه و نیدی برپاوه ته وه و تی په پړپړه (ما سبق)، وهك گومان بون له حرام بونی هاوبهش دانان، یا له حرام بونی زینا یا مهی خواردنه وه، یا گومان بون له خه لالیه تی نان، یا گومان بون له په یامی پیغه مبه ر ﷺ یا په یامی پیغه مبه رانی تری غهیری محمد ﷺ، یا گومان بون له به پاست زانین و پړوا کردن به پیغه مبه ر ﷺ، یا گومانی له نایینی نیسلامدا هه بیت، یا گومانی هه بیت که نایینی نیسلام بۆ نه م سه رده م و زه مانه نه شیت.

۵- پاشگهز بونه وه به واز هینان (بالترك)، وهك نه و که سه ی که به قه سنی نوږژ واز لی ده هینیت و نایان کات، به گوږه ی فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ: {بين العبد وبين الكفر والشرك ترك الصلاة} (۱۸۲). نه مه و که لی به لگی تر له سه ر کافر بونی واز هینان له کردنی نوږژه کان.

نه و حوکمانه ی که دواي چه سپانی پاشگهز بونه وه به سه ر نه و که سه دا ریز به ند دهن نه مانه ی خواره وهن:

- ۱- توبه کردنی پاشگهز بوه وه (استتابه المرتد): نه گه ر توبه ی کردو که پرایه وه بۆ نایینی خوا له ماوه ی سی پوژدا، نه وه لی و ه رده گیریت وازی لی ده هینیت.
- ۲- نه گه ر قه ده غه بو که توبه بکات، پتویسته (وجب) بکوژیت، به گوږه ی فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ: {من بدل دینه فاقطلوه} (۱۸۳).

(۱۸۲) ا — رواه مسلم.

ب - واته: جیاوازی نیوان به ندو له نیوان کوفرو هاوبهش دانان واز هینانه له کردنی نوږژه کان. وه رگپړ.

(۱۸۳) رواه البخاري وأبو داود.

ب - واته: هه ر که سیک نایینه کی خوی بکوژیت نه وه بیکوژن. وه رگپړ.

۳- هه‌ئس و کهوتی ماله‌که‌ی خۆی لێ قه‌ده‌غه ده‌کریت له‌ماوه‌ی تۆبه‌ کردنه‌که‌ی واته ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گیریت تاتۆبه ده‌کات، نه‌گه‌ر تۆبه‌ی کرد نه‌وه مال مائی خۆیه‌تی ده‌یدریته‌وه، خو نه‌گه‌ر تۆبه‌ی نه‌کردو په‌شیمان نه‌بوه‌وه نه‌وه ماله‌که‌ی ده‌بیته مائی بودجه‌ی موسلمانان (بيت المال) له کاتی کوشتنیه‌وه یاخود له‌کاتی مردنیه‌وه به‌هه‌لگه‌پاوه‌یی، وه‌گوتراوه: هه‌ر له‌کاتی پاشگه‌ز بونه‌وه‌ی له‌ئیسلاام ماله‌که‌ی له‌به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی موسلماناندا خه‌رج ده‌کریت.

۴- پچرانی میرات له‌نیوان نه‌وو له‌نیوان خه‌مه‌کانی دا، نه‌نه‌و میرات له‌خه‌زمانی ده‌گیریت و نه‌خه‌زمانیشی میرات له‌و ده‌گرن.

۵- نه‌گه‌ر مرد یان کوژرا له‌کاتی هه‌لگه‌پاوه‌یی دا ناشۆریت و نوێژی شی له‌سه‌ر ناکریت و وه‌نه‌له‌گۆرستانی موسلمانانیش دا ده‌نیژیت، به‌ئکو ده‌بی له‌گۆرستانی کافراندا بنیژیت، یاخود ده‌خه‌ریته ژیر گله‌وه جاله‌هر شوینیک بیت جگه له‌گۆرستانی موسلمانان.

*****

*****

*****

دەرگای چوارم

گۆته و کردموهکان که پینچهوانه و دژی تهنها خوا پەرستین یا خود ئی کهم دهکهنهوه.

ئه‌م به‌ش‌ه‌ش ئه‌م لقانه‌ی خواره‌وه له‌خۆ ده‌گریت:

به‌شی یه‌که‌م: ده‌م وهردان له‌زانستی غه‌یب واته‌ غه‌یبزانی له‌خویندنه‌وه‌ی له‌پی

ده‌ست و فنجان و ئه‌ستیره‌گه‌ری... تد.

به‌شی دوهم: جادوگه‌ری و شوین هه‌لگه‌ری و غه‌یب زانی (الکهانة)..

به‌شی سێ یه‌م: پینشکه‌ش کردنی قوربانی و نه‌زرو دیاری بۆ مه‌زارو نه‌زرگه‌ و گۆپی پیرو

پیاو چاکان و به‌گه‌وره‌ زانیان.

به‌شی چوارهم: به‌گه‌وره‌ دانان و به‌پیرو زانیی په‌یکه‌رو بته‌ بیره‌وه‌ریه‌کان.

به‌شی پینجه‌م: گالته‌ کردن به‌ئاین و سوکایه‌تی کردن به‌حورمه‌ته‌کانی.

به‌شی شه‌شه‌م: حوکم کردن به‌غه‌یری به‌رنامه‌ی خوا.

به‌شی هه‌وته‌م: پپو پاگه‌نده‌ کردنی مافی یاسا دانان و هه‌لال کردن و هه‌رام کردن بۆ مروڤه‌.

به‌شی هه‌شته‌م: خۆ خسته‌ پال پینبازی گومرایی، و گروپه‌ نه‌فامه‌کان.

به‌شی نۆیه‌م: دیدو بۆچونی ماددی بۆ ژیان (النظره‌ المادیه‌ للحیاه).

به‌شی ده‌یه‌م: نوشته‌ و گشته‌ك کردن و جادوگه‌ری (الرقی و التمام).

به‌شه‌ یازده‌هه‌م: سویند خواردن به‌غه‌یری خوا، پارانه‌وه‌ و هانا و په‌نا بردنه‌ به‌ر

دروستکراوه‌کان به‌غه‌یری خوای گه‌وره‌.

بهشی یه که م:

دهم و مردان له زانستی غه یب واته غه ییزانی له خویندنه وهی له پی دهست و فنجان و نه ستیره گهری... تد.

مه بهست به غه یب: نه وهی له خه لکه وه دیار نیه له کار و باره کانی داهاتوو پابردوو وه نه و شتانهی که نایان بینن، خوای گه وره نه وانهی تاییه ت کردون به زانست و زانیا رییه کانی خویه وه، هه روه کو له م نایه ته پیروژه دا ده فهرمویت: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾^(۱۸۴).

کس غه یب نازانیت ته نیا خوای پاک و بیگه رد نه بیئت به تاک و تهنیا، وه له وانه یه نه وهی که ویستی له سه ر بوبیئت له غه یب نیشانی ره وانه کراوه کانی خوی دابیئت نه ویش له بهر هه ندی حکمه ت و به رژه وه ندی نایینی خوا، خوای به رزو بی هاوتا ده فهرمویت: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ ﴿سورة الجن: (۲۶ - ۲۷). واته: هیچ که سیک هیچ شتیک له غه یبیه کانی خوا نازانیت ته نیا نه وانه نه بیئت که بو پیغه مبه رایه تی و په یامبه ری خوی هلی بژاردون، که هه ندی له زانسته غه یبیه کانی خوی نیشانیان ده دا نه گه ر خوی ویست و ناره زوی له سه ر بیئت و به گویره ی پیویست و به رژه وه ندیه کان، چونکه نه وه موعجیزه و به لگن له سه ر پیغه مبه رایه تیه که ی نه وان، که تیایدا هه واهه کانی غه یب هه یه، که خوای گه وره نیشانیان ده دات، جاشه وه نیردراوی فریشته و مرویش ده گریتته وه، وه بیجگه له وان که سی تر نایزانن چونکه ته نیا په یوه نده به وانه وه نه ویش له بهر به رژه وه ندی په یامه که یان (دلیل الحصر). جاهه ر که سیک پرپو پاگه نده ی غه ییزانی بکات به هه ر هۆکاریک له هۆکاره کان جگه له پیغه مبه ران و په یامبه ران که خوای گه وره هه لی هاواردون، نه وه نه و که سه درۆزی کافره، جاج پرپو پاگه نده ی نه و غه ییزانیه بکات به هۆی خویندنه وهی له پی دهست یاخود فنجان، چ به هۆی غه ییزانی و جادوگهری بیئت یان به هۆی نه ستیره گهری بیئت، یان به هۆی هه ر شتیک تره وه بیئت،

(۱۸۴) لـ سورة النمل: (۶۵).

پ - واته: نهی محمد ﷺ بهو بیباوه پانه بلن: نه وانهی واهه ناسمانه کان و له زه ویشدان زانستی غه یب نازانن ته نیا

خوای گه وره نه بیئت. وه رگیز.

وهك نه وهی كه قوْل بږهكانو ده جالنهكان نه نجامی ددهن، كه گوايه هه والی شوینی شته ون بوه كه یان یان شته دزراوه كه یان پی ددهات، یان هزو نیشانه كانی هه ندی له نه خو شیه كانیان پی ده لیت، ده لیت: فلان نیش و فلان كار هت كړدوه و به هوی نه كار هوه نه خو ش بویت، به لام نه وان له و كار هیا ندا جنو كه و شه یاتینیه كان به كار ده مینن و نه وان یارمه تیان ددهن، به لام نه و قوْل بږانه و نیشان دده كه گوايه خو یان نه و كارانه ده كن و بویان دیت، له پښكای كار كړنی نه و شتانه وه و له ده رگای فیل و ته له كه بازی و په رده پو شیه وه، شیخی نیسلا م ابن تیمیة^(۱۸۵) گوتویه تی: (هر فالچی په كدوستیكي شه یاتینی هیه و لی یه وه نریكه، زوریک له شته په نهانه كانی بو دینی و هه والی پی ددهات كه به هوی گوی لی بونه وه له هه واله كانی ناسمان ده یان دزیت و بو دوسته قوْل بږه كه ی دینیت، وه نه و شه یاتینیه هه میسه هه واله راست و درو یه كان تیكل به یه كتری دهكات) تا نه و شوینه ی كه گوتویه تی: (له و قوْل بږو ده جالنه ی كه شه یتانه كان هاریكاریان ده كه ن و خواردن و میوه و حلوا و گه لی شتی له م جوړانه یان بو دینن كه له و شوینه دا نیه^(۱۸۶))، وه هه ندی له وانه جنو كه كان ده یان فرینن و ده یان به ن بو مه ككه یان بو (بیت المفس) و غهیری نه و شوینه ش و بو هر شوینیكي بیانه ویت. ... ته واو.

وه زور جاریش نه و هه والانه له نه ستیره گریه وه و ه رده گرن، نه مش پښومایی و ه رگرته له بارو دوخه گه ردونیه كان (أحوال الفلكية) له سه ر پوداوه زه مینیه كان (الحوادث الأرضية) وهك كاته كانی هه ل كړنی باكان و هاتن و بارینی باران، گوږانی نرخه كان، و گه لیكي تر له م كاروبارو دوخانه كه پروپاگنده ی نه وه ده كن كه ده زانن و هه ستی پی ده كن به هوی هات و چوی و جولان و كږونه وه و لیك جیا بونه وه ی نه ستیره و هه ساره كان له سه ر پږه وو خو لگه كانی خو یان و ده لیت: سودو چیژ له و نه ستیره و له فلان نه ستیره و ه رگریت، نه وه

(۱۸۵) بروانة: مجموعة التوحيد (۷۹۷، ۸۰۱).

(۱۸۶) ده بینیت زور جار له پش چاوی خه لگه كه ته سببیک یا هر شتیكي تر پاده گرو شیت و هاوار ده كاته پږه كه ی خوی و عه تر خو پ خو پ دینیته خوار یا په حه ته القوم یا هه رشتیكي تری نه و قوْل بږه بیلیت نه وه دیته خوار، نه وه له كو پوه دیت نه گه ر جنو كه و شه یاتینیه كان بویان نه نه یتنن به لام له پش چاوی خه لگه كه نه و ده ټپینیت. ناخر زوریک له وانه مه ی خوره وه ش بون و نویزه كانی شیان به ته واوی ناكن نه ك هه ر به كومه ل به لكو هه ر به ته نیا ش ناكن و نه سلنه هه ر پا به ندیش نین به دینه كه وه نه ك هه ر به قورقان و سوننه ته دی چون نه و مو عجزه گه وریه ی مینا !!! و ه رگری

ئەمە و ئەوەی دەست دەکەوێت، وەهەر کەسێک سەفەر لە کەلوی فلان ئەستێرەدا بکات ئەو فلان شتە دەست دەکەوێت، وەهەر کەسێک لە کەلوی فلان ئەستێرە یا هەسارەدا لە دایک ببێت، ئەو فلان شتە دەست دەکەوێت، هەروەها لەو هەمو بەختە وەری و نابەختە وەری، یا بێ شانس و بە شانسەکانی کە هەندێ لەو گۆشەرە دۆراوە پێو پوچ و بێ تامانە کە دەریارەکانی کەلوی ئەستێرەکان و ئەوەی دێت و دەچێت لەم بەخت و بەختکاریانە دەیدەنە بەرید و زیهنی ئەو خەلکە و بیرو هۆشی ئەو خەلکە پێ بۆگەنێ و سەرقال دەکەن و لە پاستەقینە ئایینی ئیسلام و لە پێرەوی پاستەقینە قورئان و سوننە لایان دەدەن و چەواشەیان دەکەن و بە کارو بە گفتار و شتە خورافیاتەکان سەر سپو بێر سپیان دەکەن. هەندێ لە ئەفامەکان و بپوا بێ هیژەکان دەچنە لای ئەو ئەستێرە گرەو و جادوگرانە و دەریارە داھاتوی ژبانی خۆیان، ئەوەی کە لە سەری دەپۆن، دەریارە ئێن هێتان و گەلی شتی تری لەم جۆرانە پرسیاریان ئێ دەکەن.

وەهەر کەسێک پڕوپاگەندە زاستی پەنھان واتە غەیبزانی بکات یا خود بپوا بەوانە بکات کە پڕوپاگەندە غەیبزانی دەکەن. ئەو ھاوبەش دانەرێکی کافرە، بە هیچ شتێوەیە ک پڕوپاگەندە ھاوبەشیەتی لە گەڵ خوادا نابێت و دروست نیە لەو بوارانە کە لە تاییبەتمەندی و جیاکاریەکانی خۆی گەورەن، هەروەها ئەستێرەکانیش دروستکراویکی ملکەچن وەک ئیمە بۆ خۆی گەورە، هیچ کاروبار و هیچ شتیکیان بە دەست نیە، نە ئامازە و نە پێنومایی بەدبەختی و بەختە وەری، و نە مردن و نە ژیان دەدەنە دەست، بەلام ئەمانە هەمویان لە کردە وەکانی شەیاتینەکان کە بە گۆی گرتن لە فریشتەکانی خوا لە ئاسمان و زانیاریەکان دەدزن و بە دەگمەن زانیاریەکی راستیان گەر دەست کەوت لە گەڵ سەدان و بگرە هەزاران درۆ دەلەسە خۆیان تێکەلی دەکەن و بۆ ئەو چەواشەکارانەیانە دەهێنن و ئادەمیزادە ساویلکە و باوەڕو ئیمان بی هیژەکانی پێ دەخەڵەتێنن ئەوانە بەر نەفرینی خوا کە وتون و جیگەیان ناگری دۆزەخە بە هەمیشەیی.

*****

*****

*****

به شى دوه

جادو گهرى و نهين زانى و شوين هه لگري

هه مو نه و کارانه له کرده وه حه رانه کانی شه يتانن بيرو باوه پى مړوف لاده بات و ده سپرته وه يا پيچه وانه و دژى بيرو باوه پڼ و هه لى ده وه شينته وه، چونکه بيرو باوه پ هه ل ناوه شينته وه ته نيا به نه نجامدانى چهنه کارىک کرده وه يه کى هاوبه شى پهيدا کردن نه بيت بؤ خواى گه وره نه بيت، که له م خالانه ي خواره وه دا خپان ده کهينه وه:

۱- جادو گهرى (السحر والكهانة): بریتيه له وهى که په نهان و نادياره و هؤکاره کهى سوکو نزیک ده کات. (واته بریتيه له کارىکى ناديار گوايه نه نجامى کيشه و تهنگزه و ناستهنگه کان به جادو کردن و فيلبازى بؤ خه لکى ناسان و نزیک ده کات وه - وه رگيږ -).

بؤيش ناو نراوه جادو (سحر)، چونکه به چهنه کاروبارىکى په نهانى به ده ست دين، و به چاو نابيينرین، که بریتين له: نیازو نیازگهرى (نوشته و نوشته گهرى و گشته ک کردن و چه واشه کردنى خه لک وه رگيږ)، قسه و ناخاوتن که جادو گهر قسه ي پى ده کات، ده رمان و دوکال و ته ماوى جادو گهرى، نه م جادو گهره بونى هه يه و کارىگهرى خوى هه يه به سه ر ناده ميزاده کانه وه. زور جارى و هه يه کار له دل و ده رون و جهسته کان ده کات و نه خو شيان ده کات و ده کوژى و نيوانى خه لکى تیک ده دات، ژن و ميړد ليک ده کات، وه نه وهى که کارىگهرى که ونى قه ده رى هه يه نه وه به مؤله تى خواى گه وره يه و، نه وه له کارى شه يتانه، وه زوریک له جادو گهرى نايه ته دى و پى ي ناگه ن و نه نجامى نيه و ناييت ته نيا به هاوبه ش دانان و خو نزیک کردن وه له گيانه پيسه کان (الأرواح الخبيسة) نه بيت. وه گه يشتن و په نا بردن بؤ به کار هيتانى جادو به هاوبه ش پهيدا کردن بؤ خواى گه وره له گه لى دا ده بيت، له بهر نه وه يه شهرع دانر (الشارع) به هاوبه ش دانانى (الشرك) داناه يابه هاوبه ش دانانى چواندوه هه روه کو پيغه مبه ر ﷺ قه رمويه تى: {اجتنبوا السبع الموبقات} قالوا: وما هي؟ قال: {الإشراك بالله و السحر ...} ^(۱۸۷). جادو گهرى له دو لاه له گه ل هاوبه ش داناندا تيکه لاه:

(۱۸۷) — رواه البخاري ومسلم.

لايهنى يه گهم: له وهى كه شه ياتينيه كانى تيدا به كار ده هيترين ياپه نا ده بنه بهر شه ياتينيه كان بؤ نه نجامدانى كارى جادوگري، و په يوه ست دهن پتيانه وه و خويانى لى نيك ده كه نه وه به وهى كه حه زيان لى به يا خوشيان ده ويټ (واته: نه و شه ياتينيه چ داوا له و جادوگه رانه بكن ده بى بؤيان نه نجام بدهن له جوړه ها كارى تاوان و تاوانكارى و جينايه تى گه وړه و شهريك دانان بؤ خوى گه وړه و جوړه ها كارى پيس و پوځلى كه مرقوف ته نه فور ده كات باسيان بكات و ناويان به ريت هه روه ك خويان ددان به و راستيانه دا ده هيئن. وهرگيږي، بؤ نه وهى به خزمه تى جادوگري هال بستن و كارى جادوگريه كه يان به هاريكارى و پشتيوانى و شهيتان و شه ياتينيه كان واته سه ريزانى شهيتان له جنوكه و مرقفه كاندا، كه واته جادوگري له فيركارى شه ياتينيه كانه وه سه رى هه لداوه و مرقفيان فير كړوه، نه وه ته خوى به رزو بى هاوتا ده فهرمويت: ﴿وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ سورة البقرة: (۱۰۲).

لايهنى دوه م: له وهى كه تيايه تى له بانگه شه و پرپواگنده و دهم وهردان زانستى په نهانزاني (علم الغيب)، وهرپروپاگندهى به شدارى كردنى خوا له م بواره دا، دياره گوماني تيدا نيه كه نه مهش كوفرو گومپاييه، خوى گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ﴾ سورة البقرة: (۱۰۲). واته: نه وهى كه نه م جادوه ده كات و نه وهى كه بؤى ده كرئت هيچ به شو و پشيككيان له به هه شتدا نيه.

وه نه گه ر كاره كه ناوا بيت گوماني تيدا نيه كه نه وه كوفرو هاويهش دانانه، هه لوه شينه روه و دږى بيروباوه پى نيسلاميه، بؤيه پتويسته (يجب) جادوگه ر بكوږرئت، هه روه كو چؤن كومه ليك له گه وړه هاوه لان ﷺ كوشتيانن، به لام به داخه وه خه لكى به تاييه تى خه لكى سه رده مى نه مرقمان ناسانكاريه كى زور ده كه ن له گه ل جادوگه ران و جادوگري دا، له وانه يه به هونه ريك له و هونه رانه شى دابننن، كه هه ميشه شانازى پيوه ده كه ن، و به خشش و ديارى به خواوه نه كانيان ده دهن و ده ست خوښيان لى ده كه ن و هانيان ده دهن له سه ر نه و كار ه شهيتانيه و به كارى جادوگريه كه ده لئن هونه رو

ب. واته: خؤتان له حوت گوناهه له ناويه ركان بيارينن، گوتيان نه و حوت گوناهه له ناويه ره چين نهى ره سول خوا؟
فهرموى: (هاويهش دانان بؤ خوا و جادوگري واته جادو كردن) وهرگيږي.

به نه نجامده رانیشی ده لئن هونه رهنه ندان، و یانه و ئاههنگو پیتشپرکی ی جادوگه ریان بۆ ساز ده کهن، پاره و پولو سامانیکی زۆری گشتیشیان له خه زینه ی ده ولته و له سهرو سامانی گشتی خه لکی واته هاوالتیان بۆ خه رج ده کهن، به هه زاران سهیره که رو هانده ریان لی کۆ ده بنه وه و ئاماده ده بن، و به سهیره ک ناوی ده بهن، بئگومان ئه مه له نه فامی و حالی نه بونه له نایین، سستی کردنه له باره ی بیروباوه (العقیده)، پایه دار کردنو ده ست له پستی دان و ئافه رین و ده ست خووشی کردنه له کاره خورافی و بۆ بنه ماو نه بوه کان و چه سپاندنی کاری خراپه و خراپه کای و خراپه کاران و سوکه له کانه.

۲- نهینزانی (الکھانه) و شوین هه لگری (العرفه):

ئه مه ش هه ردوکیان پرپواگهنده ی په نهانزانی به (علم الغیب). وه شاره زا بون و زانینی کاروباره نهینیه کانه، وه هه وال و زانیاری دان به وه ی که چ له سه ره وی پوده دات، وه چ دیته پیش و چ ده ست ده که ویت، وه زانینی شوینی شته ون بوو بزر بوه کان یان دزراوه کان، ئه ویش به هوی به کار هینانی شه یاتینه کان که زانیاریه کان به گوئی لی بون و گوئی گرتن له فریشته کانی ئاسمان له هه واله کانی ئاسمان ده زن، هه ره کو خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿هَلْ أُبْئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلُ الشَّيَاطِينُ﴾ نَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ﴾ (۱۸۸).

ئه وهش به وه که شهیتان وشه یا زانیاریه که له قسه کان و زانیاریه کانی فریشته کان ده دزیت، له گوئی ی کاهینه کانی واته ئه وانیه پرپواگهنده ی په نهانزانی ده کهن ده چرپینی و ئه و کاهینهش ئه و وشه یه له گه ل سه دان وشه ی دروین تیکه ل ده کات، خه لکیش به هوی ئه و وشه یانه و زانیاریه راسته برپای پێ ده کهن، که له ئاسمان شهیتان گوئی ی لی بوه و بۆی هیناون، خوی گه وه خوی تاکوته نیایه به زانستی په نهان و هه

(۱۸۸) أ — سورة الشعراء (۲۲۱ — ۲۲۳).

ب - واته: ئایا هه والتان پێ بدهم که شه یاتینه کان داده به زنه سه ره کێ و درۆ بوختان به کێ ده کات و کێ وه سه وه ده کات؟، داده به زینه سه ره مو بوختانچی و درۆزن و خراپه کارو فیتنه گیتیک، ئه وانیه که پرپواگهنده ی په نهانزانی و هه واله غه ییبه کان ده کهن، ئه وانیه گوئی له قسه و سه وه سه کانی شهیتان ده گرن، چونکه شهیتان و سه ریا زه کانی گوئی ده گرن و هه واله کان له فریشته کان ده دن، مه گه ر جارێک له جاران راستیه کان بۆ بدزیت و له گه ل هه زاران هه والی درۆ تیکه لیان ده کهن بۆ ئه و نهین زان و کاهینه یان دیتن و پێ یان پده گه یه ن که تۆریه یان درۆزن. وه رگیت.

ئەو زانستی غەیب دەزانیت، ھەر کەسێکی تر پڕوپاگەندە ی بەشداری و ھاوبەشی شتێک بکات لەو زانستی غەیبە، بە پەنھانزانی بێت یا بە ھەر شتێکی تر بێت، یابڕوا بکات بەو کەسانە ی کە ئەم پڕوپاگەندە یە دەکەن، ئەو ھەریکی بۆ خوا دانائە لە شتانی کە لە تابیەتمەندی و جیاکاریەکانی خوا یە بە تەنیا. وە کە ھانە یی واتە ئیدیعا کردنی غەیب زانی بێ بەش نیە لە ھاوبەشی دانان، چونکە ئەوانە خۆیان لە شە یاتینیەکان نزیک دەکەنەو بەو کارو کردەوانە ی کە حەزیان لێ یەتی و داویان لێ دەکەن، ھاوبەشی دانان لە بە تەنھا خوا پرستی پەرورەدگارێتی دا لە پوی لاف لێدانی ھاوبەشی و بەشداری کردنی خوا یە لە زانست و زانیاری دا، و ھاوبەش دانان لە بە تەنھا خوا پرستی خوا یەتی دا لە پوی نزیک بونەو یە لە خوا بە غەیری خوا بە شتێک یا بە شتێک لە بە ندایەتی کردندا.

و لە آبی ھیرەو ھە ﷺ پڕوایەت کراو کە پیغەمبەر ﷺ فرمویەتی: {مَنْ أَتَى كَاهِنًا فُضِّدَهُ، بَمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بَمَا أَنْزَلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ ﷺ} (١٨٩).

و ئەو ھە ی کە پیویستە ئاگاداری لە سەر بکریت و وریایی لە سە بدریت ئەو یە کە: جادوگەرە و پەنھانزان (الکھان) و شوین ھە لگران، بیروباو ھە ی خە لکی تێک دە دەن و تیکە ل و پیکە لێ دە کەن لە گە ل شتی تردا بە شتێو یە ک خۆ بە پو لالەتی نوژداری بۆ خە لکی و ھەر دە خەن، فرمان بە خە لکی دە کەن بە تابیەتی نە خۆشەکان کە سەر بپین بۆ غەیری خوا بکەن، پێ یان دە لێن بە رخێک لەو سیفەتە، یا مریشکێک سەر بپن، یا خود تە لسمی ھاوبەش دانانیان بۆ دە نوسن، یا جادو نوشتە ی شە ی تانیان لە سەر شتێو ی مورو حە مال و قایش و قوروش (١٩٠) بۆ دروست دە کەن بە گەردن و ملیانەو ی بە مای حە یوانە کانیانەو ھە لێ دە ھاو ھسن.

(١٨٩) — رواه أبو داود.

ب. واتە: ھەر کەسێک بچیتە لای جادوگەرێک و بڕواش بکات بەو ی کە پێ ی دە لێت، ئەو بپوای بەو بەرنامەو یە یامە نە ماو کە محمد ﷺ ھیناویەتی کە ئاینی ئیسلامە. وەرگرت.

(١٩٠) حە مایل: ئەو بو کە ئەو جادوگەر و قۆل بپانە کۆمە لێک بە ناو نوشتە و گشتە ک و شالی سە وژدارو ھێسک و مورو ی جۆراو جۆر و گە ل و خۆ ل و دارو چیلکە ی سەر گۆرستان یان ھ ی سەر مەرقە دو مە زارو نە زگە کانیان بە مە ل بە ندیکی چەرمیەو ی بۆ دروست دە کەرن کە ھە م سە یحرو جادوگەری بون و لە کۆمە لێک شت پێک ھات بو، وە ک نوشتە و سە یحەر کە جالە بەرد یالە خۆ ل و گە ل سەرقە بران و دارو چیلکە و کۆمە لێک پە رۆو پالی ئالاکانی سەر گۆرەکان و ھێسک و نازەم چی و چی

وهه نديکي تريان له سهر شيوه و به پواله تی هه والده ری په نهانی په کان (المخبر المغیبات) و شویښی شته ون بوو دزراوه کان خو به دهر دهخن، که هندی له نه قام و نه زانه کان دینه لایان پرسپاری له سهر و سورخی شته ون بوو شته دزراوه کانیان لی دهرسن - نه وانیښ گوايه هه والی شویښی شته کانیان پی ده لیت یاخود بویان ده دوزیته وه و ناماده ی ده کات، نه وانیښ به هوی کلک و ابه سته و به کړی گیراوه کانیان له جنوکه و شه یاتینیه کان. وهه نديکي تريان خو به پواله تی دوست و خوشه ویستانی خوا به دهر دهخن که گوايه کاری له پاده به دهر و که راماتیان هیه یاخو سهر شیوه ی هونه رهنده به دهر دهخن و خه لکی هه ل دهریوینن، وهک نه وهی که ده چیته ناو ناگر یا ناگر ده خوات و هیچ ناشی سوتینیت و کاریښی تی ناکات و هه ستیش به خوی ناکات، یا به جهک و به شیرو تیرو زهرگ له خو ددهن، یاخود خوی ده خاته ژیر تایه ی نوتومبیله وه و هیچ کاریښی تی ناکات و به خه یالیشی دانایه ت، نه مه و که لیکي تر له م جادوو جادوگری و ته له که بازیه که له پاستی دا نه م کاره شه یتانیه دیوه پاسته که ی جادوگریه (السحر) و له کارو کرده وه کانی شه یانن، و له سهر دهستی نه م ناشوب گیر و فیتنه بازانه نه نجام دهرین، یاخود بیریتین له چه ند کارو کرده وه هیه کی خه یالایانه و هیچ پاستی و بنچ و بناوان و بنه مایه کیان نیه، به لکو چه ند فیلیکی په نهان و نادیارو شاراهن له به رچاوی نه و خه لکه نه نجامی ددهن به لام له پاستی دا وایه، وهک کاری جادوگریه کانی فرعون که به پت و دار دهستانیان نه نجامیان ددها.

شیخی نیسلام جاریکیان له پرو به پرو بونه وهیه که له گه ل جادوگریه نه حمه دی پوفاعی (البطحائية الاحمدية الرفاعية) گوتویه تی: (شیخی به تحانی به دهنگیکي به رز گوتی: نیمه حال و نه حوالی نه ماو نه و ده گرین، و پرو پاگه نده ی حاله تی له پاده به دهر (الخارقة) وهکو ناگر خواردن و چونه ناو ناگرو نه و جوړه شتانه، وه نه وه ته نیا له

به مل به نده یان گیر ده کرد و هه ندي جار ژماره ی نه و نوشتوانی که به و گه ربه نده وه ده کران پتر له پینچ دانه ده بون. من به بیرم دی کاتی که مندال بوم دایکی من هه یو خوا له گوناحی نه ویش له هه مو مردوی موسلمانان و له نیمه ش به گشتی خوش بییت نافره تان ده ماتن ده بیا برد نه و مال و مالی ده کرد به تاییه تیش یو نه و ژنانه ی که مندالیان ده بوو زه یستندار بون. کومه لیک له و نوشته و هه پت و هوتانه ی پتوه بون. سوپاس یو خوا نیستا تا پاده یه کی باش نه م دیارده دزیو قیزه ونه سیرمی و جادوگریان که م بونه ته وه و به ویستی خوا له سهر زهوی تزیان نامیتیت و که س هه رناشیان ناسیت...

وه رگړې.

تایبه تمه نندی و جیاکاریه کانی نه وانه، وه هر نه وان شایسته و مافی وه رگرتنی حال و نه حوالن له م پیتاوه دا). شیخی ئیسلام گوتی: (منیش توپه بوم و به دهنگی به رز گوتم: من ئیستا له گه له همو نه حمه دیکمه له پۆزه لاتی نه م زهوی یوه تا پۆژئاوی: چ شتیکیان له ناو ئاگر دا نه بجامداوه؟! منیش ده توانم وه کو نه وان بکه م جاهر کامیکمان سوتا نه وه نه وه که سه سه رکه ویتوه، وه له وانه شه گوت بیتم: نه فره تی خوی لی بیت، به لام دوی نه وه ی که له شمان به سرکه و به ناوی گهرم ده شۆین، نه میره کان و خه لکی له م باره وه لی یان پرسیم، گوتم: چونکه نه وانه له کاتی په یوه ندیان به ناگر فرو فیلی تیدا ده کهن، له شتانیکی و له پۆن و چه وری بۆق و توپکی نارنج و به رد دروستی ده کهن، ژاوه ژاوی له ناو هه لکه که دا دروست کردو وای خۆ دهرده خست که توانای نه و کاره ی هیه، گوتی: من و تو خۆمان له باریه که وه ده هالیتین دوی نه وه ی گۆگرد له له شی خۆمان هه ل ده سوین. گوتم: هه سته، چه ند جارێک لیم دوباره کرده وه که هه سته و نه و کاره بکهین، ده سته برد کراسه که ی له خۆی دابکه نیت، گوتم: نه خیر، نه وانا هه تاکو خۆت به ناوی گهرم و سرکه نه شۆیتوه، به مه فرو فیله کانی ئاشکرا بو وعاده ته هه میشه ییه که یان په رده ی له پوه هه لمارا و گوتی: هه ر که سیک نه میری خۆش ده ویت بادارو سوتنه منی بیت - یا گوتی: ده سته چیه یه ک بیتیت - گوتم: نه م هه مو درێژداری و بلاو کردنه وه و خپ کردنه وه ی خه لکه ی ناویت و هه یچ پتویست به هیتانی دارو چیلکه و چال ناکات و یست و مه به سته کانت ناهیتیت دی، به لکو نه وه چرایه (فیدیل) و له بهر ده مماندا ده سوتیت په نجه ی خۆم و په نجه ی تۆشی تی ده خه م دوی شوشته وه به سرکه و ناوی گهرم، جاهه رکه سیک په نجه ی سوتا نه فره تی خوی لی بیت، یا گوتم: نه وه ی په نجه ی سوتا نه وه دۆپاوه، هه ر نه گه ر نه وه م گوت تیک چوو په نگه ی گۆپا و داماوو پيسوا بوو ته له که ی ته قی) (۱۱)، .... ته واو.

مه به ست له هیتانه وه ی نه م نمونه یه بۆ پونکردنه وه ی نه وه بو که نه و ده جال و قۆل پروفیل بازارنه درۆزن و درۆ له گه ل خه لکی دا ده کهن به ویتنه ی نه و نمونه شاراو و نادیاره، وه ک پاکیشانی ئوتومبیل به تاله مویه کی باریک و خۆ خستنه ژیر تایه ی ئوتومبیل و ورده ئاسن و پيس و پۆخلی ئاسن کردنه ناو چاوی خۆی، نه مه گه لی فرو فیل و جادوگه ری و درۆ و ده له سه ی شه ی تانی (۱۲).

(۱۱) (مجموع الفتاوى: ۴۴۵/۱۱ - ۴۴۶).

(۱۲) به لێ گه ل شتی تری وه ک شیرو زهرگ بازی و ناگر خواردن و په قس و سه ما کردن و پاگوشینی هه ر شتیکی و هیتانی عه ترو لوقم و شیرو هه ر شتیکی که بیانه ویت له بهر ده سی نه و خه لکه و چه واشه کردنی موسلمانان به و جۆره جابو

به شى سى يه م

پيشكه ش كړدى قوربانى ونه زرو ديارى بو مه زارو نه زركه و گوړى پيرو پياو چاكان و به گه وړه
زانينيان.

پيغه مبه عليه السلام ه مو نه و پيگيانه ي داخست كه سر ده كيشن بو هاوبه ش دانان بو
خواى گه وړه، وزر به توندى موسلمانانې لى ناگادارو وريا كړنه وه، له وانه ش: كيشه ي
گوړه كان، چه ندان كارى به هيژو پيخه رى خو پاريزى له بنديايتى بو كړدى دا له بهر
دهمدا دانا، هه روه ها زنده پوهى له لايه ن هاو نه كانيانه وه، له و پيگه و زه وابتانه ش نه م
چه ند خالانه ي خواره وه ن:

۱- پيغه مبه عليه السلام وريايى ته واوى دا له زنده پوهى كړن سه باره ت به دؤستانى خواو پياو
چاكان، چونكه نه مه ده بيته نه گه رى به بنديايتى كړن بؤيان هه روه كو فرمويه تى: {إياكم
والغلؤ، فإنما أهلك من كان قبلكم الغلؤ} (۱۳). هه روه ها فرمويه تى: {لاتطروني كما أطرت
النصارى ابن مريم، إنما أنا عبدٌ فقولوا عبد الله ورسوله} (۱۴).

۲- هه روه ها عليه السلام ورياو ناگادارى داوه له دروست كړدى خانو له سه گوړه كان، هه روه كو أبو الهياج
الأسدي ده گيړپته وه و كو تويه تى: علي كوپى ابي طالب عليه السلام پى ي گوتم: (ألا أبعثك على مابعتني
عليه رسول الله عليه السلام أن لاتدع مثلاً إلا طمسته، ولا قبراً مشرفاً إلا سويته) (۱۵).

جادوگه ريانه، ثايا نه وه له كوئى له ثابيني ئيسلام و قورئان و سونه تدا شتى وا هيه، كوا به لگه يان له قورئان له سونه تدا،
باثايه تيك، يافه رموده يه ك بيته وه كه به بنديايتى كړن و خوا په رستى بريته له شير له خودان و شوشه خواردن و ناگر
خواردن له كوئى خوا فرمانى به وه پى كړدوين و پيغه مبه عليه السلام فرمانى پى كړدوين نه و جوړه كارو به بنديايتى و خوا
په رستپانه بكه ين نه وه قورئان و نه وه سونه ت له بهر ده ستدايه نادنيا دنيايه سه يرى بكن بزانن شتى واى تيديا،
بيگومان نه خيژ. وه رگيږي.

(۱۳) ۱ - رواه الإمام أحمد والترمذي وابن ماجة.

ب - واته: زږد له زنده پوهى وريا بنو لى ي دور بكه ونه وه، چونكه نه وه ي گه لانى پيش ئي وه ي به ميلاك برد زنده

په وه ي بو. وه رگيږي.

(۱۴) ۱ - رواه البخاري.

ب - واته: نه وه ندم به رز مه كه نه وه له پلې خوم تن بپه پيښن هه روه كو گاډه كان كوپى هريميان به رز كړده وه و تنى ي دا
به ميلاك چون، به لكو من به بنده يه كى خوا و پيتم بلين بنده و پيغه مبه رى خوا. وه رگيږي.

(۱۵) ۱ - رواه مسلم.

۳. هـروه ها قهده غه ی کردوه که گۆږه کان چیمه نتوو گه چ بکړیت و چانوو مه زاری له سر دروست بکړیت، له جابره وه عليه السلام گوتویه تی: که (په وسولی خوا عليه السلام قهده غه ی کردوه که گۆږ به گه چ هـل ببه ستریت، هـروه ها له سر گۆږ دامه نیشن، وه خانوو مه زاری له سر دروست مه کن) ^(۱۹۶).

۴. هـروه ها عليه السلام نوښت کردن له لای گۆږ حه رامه وقهده غه ی کردوه، له عائشه وه - رضي الله عنها - گوتویه تی: (له کاتیکدا که پیغه مبه عليه السلام حاله تیک دابه زیه سه ری و جله کانی خوی به سر چاری خوی دادا، که دلی غه مگین و سه غلته بو) (اغتم) له سر خوی لادا، وفه رموی که هر له و حاله ته دا بو: {لعنة الله على اليهود والنصارى، اتخذوا قبور أنبياءهم مساجد}. بویه وریایی و ناگاداریه کی زوری به موسلمانان دا له و کاره ی که جوله که و گاواره کان کردویانه که مزگه وت و خانویان له سر گۆږی پیغه مبه ره کانیان دروست ده کرد، نه گهر له بهر نه و هؤکاره نه بایه گۆږه که ی به رز ده کرایه وه، به لام نه و له وه ترسا که دواى مردنى و له دواى خوی گۆږه که ی بکن به مزگه وت) ^(۱۹۷).

وه عليه السلام فه رمویه تی: {ألا من كان قبلکم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم مساجد، ألا تتخذوا القبور مساجد، فإني أناکم عن ذلك} ^(۱۹۸). کردنی گۆږه کان به مزگه وت و اتا: نوښت کردن له لای گۆږه کان جابا مزگه وتیشیان له سر دروست نه کرا بیټ، هـر شوینیک بو نوښت لی کردن ته رخان کرا یانوښتی لی کرا نه و کرا وه به مزگه وت و اته کړنوشکه، هـروه کو پیغه مبه عليه السلام فه رمویه تی: {جعلت لي الأرض مسجداً وطهوراً} ^(۱۹۹). ده ی نه گهر مزگه وتی له سر دروست بکړیت نه وه گه لیک به هیز ترو خراپتر ده بیټ.

ب - واته: ثایا په وانه ت بکه م بق شتیک که پیغه مبه عليه السلام خوا بوی په وانه کردم؟ که هر چی په یکه و وینا هیه بن پس بدیه وت وړنو خاشی بکه ی و هـر گۆږیکی به رزو هـل به ستر او خانوو مه زار له سر کرا وه بیټ له گه ل زه وی دا ته ختی بکه یت. وه رگتې.

(^{۱۹۶}) رواه مسلم.

(^{۱۹۷}) — منفق علیه.

ب - واته که یمان له پایړېدودا نویوه. وه رگتې.

(^{۱۹۸}) رواه مسلم في صحيحه.

(^{۱۹۹}) رواه البخاري.

زړينه څه لکي به پيچه وانه ښه و قه دهغه کړاونه ده جولینه وه، به پيچه وانه ښه و ناگاداري و ورياداريه کاني پيغه مېر عليه السلام جولانه وه و ده جولینه وه و تاوانيان کړدو به هڅي ته وه و توشی جوړه ها هاوېش دانانی گه وره بون، و له سر گوره کان مزگه وت و گلوکو و مهزارو چندان جیگي حه وانه و هيان دروست کړدن، چندان مه زاريان پيک هيناو له و مهزارانه دا ه مو جوړه کاني هاوېش دانانی گه وره هيان ته خچام ده دا ^(۲۰۰)، له سر برين بويان، وه داوا کړدن و پارانه وه له بهر خاوه ښي مردوی ته و گوره، و هانا برين و په نا پي برينيان، وه کړدن نه زړه کان بويان، نه مانه و گه ليکي تر له مانه.

زاناو ناودار ابن القيم - رحمه الله - گوتويه تي: (وه هر که سيک سونه تي پيغه مېر عليه السلام له بواړي گوره کان، نه وه څي که فرمانی پي کړده وه و نه وه شې که قه دهغه څي لي کړده، وه نه وه څي که هاوې له کاني دهيان کړد، له گه ل نه وه څي که نيسا ^(۲۰۱) زړينه څه لکي له سر ډي ده پون کز بکيه ته وه و تیکه ليان بکيه ته و به راوردیان بکيه ته، ده بينی دژو هه لوه شينره وه څي يه کترين، به شيو ه يه ک هر گيزاو هر گيز له گه ل يه کتر ډا کو نابنه وه و هه ميسه به يه که وه نه کوله کن و دانويان به يه که وه ناکوليت، بويه پيغه مېر عليه السلام قه دهغه څي کړد که نويز لای گورو له نزيک گوره وه بکريت، وه نه وانه به پيچه وانه وه نويزيان لای گوره کان کړدو به قسه څي پيغه مېر عليه السلام نه کړد، هه روه ها لي قه دهغه کړدن که مزگه وت و خانو له سر گوره کان دروست بکن، به لام نه وانه هه ستان مزگه وتيان له سر گوره کان دروست کړدو

^(۲۰۲) به لي وینه څي نه مانه له پوژگاري نه موماند ا گه ليک زړدن به زه قی و زړد به دلخو شيشه وه به به نديا به تي کړدن کاکله څي ده زانن بڅ خواي گوره، وه لي نه وان ناگايان له وه نيه که له سر څي قه ز دار ده بنه وه و هاوېش دانانی گه وره هيان بڅ خوا داناو و پي څي کافر بون و هيچ ناگاشيان له خڅ نيه، له کورستان دا زړيک له مزگه وت کان بونه ته مه زړگه و گورستان پياو چاکان و نويزيان له دواو و له ته نيسته وه و له پيشه وه ده کريت و له مهش خرابتر دواي نويزه که له بهر خاوه ښي گوره کان ده پارينه وه و دواي شيفاو لادانی تنگو چه له مه و ناخوشي و به لاو موسيبه ته کانيان لي ده کن و مه ده ديان بڅ ده بن و هاواريان ده کن ښي، نه مه له مزگه وت کاندا جوړ له و ه مو مه رقه دو مه زارو نه زړگانه څي که بڅ گوري شيفان و پياو چاکانيان دروست کړدو هه ميسه جمهيان ديت، نه گه ر سه نجيان بده يتي هه ر گيزاو هه ر گيز موگه و ته کاني مالي خوا که ته نيا بڅ به نديا به تي کړدن و په رستشي خوا ده شين نه ک بڅ تيدا ناشتني گورو کړدن بيا به گورستان به چاره گي نه و مه زارو مه رقه دانه و نه و مزگه وانه څي که گوريان تيدان و مردويان تيدا نيژاوو قه لبالغ نين و خه لکيان ناچيتي و زړبه څي کاته کان چولن و که س سريان پيدا ناکات، نمونه زړدن هه موان له نيمه باشت ده زانن پيوست ناکات ناويان به يتين. وه رگير.

^(۲۰۳) وانا له کاتي نه ودا - رحمه الله - نيسا و له پوژگاري نيمه دا گه ليکي تري چوه ته سر.

ناويان لي نان مه زراو نه زړگه (مشاهد)، له سره ويښه و شيوه ي ماله کاني خوا (له سره شکل و شيوه ي مزگه و ته کان کرديان جيگه ي نويز تيدا کردن به جورتيک نه و شويتانه يان لاپيروز تر بو له مزگه و ته کان، وه قه ده غه کي کرد که چراو ناگردانيان له سره دروست بکه و دايان بگيرسين، به لام نه وانه به پيچ وانه وه چندان که سيان ته رخان ده کردن بؤ داگيرساندن چراکان له سره نه و گورانه و وه قفيان بؤ ده کردن، هه روه ها قه ده غه ي کردن که بکريت به جه زن به لام نه وان ده يان کرده جه زن و به نداهيتي کردن (اعباداً و مناسک)، وه بؤي کو ده بونه وه پتر له وه ي که بؤ جه ژنه کان کو ده بونه وه.

هه روه ها فرماني کردوه به تهخت کردني گوره کان نه گهر هال به سترابن و خانويان له سره کرا بيت، هه روه کو مسلم له (صحيح) هکه ي خوي دا له ابي الهياج الاسدي ده گيرپته وه که گوتويه تي: علي کورې ابي طالب عليه السلام پي ي گوتم: (ألا أبعتك على مابعتني عليه رسول الله صلى الله عليه وآله؟ أن لاتدع مثلاً إلا طمسته، ولا قرأ مشرفاً إلا سوته) ^(٢٠٢). هه روه ها له (صحيح) هکه ي خوي داو له ثامة کورې شفي گوتويه تي: (له گهل فضالة کورې عبيد بوين له خاکی پوم برودس به کيکمان لي مرد، فضالة فرماني کرد له گور نراو دوايي گوره که ي له گهل زهوي دا تهخت کرد، ودوايي گوتي: گويم له پره سولي خوا صلى الله عليه وآله بو که فرماني پي ده کردين که گوره کان تهخت بکه ين) ^(٢٠٣). به لام نه و گورپه رستانه له م دو فرموده يه دا زيده پره وي له سره پيچي کردنياندا ده که ن، له پوي زهوي گورشه کان به رز ده که نه وه تاو وه خانوي لي ديت و دوايش گومبه تي (القباب) له سره دروست ده که ن.

تانه و شويڼه ي که گوتي: (سيري نه و جياوازيه گه وره يه ي نيوان نه وه ي که پيغه مبه ر صلى الله عليه وآله بؤي داپشتوين و هه روه ها نه و مبه سته ي له قه ده غه کردنه کاني که له پابردودا دهر باره ي گوره کان نامار ه مان بؤ کردن، وه له نيوان نه وه ي که نه وانه دايان رشتوه و مبه ستiane؟! دياره گوماني

(٢٠٢) — رواه مسلم.

ب - واته: ثايا په وانه ت بکه م بؤ شتيک که پيغه مبه ري صلى الله عليه وآله خوا بؤي په وانه کردم؟ که هرچی په يکه و ويتا هه يه بن پي بد هيت و وردو خاشي بکه ي و هر گورپيکي به رزو هه لپه ستر او خانو و مه زار له سره کراو هه بيت له گهل زهوي دا تهختي بکه يت. وه رگير.

(٢٠٣) — واته به رزيان نه که ينه وه.

تیدا نیه که نه کاره یان بریتیه له خراپه و خراپه کاریه که مړو له توانای دانیه و به سهری دا زال بیت و توانای به سهر دا بشکیت و نابلقه یان بدات.

شیخی ئیسلام له سهر باس کردنی ثم خراپه کاریه به رده وامه، تانه و شوینه که گوتویه تی: (وه له وانه: نه وهی که پیغه مبه ﷺ ږیگه ی پیداو له سهر دانی گورستان و چونه سهر قهبران ته نیا بۆ مه به سستی بیر هاتنه وهی پوژۍ قیامه ته و بهس، و هبۆ نه وهی نه و که سهری که ده چیت سهر قهبران دوعای لی خوش بون بۆ مردوه کان بکات و سه لامیان لی بکات، و به زه بی پیدایینه وه و داوای ساخلمی و لی خوش بونیان بۆ له خوای گوره بکات، ناله و کاته دا نه و که سه چاکه له گه ل خوشی و له گه ل مردوه کانیش دا ده کات، به لام نه و هاو بهش په یداکارانه کاره کانیان سهر و بن کردو، و ئایینه که یان پیچه وانه کردوته وه، و مه به ستیان له و سهر دانه ی گورستان یان گورپی پیاو چاکان: به هاو بهش دانانی مردوه که بۆ خواو، داوای لی ده کات و له بهری ده پارپته وه، و داوای جی به جی کردنی پیداو یستیه کانی خوایانی لی ده کهن، و داوای دابارینی به ره که تو په حمه تی خوای لی ده کهن، داوای یارمه تی و سهر خستنی لی ده کهن به سهر ناحه زو دوژمنه کانیا ندا، نه مانه و گه لی شتی تر، نابه م کاره خراپانه یان نه وانه خراپه له گه ل نه فسی خوایندا ده کهن، هه روه ها له گه ل مردوه که شدا، و نه گهر نه وه نه بوايه له به ره که تی نه وه بی بهش نه ده بون که خوای گوره بوی دانا بون له دوعا بۆ کردن و به زه بی پیدای هاتنه وه و داوای لی خوش بون و عه فوی خوای گوره ی بۆ بکن) ... ته و او (۲۰۴).

له مه بۆمان دهرده که ویت که پیشکه ش کردنی نه زره کان و قوربانیه کان بۆ مه زاره کان و گلکوی پیاو چاکان هاو بهش دانانی گوره یه، هوکاره که شی سهر پیچی کردن و به پیچه وانه وه جولانه وهی رینوما یی و سوننه تی پیغه مبه ﷺ له و شیوه ی که شه ریه تی

(۲۰۴) (إغاثة النعمان (۱/ ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۷).

ب - به لی به هو ی نه و تاوانه گوره ی تاوانکاران و هاو له دانه رانه وه نه و مردوانه له دوعا شه ریه کانی زیندوان بی بهش بون، چونکه سوننه ت وایه هه ر که سی که نه هه ر چه سهر گزبو گورستانه کان به لکو هه ر که به لاشیا ندا تی په پی سه لامیان لی بکه یت و دوعا داوای لی خوش بونیان بۆ بکیت، به لام نه وانه به پیچه وانه وه نه و مردوانه ده کهن به هاو له خواو خوایان گومرا ده کهن و نه و مردوانه ش له دوعا داوای لی خوش بون بی بهش ده کهن و له دو لوه سته م ده کهن، په که م سته م له خوایان ده کهن که نه و مردوانه ده کهنه شه ریکی خواو له بهریان ده پارپته وه و داوایان لی ده کهن و خوایانی پی کافر ده کهن، دوه مېش سته م له و مردوه ده کهن که به و دهرده یان ده بن و له خیر و به ره که تی دوعا بۆ کردنیان بی بهش یان ده کهن. و هه ر گتر.

خوا بوی دیاری کړدون که ده بڼی گوره کانی له سهر بیت. ته ویش ته وه په که نابی خانوو
جیگه یی حه وانه وه و مزگه وتیان له سهر دروست بکرین، له بهر ته وه یی که نه گهر
خانوو گومبه تیان له سهر دروست کراو، مزگه وتو مه زارو گلکویان له سهر و له ده وره
دروست کرا، نه فام و نه زانه کان وا گومان ده که نو وا ده زانن که نه و مردوانه یی وا له و
گوزانه دا نیژراون سودو زیان به خه لکی ده که یه نن و، پیروژن و به هانای ته و که سه وه دین
ته گهر هانایان بوی بهرن، هر که سیکن رویان تی بکات و داوایان لی بکات هرچی
پیداویستیان هیه بویان جی به جی ده که ن، بویه ته وانیش گوايه له پاداشتی ته و
چا که یاندا نه زرو قوریانیاں پیشکه ش ده که ن، هه تا وای لی هات بونه بت و خورافیات و
جگه له خوی گه وره په رستران، ته وه ته پیغه مبه ﷺ فرمویه تی: {اللهم لا تجعل قسري
وثناً یُعبد} (۱۰۰). ته و دوعایه یی بویه کرد که شتیکی وا له دوا پوژدا دیته یی دی، ته مه ش هاته
دی له زوریک له گوره کاندای له ولاتی شام، به لام گوره که یی خوی خوی گه وره به به ره که تی
دوعاکه یی ﷺ خوی پاراستی، هر چه نده له گوره که یی ته ویشدا هندی سهر پیچی پوی
داوه، له لایه ن هندی له نه فام و نه زانه سهر بۆگه نه کان و خوراف بازه کانه وه، به لام
سوپاس بوی خوا نیستا ناتوانن بگه نه گوره که یی چونکه گوره که یی له ناو مال که یی خوی
دایه نه که له ناو مزگه وتدا، و به چه ندان دیوار ده وره دراوه، هر وه کو زانا و ناوداری نیسلام
این القیم - رحمه الله - له نونیه که یی خوی دا گوتویه تی:

فأجاب ربُّ العالمین دوعاه

وأحاط بثلاثة الجدران (۱۰۱)

*****

*****

*****

(۱۰۰) رواد مالک و أحمد.

ب - واته: خوابه گیان وانه که یی گوره که م وه ببتیک بپه رستریت. وهر گنډ

(۱۰۱) واته که خوی گه وره دوعاکه یی پیغه مبه ﷺ قبول کړو به سی دیوار ده وری گوره که یی دراوه.

بهشی چوارهم

پونکر دندهوی به گهوره دانان و به پیروز زانینی په یکه رو بته بیرموه ریه کان.

(التمائیل - په یکه ره کان) کوی (تمثال - په که ر) ه، که بریتیه له وینه ی بهرجه سته له سهر شیوه و وینه ی مړوځ یاخود گیاندار، وهر شتیکی تری گیان له بهر وه (النصب - بت یا په یکه ر یا کوته ل) له بڼه رته دا: بریتیه له په یکه ره بهر دینه کان، وچندان نیشانه وشوینه وار (العلم) و په یکه ره که هاو بهش دانه ران حه یوان و قوربانیان لا سهر ده برین و قوربانیان بۆ ده کردن، هه روه ها په یکه ره بیرموه ریه کان: کومه له په یکه ریک بون له گوږه پانه کان و نه و جوړه شوینانه ده یان چه قانندن دایان دهمه زانندن، بۆ بیرموه وری و یاده وری گه وره کان و زه عیمو سهر کرده کان و پیاوه ناو داره کانیا (۲۰۷).

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله له کیشان و گرتنی وینه گیانداره کان ناگادارو وریای کردوینه وه، به تایبه تیش گرتن و کیشان وینه که سایه تیه گه وره کان و ناوداره کان وه زانایان و پاشاو سهر کرده و پیښه واو (العباد -) ، جا نه و وینه یه چ له پڼگه ی کیشان و دروست کردن بیت له سهر له وچه یاله سهر کاغه ز بیت، یاخود له سهر دیوار یاله سه کراس و پوښاک بیت، یاخود به هو ی نامیری تیشکی وینه گرتنه وه بیت (واته کامیرا - وه رگیر) که له پوژگاری نه مړوځا باوه، یاله پڼگه ی هه لکو لینه وه (النحت) بیت، وه دروست کردن وینه له سهر شیوه ی په یکه رو بت بیت. پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله هه لواسینی وینه به دیوارو هه ر شوینیکی تر قه ده غه و حه رام کرده، هه روه ها چه سپ کردن و دانان و دروست کردن په یکه ری

(۲۰۸) ئیستاش نه و خو ونه ریته هه ر باوه و ده بینن له اشاره کاندو له سهر گوږه پانه کاندو کوته لی سهر کرده و زانازو هونه ران و که سایه تیه کومه لایه تیه کان دروست ده کن گوايه بۆ ریز لینانی نه و که سایه تیه به که ئیستا له ژياندا نه ماوه نه مه له کلتوری ولاتانی ناموسلما نه کانه، به لام به داخوړه ئیستا له ولاتانی موسلمانانیشدا که هه میان بونه ته ده ولته عملمانی و فریان به سهر ئیسلامه وه نه ماوه و هه رچی خو ونه ریت و ښاکاری ولاتانی ناموسلمان هه یه ده چنه وه و یه کی له و خو ونه ریتانه دروست کردن نه و په یکه رو کوته له یاده و هریانه یه له ناو ښارو لای و ناوه دانیه کاندو دروستیان کرده و دروستی ده کن گوايه بۆ ریز گرتنه له و که سایه تیه. منیش ده لیم نه گه ر پاست ده کن ریز له و که سایه تیه ده گرن داوی ل خوښ بون بۆ خو تان و بۆ نه و که سایه تیه له باره گای خوی گه وره بکن و نه وه ی له دروست کردن نه و کوته ل و په یکه رو بته خه رچی ده کن بیده ن به مال و مندال و که سو کاره کی و جیگه یه ک بۆ نه و انیش ده گرتنه وه و دلشیان پی خوښ ده بیت و نه گه ر نه تیشتان خوا بیت لای خواش به خیر (صدقه) بۆتان ده زمیردریت و بۆ قیامته ی خوشتان سودی ل ده بینن به پیچه وانه ی پڼگه ی په که م ده چیته پیزی بت پرستی و خوی گه وره ش له خو تان توږه ده کن. وه رگیر.

قه ده غه و حه رام كړدوه له وانه ش: دروست كړدن و دانان و چه سږ كړدنې په يكه رو كڅته له ياده وه ريه كان، چونكه نه مه شپوه و هو كار يكه بو هاو به ش دانان، په كه مين و سه ر ه تاي هاو به ش دانان له ناو گه لي نوحه وه له سه ر زه وي به ه وي وينه گري و دروست كړدنې په يكه رو كڅته له وه سه ري ه لدا، كه له ناو گه لي نوحدا پينج پياو چاك ه بون كه بریتي بون له وه د، نه سر، سواع، په غوس و په عوق، كاتې مردن خزم و كه سو و كار ه كانيان و گه له كه يان نوريان په روش بون و نذر بويان دل تنگ بون، شه يتان ه لې خله تاندن و پي ي گوتن: كه له سه ر شپوه ي نه و پياو چاكانه يان په يكه رو كڅته ل دروست بكه ن و له ديوه خان و مه جليسه كانياندا كه به زوري لي ي داده نيشن و تي ي دا كو ده بنه وه دابنن و هه ميشه با له بهر چاوتاندا بن و به ناوي نه و پياو چاكانه وه ش ناويان بنين، نه وانيش هه ستان وايان كړد به لام په كه مجار نه يان ده په رستن، هتا نه و به ريه نه مان و به ر ه كانې دوا نه وان هاتن و نه واني پيش خويان بير چوه وه شه يتان واي لي كړدن كه بيان په رستن و نه نجام نه و په يكه رانه په رستران^(۲۰۸)، كاتې خوي گه وړه پيغه مبه ر نوحى - عليه السلام - بو ناردن له و هاو به ش دانانه ي كه به ه وي نه و وينه و په يكه رانه وه كه دا يان نابون ناگادارو قه ده غه ي كړدن، به لام گه له كه ي نه و بانگه شه ي نه ويان و ه نه گرت و قبوليان نه كړد، و له په رستنې نه و وينه دانراو و چه سپاوانه كه بو بونه بت و شتائتي كي خورافي و ده يان په رستن به رده وام بون: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنْ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنْ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ سورة نوح: (۲۳).

ناوي نه و پياو چاكانه ي كه له سه ر شپوه ي نه وان وينه و په يكه ريان دروست كړدن بو زيندو كړدنه وه ي بيره وه ريه كانيان و به پيرزو به گه وړه دانان يان بو.

ده ي سه ير بكه ن كار به چي گه يشت به ه وي نه م په يكه رو كڅته له ياده وه ريانه له هاو به شي دانان بو خوي گه وړه و په رستنې غه يري خوا له گه ل خوادا، و له سه ر پيچي و درايه تي كړدنې په وانه كراواني خوا؟! كه نه نجام بو به ه وي له ناو چونيان به ه وي لاقوه گه وړه به ناو بانگه كه ي نوحه وه، هه روه ها توپه بوني خوي گه وړه و قيژه ون بون و ناشيريني نه و گه لانه لاي خوي گه وړه و له لاي دروست كراوه كانې خوا به گشتي^(۲۰۹)، نه مه نه وهت بو دهرده خات كه مه ترسي

(۲۰۸) رواه البخاري.

(۲۰۹) هه روه ها هاو به ش دانانې گه لي شيراميم هه ر به ه وي په رستنې په يكه رو بت په رستن و چه مينه وه بو بويان، هه روه ها هاو به شي په يدا كړدنې به نو ئيسراييليه كانيش هه ر به ه وي په رستنې و به ندايه تي كړدن بو بو وينه و په يكه ري گويژه كه كه

وینه و وینه گرتن و په یکه رو کڅته ل دروست کردن چنده مه ترسی داروگوره یه، بویه پیغمبر ﷺ نه فره تی له وینه گران کرده، وه وائی پیداوین که وینه گران و وینه کیشان و په یکه تاشان به هیژ ترین و به سفت و سوئ ترین نازار کیشانی ناو خه لکن له پوژئی قیامه تدا، وه فرمانی به سرپنه وه و لابردن و کورانه وهی هه مو وینه ورد کردنی په یکه رو کڅته له کان کرده، وه هه وائی پیداوین که فریشته ناچنه ناو مال و شوینیک که وینه ی لی بیت، هه مو نه وانه له بهر خرابی و، به هیژی مه ترسیه کانیته ی له سر نوممه تی نیسلامی له بیرو باوه په که یاندا (عقیده ها)، چونکه یه که مین و سهره تای هاویه ش دانان له سر زه ی له وینه وه سهری هه ل دا هه روه کو له پیشتر ناماژده مان پی کرد، جاج دانانی وینه و په یکه رو کڅته ل بیت له شوینی تیدا کویونه وه و مه جلیسه کاندا بیت، یان له گزپه پان و فولکه و ناو باخچه کاندا بیت، نه وه له شهریه تی خوا حرامه و دروست نیه، چونکه هوکاریکه بؤ هاویه ش دانان، و بؤ گن کردن و تیک دانی بیرو باوه پی موسلمانان. نه گهر کافران و بیباوه پانی نه مپو نه وکاره ده کن، نه وان هیچ بیرو باوه پکیان نیه تاپاریزگاری لی بکن، نه و کاره و لاسایی کردنه وهی نه وان بؤ موسلمانان دروست نیه خو به نه وان بچوینن و له و کاره دا به شداریان بکن و هاریکاریان بکن، بؤ پاراستنی بیرو باوه په که یان که چاوگو و سرچاوه ی هیژو توانا و به خسته وه ری و سهرکه و تن و سهرفرانی موسلمانان، هه روه ها نابئ بگوتریت: ناخر نیمه نه و قوناغمان تی په پاندوه و به تهنها خوا په رستی و هاویه ش دانانمان ناسیوه و هر نه وده ش ده کین، نه خیر، چونکه شه یتان هه همیشه چاوه پروان و سهیری به ره ی داهاتوو دوا پوژ ده کات و هه همیشه له بؤسه دایه بؤ موسلمانان و برواداران هر کاتیک نه زانی و نه قامی و ناحالی بونیان له نایینه که یان تیدا به دی بکات یه کسر نه م هه له ده قوزینه وه و له خسته یان ده بات، هه روه کو چؤن له گه ل گه لی نوحدا کردی، کاتئ زاناکانیان مردن و نه زانی و نه قامیان له ناودا بلاو بوه وه، چونکه بابای زیندوه هرگیز له فیتنه و ناشویی شه یتان نه مین نیه و نه مین نابی، هه روه کو ئیبراهیم - علیه السلام - گوئی: ﴿وَاجْتَنِبْی وَبَنیَّ اَنْ تُعْبَدَ الْاَصْنَامَ﴾ (۲۱).

که سامری زیتنگر له زیتگر بؤی دروست کرد بون، هه روه ها هاویه ش دانانی گاوه رکان به هوئی په رستنی خاچ بو که ده یان

گوئ له سر شپوه ی مسیح — علیه السلام — دروستیان کرده.

(۲۱) — سورة إبراهيم: (۳۵).

ب - واته: خوا به گیان خوم و مندال و ده چه کانم بیاریزی له په رستنی بت و بت په رستی. وهرگیز.

بهشی پینجه م

گالته کردن به نایین و سوکایه تی کردن به حوره ته کانی.

گالته کردن به نایین هه لکه پانه وهیه له نیسلا م، و به ته وای ده رچونه له نایین، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ أَبِاللّٰهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ﴿٢١١﴾. نهم نایه ته: نه وه ده گه یه نیت که گالته کردن به خوی گه وره کوفره، و گالته کردن به پیغه مبهری خوا کوفره، وه گالته کردن به نایه ته کانی خوا کوفره، جاهر که سیک گالته به مبهریه کیک له م کاروبارانه بکات نه وه گالته کردوه به مبهریان. نه وهی له دوپوه کاندای پوی دا: نه وه بو گالته یان به خوا و به پیغه مبهرو هاوه له کانی ده کرد، و نهم نایه ته له پوی نه واندای دابهزی.

گالته کردن به و کاروبارانه به ندن به یه کتریه وه، نه وانه ی که سوکایه تی به به تهنها خوا پرستی پرستی خوی به رزو بی هاوتا ده کهن، وه داوا کردن و پارانه وه له غهیری خوا له مردوان به گه وروه به پیروزو به پرستی ده زانن، وه نه گهر فرمانی به تهنها خوا پرستی یان پی بکریت و له هاوبهش دانان قه ده غه بکرین و ناموزگاری بکرین نه وانه حد دت ده یان کریت و لوت به رز ده بن و به شوخی و گالته پی کردن وه سوکایه تی به مبه ده کهن و پی یان پی ده کهن، هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَخَذُوا لَكَ إِلاَّ هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ﴿٢١٢﴾.

گالته یان به پره وانه کراوی خوا ﷺ کرد کاتی پی ی ده گوتن له خوی گه وره به ولاره هیچ که سو هیچ شتیکی دیکه مه پرستن و شریک بو خوی گه وره دامه نین و له هاوبهش پهیدا کردن قه ده غه ی ده کردن و ناموزگاری ده کردن نه وان شوخی و گالته یان پی ده کرد، به لی به رده وام هاوبهش دانه ران عهیب و خهوش و نه نگیان له پیغه مبه ران ده گرن و

(٢١١) ١ - سورة التوبة: (٦٥-٦٦) ..

ب - وانا که ایمان له پایدودا لیک داوه ته وه، وه رگتی.

(٢١٢) ١ - سورة الفرقان: (٤١-٤٢) ..

ب - واته: که تو یان ده بی نی نه ی محمد ﷺ به گالته و تیزیک وه ده یان گوت: نه یی.. نه وهیه که خوا به پیغه مبهرو

پره وانه کراوی خوی نارویه تی؟!، خو خه ریک بو له خوا کانی خومان لاسان بدات و سه رمان لی تیک بدات نه گهر شارام و خوراکر نه بوینایه! وه رگتی.

به سوکایه تی و گومرایی و شیت باسیان ده کهن، هر کاتیک داوی به تهنه خوا پهرستی (التوحید)، واز هینان له و هاویه ش دانان و شه و هاویه شیه گه ویه ی و له دل و دهرونیاندا هیه له به گوره دانان و به راست زانینی هاویه ش دانان. هر بهم شیوه یه ده بینی هر که سیک هم سیفاتانه ی تیدا بیت به هه مان شیوه نه گهر که سیک داوی واز هینان و کشانه وه ی له و سیه فته ی هاویه ش دانانه ی و تیا به تی و داوی به تهنه خوا پهرستی خوی گه وری لئ بکات نه و گالته و شوخی و سوکایه تی پی ده کات و هه زاران ناو و ناتوره ی بۆ دروست ده کات، خوی بالا ده ست و کار به جی ده فهرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ سورة البقرة: (۱۶۵).

هر که سیک دروست کراویکی به قه د خوا خوش بویت شه و هاویه ش دانهره، وه پیویسته جیاوازی بکریت له نیتوان خوشه ویستی بۆ خوا و خوشه ویستی له گه ل خوادا، شه وانه ی که گۆری پیاو چاکانیان وه ک بتیک گرتوه و ده ی پهرستن و به ندایه تی بۆ ده کهن، ده یان بینی که گالته و سوکایه تی به وه ده کهن که به تهنه خوا پهرستی و به ندایه تی کردنه به تهنه بۆ خوی گه وری، وه شه ویه به راست و به گه وری به پیروز ده زانن که به غیری خوا به ندایه تی ده کهن و وه ک تکا کارانیک و هریان گرتون، ئاماده ن و زوریان لا ئاساییه که سویند به درۆ به خوا بخۆن (الیمین الغموس). به لام هیچ کامیکیان زاتی شه و ناکهن و ئاماده نین سویند به درۆ به شیخه که یان بخۆن، وه زۆریک له و گروه جور به جورانه ده بینی یه کیک له وانبیر و باوه پی وایه که هانا بردنی بۆ شیخه که ی - جا چ به گۆره که ی بیت یابه گۆری غیری شه و بیت - سود به خش تر و باشتره له وه ی که هانا بۆ خوار په روه ردگار به ریت و داوا له خوا بکات له مزگه وت له کاتی سپیده دا! وه گالته ش به و که سه ده کات که له پریگه که ی شه و لایداوه و به ره و پریگه ی به تهنه خوا پهرستی چوه، وه زۆریک له وانه مزگه وته کان تیک ده دن، و هه زاره کان دروست ده کهن، ئایا نه مه له گالته کردن و به سوک زانینی یان نیه به خوا و به ئایه ته کانی خوا و به پیغه مبه ره که ی، و به گه وری زانین و پیروز دانانی هاویه ش دانیان نیه؟ (۱۱۳).

نم سیفات و نم خوو ناکارو نه‌ریتانه ئه‌مړو گه‌لیک زوړن له‌و که‌سانه‌ی که‌که‌وتونه‌ته داوی گډو په‌رستیه‌وه له‌گډو په‌رستانی ئه‌مړوډا گه‌لیک زوره .
وه‌ئهم گالته پی‌کردن و سوکایه‌تیه‌ش دو جوړی هه‌یه :

جوړی یه‌که‌م: گالته پی‌کردنی پاشکاوانه (الإستهزاء الصریح): وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌نایه‌تی له‌پودا هاته‌ خوار، و ئه‌وه‌ی که‌دو پوه‌کان به‌گالته پی‌کردن و به‌توانجه‌وه به‌هاوه‌لانیان گوت: ئه‌و قورشان خوینانه‌ی ئیمه‌ که‌مه‌به‌ستیان له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو، (سک زلنو ه‌رگیز تیر ناخون و ه‌ر خه‌ریکی ورگیان) ده‌ی جا ئه‌وه چی یان پی‌ده‌کړی له‌به‌ر ورگیان - وه‌رگړي -، وه‌له‌وانه دروژن‌ترین له‌دنیاډا، ، وه‌ترسنوک‌ترین که‌سانیکیشن له‌کاتی پو به‌پو بونه‌وه له‌گه‌ل دوژمناندا^(٦٤)، ئه‌مانه و قسه‌گه‌لیکی تری گالته جاپړانه، ه‌روه‌ها وه‌ک قسه‌ی ه‌ندیکیان که‌به‌موسلمانان یان گوت: ئه‌م نایینه‌ی ئیوه پی‌نجه‌مین نایینه، ه‌روه‌ها قسه‌یه‌کی تریان که‌ده‌یان گوت: نایینه‌که‌تان نادان وکه‌وده‌ن و نه‌زانه، وه‌قسه‌یه‌کی تریان نه‌گه‌ر فرمانکاران به‌چاکه و قه‌ده‌غه‌کارانی خراپه‌یان ده‌بینی ده‌یان گوت: به‌تیزو به‌گالته جاپړه‌وه ده‌یان گوت: ئه‌وه ئه‌لی نایینتان بو هاتن، ئه‌مانه و وینه‌ی قسه‌ی ناشیرین و قیزه‌ونی تر که‌ناژمیردرین و نایه‌نه نامار زور به‌ناخوشی نه‌بیت که‌گه‌لیکیان له‌و قسانه ناخوش تر بون که‌نایه‌تیاں له‌پودا هاته‌ خوار.

جوړی دوهم: گالته پی‌ناراشکاو یان ناراسته‌وخو (غیر صریح): ئه‌وه‌ش بریتیه له‌و ده‌ریایه که‌هیچ که‌ناریکی نین، وه‌ک: هیما یا ناماژ کردن به‌چاو واته‌ چاو قوچاندن (الرمز بالعین)، وزمان لی‌ده‌ره‌یتان، و لیچ لی‌بادان، ته‌شهر لی‌دان به‌ده‌ست له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی

(٦٤) دروژنه‌ی نم باسه‌ ئه‌وه بو که‌کومه‌لیک له‌و پوه‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌هاتن بو لای پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی له‌پښاډا ناوا له‌به‌ر خوینانه‌وه شوخی و گالته‌یان به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ده‌کړو ده‌یان: تق‌سه‌یری ئه‌و قورشان خویناناناکه‌ن که‌مه‌به‌ستی له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌رو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بون ورگ زلانی ئیمه‌ن و زمام درق‌ترین که‌سانیکن ، خو له‌کاتی پو به‌پو بونه‌ویاندا له‌گه‌ل دوژمنانیاډا ترسنوک‌ترین که‌سین و ه‌رگیز خو پاناکرن، ئه‌ی ... ئه‌و محمده‌ ده‌یوئ به‌و جوړه‌ که‌سانه‌ کوشک و ته‌لار و لات و ده‌سه‌لاته‌کانی پډم و قه‌یسه‌رو کیسرا داگیر بکات !!! به‌لام پیتش ئه‌وه‌ی ئه‌و پیپاوه‌په‌ دوپوانه‌ بگه‌نه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوی گوره‌ سروشې بو ناردو ه‌ه‌والی گالته پی‌کردنی ئه‌و دوپوانه‌ی پی‌پاگه‌ یاندو ه‌ر له‌دنیاډا سوک و پیسوی کردن و ده‌میان بو به‌ته‌لی ته‌قیو په‌رده‌ی په‌شی له‌پوه‌ل مالین، ه‌روه‌کو ده‌فه‌رمویت: [وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللّٰهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ] سورة التوبة: (٦٥).

کټیبه‌ک‌ه‌ی خوا واته قورئانی پی‌روژ، یاخود سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌رﷺ، یاخود له‌کاتی فرمان کردن به‌چاکه، و قه‌ده‌غه کردن له‌خراپه (۲۱۰).

ه‌روه‌ها وینه‌ی ئه‌مه که ه‌ندیکیان ده‌لین: ئیسلام واته به‌رنامه‌ی ئیسلام بۆ سه‌ده‌ی بیسته‌م (و سه‌رده‌می ئیستا - وه‌رگیڤ) نابیت و ده‌ست نادات، به‌لکو به‌که‌لکی چه‌رخه‌کانی ناوه‌راست ده‌گریت (یا به‌رنامه‌ی چه‌رخه سواوه‌کانه وه‌ک ه‌ندی سوکه‌له‌و عه‌قل ترشو تفت و قام کاله‌کانی ئه‌م سه‌رده‌م و ئه‌م چه‌رخه ده‌یلین - وه‌رگیڤ-)، و به‌رنامه‌یه‌کی دوا که وتویی و کونه په‌رستی، وتوندو تیزئی و وحشیگه‌ری تیدایه، له‌بواری سزاکانی سنور لیدانه‌کان (الحدود) و سه‌رزه‌نشتی‌ه‌کاندا توندو تیزو بی به‌زه‌بیه، وه‌سته‌می له‌نافره‌ت کردوه و مافه‌کانی نه‌داوه، ته‌لاق دانی پینگه پیداه‌و نه‌رمی و شلی نواندوه، فره‌ژنی پینگه پیداه‌و. ه‌روه‌ها ده‌لین: حوکم کردن به‌یاسا ده‌ست کرده‌کان له‌ده‌ستورو یاساوژی‌سای ولاتدا له‌حوکمی ئیسلام باشتره، وه‌له‌پوی ئه‌و که‌سه‌ی که بانگه‌شه‌ی به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی ده‌کات و به‌ندایه‌تی کردن بۆ گلکۆی پیاو چاکان و گۆږ په‌رستی په‌ت ده‌کاته وه ده‌لین: ئه‌وه زیدده‌په‌وه قاجی له‌به‌په‌ی خۆی پتر پاکیشاوه (مط‌رف)، ده‌یه‌ویت کۆمه‌لی موسلمان په‌رته‌وازه بکات، یاخود پی‌ی ده‌لین: ئه‌وه وه‌هابیه، یاخود پی‌یازگه یامه‌زه‌بی پی‌نجه‌مه، ئه‌مه‌وگه‌لیکی تری له‌م جۆره قسه‌ه‌لیت و په‌لێتانه ه‌ره‌ه‌مویان جنیودان و سوکایه‌تی کردنه به‌نابین و به‌موسلمانان، ه‌روه‌ها گالته کردنه به‌بیرو باوه‌ری پاسته‌قینه‌ی ئیسلام، ولا حول و لا قوة إلا بالله. ه‌روه‌ها له‌وانه: گالته کردنیان به‌و که‌سانه‌ی که ده‌ستیان گرتوه به‌سوننه‌تیک له‌سوننه‌ته‌کانی پی‌غه‌مبه‌رﷺ و ده‌لین: نابین و نایینداری به‌مونی، وه‌ک گالته و سوکایه‌تی کردنیک به‌پیش به‌ردانه‌وه و پیش نه‌تاشین، وگه‌لی وشه‌و قسه‌ی پیس و بۆگه‌نی تری له‌م جۆرانه.

به‌شی شه‌شم

حوکم کردن به‌غیری به‌نامه‌ی خوا.

له‌داخوازی و داواکاریه‌کانی پړوا بون به‌خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی و به‌ندایه‌تی بڼو کردنی: ملکه‌چ بونه بڼو حوکمی خواو پازی بون به‌شهریعه‌ته‌که‌ی نه‌و، وگه‌پانه‌وه بڼو کتیبه‌که‌ی واته بڼو قورنانی پیروزو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌کاتی جیاوازی و بون جیارپایی و قسه‌و گفتارو ناخاوتنه‌کاندا، وله‌بیرو باوه‌پو له‌مشت و مړه‌کاندا، وله‌خوین و له‌توله‌کان و له‌مال و سامانه‌کان، و باقی مافه‌کان و له‌همو بواره‌کانی تری ژياندا هر کاتیک کیش و ته‌نگزه و که‌وتنه به‌ریه‌کیه‌ک دروست بو، خوای گه‌وره حاکمه و حوکم و پریار دان و یاسا دانان واته ته‌شریع ته‌نیا بڼو خوای گه‌وره‌یه، پیویسته له‌سهر به‌پرسان و سهرکرده و حاکمه‌کان له‌سهر پوی زه‌وی که‌به و به‌نامه و به‌و یاسا و پړساو شهریعه‌تی خوا حوکم بکن، هه‌روه‌ها پیویسته له‌سهر خه‌لکیش به‌گشتی (الرعیه) حوکم به‌و به‌رنانه و شهریعه‌ته بکن که‌خوای گه‌وره بڼو ناردونه خوار که‌که‌ته‌لوکی ژيانی مرقه‌کانه له‌سهر زه‌وی که‌بریتیه له‌قورنانی پیروزو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، خوای به‌رزو بی هاوتا له‌پوی به‌پرسان و سهرکرده‌کان و والیه‌کاندا ده‌فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾^(۱۱۶). هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌پوی به‌رده‌سته‌کانیش (الرعیه) دا ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ سورة النساء: (۵۹). (واتا که‌یمان له‌پا بردودا لیك داوه‌ته‌وه - وه‌رگټې -).

(۱۱۶) ۱ — سورة النساء: (۵۸).

ب - واته: خوای گه‌وره فرمانتان پی ده‌کات نه‌سپارده‌کان بڼو خاوه‌نه‌کانیان بگټپنه‌وه جا سپارده‌کان زاراوه‌یه‌کی فراوانه و هه‌مو بواره‌کانی ژيان ده‌گرټنه‌وه که‌سهرتږپی هه‌مویان نه‌م به‌نامه و شهریعه‌تی نایینی نیسلامه‌یه، وه‌نه‌گر به‌سهر خه‌لکی و له‌نیوان خه‌لکی دا حوکمیکتان کردو کران به‌ سهرکرده و برا گه‌وره نه‌وا به‌داد په‌روه‌رانه حوکم و پریار بده‌ن. مافی کس نه‌ده‌ن به‌که‌سو ستم و له‌کس مه‌که‌ن و دادپه‌روه‌ر بن و هه‌مو که‌سیک به‌یه‌ک چاو سهر بکن. وه‌رگټې.

هروه ها پونی کردوته وه که پرواو باوه (الإيمان) له گه لّ حوکم کردن به غیری به برنامه ی
 خوا دا کو نابنه وه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا
 أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ
 وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ سورة النساء: (۶۰). ههتا فهرموده ی خوای گه وره
 :﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِلُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا
 قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ سورة النساء: (۶۵). (هروه ها واتای ثم دو نایه شمان
 له پابردودا نویسه - وه رگیت).

خوای پاکو بیگرد قه ده غه ی کردوه - بۆ دنیایا تر کردن و جهخت له سهر کردنه وه
 سویندی خواردوه به پهره ردگاری محمد ﷺ که خوای گه وره خویه تی - پروای نیه نه وه
 که سه ی که حوکم و حل کردن و کردنه وه ی گری کویره کانی کیشه و ته نگزه کانی نیوان
 خویان هه موی نه هیننه لای تقو به تو چاره سهری کیشه کانیان نه که ن واته به به برنامه و
 شریعه تی خوا کیشه کانیان حل نه که ن و حوکم به و قورئانه نه که ن که خوا بۆی ناردونه
 خوار، هروه ها دوی نه وه ی که چاره سهریه که ت بۆ دانان و کیشه که ت بۆ حل کردن
 به حوکمی تو ده بی پازی بن و خوش ته سلیم بکن، هروه کو حوکمی به کافر بونی والی و
 سهر کرده و به پریشان داوه نه وانه ی که حوکم به و به برنامه و ده ستورو یاساو پریشان
 شریعه ته ناکه ن که خوای گه وره بۆی ناردونه خوار، وه به ستم و به ده رچون له نایینی
 داناه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 سورة المائدة: (۴۴). :﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ سورة المائدة:
 (۴۵). :﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ سورة المائدة: (۴۷).
 (هروه ها واتای ثم نایه تانه شمان له به شه کانی پابردودا شی کردوته وه - وه رگیت).

گومانی تیدا نیه که ده بی حوکم ته نیا به و به برنامه و ده ستوره بکریت که خوای گه وره
 ناردویه ته خوار وه که ته لۆکیک بۆ هه لسو پاندنی ژیا نی مروفه کان له سهر پوی زه وی،
 وه حوکم کردن به و به برنامه و ده ستوره ده بی له هه مو به ندو یواره کانی کیشه و
 ته نگزه کاندای بیت له قسه و گفتارو مشتو مره تی کو شانیه کانی (الإجتهدیه) نیوان زاناکاندا،
 هیچ به لگه و پرو بیانونیه که وه رناگریت یا هیچ حوکمیک وه رناگریت و قبول نیه مه گهر

نښه وهی که له گهڼ قورنئانو سوننه تدا بیته وه و ده لاله تی له سر بکات، به بی هیچ ده مارگریه کی مه زه بهی و، لایه نگیری پیشه واکان (الإمام)، له ه مو سکالا به رزکراوه کان و به رگری کردنه کان و گشت مشق و مړو کیش و ته نگړه کان و له گشت مافه کاند، نه ک ته نیا له کاروباره که سایه تیه کاند، ه روه کو له ه نندئ له ده ول ته ئیسلامیه کاند نه نجام ده دریت، چونکه ئیسلام کومه لیک یاساو پړس او ده ستورن و ده بی ه مویان کاریان پی بکړیت و له یه ک جیا نابنه وه، خوی به رزو بالا ده ست ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾ (۲۱۷). ه روه ها خوی ده وره ده فهرموئ: ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ (۲۱۸).

ه روه ها پیویسته شوین مه زه به کان و مه نه ج و پروگرامه هاوچه رخه کانیش بکه ویت و قسه و گفتاری پیشه واکان بگریته وه ب قورنئانو سوننه، هر شتیکی واته هر فتواو هر قسه و گفتاریکیان له گهڼ قورنئانو سوننه هاته وه نه وه وری بکرن و کاری پی بکن، و ه هر شتیکی پیچه وانه ی قورنئانو سوننه بو کاری پی نه کن و فپی ی بده ن و په تی بکه نه وه به بی ده مارگری و لایه نگیری هیچ مه زه بو لایه نیک، به تاییه تیش له بواره کانی بیروباوه ردا (العقیده)، چونکه پیشه واکان - په حمه تی خویان لی بیت - خویان به م شیوه یه ناموزگاریان کردین، هم شیوه یه ریازو مه زه بهی گشتیانه، هر که سیک سرپیچی هم ناموزگاریه یان بکات نه وه حاشا شوین که و ته ی نه وان نیه، هر چه نده سر به وانیش بیت، نه وه له و که سانه یه که خوی گوره ده ریاره یان ده فهرموئ: ﴿ادْخُلُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ سورة التوبة: (۳۱).

هم نایه ته به ته نیا له گهڼ گا وره کانی نیه به لکو ه مو نه و که سانه ده گریته وه که هاو وینه ی کاری نه وان نه نجام ده دات، هر کاریک و هر شتیکی پیچه وانه و سرپیچی نه وه بیت که خوی گوره و پیغه مبه ره که ی فرمانی پی کردین به وهی که حوکم کردن له نیوان

(۲۱۷) أ — سورة البقرة: (۲۰۸).

ب - واته کیهان له رابردوا لیک داوه ته وه - وه رگپ.

(۲۱۸) أ — سورة البقرة: (۸۵).

ب - واته: نایا بروا به هندیکی قورنئانو ده مین و به هندیکی تری نا دیاره خوی گوره نه مه ی قبول نیه ده بی بروت

به ه موی ه بیت و حوکم به ه موی بکه تی. وه رگپ.

خه‌لکی دا به‌غیری به‌رنامه و ده‌ستور و یاسای خوا بکړیت، یان شوین که وټنی نه‌وهی ه‌واو ناره‌زوه‌کانی خوی داوای ده‌کات و جل‌و شوړ کردن بؤ نه‌فس و ناره‌زوه‌کانی خوی، نه‌وه په‌تی ئیسلام و باوه‌پ (الإيمان) ی له‌گه‌ردنی خوی دامال‌یوه، هر چه‌نده بشلیت من بپوا دارم، خوای گه‌وره نه‌و که‌سانه‌ی ناوټ که به‌دوای نه‌م پټبازه ده‌کون واته جل‌ووی خوی ده‌داته ده‌ست نه‌فس و شه‌یتان و ه‌واو ناره‌زوه‌کانی و دوای به‌رنامه‌ی خوا ناکه‌ون، نؤر به‌توندی به‌درویان ده‌خاته‌وه که ده‌لټن بپوادارین و پپوډاگه‌نده‌ی بپواداری خو‌یان ده‌کون، نه‌وته ده‌فه‌رموټ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ سورة النساء: (٦٠). (واته که‌یمان له‌پا‌بردودا نوسیوه. وه‌رگټی). نه‌وه‌ی له‌واتای وشه‌ی (یزعمون) دا ه‌اتوه که نه‌فی کردن و به‌درو خسته‌وه‌ی باوه‌په‌که‌یانه (إيمانهم)، چونکه زاراوه‌ی (یزعمون) به‌نؤری بؤ نه‌و که‌سه به‌کار دټ که‌ده‌عوایه‌ک واته سکا‌لایه‌ک به‌رز ده‌کاته‌وه که‌درو‌ی تټدایه، له‌به‌ر سه‌رپیچی یا پیچه‌وانه‌ی کرده‌وه چاکه‌که‌ی یا خراپه‌که‌ی، و نه‌نجام دانی کرده‌وه‌یه‌ک که‌ددانی پټدا نانټ و ده‌یه‌وټ په‌رده پو‌شی بکات و بیشارټه‌وه، نه‌مه رټک وه‌ک نه‌وه‌یه که‌خوای گه‌وره ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رموټ: ﴿وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ سورة النساء: (٦٠). (واته: فرمانیان پټی کړا بو که‌پرواتان به‌تاغوت نه‌بیټ، هر شتیک به‌غیری خوا بپه‌رسترت نه‌وه تاغوته - وه‌رگټی). چونکه بپوا نه‌بون به‌تاغوت پایه‌یه‌که له‌بیر و باوه‌پ‌ی به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی، ه‌روه‌کو له‌نایه‌تی (البقرة) دا^(٢١٩) ه‌اتوه، نه‌گه‌ر نه‌م پایه نه‌هاته دی، نه‌وه نه‌و که‌سه به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رست نیه، وه‌به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستی بنجینه و بنه‌مای باوه‌په‌ (الإيمان) که‌ه‌مو کار و کرده‌وه‌کانی پی چاک ده‌بن و ده‌یان ه‌ینټه‌وه سه‌ر رټگه‌ی راست، وه به‌بی به‌ته‌ن‌ها خوا په‌رستیش ه‌مو کرده‌وه‌کان ه‌ل ده‌وه‌شین‌ه‌وه و فاسد ده‌بن، ه‌روه‌کو نه‌مه له‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره به‌پونی ده‌رده‌که‌وټ: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (واته هر که‌سټیک بټی باوه‌پ بیټ واته بپوای به‌تاغوت نه‌بیټ و بپوای

(^{٢١٩}) واته فه‌رمایشتی خوای به‌رزو بی ه‌اوتا که‌ده‌فه‌رموټ: [فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى]

تهواوی به خواو به پیغه مبری خواو به رنامه که ی خوا هه بیت شه به دلتیاییه وه دهستی به پستی
خوا واته به به رنامه و دهستور و یاساو پتسایه کی زور پته و توندو توله وه گرتوه که به نامه و
دهستوری خواجه - وه رگپ.

هه روه ها نه فی باوه پ (الإیمان) ی له و که سانه دهکات که حوکم به و به رنامه و دهستور و
یاسایه ناکات که خوی گه وه ناردویه تیه خوار واته شه که سه باوه پری نیه و بی باوه پره،
شه مش شه وه ده گیه نیت که حوکم کردن به شهریه ت و به رنامه و دهستوری خوا
باوه پرداری و به تهنها خوا پرستی، وه به ندایه تی کردنی که له به ندایه تی کردنی خواو
پیویسته له سر هه مو موسلمانیک که دهستی پیوه بگریت و پروای تهواوی پی هه بیت و
حوکمی پی بکات، نابئ شرعی خوا تهنیا ب کارسازی و چاکگوزاری له نیوان خه لکی و ب
دهسته بهر کردنی ئاسایش و هیمنایه تی بیت و به س، هه روه که هه ندی که س تهنیا تیشک
ده خه نه سه ر شه بواره واته شهریه ت تهنیا ب شه مه به سته به کار ده هیئن، ولایه نه که ی
تری پشت گوئ ده خات، خوی پاک و بیگه رده سه رزه نشتی شه که سانه دهکات که
شهریه تی ئیسلام تهنیا ب به رزه وه ندیه کانی خویان به کار ده هیئن، و بی شه وه ی ب
پرستش و به ندایه تی به کاری به نیت، خوی پاک و بیگه رده ده فره رمویت: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
مُذْعِبِينَ ﴿٢٢٠﴾

(٢٢٠) — سورة النور (٤٨—٤٩).

ب - واته: شه که شه نو دو پوه بپوا بین هیزانه داوایان ل بگریت که حوکمی خواو پیغه مبر به کار به نیت له نیوان خویاندا
له بری ههوا و ناره زوه کانی خویان شه وانه هه ندیکان پی ی رازی نابن و پشتی تی ده که ن، به لام شه که ر بزانه حوکم کردن
به حوکمی خوا له به رزه وه ندی خویاندا و قازانجیه شه شه زور به ئاسانی دین به پیری حوکمی ئیسلام و حوکمی پی
ده که ن. به داخوه ئیستا له پوزگاری شه موزماندا زوری زوری موسلمانان شه که حوکمی شهریه تی خوا له به رزه وه ندی
خویاندا بیت شه نه که هه پی ی پازین به لکو پتشی له سه ر داده گرن و په لشی ب ده که ن، به تاییه تی سه رکرده و
به پرسانی ولاتانی ئیسلامی. شه که ر حوکمی ئیسلام له گه ههوا و ناره زوه کانی شه وانه بیت شه شه و حوکمی ئیسلامیان
قبوله دهنا به پیچه وانه هه رگیز قبولیان نیه و پو ده که نه غیری حوکمی ئیسلام و پازی نابن حوکم به به رنامه و
شهریه تی ئیسلام بکه ن و قورشان و سوننه ت دهستور و یاسای ولاته که یان بیت، به لکو حوکم و دهستور و یاسای
دهستکردی موقی کورت عه قلی دروستکاری دهستی خوی په روه رگاری جیهانیان ده که نه دهستور و یاسای ولاتی
خویان و سه رمه شقی حوکمرانی خویان و پازی نابن ناسنامه ی ولات و نه شه که یان به ناسنامه ی ئیسلام بناسریت شه. به لکو

تهوانه تهنيا گرنگي ددهن بهوهي كه ههواو نارزهوهكاني خويان دهخوازييت و داواي دهكات، و نهوهي پيچهوانهي نارزهوهكاني خويان بيت وهلاي دهنينو پړهتي دهكه نهوه، چونكه بهندايه تي و پرستشي بڼ خوا ناكهن به حوكم كردن و گه پانه وه بڼ لاي پيغه مبهروني.

حوكم كردن كردن به حوكميك غهيري بهرنامه و شريعه تي خواي گه وړه :

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ سورة المائدة: (٤٤). له م نايه ته پيړزه دا: هاتوه كه حوكم كردن به غهيري ته وشه ريعه تي ياساو پيسايه ي كه خواي گه وړه نارديه تيه خوار كوفره، نه م كوفره هه ندي جاركوفري گه وړه يه و پي ي له نايين دهرده چيت، هه ندي جاريش كوفري بچوكه و پي ي له نايين دهرناچيت، نه مهش به پي حالي ته و حاكمو ته و سركرده و بهرپرسه، نه گه ر پي ي وابيت كه حوكم كردن به و ده ستورو ياساو پيساو شريعه تي كه خواي گه وړه نارديه تيه خوار واجب نيه، و سرپشكه تي ي دا، ياخود سوكا يه تي به حكمو بهرنامه ي خوا بكات، وه باوه پي وابيت كه غهيري ياساو پيساو ده ستورو سيستمه ده سترده كان له حوكمو بهرنامه و ده ستورو ياساو پيساو سيستمی خواي گه وړه باشترو چاكره يان يه كسانن، ياخود به كه لكی حوكمی پوژگاري ته مړو نايه تي، ياخود پشت كردني له شريعه تي بهرنامه و ده ستوري خواي گه وړه حوكم كردن به بهرنامه ي ده سترده و بيباوه پان بڼ پازي كردن و سهرنج پاكيشاني كافران و بيباوه پان و دوژمناني خواو نيسلام و موسلمانان و دوپوه كان بيت، نه مه كوفري هه ره گه وړه يه و پي ي له نيسلام دهرده چيت، وه نه گه ر باوه پي وابيت حوكم كردن به بهرنامه و شريعه تي خوا واجب، وه زانستي به و پاستيه هه بيت و به لام لي ي لاواوه، له گه ل ددان ناني بهوه ي كه له سهر نه و كارهي شايسته ي سزا دانه، نه وه نه و كه سه ياخي بوه و سرپيچي خواي كرده وه، پي ي ده گوتريت كافر به كوفريكي بچوك، به لام نه گه ر نه زان و نه قام بو به حوكمی خوا له گه ل هه ول دان و خستنه كاري تواناي خوی بڼ شاره زا بون و فير بوني حوكمی خواي گه وړه، به لام هه له ي كردو

پي يان وابه ماركسيه تي ديموكراتيه تي يوه ته به شيك له كلتوري ولات و نه ته وه كانيان و هه مو چه مكه كان له ژيژر به يداخي ديموكراتيه تي به نيسلاميشه وه ده وه وینه وه. وه رگيږ، له ته فسيري كولشن ب ۱۹۰۷-۱۹۰۸.

بههله دا چو، نه وه ههله يه و نه ي پيكاوه و پاداشتيكي هه يه له سهر نه و تيگوشانه ي،
ونه وهله يه ي ليبور در اوه (۲۲۱).

وه نه مه له حوكميكي تاييه ت و كيښه و تنگزه يه كي تاييه تي دا ده بيت.

به لام حوكم له كيښه و تنگزه گشتي يه كاندا جياوازي هه يه له گه ل نه مه ي راپرودا،
شيخي نيسلام ابن تيمية (۲۲۲) گوتويه تي: (نه گهر دادور ديندار بو، به لام نه گهر به نه زاني
حوكمي كرد، نه وه له نه هلي ناگره، به لام نه گهر زانا بو به لام به پيچه وانهي نه وه هه قه ي كه
ديزانيت حوكم بكات، نه وه له نه هلي ناگره، به لام نه گهر حوكمي به نادادپه روه رانه كردو نه شي
زاني نه وه چاكثر وايه له نه هلي ناگر بيت، نه مه نه گهر حوكميك بو له كيښه ي كه سيكا.

به لام نه گهر حوكمي ده كرد به حوكميكي گشتي له ناييني نيسلامدا، و راستي كرده ناراست،
ناراستيشي كرده راست، سوننه تي كرده داهيتان (بدعة)، داهيتانيش به سوننه ت دانا، و چاكه
بكاته خراپه، و خراپه ش بكاته چاكه، وه قه ده غه ي نه وه بكات كه خواو پيغه مبه ره كه ي فرماني
پي ده كن قبولي نه بيت و فرمان به وه بكات كه خواي گه وړه و پيغه مبه ره كه ي قه ده غه يان
كړوه، نه مه شيان په نگو جوړيكي تره كه خواي په روه ردگاري جيهانيان حوكمي تاييه تي
له گه ل دا ده كات، كه خاوه ني پوژي قيامه ته، كه سوپاس و سوپاسگوزاري له سهره تاوه تاكوژتايي
هر يو نه وه: ﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ سورة القصص: (۸۸). ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ سورة الفتح: (۲۸). (واته كه يمان له راپرودا
نوسيوه - وه رگيږي).

هه روه ها گوتويه تي: (گوماني تيدا نيه كه پرواي وانه بيت كه حوكم كردن به وه ي كه خواي گه وړه
بو پيغه مبه ره كه ي نار دوتنه خوار نه وه كافره، وه هر كه سيك نه وه به حه لال بزانيت كه به وه حوكم
بكات كه بو خوي ده يي بيت و به راستي ده زانيت نه وه راست و دادپه روه ريه بي نه وه ي شوين نه و
به رنامه يه بكه ویت كه خوا نار دويه تيه خوار، نه وه كافره، هيچ نوممه تيگ نيه كه فرمان نه كات
به حوكمي دادپه روه رانه، نه وه ي كه گه وړه كانيان ده يي بيت له وانه يه نه و دادپه روه رانه يه
له دينه كه ي دا هه بيت، به لكو زوريك له وانه ي كه خويان به موسلمان ده زانن و خو ده دهنه پال
نيسلام حوكم به عادات و خو په وشته كاني خويان ده كن كه خواي گه وړه هيچي ده رياره

(۲۲۱) شرح الطحاوية صفحة ۳۶۳-۳۶۴.

(۲۲۲) مجموع الفتاوى (۳۸۸/۳۵).

نه ناردو ته خوارو پي ى پاڙي نيه وه كو قسه وقسه لڙ ڪه ڪانى ناو بيبابان (واته عادهت و نه ريت ڪانى باوو با پيرانيان)، نه ميرو حوڪم داره ڪانين گوي له مستن (مطاعين) بڻ ٿم عادهت و نه ريتانه، و واده بينن ٿوهي ڪه پٽويسته حوڪمي پي بڪريت جگه له قورٿان و سوننهت ٿو عادات و خو و نه ريتانه، وه ٿم مهش خوي له خوي دا ڪوفره، زور ٿي ڪه له خه لڪي موسلمان بون، به لام حوڪم به هيچ ٺاڪن ته نيا به عادهت و نه ريت ڪان نه بيتن ڪه گوي له مسته ڪان (المطاعون) فرمانيان پي ده ڪن ٿم مانه ٿم گهر زانين ڪه هيچ حوڪمي ڪيان بڻ دروست نيه ته نيا ٿوه نه بيت ڪه خوي گهره بڻي ناردونه خوار، ڪه چي پابه ند به و حوڪمه نابن، به لڪو حوڪم ڪردن به پيچيه وانهي ٿوهه ريعهت و به رنامهي ڪه خوا بڻي ناردونه خوار به راست و به حه لال و راست تر ده زانن ٿم مانه ڪافرن) ... ته واه (۲۲۳).

شيخ محمد ڪوري ابراهيم گوتويه تي: (به لام ٿو ڪه سهي ڪه دهه ربارهي گوتراوه ڪوفري خوار ڪوفره، ٿوهيه ڪه نه گهر حوڪمي به غهيري به رنامهي خوا ڪرد و ٿپري پروا بوني به وهي ڪه ياخي بوه، ٿوهه بڻ ٿو ڪه سهي ڪه ٿم مهي جاري ڪيان پتر ٿم نه ڪام دابيت، به لام ٿوهي ڪه ياسا ڪان دهستڪاري دهڪات و پٿڪيان دهخات و دهيان هيٺي ته زير دهست و پاڪتاويان دهڪات ٿوهه ڪوفره، وه ٿم گهر بلين: ٿم مهه له مان ڪردوه و حوڪمي شهريعتي خوا راست ترو داد به روه تره، ٿم مهش ڪوفره و په خنه ي له ٿاين گرتوه) (۲۲۴).

جهنابي شيخ په حمهتي خوي لي بيت جياوازي ڪردوه له نيوان حوڪمي ڪمي يابه شي (الجزئي) ڪه دوباره نابيت وه، و له نيوان حوڪمي گشتي دا ڪه ٿيده روهه رچاويه بڻ همو حوڪميڪ، يا خود زوريه تي (غالبا)، وهه برياري له سر داوه ڪه ٿوهه ڪوفره و به په هائي په خنه ي له ٿاين، ٿوهه له بهر ٿوهي ڪه هر ڪه سيڪ دهستي به به رنامه و شهريعتي ٿي سلامه وه ناو دوري خسته وه، و ده ستورو ياساي دهستڪردى هيٺا و له جيگه شهريعتي خوي دانا و حوڪمي به و ڪرد له بري ده ستورو ياساو پيساي خوي گهره، ٿم به به لگيه له سر ٿوهي ڪه ٿوهه ڪه سه و ده بيني ڪه ياساو ده ستوري دهستڪردى موقفي ٿه قل ڪورت له شهريعت و به رنامه ڪي خوا باشتر و گونجاو تره، ٿم مهش هيچ گوماني تيدا نيه ڪه ڪوفري گهره يه و له ٿايني ٿي سلام ده چيٽه دهرو به ته نئا خوا پرستي هه له دهوه شيٺي ته وه و دڙي به رنامه و شهريعتي خوايه.

(۲۲۳) منهاج السنة النبوية.

(۲۲۴) له پاڙوتي شيخ محمد ڪوري ابراهيم ٺال شيخ. سهيري (مجمع فتاواه) ۱۲/۲۸۰ بڪه.

به‌شی‌ جه‌وتهم

پرو پاگهنده‌کردنی مافی یاسا دانان و جه‌لال‌کردن و جه‌رام‌کردن بۆ مرقوف.

دایشتنی حوکمه‌کان که به‌نده‌کان له‌سهری ده‌پۆن له‌به‌ندایه‌تی کردن و هه‌لس و کهوت و مه‌عامه‌لات و باقی کاروباره‌کانی تریاندا، هه‌روه‌ها له‌وه‌ی که‌کیشه‌و مشت و مپو جیاوازیه‌کانیان له‌نیوان خۆیاندا پی لیک جیا‌ده‌که‌نه‌وه. مافی خوای گه‌وره‌ په‌روه‌ردگاری جیهانیان، وه‌دیه‌ینه‌رو دروستکاری دروستکراوه‌کان: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۲۲۵).

ئه‌و خواجه‌یه‌ که‌هه‌ر خۆی ده‌زانیت چی بۆ به‌نده‌کانی خۆی ده‌بی‌ت و چیان له‌باردایه، و چ شتیک له‌گه‌ل به‌نده‌و دروستکراوه‌کانی خۆی دا دیته‌و شه‌ریعه‌ت و یاسا و پ‌ساو به‌نامه‌یه‌کیان به‌قه‌د بالای خۆیان بۆ داده‌پ‌ژیت به‌حوکمی ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگاریانه‌ ده‌ستور و یاسا و شه‌ریعه‌تیان بۆ داده‌پ‌ژیت، وه‌به‌نده‌کانیشی به‌حوکمی به‌ندایه‌تی و به‌ندایه‌تی بۆکردن بۆ خوای گه‌وره‌و دروستکراوانه‌ ده‌ستی ئه‌و ئه‌حکامه‌کانی لێ وهرده‌گرن و گوێ پ‌ایه‌ل و گوێ له‌مست ده‌بن بۆ ئه‌و خواجه‌ به‌رزو بی هاوتایه، به‌رزه‌وه‌ندیش له‌مه‌دا ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ خۆیان و هه‌ر خۆیان سود له‌م گوێ له‌مستی و به‌ندایه‌تی کردنه‌دا وهرده‌گرن، خوای به‌رزو بی هاوتا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ سورة النساء: (۵۹). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكِّمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ سورة الشوری: (۱۰).

خوای پاک و بی‌گه‌رد قبولی ئه‌وه‌ی نیه‌ که‌یاسا‌دانه‌ریکی تر جگه‌ له‌خۆی له‌گه‌ل ئه‌ودا دابنن و شوین ئه‌و بکه‌ون و شوین خوا و شه‌ریعه‌تی خوا نه‌که‌ون، ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ سورة الشوری: (۲۱).

(۲۲۵) — سورة الأعراف: (۵۴).

ب. واته: به‌دیه‌ت‌نان و دروستکردن و هه‌لس‌و‌اندنی بونه‌وه‌رو حوکمه‌کان هه‌مویان می‌خوان، به‌رزو و پ‌ی‌و‌زی بۆ خوا په‌روه‌ردگاری جیهانیان. وهرگتی.

جاهر که سيک ياسا دانانک غهيري ياسا دانانی خوا قبول بکات، نه وه شهریکی بۆ خوی بهرزو بی هاوتا داناوه، وه هر شتيک که خوی گه وره و پیغه مه به ره که ی له به ندایه تیه کان دایان نه پشتبیت و فرمانی خوی له سه ر نه بیت و بکريت نه وه تازه گه ری و داهینانه (بدعة) ، وه هه مو داهینان و تازه گه ریه کیش گومپایی و سه ر لیشیواویه ، پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: {من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد} (۲۲۶). وه له ریوایه تیکی تردا: {من عمل عملاً لیس علیه امرنا فهو رد} (۲۲۷). وه هر ده ستورو یاساو ریسیایه ک له بواری پامیاری و حوکم و فهرمان په وایی دا له نیوان خه لکی دا خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی دایان نه پشتبیت، نه وه بریتیه له حوکمی تاغوت و حوکمی سه رده می نه قامیه ت و نه زانی: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ سورة المائدة: (۵۰).

هه روه ها حه لال کردن و حه رام کردن له مافه کانی خوی گه وره ن، که س بۆی نیه هاویه شبیان تیدا بکات، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَكِبُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ سورة الأنعام: (۱۲۱).

خوی پاک و بیکه رد گوئ پایه لای شهیتان و دۆستانیانی له حه لال کردنی هه رچی خوی گه وره حه رامی کردن یا حه رام کردنی نه وه ی خوا حه لالی کردن کردۆته به ندایه تی بۆ کردن و گوئ پالی کردن به هاویه ش واته شهریکی بۆ خوا داناوه. وه هه روه ها هه ر که سيک گوئ له مستی زانایان و پیشه واوو نه میرو سه رکرده کانیان بیت له حه رام کردنی نه وه ی که خوی گه وره حه لالی کردن و به قسه یان بکات، نه وه نه وانیه یان کردونه په رده وردگار جگه له خوی گه وره، به گویره ی فهرمایشتی خوا: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ سورة التوبة: (۳۱).

(۲۲۶) رواه البخاري ومسلم.

ب - واتاکه یمان له پابریودا نویسیوه. وه رگنځ.

(۲۲۷) رواه مسلم.

وه له فەرموده دا هاتوه که پیغمبر ﷺ هم نایه ته ی به سر عدي کړی حاتم الطائي دا
 ﷺ خوینده وه و حاتم گوته: نه ی په سولی خوا خو نیمه نه مان ده په رستن، ﷺ
 فهرموی: {أليس يحلون لكم ما حرم الله فتحلون، ويحرمون ما أحل الله فتحرمونه؟!} حاتم
 گوته: به لئ، پیغمبر ﷺ فهرموی: {فتلك عبادهم} (۲۲۸).

گوئ راپه لیان بؤ قه شه و مالومه کانیان له حه لال کردن و حرام کردندا جگه له خوا ی
 گه وړه بو به نډایه تی کردن بویان و هه وړه ها بو به هاویه شی په یدا کردن بؤ خوا ی گه وړه،
 وه هاویه ش دانانی گه وړه یه و دژو هه لوه شینره وه ی به تهنها خوا په رستیه که بریتیه
 له ناوه روکی (مدلول) شایه، تمانی (لا إله إلا الله) به شیک له ناوه روکه که ی: حه لال کردن و
 حرام کردند که تهنیا مافی خوا ی گه وړه، نه گهر نه مه له گوئ راپه لئ زانیان و به نډه
 چا که کاند (العباد) دا نه و بیت له حه لال کردن و حرام کردندا که پیچه وانه ی شریعه تی خوا
 بیت و ده ش زانیت که پیچه وانه و هه لیه، له گال نه وه شدا که نه وان نزیکترن له زانست و
 له ناین، وه هه لیه که شیان له پوی تی کوشانه وه (اجتهاد) بو و تیایدا پاست و هه قیان نه پیکا،
 نه وانه له سر نه م تی کوشان و هه ول دانه یاندا پاداشت و درده گرنه وه، نه دی ده بی نه وه ی
 که گوی راپه لئ نه و یاسا ده سترکرانه ده که ن که له دانان و داپشتنی ده سستی کافران و
 له ناین در چوانن (الملحدین) و ده یان هیننه و لاتانی موسلمانان و له بری یاسا و ده ستوری
 خوا حوکمیان پی ده که ن له نیوان خه لگی دا چؤن بیت؟ (فلا حول ولا قوة إلا بالله).

گومانی تیدا نیه که نه م کاره کردنی کافره کانه به په وړه ردگاری خو یان جگه له خوا ی
 گه وړه، و حوکم و یاسا و ده ستوریان بؤ داده پيژن، حه رامیان بؤ حه لال ده که ن، و حوکمی
 پی ده که ن له نیوان مردوم دا (الانام) ده که ن.

*****

*****

*****

(۲۲۸) ۱ - رواه الترمذي وابن جرير وغيرهما.

ب - واته: نه دی نه وان نه وه ی خوا ی گه وړه حهرامی کړوه بؤ تان حه لال نا که ن و نیوه ش به حه لالی ده زانن و، نه وه ش
 تان بؤ حهرام نا که ن که خوا ی گه وړه ئ ی حه لال کړون، حاتم گوته: به لئ، پیغمبر ﷺ فهرموی: ده ی نه وه به نډایه تی
 کردن و په رستن. وهرگيږ.

به شى هه شته م

خو خستنه پال پټيازه گومرايى يه كان، و گروپه نه فامه كان (الجاهلية).

۱ - خو خستنه پال پټيازه گومرايى يه كانى وهك كړمؤمؤنيست، جيهانگه را ييه كان (العلمانية)، سهرمايه داره كان (الرأسمالية)، وغه يري نه وانه ش له پټيازه كوفريه كانى تر، پاشگه ز بونه وه وه لگه پانه وه يه له ناييى نيسلام، هه چه نده نه وه كه سانه ي سهر به و پټيازان نه پړوپاگه نده ي موسلمان يه تى خو شيان بكن يا خو شيان به موسلمان بزائن، نه وانه له ژيره وه (الباطن) كافرن، هه روه كو خوى كه وړه له باره ي نه وانه ده فهرموي: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ﴾ (۲۲۹). هه روه ها خوى به رزو بالا ده ست ده فهرموي: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۲۳۰).

نه وه دوپوه فيلبازانه هه ريه كيكيان دو پويان هه يه: له گال بپواداران به پويه كه، و له گال براكانيان له نايين ده رچوان (الملحدين) به پويه كي تر وه رده چه رخان، هه روه ها دو زمانيان هه يه له گال موسلماناندا به زمانيك ده دوي، وبه زمانيكى ترى په نهان نه ينى له ژيره وه

(۲۲۹) — سورة البقرة: (۱۴).

ب - واته: نه گه نه وه دو پوانه به بپواداران ده گه يشتن ده يان گوت: نيتمه بپوادارين و له گال نيته داين، به لام نه گه ر ده گه يشتنه شهيته كانى خزيان و له گال ياندا كړه بونه وه، ياخو له گال جوله كه كاندا ده گه يشتن به يه كترى ده يان گوت: نيتمه له گال نيته داين و له گال موسلماناندا نين نيتمه ته نيا قه شميرى و گالته يان پي ده كين. وه رگيږ.

(۲۳۰) — سورة النساء: (۱۴۱).

ب - واته: دو پوه كان و نه وانه ي هه سستان لي پاده گړن و سه سرتان ده كنه شابزان كي سهرده كه وټت موسلمانان يان كافران و بيا وپان، نه گه ر خوى كه وړه نيته ي سهر خست واته موسلمانان، نه وانه پيتان ده لئين نه دي نيتمه به دل له گال نيته دا نه بوين و لايه نگرى نيته مان نه ده كړد بڼ نه وه ي له گال ياندا له مال و سامان له گال ياندا بڼ، خو نه گه ر كافران و بيا وپان توژه سهر كه وټنيكيان به ده ست كه وټبايه نه وه دو پوانه پي يان ده گوتن: نه دي نيتمه له گال نيته نه بوين و نه وه سهر كه وټنه تان به هوى نيتمه وه نه بو كه نيتمه له تاو موسلماناندا هه ميشه يارمه تى نيته مان ده داو هه والى نه وانه ي پي ده گه ياندين وړه ي موسلمانانمان ده شكاندو نيته مان به ميژ ده كړدو ده ستى موسلمانانمان له نيته قه ده غو دور ده خسته وه؟! وه رگيږ، به سود وه رگرتن له ته فسيري گولشن ل ۲۵۵.

له گڼل شهيانه كانو كافرانو بيباوه پړانو له نايين دهرچوان دهنئاوئين: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ﴾.

نو بيباوه پړو دپړوانه پشتيان له قورثانو و سوننه كړدوه، وهك گالته پي كړدنو سوكاپه تي كړدن به نه هلي قورثانو و سوننه، وه ناماده نه بون ملكهچ بن بو حوكمي خواي په روه ردگار، شادمان به و زانسته ي هه يانه كه هچيان بو پتر ناكاتو هچيان ده ست ناكه وټت جگه له خراپه و خراپه كاري و خو به زل زاني (استكبار) به ولاره، ده يان بيني كه هه ميشه گالته و سوكاپه تي به سروشي راسته قينه ي خواوه ده كن: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (٢٣١).

خواي كه وړه فرماني كړدوه كه بچينه پيزي بړوادارانه وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (٢٣٢).

وه نه م پييازه ي له نايين دهرچوانه (الإحادية) پيياز گه ليكن دژن، چونكه له سر پوچوالي و باتل دامه زراون، كؤمونيسته كان نينكاري بوني به ديپيټنه ر - سبحانه و تعالى - ده كن، به گژ نايينه ناسمانيه كاندا ده چن، كي هه يه عه قلي پازي بيت كه به بي بيروباوه پ (بلا عقيدة) بزيات، وه نينكاري به لگه نه ويستي و سهرتا عه قليه ي قينه كان ده كن، نو وه نو كه سه هه لوه شينه ره وه ي عه قلي خويه تي؟ هه روه ها جيهانگه رايي (العلمانية) نينكاري نايينه كان ده كاتو بړوايان به ناييني خوا نيه، پشت به مادديت ده به ستيت كه هچ ناراسته كارو هه لسورپنه ريكي نيه، هچ سنورو مه به ستيت له و ژيانه ناژه ليه دا نيه؟ وه سه رمايه دار هه مو هيو او ناوا تي كؤ كړدنه وه ي مال و سامانه له هر پويه كه وه و به هر شيوه يه ك ده ستي

(٢٣١) - سورة البقرة: (١٥).

ب - واته: نو وانه نازان كه خواي گه وړه گالته و سوكاپه تي به وان ده كاتو بواړيان پي ده داتو په شمعيان بو شؤرپ ده كات له و زلكاوي تاوانو گومپاييه دا مه له بكنو وهر له دنيا دا پيسوايان ده كاتو چاره نو سيك و پوژتكي په شيش له پوژي دوايي دا چاوه پوانيان ده كات. وهرگيټ.

ج - صفات المنافقين (رسالة) ص ١٩ لابن القيم.

(٢٣٢) - سورة التوبة: (١١٩).

ب - واته: نه ي نه كه سانه ي كه بړواتان هيناوه خوتان له خواي خوتان بپاريټنو له خوا بترسنو له گڼل پاستگويان واته له گڼل بړواداراندا پي و بچنه پيزي نه وانه وه نه ك خو بده نه پيال كافرانو بيباوه پړانو له دين دهرچوان و دپړو دغه له كانو و خورقشو و گري له مستي دوشمناني خوا مه بن. وهرگيټ

بكه ویت لای ګرنگ نیه، بې پایمند بونو بی ګوږ دانه به حال و به حرامه وه، وېی نه وه ی هیچ سوړو به زه یی یان به هه ژاران و ده ست کورتاندا بیته وه، ږاګرو ګوږه کي نابوریان له سر بناغه ی سو خواردن (الربا) دامه زراوه که بریتیه له دژایه تی کردن و مل ملانسې کردنی توندو تیژ خواو پیغه مبه ری خوا، که که کش بریتیه له داته پاندن و هره پی هینانی ده وله تان و تا که کانی ګوږمل، وه هه لمړینی خوینی ګه لان و نه توه هه ژاره کان، وه هه روه ما نه وه چ عه قلّیکه - سهرباری که هه ر که سیګ ګه ردیله یه کی باوه (ایمان) ی هه بیت - که به وه پازی ده بن که له سر نه و پړیازګه بژیان - بی عه قل و بی ثاین، وېی هیچ مبه ست و هیواو ناواتیکې راسته قینه له ژیانی دا نامانجی بیت، وه له پیناویشی دا تی ده ګوږشیت به لکو نه و پړیازګانه ولاتی موسلمانانیاں دا ګیر کرده، کاتی خوړی ثاینی راسته قینه له سر زوړبه یاندا کز بوه یان ناوا بوه و له سر خو ل و بون خو له ده ست دا په روه رده کراون و له سر کلک و وابسته یی و دو پویی ژیان و ده ژیه ن.

۲- خو خستنه پال حیزبو ګروپه نه فامه کان، و نه توه په ګه ز په رسته کان، بنه ماو ګوږه کی ترن له کوفرو پاشګه ز بونه وه و هه لګه رانه وه له ثاینی نیسلام، چونکه نیسلام په ګه ز په رستی، نه زانی و نه فامیګه ریټی وه لا ده نیت و رایان ده مالیت، خوی ګه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (۲۳۳).

وه پیغه مبه روه ^{عليه السلام} ده فهرمویه تی: {لیس منا من دعا إلى عصبية، وليس منا من قاتل على عصبية، وليس منا من غصب لعصبية} (۲۳۴). هه روه ها ده فهرمویت: {إن الله قد أذهب عنكم عبيّة

(۲۳۳) أ — سورة الحجرات: (۱۳).

ب - واته: نه ی خه لکینه و نه ی مه روم نيمه نيوهمان له نيرومی يه ک دروست کردن و کردومانن به چندان ګل و هوزو تيره و ده ست و ګروپ بې نه وه ی په کتری بناسن و ثاین و حوکم و شریعه تی خوا و زانست و زانیاری و شارستانه په تو ناګرو ده ستوره شریعه کان له یه کتری و هر بګرن و هاریکاری یه کتری و ده ستبار ګرتن له ګه ل یه کتری دا بګرن و هه موتان به یه ګه و ژیان و شارستانه تیتان له سر حوکم و به رنامه ی خوا به روه و پیش به رن و به رایه تی و یه ګسانی به یه ګه و بژیان و ... تد. به دلتیایی یوه نه وه ش بزائن که به پړتیرین و خو شریعت ترین که سیشتان لای خوا نه و که سه یه که خوی له خوی خوی ده پارټیزیت و ګوږی رایه لای خوا یه و حوکم به به رنامه و شریعه تی خوا ده کات و هه میسه کاری چاکه و چاکه کاری ده کهن و خوی له هه مو خراپه یه ک و قسه و گفتاری ناشیرین و قیزه ون بپارټیزیت. و هر ګېږ.

(۲۳۴) أ — رواه الترمذي وغيره،

الجاهلية، وفخرها بالآباء إنما هو مؤمن تقى أو فاجر شقى، الناس بنو آدم، وآدم خلق من تراب، ولا فضل لعربى على عجمي إلا بالتقوى} (٢٣٥).

ثانم حزبايه تيانه موسلمانانى په رته وازه و دابې دابې كړدوه، خواى گه وړه فرمانى به كو بونه ووه و گرد بونه ووه و يك پيزى و يه كگرتن و هاريكاري و يارمته تى داني يه كترى كړدوه له سر چاكه و چاكه كاري و ده ستيگريو يى يه كترى و خو له خوا پاريزى و خوا په رستى و حوكم كړدن به به رنامه و شه ريعه تى خوا كړدوه، و قه ده غه ي په رته وازه يى و پشت له يه كترى كړدن و دل له يه كترى دورى و جيا وازى و جيا پايى كړدوه، خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ (٢٣٦).

خواى په روه ردگار له نيمه ي ده ويى كه نيمه واته موسلمانان له يه ك تاكه حيزب دا بين و له ده وري يه ك گروپدا گرد ببينه ووه، كه نه و حيزبه ش حيزبى سر كه وتوى خوان (حزب الله المفلحون)، به لام به داخه ووه جيهانى نيسلامى دواى نه ووهى كه سياست و پوښن بيري

ب - واته: له نيمه نيه هر كه سيك بانگه شى ده مارگيرى بكات، له نيمه نيه نه و كه سه ي كه كوشتارو جهنگ له سر ده مارگيريه ت ده كات، هه روه ها له نيمه نيه كه هه ر كه سيك له سر ده مارگيريه ت توپه ده بيت و پقى له ده بيت ووه، واته موسلمان نيه و باوه پى نيه. وهرگيږي.
(٢٣٥) أ - رواه مسلم.

ب - واته: خواى گه وړه نه فامگري تى له نا و نيوه دا هه لگرت ووه له ي قه ده غه كړدون، هه روه ها شانازى كړدن و خو هه لدانه ووه ي به باوو باپيراني له قه ده غه كړدون، مرقف موسلماننكى خو له خوا پاريزه يان كه سيكى تاوانبارو به د به خته، خه لكى سر پوى زهوى هه مويان و هه چو نه ووه كاني ثاده من، ثاده ميش له گل دروست كراوه، هه چ جيا وازيه ك له نيوان عه ربه يك و ناعه ري تكدان نيه ته نيا به خو له خو پاريزى و خوا په رستى نه بيت. وهرگيږي.
(٢٣٦) أ - سورة آل عمران: (١٠٣)

ب - واته: نه ي بپوادارينه نيوه هه موتان ده ست به پته واته به ناييني خوا كه بري تيه له قورثان و سونه ت و هيزو تواناي خواوه بگرن و هه رگيز ده ستى له بهر مه دهن و هه رگيز په رته وازه و له يه ك جيا مه بن و هه ميشه برائى يه كترى بن و دوژمنايه تى و ناحه زى يه كترى مه بن و باده مارگيرى عه شيره تى و هوژگه رايى له يه ككان دور نه خاته ووه و هه ميشه بير له نازو نيمه مه كاني خوا بگه نه ووه كاتى كه نيوه له يه ك جيا بون و دوژمن و ناحه زى يه كترى بون به لام به هاتنى ناييني نيسلام و به نيمه مه تى نيسلام نيوه ي كړدن به برائى يه كترى و يه كتريتان خو ش ويست و هه موتانى كړد به يه ك پيزو يه ك تاكه گروپ كه گروپى موسلمانان له كاني تكدان نيوه په رته وازه بون و له سر ليوارى چالى شاگر بون و بهم نيمه تى نيسلامه پرگارى كړدن. وهرگيږي.

نه اروپا داگیری کردن و بالی په شى به سهردا کیشان، دوچارو ملکه چى نه و ده مارگریه خویناوى، و سیکسى و نیشتمان په رستی په بون، باوه پیان پی یه تی وه کیشه به کی زانستی و راستیه کی بریار له سهر دراو (مقرر)، و واقعیکى سه پینراو که ناتوانریت له ده سستی پابکریت، که له کانیان به شپوه به کی زور نامویانه به ره و زیندو کردنه وهی نه و ده مارگریه نه فامیانه که نایینی نیسلام له ناوی برد بون، و خو ده وله مند کردن پی یان و زیندو کردنه وهی دروشمه کانی، و شانازی کردن و خو هل دانه وه به و په یمانه کی که له پپیش نیسلامدا رویشته وه کاتی به سهر چوه و پابردوه، نه و کاتو په یمان و سهرده مه کی که نیسلام سوره له سهری که به نه فامیه ت ناوی ده بات، وده خوی گه وره منته له سهر موسلمانان ده کات که له و چه رخ و سهرده مه نه فامی و نه زانیه پزگاری کردن و لی ده رچون، و ده مسلمانانی هانداوه که سوپاسگوزاری خوا بکن له سهر نه و نازو نیعه مه ته.

شتیکى سروشتی چاوه پوان کراوه له پروادار که بیر له نه فامیه ت ناکاته وه که سهرده م و چه رخه کی تی په پروه و یا لی یوه نریکه مه گره به یق و قیز لی بونه وه و بیزارى و موچرک پیدا هاتنه وه و بیت، نایا هه رگیز که به بندى یه کی نازاردراوونه شکنه چه خواردو هه په که نازاد ده کریت و بهر ده بیت و له به ندیخانه پزگاری ده بیت، بیر له پورده کانی ناو به ندیخانه و گرتنى و نازارو نه شکنه چه دانى و سوکایه تی پی کردنى بکاته وه و موچرک به له شى دا نه یه ت و پانه چله کیت؟ و نه نایا نه و نه خوشه کی که له نه خوشیه کی دورو دریز که چاوه پوانى مردنى ده کرد له کاتی نه خوشی و بی هیزه کی دا چاک ده بیت وه هه ر کاتیک بیر له و نه خوشیه ده کاته وه بیرو هوشی ده هژیتى و په نگى ده بزیکى؟^(۲۳۷) نه وهی پیویسته که بزانتیت که نه و حزبانه نازارو سزایه که، که خوی گه وره بى نه و که سانه ی ناردوه که پشت له شریعه تی خوا ده کهن، نینکاری نایینه کی ده کات، هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُلْبِقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾^(۲۳۸)، و ده پیغه مبه ر^ﷺ

(۲۳۷) ۱- له نامیلکه ی (رده ولا أبابکر لها) له نویسنی أبی الحسن الندوی.

(۲۳۸) ۱- سورة الأنعام: (۶۵).

ب - واته: نه ی پیغه مبه ر^ﷺ به و بیباوه پانه بلئ: خوی گه وره تواناو ده سه لاتی هه یه و ده توانیت که له سه روتانه وه و له ژیتانه وه سز او نازارو نه شکنه چه تان بى بنیریت، و هه ر هه وره تریشقه له ناسامانه وه له سه روتانه وه و هه کو بومه له رزه و زهمین له رزه و زهوی پچون، هه روه ها خوی گه وره بتان کات به چه ند گروپ و ده سته و کومه لیک ناحه ز به یه کتری و دوژمن به یه کتری که نازارو نه شکنه چه و به ده سستی په کتری بچیزن. و هه رگیز. ته فیسری گولشه ن ب ال ۳۳۰.

فرمويې تي: {والم تحکم أمتهم بكتاب الله إلا جعل الله بأسهم بينهم} {٢٣٩}.

به د لنيایيې وه دده مارگیری حزبايه تي، ده بېته نه گړی نه سه لماندن و پټ کردنه وهی نه وه قو پاستيې که لای که سانی به رامېر هيه، وه ک حالی نه و جوله کانه ی که خوی گوره دهریاره یان ده فرمويې: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ﴾ {٢٤٠}.

هر وده ما وه کو حالی نه هلی نه فاميه ت، نه وانه ی که ه قو پاستيان پټ ده کرده وه که پیغه مېر عليه السلام به دده مارگیری و ده ست گرتن به وهی که باوو باپیرانی خویان له سړی ده پوښتن ناویان ده بات: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ﴾ {٢٤١}.

خاوه ن و نه د امان و لایه نگرانی نه و حزبیانه ده یانه وی حزبايه تیه که یان له بری نیسلام دابنن و خه لکی به ناوی نیسلام وه پی چه واشه بکن، نه و نیسلامه ی که خوی گوره به و نازو نیعمه ت و پر پیت و به ره که ته ی که تیا به تی منه ت به سر مه ردودا ده کات که پی به خشيون.

{٢٣٩} ل من حدیث رواه ابن ماجه.

ب - واته: نه گړ هر گ لیک هر ولایتیک هر قومیک به برېس و سر کرده و ده سه لانداران و پیغه وایانیا نه به کتبه که ی خوا (قورناني پیروز) حوکم نه که ن نه و خوی گوره له نیتوان خویاندا به یه کتريې وه خه رکیان ده کات و دم له جه ستي یه کتر ده نین و تیک به رده بن و به گز یه کتری دا ده چن، دیاره نه سه شمان به چاوی خومان و به حالی خومان له ناو همو که لانی نه مړی موسلماناندا دیت و به تايه به تی نیمه ی گلی کورده. وهر گزې.

{٢٤٠} (سورة البقرة: ٩١).

ب - واته: نه گړ به و پیباوه و ملهورانه یگوترايه باوه به قورناني بېنن، ده یان گوت: نه خیر نیمه بروامان به وه هیناوه و هیه که بې باب و باپیرانمان هاتو ته خوار که مه به ستيان له تهرات بو، و به وایان به غه یی تهرات نه بو، که مه به ست له قورناني پیروزه، که به پاستی هر نه ویش ه قو نه وهی نه وان به وایان پی ی ه به و حوکمی ه لوه شاهه تهره و کاتو نه مینه ی پوښتنه و به سرچوه. وهر گزې.

{٢٤١} (سورة البقرة: ١٧٠).

ب - واته: نه وانه ی که شوین که و ته ی شیتانن له بت په رستان و جوله که و گا وره کان و پیباوه پان و دوپوه کان و نه و به ناو موسلمانانې که به ویاوه په که یان ه ل ته کاوه و شلوق بو به گوترايه یان به گوتريت: ده ی ورن باتنیا باوه به و قورنانه به و به رنامه و شه ریمه ته ی که خوی گوره نارویه تیه خواره وه به یتن، ده یانگوت: نه خیر نیمه تنیا شوینی نه و به رنامه و نه و پیبازه ده که وین که باوک و باپیرانمان شوینی ده که و تن گرتبویانه به رو لی لانه دین، نه دی نه وانه به رناکه نه وه و تیرا نامینن که باوک و باپیرانیا نه مقام نه زان و گز و که و ده ن بون و سریان لی شیا بو و پنگی پاستيان نه دوزی به وه و گوما بون و پنگی یان لی تیک چو بو. بې نه وانش هر له سر نه و نه زانی نه فاميه ده پون؟. وهر گزې.

به‌شی نویه‌م

دیدو بۆچونی (بیردۆزه) ماددی بۆ ژیان و خراپه‌کاریه‌کانی نه‌و دیدو بۆچونه

دو دیدو بۆچون و دو تیروانین بۆ ژیان هه‌ن، دیدو بۆچونی ماددی بۆ ژیان، دیدو بۆچونی پاسته‌قینه‌ی خواپی، وه‌هه‌ر یه‌کێ له‌و دو دیدو تیروانینه‌ کاريگه‌رو شویته‌واری خۆیان به‌سه‌ر مرۆڤو کۆمه‌لانی خه‌لکی سه‌ر پوی زه‌ویه‌وه‌ هه‌یه‌:
له‌ دیدو بۆچونی ماددی بۆ ژیان و واتاگه‌ی:

نه‌و بۆچونه‌یه‌ که‌تیایدا هه‌مو هۆش و گۆش و بیرو زاده‌ی مرۆڤ به‌نده‌ به‌ وه‌ده‌ست هه‌تانه‌و هه‌له‌یه‌ کردن بۆ خۆشی و خۆشگوزه‌رانیه‌کانی دنیاو باوه‌ش کردن به‌دنیادا، و‌کارو هه‌ول و تێکۆشانه‌کانیان هه‌ر له‌و سنوره‌دا کورت هه‌لاته‌وه‌ له‌ژيانی باقو بریقی دنیا تێناپه‌رێت و ته‌نیا باوه‌ش کردنه‌ به‌دنیای سه‌وزو شیرینی کاتی و بپاوه‌، و گرنگی و بایه‌خ بۆهیچ شتیکی ترو بۆ هیچ ده‌رنه‌نجامیکی تر نا‌روات و هه‌مو هیواو ئاواته‌کانیان له‌ناو نه‌و بازنه‌یه‌دا تل ده‌خوات. و‌کار بۆ هیچ شتیکی تر نا‌که‌ن و ئاگایان له‌وه‌ نیه‌و هیچ شتیکی له‌وه‌ نازانن که‌خوای گه‌وره‌ نه‌م دنیایه‌ی کردۆته‌ کێلگه‌ی پۆژی دواپی و هه‌رچی له‌م دنیایه‌ بپاوه‌یه‌دا به‌ده‌ستی نه‌هه‌ینن له‌و دنیای تر‌دا مایه‌ پوچن، خوای گه‌وره‌ نه‌م دنیایه‌ی کردۆته‌ خانه‌ی کار کردن و دنیای تریشی کردۆته‌ خانه‌ی پاداشت و ده‌رگتته‌وه‌، جاهر که‌سیک نه‌م دنیای بپاوه‌ به‌هه‌ل بقۆزیتته‌وه‌و به‌هه‌لی بزانییت بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زه‌خیره‌ی ته‌واوی به‌ته‌نیا خوا په‌رستی و کاری چاکه‌ کردن و چاکگوزاری تیایدا نه‌وه‌ هه‌ردو دنیاکان ده‌باته‌وه‌، وه‌هه‌ر که‌سیکیش نه‌م دنیایه‌ی له‌کیس خۆی داو پێچگه‌ی به‌ته‌نیا خوا په‌رستی نه‌گرت به‌رو کاری چاکه‌ی تیدا نه‌نجام نه‌دا نه‌وه‌ خۆشی و خۆش گوزه‌رانی و نازو نیعمه‌تی دنیای تریشی گوم کردو له‌کیس خۆی دا: ﴿خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ سورة الحج: (۱۱). (واته‌: دنیاو قیامه‌تی دۆراند به‌پاستی نه‌مه‌ دۆراندنێکی زۆر دیار و ئاشکرا و به‌لگه‌نه‌ویسته‌. وه‌رگرت)

خوای گه‌وره‌ نه‌م دنیایه‌ی هه‌روا به‌خۆپایی و بێ بایه‌خ دروست نه‌کردوه‌ به‌لکو بۆ حیکمه‌ت و کاریکی زۆر گه‌وره‌ی دروست کردوه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ سورة الملك: (۲). (واته‌: خوای گه‌وره‌ مردن و

ژياني بډيه داناو ته تاكو به تاقيتان بگاته وه کامتان كرده وهى باشتړ دهكاتو کامتان پيشبركې خوا پرستى و چاكو و چاكاري دهكاتو کامتان خراپه كارو دژى خوا پرستين. وه رگيږي.

هروه ها دهفه رمويت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (٢٤٢).
خوای پاكو بډى كهرد له ژياني دنيايه دا خوځى و خوځگوزره راني و ژياني سفت و لوسى داناو، زينه تى و جوانى و خوځى پواله تى مال و سامانى دنيا و منډال و زاو و زى كردن، وپله و پايه و دهسه لات و شكومه ندى، وگشت خوځى و خوځگوزره راني راپواردنه كاني دنيايي، كه كه س نايزانيت و په ي پى نابات ته نيا خوای گوره نه بيت.

خه لكانيك هه ن كه ژورينه يانن ديدو چاويان و هوش و گوشيان ته نيا له سهر پواله ته كاني ژياني دنيا و جواني و خوځ و شه نكيه كى دا كورت هه لاتوه و ته نيا بډ پواله تى هم ژيانه ده پوانيت و تيده كوښيت، و خوى له چيژو خوځيه كاني وهر داوه و تيايدا تل ده خوات، به هيچ شيوه يه ك ناروانيت ته نه نيه كاني هم ژيانه و تيله نيگايه كيشى ناداتى و بيرى هه رلى ناكاته وه، خوى سهرگيژو سهرسپو سهرقال كرده به خپر كړنه وه و چنينه وه و كو كړنه وه و چيژ وهر گرتن له ژياني دنيايه و هه مو هيو او ناواتيكي ورك پر كردن و راپواردنه له دنيايه داو هيچ كاريك هه ولت ك بډ دنياي ترى پاسته قينه و هه تا هه تايي خوى نادات و ته نيا چركه ساتيكيش به خه يالى دانايت، به لكو له وانه شه هه ر پرواشى پى نه بيت و باوه پى وبيت دنياي ترو زيندو بونه وه هه ر هه بيت. هه روه كو خوای گوره دهفه رمويت: ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (٢٤٣).

(٢٤٢) أ — سورة الكهف: (٧).

ب — واته: ئيمه سهر پوى زهوى و ژياني دنيا مان بوازان دونه بډ نه وهى به تاقيتان بگه ينه وه كى له خو بوردوه و پشت دهكاتو نه و باق و بريقو زينه تى دنيا و ژياني دنيا و به ته نها خوا پرستى دهكاتو كارو كرده وهى چاكو و چاكوگوزار ده بيت و كيش مړوى خراپ و سهر كه شو كه له دهقه. وه رگيږي.

(٢٤٣) أ — سورة الأنعام: (٢٩).

ب — واته: نه و بيا بوه و كافرانه ده لئين: چاكو دنياي تر هه يه، ژيان هه ر نه و ژيانه يه و هيچى ترو زيندو بونه وه هه ر نيه و زيندو ناكړينه وه. وه رگيږي.

خوای به رزو بئ هاوتا هه پشه‌ی توندی لهو تێپوانینه و بیردۆزه به بۆ ژیان کردوه، و ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ ﴿٢٤٤﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٤٥﴾ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّتَهَا نُوْفٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُنْخَسِرُونَ﴾ ﴿٢٤٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤٧﴾.

ئهم هه‌په‌شه‌یه‌ خاوه‌نانی ئهم تێپوانینه ده‌گریته‌وه، چاچ له‌وانه‌ بیست که‌کار بۆ پۆژی قیامه‌ت ده‌که‌ن، به‌لام بۆ مه‌به‌ستی وه‌ده‌ست هه‌نانی ته‌ماح و ژیا‌نی دنیا‌یه‌، وه‌ک دو‌په‌ره‌کان و پو‌یا‌مای خوا‌زان (المرائین) به‌و کارانه‌ی که‌ئه‌نجامی ده‌ده‌ن یاخود له‌و کافرا‌نه‌ بن که‌ به‌پو‌ایان نه‌به‌زی‌ند و بونه‌وه‌و نه‌به‌لێپچانه‌وه‌و حساب له‌گه‌ڵ کردن هه‌یه‌، وه‌ک حا‌لی نه‌ه‌لی نه‌فامی و پێ‌بازه‌ تێکه‌ده‌رو داته‌پێنه‌رو دا‌پو‌خێنه‌ره‌کانی سه‌رمایه‌دا‌ری (الرأسمالیه‌) و

(٢٤٤) أ — سورة یونس: (٨—٧).

ب - واته: ئهو که‌سانه‌ی که‌همو هه‌واو ئاوا‌ته‌کانیان ژیا‌نی دنیا و پا‌و‌اردن و خۆشی دنیا‌یه‌ و به‌پو‌ایان وانیه‌ که‌له‌ دنیا‌ی تر‌دا زی‌ند و بکریته‌وه‌و به‌ته‌مای ئه‌وه‌ نین بگه‌یینه‌وه‌ لای خوا و به‌رده‌ستی خوا و بۆ باره‌گای خوا، ئه‌وانه‌ به‌خۆشی و جوانیه‌کانی دنیا را‌زین و چۆن‌یان بۆ بگوجی ئا‌وا به‌ده‌ستی دێنن و تیا‌یدا پا‌ده‌بو‌یێن و دایان پێ خۆشه‌ و له‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی ئی‌مه‌ بی ئاگان له‌دروست کردنی ئه‌و بونه‌وره‌ چو‌و پڕو سه‌رسو‌په‌یته‌رو جه‌ناله‌ تابه‌و هه‌یه‌وه‌ تواناو ده‌سه‌لاتی بێ سنو‌ری خو‌ایان بۆ ده‌ریکه‌و‌یت، ئه‌وان بێگومان و به‌د‌ل‌نیا‌یه‌وه‌ جیگه‌ی حه‌وانه‌وه‌و نیشته‌جێ یان نا‌و ئاگری تۆزه‌خه‌ به‌هه‌ی ئه‌نجام‌دانی ئه‌و کرده‌وه‌ خراپانه‌ی که‌له‌ دنیا‌دا کردو‌یا‌نه‌و به‌هه‌ی ئه‌و پێ‌رازو به‌رنامه‌ و حو‌که‌ چه‌وته‌ی که‌له‌ دنیا‌دا له‌سه‌ری ده‌پێش‌ستن و پشتیان له‌به‌رنامه‌ و شه‌ریعه‌تی خوا کردبو‌. وه‌رگێڕ، به‌سود وه‌رگرتن له‌ته‌فسیری گولشه‌ن ب ١٣٢ه‌.

(٢٤٥) أ — سورة هود: (١٥—١٦).

ب - واته: هه‌ر که‌سیگ جوانی و پا‌زاه‌وی و خۆشی و خۆش گوزاره‌کانی ژیا‌نی دنیا‌یان ده‌و‌یت و بیر له‌ژیا‌ن و زی‌ند و بونه‌وی دنیا‌ی دوا‌ی نا‌که‌نه‌وه‌و هه‌ر سه‌رقالی وه‌ده‌ست هه‌نانی ئهم دنیا‌یه‌ن، ئه‌وانه‌ به‌ری ئهم په‌نجه‌یان وه‌رده‌گرته‌وه‌و به‌فێرێ ناچیت ده‌یان ده‌ینی و بێ ئه‌وی هه‌یجکی ئی‌کم بکه‌ینه‌وه‌ ئه‌وه‌ش له‌به‌ر بێ ئی‌مانیه‌کی، به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌هه‌ر ژیا‌نی دنیا‌ی ده‌و‌یت و هه‌ر ژیا‌نی دنیا‌یان لا مه‌به‌سته‌ و هه‌ر بۆ ئهم دنیا‌ی به‌راوه‌ هه‌ول ده‌ده‌ن و پۆژی قیامه‌ت نه‌رامۆش ده‌کات، ئه‌وانه‌ له‌پۆژی قیامه‌ت‌دا نه‌نیا ئاگری تۆزه‌خ جیگه‌و مه‌نزلیانه‌، ئازاریکی به‌سفت و سو‌ی یان هه‌یه‌و له‌وه‌ زیاتر چیدا‌یان ده‌ست نا‌که‌و‌یت، چونکه‌ له‌ دنیا هه‌چ لایان له‌ دنیا‌ی نه‌په‌راوه‌ی قیامه‌ت نه‌کردۆته‌وه‌و یان هه‌ر به‌رواشی پێ نه‌بوه‌، خۆ ئه‌وانه‌ ئه‌گه‌ر چا‌که‌یه‌کی‌ش بکه‌ن ئه‌وه‌ هه‌یج سو‌دیکی ئی‌ نابین، چونکه‌ هه‌چ هه‌ولیان بۆ ئهم پۆزه‌ سه‌خته‌ نه‌داوه‌، هه‌رچی چا‌که‌و خه‌یرو خه‌یراتیک بکات هه‌یج سو‌دی ئی‌ نا‌کات مادامه‌کی به‌وای به‌خو‌ای گه‌وره‌ نیه‌ و به‌به‌رنامه‌ی خوا نا‌پوات به‌پێوه‌و به‌شه‌ریعه‌تی خوا کار نا‌کات. وه‌رگێڕ، ته‌فسیری گولشه‌ن ب ٢. سو‌رده‌تی هه‌ود.

کومونیسټیه (الشوعية)، وجیهانگه‌رایي و بڼی نایینه‌کان (علمانیة والادینیة) و له‌ناین
 ده‌چوه‌کان (الحادیة)، نه‌وانه هه‌رگیز پږنو قه‌دری ژیان نازانن، تیږوانین و بڼی ژیان ته‌نیا
 وه‌ک تیږوانین و سه‌یر کردنی نا‌ژه‌له‌کانه واته ته‌نیا هه‌مو ثاوت و نامانجیکیان ورگو
 گیرفان و داوین پر کردنه، به‌لکو له‌خراب‌تریش له‌بیر کردنه وه‌ی نا‌ژه‌له‌کان وو گومپا ترو
 سه‌ر لیشتیواو ترن، چونکه نه‌وان ژیری و عقلی خو‌یان له‌ده‌ست داوه و عه‌لی خو‌یان تیک
 داوه، هی‌زو تواناو قوه‌تی خو‌یان به‌فیرۆ داوو دۆراندویانه و به‌ری په‌نجی نه‌وانه وه‌ک
 که‌فی سه‌ر پوی ناوی ناو ده‌ریا وایه، هه‌روه‌ما کاته زیږینه‌کانی خو‌یان فه‌وتاندوه و
 به‌فیرۆ داوه و له‌شتیکدا خه‌رجیان کردوه که‌هیچ سودیکیان بڼی نه‌ماوه‌ته‌وه، و هی‌چینکیان
 بڼی نه‌ماوه‌ته‌وه، و هی‌چ کاریکیان نه‌کردوه بڼی چاره‌نوسی خو‌یان که‌پو‌ژی قیامه‌ت و ناو
 به‌هه‌شتی به‌رینی خواجه و پزگار بونه له‌ناگری دۆزه‌خ که‌هه‌میشه چاوه‌پوانیانه و هی‌چ
 گومانیکي تیدا نیه هه‌ر دیت و هه‌ر ده‌یگه‌نی.

نا‌ژه‌ل هی‌چ چاره‌نوسیکیان نیه‌چاوه‌پوانی بکه‌ن، چونکه نه‌وان عه‌قلیان نیه تا به‌یری پڼی
 بکاته‌وه و بیر له‌دوا پو‌ژی خو‌ی بکاته‌وه، بۆیه نه‌وان موکه‌لله‌ف نین به‌په‌چه‌وانی مرقه‌ که‌خو‌ای
 گوره عه‌قلی پنداره و به‌هوی بونی نه‌م عه‌قل و ژیرییه موکه‌لله‌فه، به‌تاییه‌ت نه‌و که‌سانه‌ی
 که‌ناما‌ژه‌مان پڼی کردن، بۆیه خو‌ای به‌رزو بالا ده‌ست ده‌ریاره‌ی نه‌وانه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَمْ
 نَحْسَبُ أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾^(۴۶).

(۴۶) — سورة الفرقان: (۴۴).

ب - واته: نه‌ی محمد ﷺ و ده‌ژانیت نه‌وانه واته بڼیاوه‌پان و مله‌پان و بت په‌رستان و دنیا په‌رستان و له‌ناین
 ده‌رچوان و که‌له‌پوتان و دپوه‌کان به‌گوئی ی دل گوئی یان له‌تویه لیت تیده‌گه‌ن کاتڼی قورئانیان بڼی ده‌خوینته‌وه و
 نامۆزگاریان ده‌که‌یت، نایا نه‌وانه به‌رو هۆشی لی حالی بون و تیږپامان لی ورد بونه‌وه و نیگه‌یشتنی راسته‌قینه‌ی به‌رنامه‌ی
 خو‌ایان هیه، تاپه‌ندو نامۆزگاریه‌کانت وه‌ریگن و لیت حالی بڼی و بینه‌وه سه‌ر پڼگی راست و ده‌ست به‌رداری فرمانه‌کانی
 شه‌پتان بڼی، یان نه‌وانه هه‌مو هۆش و گۆش و هیواو ثاوت و هه‌مو غه‌میان ته‌نیا پابوارن و که‌یف و سه‌یفی دنیا و دنیا
 خو‌ری و باوه‌ش کردن به‌دنیا و نه‌لقه له‌گوئی و گوئی له‌مستی شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراوو دور له‌په‌جمه‌تی خوان، نه‌خیر نه‌وانه
 بی سوده چه‌نده نامۆزگاریان بکه‌یت و چه‌نده قورئان و سونه‌تیان بڼی بخوینته‌وه و بایه‌که‌و به‌بڼ گوئی یاندا ده‌پوات و
 له‌نا‌ژه‌لانیخ خراب‌ترن و گومپان، چونکه نا‌ژه‌ل ژیا‌نی سروشتی خو‌ی به‌پڼی ی نه‌و نه‌خشه‌یه‌ی که‌خوا بڼی کیشاون ده‌بته
 سه‌رو به‌مو لی ی لاندن که‌واته نا‌ژه‌ل له‌جو‌ره که‌سو له‌و مرقه‌ نه‌فام و سه‌رکه‌ش و که‌لله پوتانه باشترن و هه‌رگیز
 له‌فرمانی خوا لاندن، به‌په‌چه‌وانه‌ی نه‌و جو‌ره مرقانه که‌یا‌خی و سه‌رلیشتیواو هه‌میشه گومپان. وه‌رگیز، به‌سود
 وه‌رگرتن له‌ته‌فسیری گولشه‌ن ب ۹۲۶.

خوای گوره هاوه لانی هم بیرۆکه و دیدو بۆچوناته به نه فام و نه زان و نازانست و نازانیارو نه بونی زانست و زانیاری باس کردن، ههروه کو ده فهرمویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٢٧﴾.

ئهوانه هه چهنده ئه هلی پسیپۆر به قسه ی خۆیان بلیمهت و شاره زاو داهینه رو پیشه وهرو پیشه سازیش بن، هه نه فام و نه زان و شایسته ی ئه وه نین پی یان بگوتریت ئه هلی زانست و زانیاری و به زانست و زانیارو زانیاری باس بکرین، چونکه ئه و کارانه یان له پوهاله تی ژبانی دنیا دا تێ په پ ناکات، وه نه مهش زانست و زانیاریه کی ناته واوه و خاوه نه که ی شایسته ی ئه وه نیه ئه و وه سف کردنه پایه به رزه ی بۆ به کار بهیتریت، ده گوتریت: زانیان (العلماء)، به لکو ئه مه به ئه هلی زانست و زانیاری خوای گوره و ترسان له خوا و به خۆ له خوا پارێزان ده گوتریت و ته نیا شایسته ی ئهوانه، ههروه کو خوای گوره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ سورة فاطر: (٢٨). (واته: ته نیا ئه و که سانه ی که زانان و زانست و زانیاریان هیه به خوا و به ده سه لاتی بی سنووری خوا و له هه مو به لگو و نیشانه کانی ده ورو به ری خۆیان پاده مین و ده سه لات و توانای بی سنووری بی ئه ندازه ی خویان بۆ دهر ده که ویت و بپوا به خوا ده هین هه ئه وانن که له خوا ده ترسن و ئهوانه شایسته ی ئه وه ن پی یان بگوتریت زانا و دانا و له خوا ترسو و خۆ له خوا پارێز. وه رگێپ).

موسلمانان ئاواتی ئه وه ده خوازن که وه ک ئه وان واته وه ک ئه و ولاته بیباوه پانه بن و ئیره بیان پی ده به ن و خۆزگیان پی ده خوازن، به بهخت چاک و به ختی زۆر ناوزه دیان ده که ن، به هۆی ئه ویدو تێروانینه ماددییه ی که هیهانه، وه کو ئه وه ی که ئیستا له نا و ولاته کافره کاندایاوه و

(٢٧) — سورة الروم (٦-٧).

ب - واته: ئه مه په میانی خوی و دیته دی واته سه رکه وتنی پۆمه کان به سه ر عه جه مه کاندایاوه هه ر دیته دی و ده می پو بدات، خوای گوره هه رگیز په میانی خۆی ناشکێتی و ده بهیتریت دی و له به دهیتریت دا دوا ناکه ویت و له کات و ساتی خۆی دا دیته دی، به لام زۆرینه ی خه لکی ئه م پاستیه نازان چونکه ئاستی بیر کردنه وه و زانیان هه ر ئه وه نه دیه و سنوورداره و زانست و زانیی مۆفه کان سه ر کێلانه یه و بیر ناکه نه وه تاسونهت و یاسا کانی خودایان له ژبانه بۆ دهر بکه ویت، ئاخه زانیاری و زانیی ئه وان ته نیا له پوهاله ت و پوهه کی دنیا دایه و ته نیا له خولگی دنیا و ژبانی پازاوه ی دنیا دا ده خولیته وه و له سنوورکی ته سک و ته نگه به ردا یه و هه مو هه وله کانیان ته نیا بۆ ژبانی ئه م دنیا یه و هه رگیز بیر له ژبانی دنیا ی تر ناکه نه وه و دا ده زانن ته نیا ژبان ئه م ژبانی دنیا یه و به سو بۆ پۆزی قیامهت و بۆ ژبانی هه رگیز نه پراوه یان هه ولێک ناده ن و ئی بی ئاگان و ساتیک له ساته کان بیریان به لای دا ناچیت و تۆبه بکه ن و بکه پێنه وه لای خوای گوره و ئیدی لای شه یقان واز ئی بهین. وه رگێپ، به سو و وه رگرتن له ته فسیری گۆلشن ب ٢، سوره تی پوم.

ههیه، له پيشكه وتنې پيشه سازى و نابورى دا، به چاوى سر ده بينيت كه بپوا بى هيزه كان و نيمان داپوخاوه كان له ناو پيزى موسلماناندا به تپروانينيكى به دل بون و سر ساميه وه ده پوانه شو و لات و گه له كافرانه بى نه وه سهيرى شو بى بپوايى بهى نه وان بكن و نيگايه كى چاو زانستانه بده نه شو كو فرو نه قاميه كى كه نه وان له سهرى ده پون. و سهيرى شو چاره په شيهى نه وان ناكه كى كه له پوژى قيامه تدا چاوه پتيانه، شو تپروانينه هه لايه به ره و پيز لتيان و به هند زانين و به گوره دانانى كافران و پيز لتيانان له دل و درنياندا جله و كيشيان ده كات، وايان لى ده كات كه خو به وان بچوين له نه خلاق و ناكارو په وشت و هلس و كه و ته خراپ و بگه نه كانياندا، له لايه نه خراپ و بى شهرى و داپوخينه ره كان لاسايان ده كه نه وه و له لايه نه باش و كرده وه چا كه كان بى به هيز كردنى پيزى موسلمانان و شته باش و به سوده كاندا له داهيتان و پيشه سازيه كان و ته نكنو لوزى دا لاسايان ناكه نه وه به لكو له لايه نى بى نه خلاقى و سه ماو سوپدان و جرت و چه قه نه و مې خورى و داپوخان و بگن كردنى نه ندامانى كومه لگى موسلماناندا سه رمه شقى كافران و بپاوه رو دوپوان و له نايين ده رچوان. نه ك بى به هيز كردن و توانى لوزيكى و لاتانى موسلمانان سوديان لى و هريگن، هه روه كو خوى گوره ده فهرمويى: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ﴾ سورة الأنفال: (٦٠).

ب. ديدو تپروانينى نيسلام بو ژيان: تپروانينى راسته قينه:

بريتيه له و تپروانين و ديدو بچونه كه مرقف هه رچى له م ژيانى دنيايه دا هه يه تى له مال و سامان و دارايى و هيزو ده سه لاتى ماددى به هوكار (وسيلة) يك داده نيت بى گيشتن به ژيانى دوايى واته ژيانى به هه شتى هه رگيز نه بپاوه.

له راستى دا دنيا به خودى خوى بيزاو نه ويست نيه، به لكو به گويزه كى كرده وه كانى به نده كان تيايدا وه سف به چا كه و به خراپه ده كرېت واته چاك ده بيت يا خراپ و بيزاو ده بيت، به راستى دنيا پرديكو تپيه رگه يه كه مرقف كان ده توانن به سهرى دا بى ژيانى دوايى بپه پنه وه، له و ژيانه شدا زانو زه خبره ي به هه شت، و خوشترين ژيانه كه نه هلى به هه شت و ده ده ستى ديتن، به رمه مې شو هه ول و كوشش و شو كشتوكاله يه كه له م دنيايه دا چاند بويان و له و يش به رمه مه كيان چنيه وه.

به لى، دنيا خانه ي تيكوشان و هه ول دانه، خانه ي نويزو پوژوه، خانه ي به خشين و چا كه كردن و ده ستگريزى موسلمانان له پگه خوادا، گوړه پانى پيشركى يه بى چا كه و چا كه كارى و به خشين و خيرات كردن، خوى گوره ده فهرمويى: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ (٢٤٨).

بهشی دهیه م

نوشته و گشته ک کردن و جادوگری (الرقی والتمايم).

۱. نوشته و گشته ک (الرقی):

کوی (رقی) به و بریتیه له نوشته و گشته ک کردن و جادو کردن بق که سیک بق لابردنی نه هامه تیه ک که خاوه نه که ی توشی هاتوه وه ک تاو فنی گرتن، و هر نه هامه تیه کی تر بیت، وه پیشیان ده گوتريت نوشتو یانوشته (العزائم)، که نه مهش به دو جور ده کرین که له م دو خالانه ی خواره وده دا گردیان ده که ی نه وه:

جوری به گم: نهو دوعاو نوشتوانه ی که هاوبهش دانانیان تیدا نیه، بهو شیوه یی که هندی قورشان له سر نه خوشه که ده خویندریت، یاخود به ناوه جوانو سیفات به رزه کانی خوا دوعای بق ده کریت، دیاره نه م جوریان رتگه پیدراوه (مباح) ه، چونکه پیغه مبه ر^{علیه السلام} نه م جور ده دوعایه ی کردون و فرمانیشی کرده به کردنی و مؤله تی به موسلمانان داوه، له عوف کوپی مالک هاتوه که گوتویه تی: نیمه له سرده می نه فامیماندا دوعاو نوشته مان ده کرد گوتمان: نه ی په سولی خوا، نه مه چون ده بینی؟ فه رموی: {أعرضوا علي رفاكم، لا بأس بالرقی ما لم تكن شركاً} (۲۹).

السیوطی گوتویه تی: زانایان هه مو له سر نه وه کۆکن که دوعا بق کردن (الرقی) دروسته، به م رجی نه م سی م رجی تیدا کۆ ببنه وه:

۱. ده بی نهو دوعایه به فه رمایشتی خوا واته به ئایه ته کانی قورشان بیت، یاخود به ناوو سیفات کانی خوا بیت.

۲. وه ده بی به زمانی عه ره بی بیت که تی ی بگیت.

ب - واته: له ناویاوه باخاتی به هشتدا به پرواداران ده گوتريت: ده ی بخون بخونه وه ده ک عافیتتان بیت له به ره می نهو هه مو کاره چاک و چاکو زاریانه ی که له ژبانی دنیا دا نه جامتان دابو، و له پیش خوتاندا به پیتان کرد بو. وه رگپ.

(۲۹) ا - رواه مسلم.

ب - واته: دوعاو توشته کانتانم پیشان بدن، دوعا کردن هیچی تیدا نیه بیکن مادام هاوبهش دانانی بق خوی گه وره تیدا نه بیت. وه رگپ.

۲. هه‌روه‌ها ده‌بی باوه‌پ وایت که‌ئو دوعایه به‌خودی خوی هیچ کاریگه‌ریه‌کی نیه، به‌لکو به‌قودره‌ت و به‌تواناو به‌فرمانی خواو به‌ویستی خوا چاک ده‌بیته‌وه^(۲۰۰)، وه‌چونیته‌که‌شی به‌م شیوه‌یه‌یه: ده‌بی نایه‌ته‌کان و فه‌رموده‌کان به‌سه‌ر نه‌خوشه‌که‌دا بخویندریت و فوی پيدا بکات، یاخود له‌ئاو بخویندریت و نه‌خوشه‌که بیخواته‌وه، هه‌روه‌ک چوئن له‌فه‌رموده‌ی ثابت کورپی قیس دا هاتوه: ((که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ندی له‌خوئی (بطحان) هه‌ل گرتو، له‌په‌رداخیکي کرد، ئه‌وجار ئاوی تی کردو ئه‌مجار فوی پيدا کردو به‌سه‌ر نه‌خوشه‌که‌ی داگرد^(۲۰۱))).

جوړی دوهم: ئه‌و دوعاو نوشته‌نوسینه‌ی که‌له‌هاوبه‌ش دانان به‌ده‌ر نیه: بریتن له‌و دوعاو نوشتانه‌ی که‌تیاياندا هانا بۆ غه‌یری خوا ده‌بردیت، له‌دوعا کردن و پارانه‌وه و هانا بردن و داوا کردن و په‌نا گرتن به‌غه‌یری خوا، وه‌ک ئه‌و نوشته‌و جادوانه‌ی که‌به‌ناوی جنۆکه‌کانه‌وه، یاخود به‌ناوی فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران و پیاو چاکان ده‌کړین، ئه‌م جوړه دوعایانه‌ی که‌به‌غه‌یری خوا ده‌کړیت هاوبه‌ش دانانی گه‌وره‌ن، یا ئه‌و دوعایانه‌ی که‌به‌غه‌یری زمانی عه‌ره‌بی ده‌کړین، یاخود به‌شتانیک ده‌کړین که‌واتاکانیا نازانریت و پون نین، چونکه مه‌ترسی ئه‌وه‌ی ئی ده‌کړیت که‌کوفرو هاوبه‌شی تیدا یین و نه‌زانرین، ئه‌م جوړه‌یان له‌دوعاو نوشته‌دا قه‌ده‌غه‌و حرامن و دروست نین.

۲. نوشته‌و مله‌بنده‌کان (التائم - حه‌مایله‌کان):

کوئی (تمیمة) یه‌و بریتیه له‌و نوشته‌و گشته‌کانه‌ی که‌به‌ملی مندالانه‌وه هه‌ل ده‌هاوه‌سریت بۆ لادانی چاوه‌زار، ژور جاریش به‌له‌شی پیاوان و ژنانیش دا هه‌ل ده‌هاوه‌سریت^(۲۰۲) و دو جوړی هه‌ن:

(۲۰۰) فتح المجید ص ۱۳۵.

(۲۰۱) رواه وأبو داود فی کتاب الطب حدیث رقم (۳۸۸۵).

(۲۰۲) له‌فه‌ره‌نگی (المجد فی اللغة) دا نویسنی لؤیس معلوف، چاپی تاران، سالی ۱۳۸۲ه‌ه‌ه‌ تاوی. لاپه‌ره ۶۴ به‌م جوړه پیتاسه‌ی (التمیمة)ی کردوه: (کویه‌که‌ی (التائم) یاخود (التمیمة) ه و بریتیه له‌و مورویان پشته‌مورو هاو شیوه‌کانی که‌خه‌لکی به‌خوینان و به‌مندال و به‌گیانداره‌کانیا نده‌هاوه‌سن بۆ چاوه‌زارو دور خستنه‌وه‌ی گیانه‌ پیسه‌کان). تمیمه من پیم وایه به‌ژور و به‌همائل و نوشته‌ زلانه ده‌گوتریت که‌له‌گه‌ل چه‌ند شالیکي په‌ژبی سه‌وزی سه‌ر گژبی پیاو چاکان و داروبه‌ردو چیلکه‌ی سه‌ر گژپستان و هه‌ندی جاریش خوئی سه‌ر گژه‌کان به‌ملبه‌ندیکی چهرمی یان په‌تیکي

جورى يه كه م له نوشته گان: نه وهى كه له قورئان دا ده كړيت، به نوسينى ثابته كاني قورئان، يا خود به ناوو سي فاته كاني خواى گه وړه، و بڼ شيفا به كار ده مینرین و هل ده هاوه سرین، نه م جور هان زانایان تیايدا جیوازن له حوكمى هه لئاسینه گى دا به دو گوته:

گوته ی یه كه م: دروسته: كه برتیه له قسه ی عبدالله كوپى عمرو كوپى عاص، پواله ته كى نه وه یه كه له عائشه وه ده گيرپته وه، وه أبو جعفر الباقر ده بهیتى، وه أحمد بن حنبل له پړوايه تى نه وه وه ده بهیتى به گویره ی نه م فرموده یه تهنیا نه نو نوشته قه ده غه ده كه ن له هه لئاسین كه هاو به ش دانایان تیدایه.

گوته ی دوهم: قه ده غه كردن و دروست نه بونی هه لئاسینى نوشته وگشته ك: نه م ش قسه ی ابن مسعود ابن عباس، نه م شیان پواله تى قسه ی حذیفة وعقبة كوپى عامر، وابن عكیم. وه به هه مان قسه كومه لیک له شوین كه وتان هیناویانه له وانه: هاوه لانی ابن مسعود، وأحمد له پړوايه تيكدا كه زوریک له هاوه له كاني هه لیان بژاردوه، وه نه وانی دوايش (كه له وانه یه مه به ست له زانایانی دواى بیټ - وه رگپي) پړیاریان له سهر داوه و پښه وه په یوه ست بون، وه به لگه شیان به وه هیناوه ته وه كه ابن مسعود عليه السلام له پړوايه تى كړدوه كه گوتویه تى: گویم له پیغه مبر عليه السلام بوده یه رمو: { إن الرقى والتمائم والتولة شرك } (۲۰۲). (التولة): شتيكه و ده یكن، ده لین گوايه ژن له لای میړده كه ی خوځه ویست ده كات، هه روه ها پیاو له كن ژنه كه ی خوځه ویست ده كات.

نه م ش له سى پوه وه پاسته:

نه ستور نزيكی پینچ تاشه ش دانه له و نوشته پانه زلانه گری ده درین و به ملی خلیان به تاییه تى بڼ نافر تانی تازه مندا لى بو و لای مه لوتكه داده نریت گوايه له چاوه زاو له شه وه و له جنو كه كان ده بیان پاریزت، يا خود به به یوانه كان و لای كشتو كه كانیان هه لى ده هاوه سن بڼ هه مان مه به ست. نه وه ی جیگى داخو شایه نى باسه نه و نوشته وگشته ك و هه مان لانه هه ر هه میوان بریتین له سیحرو جادو، بڼ چواشه كړنى خه لكى هه ندی ثابته و ناوه پیروزه كانی خواش تى ده خن به لام به زوری وایه ثابته كان له دواى ناوی جنو كه و شه یاتښه كان و نه ستیره ی نیشانه ی جادوگر رانی جوله كه وه دیت. له زوریک له و نوشته دا ناوی خواو هاوار كړنه خواى گه وړه له دواى ناوی سه روكى جنو كه كان و له دواى نه ستیره ی هیمای جادوگر رانی جوله كه وه دیت. نه و نه ستیره ی كه نیتستا له ناو لالای قه واره ی جوله كه دا ده بینیت، بڼ هه لوه شانده وه حوكمى ثابته و ناوه پیروزه كانی خواى گه وړه. وه رگپي.

(۲۰۲) — رواه أحمد وأبو داود و ابن ماجه زالحاكم.

ب - واته: نوشته كردن و جادو كردن هاو به شى دانانه. وه رگپي.

یہ کہم: بہ تیکرایی قہدہ غہیہ و تاییہ تی کردنی بۆ گشتی نیہ.

دوہم: نہ ہیشتن و بہ ستنی بہانہ و برو بیانوہ کانی کہدہ بیئتہ ہۆی ہہ لواسینی کہ پریگہ پی نہ دراوہ.

سئ یہم: نہ گہر شتیک لہ قورٹان بہ خۆوہ ہہ ل بہاوہ سریت، نہ و کہسہ ی کہ بہ خۆیہ وہ ہہ ل دہاوہ سیت گوناحبار دہ بیئت لہ کاتی چونہ و ناوہ دہست و سہر پیشاو.

جۆری دوہم لہ نوشتہ و ملبہندو حہ ماثلہ کان:

کہ لہ غہیری قورٹان دہ کرین و خہ لگی بہ خۆیہ وہ ہہ ل دہاوہ سن، و ہک مورو کوژہ کو
ہیسک و ہیلکہ شہ یاتو کہ و نہ علہ و بزمارو نالہ کہرو و لاخہ بہ رزہ، ناوی جنۆ کہ کان و
شہ یاتینیہ کان و جادو و تہ لسمہ کان، نہم جۆریان حہرامہ بہرایی بہرایی و دروست نیہ، و
ہاویہش دانانہ، چونکہ پہ یوہستہ بہ غہیری خوای پاک و بیگہ ردہ وہ و بہ ناو و سیفتہ کان و
نایہ تہ کانی خواوہ، و لہ قہرمودہ دا ہاتوہ: { من تعلق شیئاً و کلّ إلہ }^(۲۰۶) واتہ: خوای
گہورہ نہ و کہسہ دہداتہ دہست نہ و شتہ ی کہ بہ خۆیہ وہ ہہ لواسیوہ و پی یہ وہ
پہ یوہستہ بیپاریژیت و چاکی بکاتہ وہ و پیداو یستہ کانی بۆ جئ بہ جئ بکات، ہہر کہ سیک
خۆی پہ یوہست بکات بہ خوای گہورہ و بہرہ و خوا بچیت و پو بکاتہ خوای پہرہ ردگار،
کارو بارہ کانی ہہ مو بداتہ دہست خوا، نہرہ خوای بہسہ، و ہہ مو دوریکی بۆ نزیک
دہ کاتہ وہ و بۆی دینیتہ پیش، و ہہ مو گرژی و ناخۆشی و تہ نگژہ کانی بۆ ئاسان
دہ کاتہ وہ و گرئ کوژرہ کانی بۆ دہ کاتہ وہ، بہ لام ہہر کہ سیک پہ یوہست بیت بہ غہیری
خوا لہ دروستکراوہ کان و نوشتہ و گشتہ کو جادو و جادو گہری و داو و دہرمانہ کان و کوژرہ کان
و کوژ پرستی، خوای گہورہ نہ و کہسہ دہداتہ دہست نہ و شتہ ی کہ پہ یوہستہ پی
یانہ وہ و ناتوان ہیچ شتیکیان نہ لئ لابدہن و نہ ہیچ شتیکیشیان بۆ بیتن، و نہ دہ توانیت
نہ زیانیان پی بگہیہن و نہ ہیچ سودیکیان پی بگہیہن، نہ و کہسہ بیروباوہ پو
عہ قیدہ کہشی دہدوریتیت و لہ دہست دہدات و پہ یوہندیشی بہ پہرہ ردگاری خۆیہ وہ
دہ پچرینیت و خوای گہورہ سہر شوپی دہکات.

(۲۰۶) ۱ - رواہ أحمد و الترمذی.

ب - واتہ: ہہر کہ سیک ہہر شتیک لہ جۆرانہ بہ خۆوہ ہہ ل بہاوہ سیت.

ئەوھى لەسەر پېۋىستە باباى موسلمان: بەھەر ھالتيك وھەر چۆننيك بېت پاريزگارى
لەپىروباوھپەكەى خۆى بكات لەو شتانەى كەپىروباوھپەكەى تتيك دەدات و بۆگەنى دەكات
دور بکەوېتەوھ، ئەو داوو دەرمانەى كەدروست نين و پيسن ھەرگيز نابى بدرت
بەنەخۆشەكان، نابى بچن بۆ لای خەفاوو سەر ليشيواوھكان و قۆل بپەكان بۆ ئەوھى
چارەسەرى نەخۆشەكانيان بۆ بکەن، چونكە دل و دەرۋن و پىروباوھپەكەيان نەخۆش
دەكات و لەخواى دور دەخاتەوھ، و ھەر كەسيگيش پشت بەخوا بېستيت خواى بەسە.

ھەندى لەخەلگى ئەو شتانە بەخۆياندا ھەل دەھاوھسن، ھەر چەندە ئەوانە ھېچ
نەخۆشەكى ھەستىاريان نىيە، بەلكو نەخۆشى دەرۋنى و خەيالى يان ھەيە، ئەويش
ترسانە لەچاوەزارو چاۋ ليدان و ئىرەيى (الحسد)، ياخود بەئوتومبيلەكەى يانازەلەكەيدا
يابەدەرگاي مالاكەى، يادوكانەكەى دا ھەل دەھاوھسيت، ئەمە ھەموى لەبى ھىزى
پىروباوھپەوھيە، وەبى ھىزى پشت بەستەنە بەخواى گەرە، وەئەگەر پىروباوھپەى ھىزى
بۆ ئەوھ نەخۆشى راستەقىنەيە كەپېۋىستە چارەسەرى بكرت بەزانست و زانيارى بەتەنھا
خوا پەرستى و پىروباوھپەى راستەقىنە.

*****

*****

*****

بهشی یانزههههه

سویند خواردن بهغییری خوا، پارانهوهو هاناو پهنا بردنه بهر دروستکراوهکان

ل سویند خواردن بهغییری خوا (الحلف بغیر الله):

سویند (الحلف): واته (اليمين)، که بریتیه له: دلنیا کردنه وهی حوکم به یاد کردن یا ناو هیتانی شکومه ند (مُعْظَم) به پویه کی تاییهت، وه به گوره دانان: مافیکی خوای به رزو بی هاوتایه، بویه به هیچ شیوه یه که دروست نیه که سویند به غییری خوا بخوریت، زانایان له سر نه وه کۆکن که دروست نیه سویند به غییری خوا بخوریت ته نیا به خوای گوره نه بیت، یان به ناوو سیفه ته کانی خوا بخوریت، هه روه ها له سر نه وه کۆکن که نابی به غییری خوا بخوریت^(۲۵۵)، وه سویند خواردن به غییری خوا هاوبهش دانانه (شُرک)، به گویره ی نه وه ی که له ابن عمر - رضي الله عنهما - ده گپ دریته وه که پیغمبر ﷺ فرمویه تی: {من حلف بغیر الله فقد کفر أو أشرك} (۲۵۶)، هاوبهش دانانی بچوکه (شُرک الأصغر)، مه گه کاتیک سویند پی خوراو زور گوره بیت لای سویند خورو بگاته پله ی به ندایه تی بۆ کردن و پرستن نه وه نه و کاته نه و سویند خواردنه هاوبهش دانانی گوره یه، هه روه کو نیستاو له پوگاری نه مپوماندا له گور په رسته کاند ده بیینین، نه و گور په رستانه نه وه نده له و خاوه نی گورانه ده ترسن که به گوره یان ده زانن پتر له ترسانیان له خوای گوره و به گوره دانانی خوای په روه ردار، به جوریک کاتیک داوا له یه کیک له و گور په رستانه بکریت که سویند به و وه لی یه بخوات که به گوره و په پیروزی ده زانیت، سویندی پی ناخوات ته نیا به پرستی نه بیت، وه نه گه ر داوا ی لی بکریت سویند به خوا بخوات، نه وه بی سی و دو سویند ده خوات جابابه دروش بیت.

ده ی سویند خواردن به گوره دانان و به پیروزی زانینی سویند پی خوراوه که یه که لایه قو شایسته نیه ته نیا بۆ خوای په روه ردار نه بیت، وه پیویسته هه میسه سویند که م بخوریت و ناگاداری سویند خواردن بیت، زور سویند خور نه بیت، خوای به رزو بی هاوتا

(۲۵۵) په راوتیزی (ابن قاسم) له سه کتبی (التوحید ص ۳۰۳).

(۲۵۶) لـ رواه أحمد والترمذي والحاکم.

ب - واته که بهمان له پابردودا نویسه وه رگیت.

دهغه رمویت: ﴿وَلَا تُطِغْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ﴾^(۲۵۷): هه روه ها خوی گه وړه دهغه رمویت: ﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ سورة المائدة: (۸۹). واته هر گیز سویند مه خون مه گهر له کاتی زور پیوستداو، وه به راستی و له کاتی چاکه و خیردا، چونکه زور سویند خواردن یان خواردنې به درق سوکایه تی کردن به خوی گه وړه دهگه یه نیت، وه روه ها به گه وړه نه زانینی و بی پزیزه به رامبر به خوی په روه ردگار، سهرباری نه مه ش پیچه وانه و دوی ته وایه تی به تهنئا خوا په رستی به (کمال التوحید)، لهغه رموده دا هاتوه که پیغه مبر^ﷺ ده رمویه تی: {ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَزَكِيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} هه روه ها تیایدا هاتوه: {وَرَجُلٌ جَعَلَ اللَّهُ بُضَاعَةً لِّاشْتَرِي إِلَّا بِمِثْلِهِ، وَلَا يَبِيعُ إِلَّا بِمِثْلِهِ}^(۲۵۸). هه په شه ی توند له باره ی سویند زور سویند خوارندنه و کراوه و پی ی زور له سر داگیراوه، نه مه شه دهگه یه نیت و به لگه یه له سر حه رامیه تی سویند خوارد وه ک پزیز گرتن و پزیز نان له ناوی پیروزی خوی به رزو بالا دهست (الله) گیان و به گه وړه و پیروزدانانی خوی پاک و بیگه رد.

هه روه ها حه رامه سویند خواردن به خوا به درق، که بریته یه له: سویند خواردنې به درق (الغموس)^(۲۵۹). خوی گه وړه دو پوه کانی به وه باس کردن که سویند به خوا به درق ده خون و ده شزانن که به درق سویندی پی ده خون.

پوختی نه مه:

(۲۵۷) — سورة القلم: (۱۰)

ب - واته: گوئی پایله ی نه و که سه مه که که همیشه و زور سویندنې به درق ده خوات و به قسه ی سویند خوری سوک و چوک و پتسو او سوکه له کان مه که که همیشه خه ریکی باس و خواسی شه و نه ون و هر خه ریکی فیتنه گپتی و خوش کردنې ناگری ناشوبن و هه لگرسینه ری فیتنه و فسادین. وهر گپتی.

(۲۵۸) — رواه الطبرانی بسند صحيح.

ب - واته: سئ که س هن خوی گه وړه له پژی قیامه تدا نه قسه یان له گه ل دا ده کات و نه پاکیشیان ده کاته وه، وه شازاریکی زور به سفت و سویشیان هیه. یه کئی له وانه پیاوړیکه که ل و په لکه ی به سویندو سویند خواردن نه بیت نافرو شیت، هه روه به سویند خواردن نه بیت که ل و په ل و شتومه که کانی ناگریت. وهر گپتی.

(۲۵۹) نه ویه که خاوه نه کئی واته سویند خوره که خوی له ناو گرنه و تاوانه کاندانقوم ده کات و به هوی نه مه شه وه ده خریته ناو ناگری دوزخه وه، نه ویش نه ویه که سوینده که له سر شتیکو له سر کاریکی راپردو ده خوات و ده شزانیت که به درق ده خوات.

۱- حەرامە سوئند خواردن بەغەيرى خواى بەرزو بالا دەست، وەك سوئند خواردن بە ئەمانەت، يابەكەعبە، يابەپېغەمبەر ﷺ ئەم سوئند خواردەن ھاوبەش دانانە بۆ خواى گەورە.

۲- حەرامە سوئند خواردن بەخواى گەورە بەدرۆو بەقەستى، كەئەو سوئند خواردن بەدرۆيە.

۳- حەرامە زۆر سوئند خواردن بەخواى گەورە - ھەر چەندە بەپاستيش بىخۆيت - مەگەر زۆر پېويست بىت و كارەكە وا بخوازيت و ھەر دەبى بخوريت، چونكە ئەمە بى پىزى و سوكايتى كردنە بەخواى پاك و بىگەرد.

۴- دروستە سوئند خواردن ئەگەر بەپاستى بخوريت، وەلەكاتى پېويستيش دابيت.

ب - خۆ نزيك كردنەو لەخواى گەورە بەھۆى دروستكارو ەگانيەو: (التوسل بالخلق):
خۆ نزيك خستەو (التوسل): لەنزيك بونەو لەشتىك و گەيشتن پى ى بەھۆى شتىكى ترەو، وە (الوسيلة) واتەھۆو ھۆكارو لەسۆنگە و نزيكى يانزىكايتى (القربة). خواى گەورە دەفەرمويت: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ سورة المائدة: (۳۵)، واتە: خۆلەخوا نزيك كردنەو بەھۆى گوئى پايلەو بەندايەتى كردن بۆ خواى پاك و بىگەرد، گرتنە بەرى ئەو كارو كردەو و شتانەى كەخواى گەورە پى يان پازيە.

جۆرەگانى خۆ نزيك كردنەو:

خۆنزيك كردنەو ە ھۆكارەگانى دو بەشن كەئەمانەى خوارەو ەن:

بەشى يەكەم: خۆنزيك كردنەو ەى شەرىعى و ھۆكارەگانى: ئەويش چەند جۆريكن لەم چەند خالانەدا دەيان گوشين:

۱- جۆرى يەكەم: خۆ نزيك خستەو لەخواى گەورە بەناو و سيفاتەگانى، ھەر وەك خواى بەرزو بالا دەست فرمانى پى كردوين و دەفەرمويت: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۶۰).

۲- جۆرى دوەم: خۆ نزيك خستەو لەخواى گەورە بەھۆى باو ەپ (الإيمان) و كەردەو ە چاكەگانى كەكردوتن، ھەر وەكو خواى گەورە لەبارەى ئەھلى باو ەپدارانەو دەفەرمويت:

(۲۶۰) — سورة الأعراف: (۱۸۰).

ب - واتاكەيمان لەبەشەگانى پايردودا نوسيو ە تەكايە بۆى بگەپتە. وەرگەتپ.

﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ (٢٦١).

هر وړه كو له فخر موده ۍ سۍ كه سه كه دا كه به رديكي زل دهر گاي نه شكه و ته كه ياني لۍ داخستن، و دهر گاي نه شكه و ته كه داخواو له ويدا گيريان خوارد، و نه يان تواني بيته دهر، هيچ چاريكيان نه ما ناچار هر كه سه به كرده وه چا كه كاني خويان خويان له خوا نزيك كرده وه واته كرديان به هوكار (الوسيلة - واسطة) له نتيوان خويان و خواي گوره دا بۍ نه وه ۍ دهر گاي نه شكه و ته كه يان لۍ بكاته وه و پزگاريان بييت، نه وه بو خواي گوره نزاو پارانه وه كانياني وهرگرت و دهر گاي نه شكه و ته كه ۍ لۍ كرده وه و هاتنه دهر (٢٦٢).

٣- جوړۍ سۍ يهم: خو له خوا نزيك خستنه وه به به تهنئا خوا په رستۍ، هر وړه كو يونس - عليه السلام - كړدۍ به هوكار و پۍ ۍ له خواي گوره پارايه وه: ﴿فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ﴾ (٢٦٣).

٤- جوړۍ چواره م: خو له خواي گوره نزيك خستنه وه به بۍ هيڅۍ و لاوازي و پيويست بون به خواو محتاج بون به خواي تاكو ته نيا، هر وړه كو نه يوب - عليه السلام - به كاري هينا: ﴿أَنِّي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (٢٦٤).

(٢٦١) ا - سورة آل عمران: (١٩٣).

ب - واته: نه ۍ په وړه رديكارا نيتمه گوتمان له بانگ دهر ك بو بانگي دهر كرين بۍ بړوا هيتان، ده يگوت: نه ۍ خلكينه په له بكن بۍ بړوا هيتان به په وړه رديكاري خوتان، نيتمه ش به په له و بۍ دوا كه وتن بړوامان به تنو به پيغه مبه رديكانت و به به زنامه و شه ريعه ته كه ۍ تنو كړد، ده ۍ نه ۍ په وړه رديكاري نيتمه تنوش له گرناحه كانمان بيوره و و تاوانه كانمان پده ش بكه وه و به په حمتۍ خوت دا يان پوښه و له پوښۍ قيامه تدا له گال بړوا دران و نه ستوپا كاندا زيندومان بكه وه. وهرگتې.

(٢٦٢) ه - نه ده قۍ ناوهر وكي فخر موده كه په و (متفق عليه) يه. نوسه.

(٢٦٣) ا - سورة الأنبياء: (٨٧).

ب - واته: يونس له ناو تاريخايي سكي ماسيه كه دا بانگي له خواي گوره كړدو گوتۍ: نه ۍ خوداي من هر تنو خواي به مه قيت و هيچ خوايه كي تر نين به مه ق بپه رستريت له تنو به ولاوه من په شيعانم و ستمم له خقم كړدو بم بوره. وهرگتې.

(٢٦٤) ا - سورة الأنبياء: (٨٣).

ب - واته: خوايه گيان من توشۍ هم به لاي نه خوښيه بوم و زور نا په حمت و پريشان بوم و تنوش له مو خاوه ن سوزو به زه بيه كان به سوز ترو به به زه يي تري به زه يت پيتمدا بيته وه و شيفام بۍ بنيتريت. وهرگتې.

۵. جوړی پېنجه م: خو له خوا نزيك خستنه وه به دوعا و پارانه وهی پياو چاكانی زیندو و نه وانهی له ژياندا ماون، هه روه كو چوڼ هاوه لان كاتى وشكه سالى و گرانى پهيدا بو داوايان له پيغه مبه عليه السلام كرد كه بويان بپارېته وه به لكو خواى گه وره بارانيان بو بپاريتيت، وه كاتى پيغه مبه عليه السلام وه فاتى كرد داوايان له مامى پيغه مبه عليه السلام عباس - عليه السلام - كرد كه دوعايان بو بكات (۲۶۰).

۶. جوړی شه شه م: خو له خوا نزيك كرنه وه به هوى ددان نان به گوناح و تاوانه كان: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ سورة القصص: (۱۶).

به شى دوه م: خو نزيك خستنه وه و هو كاری نامه شروع:

بريتيه له و هو كاری خو نزيك خستنه وه به كه به جگه له و جوړانهی راپردو كه ئا ماژه مان پي كردن له و هو كاری خو نزيك كردنه وه شهرعيه كان ده كريت، وه ك خو نزيك كردنه وه به داوا كردنى دوعا و تكا كردن له مردوان، خو له خوا نزيك كردنه وه به پله و پايه ی (الحاه) پيغه مبه عليه السلام، يا خو له خوا نزيك كردنه وه به خودو به ه قى دروستكراوه كان، دريژه ی نه م باسه له م چهند ريز به بنديانه ی داهاتودا ده خويته نه وه:

۱. داواى دوعا كردن له مردوان دروست نيه:

چونكه مردو توانای دوعا كردنى نيه، هه روه كو چوڼ له كاتى زیندويی و له ژياندا ده توانيت، هه روه ها داوا كردنى تكا كردن له مردوان دروست نيه، چونكه عمر كوپى الخطاب و معاوية كوپى ابي سفيان - رضي الله عنهما - له گهل نه و هاوه لانه و شوين كه و توانه ی به چاكه كه له گه لياندا بون، كاتيك توشى وشكه سالى و گرانى بون داواى دوعا و تكايان به زیندوه كان كرد كه لايان بون و له گه لياندا ده ژيان كه دوعاى باران بارينيان بو بكن وه ك عباس و يزيد كوپى الأسود، خويان له خوا به پيغه مبه عليه السلام نزيك نه كرده وه و داواى باران بارين و تكايان له پيغه مبه عليه السلام نه كړدو نه چونه لای كړپه كه ی و كوپى هيچ كه سى تر، به لكو راست پويشتن له برى كوپى نه و پويان كرده عباس يا يزيد، و عمر گوتى: (خوايه گيان ئيمه تا پيغه مبه عليه السلام له ناوماندا مابو خو مان به و له تو نزيك

ده خسته وه و داوامان لي ده كړد كه دوعامان بڼ بركات له باره گاي توداو بڼ نه وه ي بارانمان بڼ بباريني و توش بارانت بڼ ده باراندين، نيسستاش كه پيغه مبه عليه السلام له ناواماندا نه ماوه و وهفاتي كړدوه به مامي پيغه مبه عليه السلام خومان له تو نزيك ده كه ينه وه و نه وه ده كه ينه هوكار له نتيوان نيمه و توداو داواي دوعا له و ده كه ين كه له باره گاي تودا بومان بپارپيته وه، خوايه گيان توش بارانمان بڼ ببارينه)، له بري پيغه مبه عليه السلام دواي وهفاتي پيغه مبه عليه السلام خويان له خوا به مامي پيغه مبه عليه السلام له خوا نزيك كړدوه و داواي دوعا يان لي كړد، چونكه دروست نه بو كه دواي مردني پيغه مبه عليه السلام داواي دوعا له و بكن به شيوه يه كي شهرعيانه، خو نه گهر دروست بايه دواي نه ماني پيغه مبه عليه السلام نه و كاره دروست بايه ده يان كړدو نه ده چونه لاي مامي پيغه مبه عليه السلام خو نه و لي يان دور نه بو له بر ده ستي خوياندا بو، ده ي چونكه دروست نه بو نه وه يان نه كړد.

خو ده يان تواني بيته لاي گورپه كه ي و لي ي بپارپينه وه و داواي لي بكن كه بويان له بر خوا بپارپيته وه و خوياني پي له خوا نزيك بكنه وه^(۲۶۶)، جانه كړدني نه م كارو نه چونه سر گورپه كه ي خوي له خوي دا به لگيه له سر دروست نه بوني داوا كړدن له مردوان كه دوعا يان بڼ بركات ياپه نا بردن بڼ مردوان يا خو له خوا نزيك كړدنه وه به هوي مردوان دروست نيه و حرامه، وه نه داوا كړدني تكاو دوعا كړدن له و خاوه ن گورانه بكرت له كاتيكد ا نه وان مردون، ده ي نه گهر داوا كړدني دوعا و داوا كړدني تكا به زيندويي و له حاله تي زياند او له كاتي مردن وه ك يه بايه، نه و نيمامي عمرو هاوه لان پويان له پيغه مبه عليه السلام له گوردا وهر نه ده گيړاو نه ده چونه لاي مامي و لاي ي زيد كه له پيغه مبه عليه السلام پله و پايه يان نرم تر بون.

۲. خو نزيك كړدنه وه له خوا به پله و پايه ي پيغه مبه عليه السلام يا به پله و پايه ي غهيري پيغه مبه ريش عليه السلام دروست نيه.

نه و فرموده يه ي كه تيايدا هاتوه: (نه گهر داواتان له خوا كړد به پله و پايه ي من داواي لي بكن، چونكه پله و پايه ي من زور گوره يه) نه م فرموده يه كي درويه، له هيچ كاميك

له کتیبه کانی موسلماناندا نیه که راستو پشتیان پی ده به ستریت، وه هیچ کامیک له نه هلی زانست و زانیاری فه موده واته فه موده ناسان باسی شه فه موده یان نه کرده و ناویان نه هیئاوه^(۲۶۷)، دهی مادام به لگهی راست و دروستی له سر نیه، شه شه خو له خوا نزیک کردنه وه شه هۆکار به کار هیئانه به هیچ شیوه یه دروست نیه، چونکه به ندایه تی کردن و خوا پرستی بهی به لگهی راست و شرعی ناچه سپیت و دروست نیه شه جوړه به ندایه تی و پرستنه بکړت.

۳. خو له خوا نزیک کردنه وه به خودی دروستکراوه کان (بذوات المخلوقین) دروست نیه. له بهر شه وهی نه گهر (ب) یه که له دهسته واژه ی (بذوات المخلوقین) پیتی سویند خواردن بیت، شه سویند خواردنه به و دروستکراوه واته سویند خواردنه به غهیری خوی گهره، وه نه گهر سویند خواردن به دروستکراوه له سر دروستکراوه واته سویند خواردن دروستکراوه به دروستکراوه دروست نه بیت، و بریتی بیت له هاویه ش دانان هه روه کو له فه موده ها هاتوه، شه دهی سویند به دروستکراوه له سر خوی دروستکراوه به دیهنه رپا واته به غهیری خوا - جل و علا چۆن بیت؟!

وه نه گهر شه (ب) یه بۆ هۆکار واته سه به ب بیت خوی پاک و بیگهره داوا لی کردنی به دروستکراوه نه کردنه هۆکاریک بۆ وه لام دانه وه، و بۆ به نده کانی نه کردنه شریعت و رپیاریک هه تا کو به هوی شه دروستکراوه وه داوا له خوا بکړت و له بهری بپارینه وه.

۴. خو له خوا نزیک خستنه وه به ههقی دروستکراوه کان (بحق المخلوق) دروست نیه له بهر دو هو:

یه که م: هیچ که سیك ناتوانیت مافیک یان کاریک به سر خوی پاک و بیگهره دپوست بکات و به سریدا به سپینیت، به لکو شه خوی پاک و بیگهره شه مافه ی له سر دروستکراوه کانی خوی هیه و شه برپاره له سر خوی ده دات بۆ دروستکراوه کانی خوی، هه روه کو خوی گهره ده فه رموی: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سورة الروم: (۴۷).

(۲۶۷) سه رچاوه ی پابردو (۱۰/۳۱۹). نوسه ر.

(واټه: پټويست بو له سهرمان كه باوه پداران به سهر بېباوه پان و خراپه كاراندا سهر بخهين. وهرگېږي).

نه گهر گوي پايه ل (المطيع) شايسته ي پاداشته له بهرام بهر گوي پايه ل و چا كه كاري خوي دا، كه به پراستي شايسته ي پټزو چا كه و به خشش و خه لاته، نه ك نه و شايسته به بهرام بهري بيت هه روه كو دروستكراو به سهر دروستكراويه وه هه يه.

دوهم: نه و مافه ي كه خوي گه وره به لوتفي خوي و ميهره باني خوي به سهر بهنده كې ده نوښتي نه وه مافيكې تاييه ته به خوي، هيچ په يوه نديه كې به غه يري خويه وه نيه، نه گهر به شتيكي تري غه يري خاوه ن ماف نزيك بكاته وه يا باشتري بلښين به غه يري خاوه نې نه و ميهره باني و فزله پارايه وه نه وه به شتيكي نامو به در له خاوه نې شايسته ي خوي پاراوه ته وه و هوكاريكي نامه شروعي گرتوته بهر كه لي و وهرناگيريټ، هيچ په يوه نديه كې به وه وه نيه و هيچ سوديكي پي ناگه يه نيټ.

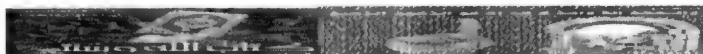
به لام نه و فرموده يه ي كه (أَسْأَلُكَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ - به مافي نه و كه سانه ي كه ليت ده پارټنه وه داوات لي ده كه م) ي تيا دا هاتوه، نه و فرموده يه نه چه سپاوه و نه سه لميندراوه، چونكه له پال پشته كې دا (إِسْنَادُهُ) (عطية العوفي) تيدايه، كه بي هيزو لاوازه و هه مو كوران له سهر بي هيزه كې، هه روه كو هه ندي له فرموده ناسان گوتويانه و باسيان كرده، به م شيويه نه بوه، نه و فرموده يه له م كيښه گرنگه دا له كاروباره كاني بيروباوه پدا به به لگه وهرناگيريټ و ناهينريټنه وه، هه روه ها نه و فرموده يه هيچ دوعا كردن و خو نزيك خستنه وه ي به هقي كه سيكي دياريكراو تيدا نيه، به لكو خو نزيك كرده وه ي به هقي داواكاران و نزاكاران به گشتي تيدايه، و ه مافي نزاكاران وه لام دانه وه يه هه روه كو خوي گه وره نه م په يمانه ي پيداون.

نه و مافه يه كه خوي گه وره بو وه لام دانه وه ي نزاكاران له سهر خوي پټويست كرده، و هيچ كه سي تر جگه له خوي گه وره ناتوانيټ وه لاميان بداته وه، نه وه هوكاريك و خو نزيك كرده وه يه كه له خوي گه وره به په يمانه ي پراستگويانه ي (وعده الصادق) خوي نه ك به هقي دروستكراو (المخلوق).

ج - حوكمي هانا بردن و په نا بردنه بهر دروستكراو (المخلوق):

په‌نا بردن (الإستعانة): داوای یارمه‌تی لى کردن و پشت گرفتن له‌کاره‌کاندا.
 هانا بردن (الإستغاثه): داوای یارمه‌تی و پشتگیری و هانا بردنه بهر بؤ لادانی ناکوکی و به‌لاو کیشه و توندو تیزیه‌کان. وه‌هانا بردن و په‌نا بردنه بهر دروستکراو (المخلوق) به‌دو جوره:
 جوړی په‌که‌م: په‌نا بردن و هانا بؤ بردن به‌دروستکراو له‌و بوارانه‌ی که‌توانای هه‌یه و ده‌توانیت جی به‌جی یان بکات، ثم جوره‌یان دروسته، خوای به‌رزو بی‌هاوتا ده‌فرمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ [سورة المائدة: (۲)]. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی موسادا ده‌فرموی: ﴿فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ [سورة القصص: (۱۵)]. وده‌روه‌کو نه‌و که‌سه‌ی که‌له‌شه‌رێک و یاله‌هر شتیکی تردا بیت هانا و داوای یارمه‌تی له‌برادر و هاوه‌له‌که‌ی ده‌کات که‌ده‌ستباریکی له‌گه‌ل بگریت و یارمه‌تی بدات و سه‌ری بخت، له‌و شت و له‌و بوارانه‌ی که‌دروستکراوه‌کان له‌سنوری تواناو ده‌سه‌لاتی خویاندایه.

جوړی دوهم: هانا بؤ بردن و په‌نا بردنه بهر دروستکراو (المخلوق)، له‌شتیک یاله‌بوارانیک دا که‌له‌سنوری تواناو ده‌سه‌لاتی نه‌و دانی و ته‌نیا خوای گه‌وره ده‌توانیت، وه‌ک هانا بؤ بردن و په‌نا بردنه بهر مردوان، و په‌نا بردنه بهر زیندوان، له‌کارو له‌شتیکدا که‌جگه له‌خوای گه‌وره که‌سی تر تواناو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ری دا ناشکی‌ت و ناتوانیت نه‌نجامی بدات وه‌ک شیفای هیتانی نه‌خوشه‌کان، و پرگار کردن له‌به‌لاو ماته‌مینى و ته‌نگه‌کان و لادانی زهره‌رو زیانه‌کان، ثم جوره‌یان دروست نیه، وهاویه‌ش دانانی گه‌وره‌یه، له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوپوه‌بون و نازاری بپوادارانیان ده‌دا، هه‌ندیکیان ده‌یان گوت: هه‌ستن بابچین هانا بؤ په‌سولی خوا ﷺ به‌رین له‌ده‌ست نه‌و دوپوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: {إِنَّهُ لَا يَسْتَغَاثُ بِإِلَهِهِ} {٢٦٨}. وه‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ زوری پی‌ناخوش بو نه‌و وشه و نه‌و قسه‌یه‌ی له‌ناستدا به‌کار به‌یتریت، هه‌تا‌کو له‌و کارو له‌وشتانه‌شدا که‌له‌ژیانی خوی دا له‌ده‌سه‌لات و توانای خوشی دابایه، بؤ پاراستن و پی‌زی به‌ته‌نئا خوا په‌رستی و بن بر کردنى بپرو بیانوو به‌ستنی پی‌گا‌کانى هاویه‌ش دانان، هه‌روه‌ها وه‌ک نواندنى ملکه‌چی و خۆ به‌که‌م دانان و نه‌ده‌ب پێ‌زێک بؤ خوای په‌روه‌ردگار،

وههك ټاگدار كړدنه‌وهيك بؤ نوممه‌ته‌كه‌ى له‌هؤو هؤكاره‌كانى هاوبه‌شى دانان له‌قسه‌و‌گوته‌و
 كړده‌وه‌كاندا، نه‌م خؤ پاريزى و خؤ گرتنه‌وه له‌و كارو له‌وشتانه‌ى كه‌له‌ژيانى خؤى دا
 له‌تواناو ده‌سه‌لاى خؤى دا بون قبولى نه‌بو، نه‌دى چؤن له‌دواى مردنى دا هاناو په‌ناى بؤ
 ده‌بريت، و داواى شتانيكى لى ده‌كرت كه‌له‌تواناى كه‌س دانيه جگه له‌خواى كه‌وره^(۲۶۹). نه‌وه
 نه‌گه‌ر بؤ پيغه‌مبه‌ر^ﷺ دروست نه‌بيت، نه‌وه بؤ غه‌يرى پيغه‌مبه‌ر^ﷺ هه‌ر دروست نيه.

*****

*****

*****

(^{۲۶۹}) فتح المجيد ص ۱۹۶-۱۹۷.

دەرگای پینجه م

رونکردنه وهی نهو بیرویاوهری که دهبی بهرام به پیغه مبه علیه السلام و خاوو خیزانی و
هاوه له کانی هه ت بیت

نهم به شه نهم لقانهی خواروه له خو دهریت:

به شی به که م: پیویستی (و حوب) خوشه ویستی بو پیغه مبه رو به گهره دانانی، قه دهغه
کردنی زیده رهوی و پی تپه پاندن له پیا به لانی، و خسته پوی پله و پایه که ی علیه السلام.

به شی دوه م: پیویست بونی (و حوب) گوی پایه لی کردنی و شوین که وتن و په پره و کردنی.

به شی سی یه م: له شه رعیتهی سلوات دان له سه ره پیغه مبه علیه السلام.

به شی چواره م: له پیزی نه دمانی خیزانی پیغه مبه علیه السلام، نه وهی پیویسته له سه ره
موسلمانان به بی زیده رهوی و که مته رخه می و کورت رهوی.

به شی پینجه م: له پیزی هاوه لان و نه وهی که پیویسته له بیرویاوهر بون له ئاستیاندان،
وه پیزی نه هلی سوننه ت و جه ماعت له وهی که له نیوانیاندا پوی دا.

به شی شه شه م: له قه دهقه کردن و حرامی جنیو دان و سوکایه تی کردن به هاوه لان و
پیشه وایانی ریگهی راست گرتو (أئمة الهدی).

به‌شی یه‌که‌م:

پی‌ویستی (جواب) خوشه‌ویستی بو پیغه‌مبه‌رو به‌گه‌وره دانانی، قه‌ده‌غه کردنی زنده‌ره‌وی و پی‌تیپه‌راندن له‌پیا‌هه‌لدانی، وخسته‌روی پله‌و پایه‌که‌ی ﷺ.

۱- پی‌ویست بونی خوشه‌ویستن و ریز لینان و به‌گه‌وره دانانی ﷺ:

یه‌که‌مین شتیک که‌له‌سر به‌نده‌کانی خوا پی‌ویسته: خوشویستی خوی گه‌وره‌یه، که‌نمه‌له‌گه‌وره‌ترین و چله‌پۆپه‌و دۆندو لوتکه‌ی جوړه‌کانی خوشه‌ویسته، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ سورة البقرة: (۱۶۵). چونکه‌نه‌و په‌روه‌ردگار‌ه‌یانه‌و مافی پیزو سوپاس‌گوزاری و خوش‌ویستی به‌سر به‌نده‌کانیه‌وه ه‌یه به‌رامبه‌ر به‌و ه‌مو به‌خشنده‌یی و نازو نیعمه‌ته‌ی که‌به‌سر به‌نده‌کانی خوی دا‌رشته به‌ونی و به‌ناشکرا، نه‌مجار دوی خوشویستن و سوپاس‌گوزاری خوی گه‌وره، پی‌ویسته له‌سر موسلمانان که‌په‌سولی خوا محمد ﷺ یان خوش‌بویت، چونکه‌نه‌و بو که‌بانگه‌ش‌ه‌ی موسلمانانی بۆلای خوا کرده‌و ده‌ستی گرتون و له‌زه‌لکاو‌ی تاریکی و نه‌قامیه‌ت ده‌ری ه‌ینان و رڼگه‌ی ته‌ن‌ها خوا په‌رستی نشان دا‌ون و رڼومایی کردون، و خوی گه‌وره‌ی پیت‌ساندون، و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خوی به‌گزمی مرقه‌کان راگه‌یاندوه، و حوکه‌کانی نه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی پون کردۆته‌وه، ه‌ر خیر و چاکه‌یه‌ک ده‌ست بر‌واداران که‌وتبیت له‌دنیا له‌قیامه‌تدا ه‌مو له‌سر ده‌ستی نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌بو، که‌س ناچیته‌ناو به‌ه‌شته‌وه ته‌نیا به‌گویی رایه‌لی و شوین که‌وتن و په‌یره‌و کردنی نه‌و ﷺ نه‌بی‌ت، وه‌له‌فهرموده‌دا هاتوه: {ثَلَاثٌ مِنْ كُنْ فِيهِ وَجَدَ حُلَاوَةَ الْإِيمَانِ، أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّ إِلَّا اللَّهَ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يَقْذَفَ فِي النَّارِ} (۲۷۰).

(۲۷۰) — متفق علیه.

ب - واته: سن شت ه‌من ه‌ر که‌سیک نه‌و سی سیفاته‌ی تیدا بن نه‌و شیرینی ثیمانی چپشته‌وه، ده‌بی خوا پیغه‌مبه‌ری خوی له‌خوی و له‌ه‌مو که‌سیک و له‌ه‌مو شتیک ترخوش تر بویت، وه‌ه‌ر که‌سیکی خوش‌بویت ده‌بی له‌به‌ر خاتری خوا خوش‌بویت، ه‌روه‌ما زوری پی ناخوش بیت که‌بق کوفر بگه‌رته‌وه دوی نه‌وی خوی گه‌وره پزگاری کړوه له‌ده‌ستی ه‌روه‌کو چۆن پی‌ی ناخوشه‌که‌بیخه‌نه‌ناو گری‌ناگروه‌وه. وه‌رگیز.

خۆشه‌ويستی پيغه‌مبەر له‌دوای خۆشه‌ويستی خوای به‌رزو بالا ده‌سته‌وه دیتو، پێ-یه‌وه لکاوه‌و ئی‌ی جیسا نابیته‌وه، وله‌دوای نه‌وه‌وه دیت له‌پله‌و پایه‌دا، سه‌باره‌ت به‌خۆشه‌ويستی پيغه‌مبەر ﷺ هاتوه که ده‌بێ له‌گشت خۆشه‌ويستێك خۆشترت بویت جگه له‌خوای گه‌وره، هه‌روه‌كو خۆی ﷺ فهرمویه‌تی: {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَالْوَالدَيْنِ أَجْمَعِينَ} (٢٧١).

به‌لکو هاتوه له‌سه‌ر بروادار پێیو‌سته که ده‌بێ پيغه‌مبەر ﷺ له‌نه‌فسی خۆشی خۆشتر بویت، هه‌روه‌كو له‌فهرموده‌دا هاتوه‌که: عمر کۆری خه‌تتاب ﷺ به‌پيغه‌مبەر ﷺ گوتوه: ئه‌ی په‌سولی خوا من تۆم له‌هه‌مو شتێك خۆشتر ده‌وێت ته‌نیا له‌نه‌فسی خۆم نه‌بێت، فهرموی: {وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ} فقال له عمر: فَإِنَّكَ الْآنَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي، فقال: {الآنَ يَا عُمَرُ} (٢٧٢).

له‌وه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که خۆش و‌یستنی پيغه‌مبەر ﷺ پێیو‌سته (واجبه) له‌سه‌ر هه‌ر موس‌لمانێك که خۆی به‌موس‌لمان ده‌زانێت و باوه‌ری هه‌یه‌و ده‌بێ جگه له‌خوای گه‌وره پێش خۆش و‌یستنی هه‌مو خۆشه‌ويستیکی خۆی بخات، خۆش و‌یستنی ئه‌و ﷺ له‌دوای خۆش و‌یستنی خوای گه‌وره‌یه‌و پێیه‌وه په‌یه‌سته، چونکه خۆشه‌ويستیه‌که وله‌به‌ر خاتری خوایه‌و له‌پێناو ئه‌و دایه، ئه‌م خۆشه‌ويستیه پتر ده‌بێت به‌پتر خۆشه‌ويستی خوا له‌دلی برواداردا، هه‌روه‌ها به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه به‌که‌م بونی خۆشه‌ويستی خوا که‌م ده‌کات، هه‌ر که‌سێك خۆشه‌ويستی خوا بێت و خوای خۆش بویت، ئه‌وه به‌دڵنیا‌یه‌وه له‌به‌ر خواو له‌پێناو خوادا خۆشی ده‌وێت.

(٢٧١) أ — متفق عليه.

ب - واته: هه‌ر يه‌كێ له‌ئێوه باوه‌ری ته‌واو نابێ هه‌تاكو مني له‌مندا له‌كانی و له‌باوكو له‌هه‌مو خه‌لكی به‌گشتی خۆشتر نه‌وێت. وه‌رگێڕ.

(٢٧٢) أ — رواه البخاري.

ب - واته: سوێندم به‌كه‌سه‌ی كه‌گیانی مني به‌ده‌سته باوه‌رت ته‌واو نابێ هه‌تاكو من له‌نه‌فسی خۆشت خۆشتر نه‌وێت. عمر گوتی: ئه‌ی په‌سولی خوا ئێستا تۆم له‌نه‌فسی خۆشم خۆشتر ده‌وێت، فهرموی: مَا ئِيسْتَا باوه‌رت ته‌واوه ئه‌ی عمر. وه‌رگێڕ.

دهی خوشه ویستی ﷺ ده خوازیت که پیغمبر ﷺ به چاوی پیزو گه وره بی سهیری بکریت و پروای پی بکیت و شوینی بکویت و پهیره وهی بهرنامه و شاریعه ته که ی بکیت که له خواوه بوی هیناوین، فرموده و قسه کانی پیش قسه و بیرو پای هه مو که سیک بخیت، هه روه ها به گه وره زانینی سوننه ته که ی.

پا به رو پیشه و ابن القیم - رحمه الله - گوتویه تی: (هه مو خوشه ویستی که و به گه وره زانینی که بۆ ئاده میزاد، دواي خوشه ویستی و به گه وره دانانی خواي گه وره ده دیت و نه و کات دروسته، وه که خوش ویستی پیغمبر ﷺ و به گه وره زانینی، نه مه له ته و او به تی خوش ویستی نیردراوه که ی خوا و به گه وره زانینی تی، جائومه ته که ی پیغمبریان خوش ده ویت له بهر نه وه خواي گه وره خوشی ده ویت، هه روه ها به گه وره ده زانن و پیزی ده گرن چونکه خواي گه وره به گه وره ده زانیت و خوشی ده ویت و پیزی لی ده گریت، دهی که واته نه مه خوشه ویستی که بۆ خواي گه وره و له پینا و نه و دایه و له پیوستیه کانی (موجبات) خوشه ویستی خواي په روه ردگاره .

نیاز و مه به ست نه وه به که: خواي گه وره ترسو و سام و خوش ویستی پیغمبر ﷺ خستوته دلی خه لکیه وه و پی ی به خشیوه .. بۆیه هیچ ئاده میزادی که نیه لای ئاده میزادی که تر خوشه ویستر بیت، و سامدار ترو گه وره تر بیت له سینگی دا واته له دلی دا، پتر بیت له پیغمبر ﷺ له دلی هاوه له کانی دا ﷺ، عمرو کوپی العاص له دواي موسلمان بونی گوتویه تی: هیچ که سیک نه بو به قه د پیغمبر ﷺ رقم لی ی بیته وه، به لام که موسلمان بوم، که سیک تر نه بو به قه د پیغمبر ﷺ خوش بویت، نه هیچ که سی تر گه وره ترو به پیز تر بیت له چاومدا له و به ولاره، نه گه ر داوام لی بکه ن بۆتان باس بکه م هه رگیز له توانامدا نیه بۆتان باس بکه م، چونکه من له بهر پیزو گه وره بی نه و پیغمبر ﷺ هه رگیز چاوم له ته ماشا کردنی پر نابیت و لی ی تیر نابیت.

عروة کوپی مسعود به قورپیشیه کانی گوت: نهی گه لو، سویندم به خوا من به نیردرا (وفد) بۆلای کسری وقه یسه رو پاشاکان نیرداوم، هیچ کامیکیانم له و پاشایانه نه دیوه که ده ست و پیوه ندو هاوه له کانیان پیزیان لی بگرن و خوشیان بویت به قه د نه و خوشه ویستی و پیز گرتن و به گه وره دانانه ی هاوه لانی عه مد بۆ محمد ﷺ هه یانه، وللهی له بهر

ريز گرتنو به گوره دانانى پيغه مبر ﷺ چاويشى له بهر هل ناهيئن، وَا له ده وري كو دهنه وه هه تاكو تفيك پو ناكات كه ده كه ويته له پي ده ستى يه كيك له وان، و له سهر و سينگى خوى هل ده سويت له بهر پي زى نه و پيغه مبره ﷺ، وه نه گهر ده ست نو پيژ هل ده گريټ هاوه له كانى شهرو پيشبركي ي له سهر ده كهن) ... ته واو. (٢٧٣).

٢. قه دهغه كردنى زيډمړه وى و پي تى په راندن له مه دح و پيا هه لدانى دا:

زيډمړه وى (الغلو): واته: له سنور تى په راندن، هره كو ده لى: (غلا غلو) - پوچون يا له سنور ده رچو، نه گهر له سنورى نه و پره ياشه و سنوره ي كه بوى دانراوه، ، خواى گوره ده فهرموى: ﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ النساء: ١٧١. واته: پيتان له سنورى ثابيني خوا تى مه په پيئن.

پيا هه لدان: (الإطراء): پوچون و پي تى په راندن له سنور له كاتى مه دح كردن و پيا هه لداندا، و پرې بكيټ له درو دروى تيدا بكيټ، مه به ستيش له م پوچون و تى په راندنه په يوه نده به مافى پيغه مبر ﷺ: له كاتى مه دح كردنى نه ودا زيډه ره وى تيدا بكيټ و پتر له و سنوره ي كه بوى كيشر او، وى لى بكيټ بگاته سهر وى پله و پاى به نديا تى بو كردن و په يام، و ه ندى له پله و پاى و جياكارى و ثابيه تمه نديه كانى خوا به تى بده يت به پيغه مبر ﷺ، به وى كه به غه يري خوا دا وى لى بكيټ و هانا و په ناي بو به ريت و سويتى پي بخويت.

وه مه به ست له پوچون و زيډه پويى له مافى پيغه مبر ﷺ: واته له پاده به دهر مه دح و وه سفى بكيټ، پيغه مبر ﷺ بو خوى له و كار ه ناشه رعيه ي قه دهغه كر دوين كه فهرمويه تى: ﴿لَا تَطْرُقُوا النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ (٢٧٤)، واته: به راستى نه بيت مه دح و وه سغم مه كهن، به درو باسو وه سغم مه كهن، وله مه دح كر دنمدا پي له سنور تى نه په پيئن، هره كو گا وره كان له مافى عيسى - عليه السلام - تى دا پوچون و پي يان له سنور تى په راندن و به خويان ده زانى و سيفه تى خوا به تيان دابوه پال، نيوه به و شيوه به م باسو وه سف بكن كه خواى گوره وه سفى

(٢٧٣) جلاء الإفهام ض ١٢٠-١٢١.

(٢٧٤) ا - متفق عليه.

ب - واته كه يمان له پيردودا نوسيوه . وه رگيټ.

منی کردوه، پیم بلین: بهندهی خواو پیغمبره‌ری خوا. وده‌رباره‌ری شه‌وه‌ی که‌ه‌ندی
 هاوه‌له‌کانی پیّ یان گوت: تو که‌وره‌ی ئیمه‌ی (أنت سیدنا)، فه‌رموی: {السید الله تبارک
 و تعالی} (۲۷۵)، وه‌کاتی پیّ یان گوت: تو له‌ه‌مومان به‌پژ تر و که‌وره‌تری، فه‌رموی: {
 قولوا بقولکم، أو بعض قولکم، ولا یستجریکم الشیطان} (۲۷۶).

وه‌خه‌لکی پیّ یان ده‌گوت: په‌سولی خوا، نه‌ی چاکترین له‌ئیمه‌ وه‌کوپ‌ی چاکترین له‌ ئیمه،
 وه‌گه‌وره‌مان و کرپی گه‌وره‌ تر له‌ئیمه، فه‌رموی: {یاأیها الناس، قولوا بقولکم، ولا یستهوینکم
 الشیطان، أنا محمدٌ عبدالله ورسوله، مأحب أن ترفعونی فوق منزلی الّی أنزلنی الله عزوةً جل} (۲۷۷).

پیغمبره‌ری پیّ ی ناخوش بوه به‌م شیوه‌ زاراوه‌وقسانه‌ مه‌دحو وه‌سفی بکه‌ن وه‌ک:
 (أنت سیدنا - تو که‌وره‌ی ئیمه‌ی)، أنت خیرنا - تو چاکترینی ئیمه‌ی)، (أنت أفضلنا - تو
 له‌ه‌مومان به‌پژ ترمانی)، (أنت أعظمنا - تو له‌ه‌مومان گه‌وره‌ترینمانی)، له‌گه‌ل
 شه‌ه‌شدا که‌نه‌و باشت‌رینی درو ستکراوه‌کانه‌و به‌په‌هایی له‌ه‌مو که‌س شه‌ریف تر و چاکتر
 بوه، به‌لام له‌گه‌ل شه‌ه‌شدا له‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌ کردن و قه‌ده‌غه‌ی کردوین، بۆ شه‌وه‌ی
 له‌زیده‌په‌وی و پوچون و پیّ تی په‌پاندن له‌سنوری مافه‌کانی خۆی جله‌و گیرمان بکات، و
 بۆ پاراستنی به‌ته‌نها خوا پرستی وه‌ری ده‌چه‌رخاندن و وه‌رمان ده‌چه‌رخینی،
 وه‌ثاموژگاری ده‌کردن و پینومایی ده‌کردن که‌به‌دو سیفت باسی بکه‌ن یاوه‌سفی بکه‌ن،
 که‌به‌رزترین پله‌کانی به‌ندن، هیچ زیده‌په‌وی و پوچونی یان تیدا نیه‌و هیچ مه‌ترسیه‌کی
 بۆ سه‌ر بیرو باوه‌پ (العقیده) نیه، که‌بریتین له: به‌نده‌و پیغمبره‌ری خوا (عبدالله ورسوله)،
 پیّ ی خۆش نه‌بو به‌رزتری بکه‌نه‌وه‌ به‌سه‌ر شه‌و پله‌و پایه‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره‌ بۆی داناوه‌و
 پیشی پازیه، به‌لام زۆریک له‌موسلمانان سه‌رپنجی شه‌و ثاموژگاریه‌ به‌نرخ و قه‌ده‌غه‌ کردنه‌ی

(۲۷۵) واته: گه‌وره‌ ته‌نیا خوا‌ی گه‌وره‌و به‌رزو بین هاوتایه. وه‌رگتی.

(۲۷۶) أ — رواه أبو داود بسند جيد.

ب - واته: به‌قسه‌ی خۆتان بلین، یان به‌ه‌ندی له‌قسه‌ی خۆتان، و ناگاشتان له‌خۆتان بیت شه‌یتان مه‌لتان بخه‌تینیت.

وه‌رگتی.

(۲۷۷) أ — رواه أحمد والنسائي.

ب - واته: شه‌ی خه‌لکینه، به‌قسه‌ی خۆتان بلین، وریا بین شه‌یتان له‌خشته‌تان نه‌بات، من محمدم و به‌نده‌و پیغمبره‌ری

خوام، چه‌زناکه‌م و پیم خۆش نیه‌ له‌وچیه‌گو پله‌و پایه‌م به‌رز تر بکه‌نه‌وه‌ که‌خوا‌ی گه‌وره‌ بۆی داناوم. وه‌رگتی.

پيڻه مبهريان ﷺ كرده و هاواري دهكهنی و داوای لی دهكهن و هاناو په نای بؤ ده بن،
 وسویندی پی ده خون، و داوای شتیکی لی دهكهن كه له توانای نه ودا نیه جگه له خواي
 گه وده و داوا له كه سی تر ناكړیت، هه روه كو له ناهه نكه كانی مه ولود خویندنه وده
 چامه كان (القصاصد) و سروده كاندا ده كړین و نه نجام ددرین و دهیان بینین و گویمان لی ده بن،
 هیچ جیاوازیك له نیتوان مافه كانی خواو له نیتوان مافه كانی پيڻه مبهرداوي ﷺ ناكهن.

ناودارو بلیمهت ابن القيم له نونیه كه ی خوی دا ده لیت:

لله حق لا یكون لغيره

ولعبده حق هـا حقان

لا تجعلوا الحقین حقاً واحداً

من غیر تمیز ولا فرقان

۳. رو نكردنه و هی پله و پایه ی پيڻه مبهرداوي ﷺ:

مده كړدن و باسو و هسف كړدن و پون كړدنه و هی پله و پایه ی پيڻه مبهرداوي ﷺ به و
 شیوه ی كه خواي گه وده باسی كرده و پی ی داوه هیچی تیدا نیه و دروسته، و ه باس
 كړدن ی پله و پایه كه ی به و هی كه خوا پی ی به خشيوه و بیرو باوه و ابیت، ده ی نه و
 ﷺ پله و پایه کی به رزو بلندی هیه كه خواي گه وده پی ی به خشيوه و بوی نار دوته خوار،
 نه و به نده و پيڻه مبهري خوايه، و ه چا كترین كه سیكه له دروستكراوه كانی خوی،
 و ه باشتړینی دروستكراویكه به په های، نه و نیردراوی خوايه بؤ ه مو گړوهی
 ناده میزاده كان له سر پوی زهوی، و ه بؤ ه مو جنوكه و مړوځه كان په وانه كراوه،
 و ه باشتړینو گه وده ترینی په وانه كراوانه، و كوتای پيڻه مبهراڼه، و هیچ پيڻه مبهريکی له دوا
 نایهت، خواي گه وده سینگی شوشو ته وده و سافو پاکی كرده له گوناخ و ه له و په له و
 سه ریچیچه كان پاکی راگرتوه، و ه ناوی به رز كړدوته وده، سه رشوړی و به د به ختی و بچوك
 سوکی كرده به یاوهر و هاوهر و به شی نه و كه سه ی كه سه ریچی نه و پيڻه مبهره ده كات و
 پیچ وانه ی نه و ده بیټ، نه و پيڻه مبهره خاوه نی پله ی به رزه (المقام المحمود) كه بریتیه له تكا
 كړدن واته شیفاعهت كړدن له پوړی قیامه تدا، كه خواي گه وده ده رباره ی ده فهرمویت: ﴿

عَسَى أَنْ يَمُنَّكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٢٧٨﴾. واته نهو پلهو پاییهی که خوای که وره بوی
 ناماده و داده مزینیت که شیفاعت کردنه بۆ خه لکی له پوژی قیامه تدا، بۆ نهوهی خوای
 پهروه رگار له توندو تیژی و ناخوشیه کانی پوژی کۆکردنه و نهو هه لوێسته ناخۆش و پر
 ناسۆره واته له گۆره پانی حه شر پزگاریان بکات و دادگایان بکات و هه ر که س بۆ شویتنی
 خوی بچیت، که نه مهش پلهو پاییه کی تایبه ته به پیغه مبه ری علیه السلام نیه و نادریت به هیچ
 پیغه مبه ری کی تر.

نه و له هه مو دروستکراوه کانی خوا پتر له خوا ده ترسا، له هه مو که سیکیش پتر خوئی
 له خوا ده پاراست، خوای گه وره قه ده غه ی کردوه که ده نگ له خزمهت پیغه مبهردا علیه السلام به رز
 بگریته وه، وه نه و که سانه ی که ده نگیان له خزمهت پیغه مبهردا علیه السلام نزم ده که نه وه واته
 له سه رخۆ به نزمی لای نه و قسه ده که ن له بهر پیزی پیغه مبهردا علیه السلام به باشی باسی کردون و
 نرخاندونی، نه وه ته ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ
 وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ ﴿٢٧٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يُغْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
 عَظِيمٌ ﴿٢٨٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٨١﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى
 تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

(٢٧٨) أ - سورة الإسراء: (٧٩).

ب - واته: تاخوای گوره پله و پایهی بهر زت پیّ ببه خشیت و بیگه پتی که بریتیه له پله ی تاکا کردن بۆ خه لکی له پۆزی قیامه ندها، وه رگن.

(٢٧٩) أ — سورة الحجرات (٢ — ٥).

ب - واته : ئه‌ی شو كه سانه‌ی كه به پووان هیتاوه هه‌رگیز ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگی پیتقه‌مبه‌ردا : به‌رز مه‌كه‌نه‌وه و له‌خزمه‌تی دا قسه‌ی زل و پان پان به‌ناشكراو به‌رز مه‌كه‌ن هه‌روه‌كو چۆن له‌نتوان خۆتانداو هه‌ندیکتان له‌گه‌ل هه‌ندیکه‌ی تێدا به‌ریزی ده‌كه‌نه‌وه و قسه ده‌كه‌ن و ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگی شه‌وا هه‌ل مه‌به‌ن و ژۆر به‌پێژهوه قسه‌ی له‌گه‌ل دا به‌كه‌ن، نه‌وه‌كا كرده‌وه‌كانتان په‌ش به‌پێته‌وه و ئیوه هه‌ستیش به‌خۆتان نه‌كه‌ن، دیاره گومانی تێدا نیه ئه‌و كه سانه‌ی كه‌لای پیتقه‌مبه‌ر علیه‌السلام ده‌نگیان نزم ده‌كه‌نه‌وه و به‌هێواشی به‌پێژهوه له‌گه‌ل دا ده‌وێن ئه‌و كه سانه‌ی به‌راستی خوای گه‌وره دانی تاقی كرده‌وه و پاکی كرده‌وه و له‌لایه‌ن خواوه له‌خۆش بوون و پاداشتیکی باش و ژۆریان هه‌یه، بێگومان ئه‌و كه سانه‌ی له‌دوای مۆده‌كانی ماله‌ته‌كه‌وه به‌ده‌نگی به‌رزو به‌ پێژهوه بانگت ئێ ده‌كه‌ن و ژۆربه‌یان كه‌م هه‌وش و نه‌فام و تێنه‌گه‌یشتون . هه‌ژ هاتنه‌ خواره‌وی ئه‌م ئایه‌ته شه‌وه بو كه هه‌ژ (بسم) له‌سائی نژیهمی كۆچی دا هاتنه‌ شاری مه‌دینه له‌و كاته‌دا پیتقه‌مبه‌ر علیه‌السلام له‌ماله‌كه‌ی خۆی دا پالی دا به‌روه‌و راكشا بو، هه‌ر له‌دوره‌وه به‌ده‌نگی به‌رز هاواریان كردو گوتیان : ئه‌ی

ثیمامی ابن کثیر - رحمه الله - گوتیه تی: (بهم ثایاته پیروزانه خوای گه وره بهنده پرواداره کانی خوی په روه رده و ناموژگاری ده کات که زور به سه نگینی و له سرخو و هیمنی و به پیزه وه هلس و کهوت له گال پیغه مبهردا علیه السلام بکن، و له سرخو و دهنگ به رز مه که نه وه له بهر دو دهستی پیغه مبهردا علیه السلام و دهنگتان به سر دهنگی نه ودا هه ل مه پرن).

هه روه ها خوای پاک و بیگه رد به رز قه ده غه ی کرده که بانگی نیدراوی خوا به ناوی خویه وه بانگ نه کهن هه روه ک چون خه لکی بانگی په کتری ده کهن، و یلین: هو محمد، به لکو به سیفاتی په یامبهرو به ناوی پیغه مبهری خواو بهم جوړه سیفاتانه بانگی بکن و یلین: نه ی نیدراوی خوا، یا خود به نه ی پیغه مبهری خوا بانگی بکن و له گه لی دا بدوین، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ (۲۸۰).

هه روه کو خوای گه وره و پاک و بیگه رد خوی به ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ - نه ی پیغه مبهری خوا یا ایها الرسول - نه ی نیدراوی خوا﴾ بانگی ده کات، خوای گه وره و فریشته کانیشی داوای په حمت و سوزو به زه یی خوای بق ده کهن، هه روه ها داوای له بنده کانیشی کرده کو داوای په حمت و به زیه و سه لامه تی له لاین خواوه بق بکن نه وه ته خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (۲۸۱).

به لام ده بی نه مهش بزاین که کات و چوڼیه تی مه دح کردنی علیه السلام تاییه ت و ده ست نیشان نه کراوه ته نیا به به لگه ی راست و دروست له قورثان و سوننه ت نه بیث، له وه ی که هاوه لانی

محمد و هره ده روه. نه وانه ده وار نشین و کهم هوش و نه قام یون بهم جوړه بانگیان له پیغه مبهری علیه السلام خوا کرد. نه مجار خوای گه وره به پیغه مبهرو علیه السلام ده فهرمویت: نه گهر نه وانه تو زی پیزان هه بایه و نارامیان بگرتایه تاده چوینه ده رو قسه ت له گه لدا ده کردن باشتر بو، ده ی باداوی لی خوش بون له خوا بکن چونکه خوای گه وره لی پورده و به به زه یی و به خشنده یی فراوانه به لکو لی یان خوش بیث و بیان بوریت. و هر گیتی، به سود و هر گرتن له ته فسیری کو لشنه پ ۱۳۵۲، ۱۳۵۱، ۱۳۵۰.

(۲۸۰) — سورة النور: (۶۳).

ب - واته: نه کهن بانگ له پیغه مبهرو علیه السلام به وشیوه بکن که له نیتوان خوتاندا بانگی په کتری ده کهن به لکو زور به پیزو به سه نگینی و به هیمنی و له سرخو بانگی بکن. و هر گیتی. (۲۸۱) — سورة الأحزاب: (۵۶).

ب - واته: خوای گه وره و فریشته کان سلوات له سر محمد علیه السلام لی دده ن و داوای په حمت و به زه یی خوای بق ده کهن، ده ی نیتو هس نه ی شو که سانه ی پرواتان هیناوه سلوات له سر پیغه مبهرو علیه السلام بده ن و داوای به زه یی و په حمت و به رکه تی خوای بق بکن. و زور سه لامی لی بکن و په حمتی خوای بق داوا بکن. و هر گیتی.

مه ولود خویندنه وه که پوځيکيان تايبت کړدوه و ده لښ گوايه نه و پوځه پوځي له دايک بونيه تي و ټاهنگي تيا دا ده گيږن و وه سفو مه دحي پيغه مبهري تيدا ده کهن، که نه وه داهينان و تازه گه ريه تي بيزراو و ناشيرين و قيژه ونه .

وه له به گه وره زانيني نه و پيغه مبهريه عليه السلام وريز لښاني به گه وره زانين وريز گرتن و په يره و کړدني سوننه ته که يه تي، بېروباوه پي وابت که شوين که وتن و په يره و کړدن و کار پي کړدني واجبه، و بېروباوه وابت که به پله ي دوهم ديت له دواي قورشاني پيروز و له واجب بوني به گه وره زانين وريز لښان و کار پي کړدني، چونکه نه وه ش وه حيه که و له لايه ن خواوه هاتو ته خوار، هره وکو خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (٤) سورة النجم (٣ - ٤).

به هيچ شتو هيه ک نابي له وده دا گومان ه بېت، و له پله و پايه ي که م بکريته وه، يا قسه کړدن تيايدا به راست کړدنه وه يا به لاواو وبي هيژ کړدني ريگا کاني و پال پشته کاني (اسانيدها) يا رافه کړدن و ليک دانه وه ي واکا کاني ته نيا به زانستي و خوپاريزيه وه، له سره دهمي خوماندا دهم دريژي و ناماقولي زور ده کريت به رامبه ر به سوننه تي پيغه مبهريه عليه السلام به تايبه تيش له لايه ن هندی له گه نجه هه رزه کاره تازه پيگه يشته وکان، که هيشتا له تاف و قوناغه کاني سه ره تايي فير بون و زانباري و هر گرتندان، که ده ستيان کړدوه گوايه به راست کړدنه وه وبي هيژ کړدني فهرموده کاني، وه به بي زانستي جگه له خویندنه وه ي چنه د کتيبيک تيرو توانج له پويوه تکاران ده گرن، دياره نه مه مه ترسيه کي گه وره ي هيه له سره نه وان و له سره نوممه تي ئيسلامی، بويه نه وانه پيويسته له سهر يان که خو له خوا بپاريژن، و له سنوري دا بوه ستون قاچ تي نه په پرين.

*****

*****

*****

به شی دوه:

پنویست بونی (و جوب) گوئی پایهلې گردنې ﷺ و شویڼ که وتڼ و په پرمو گردنې.

گوئی پایهلې گردنې پیغه مبر ﷺ و اجبه به گردن و جی به جی گردنې نه وهی که فرمانی پی گردوین که نه نجامیان بدهین، وه کشانه وه له و کارانه ی که قه ده غه مان ده کات که لیان دور بکوهینه وه، نه مهش په کیکه له داواکاریه کانی شایه تمنای (محمد ﷺ) نیردراو پیغه مبرې خوايه (أشهد أن محمد رسول الله)، به دلتیاییه وه خواي گه وره فرمانی کردوه به گوئی پایهلې گردنې نه و پیغه مبر ﷺ له زوریک له نایه ته پیروزه کانی خوی دا نامازهی پی کردوه، وه هندی جاریش به گوئی پایهلې خواوه لکینراوه، هه روه کو له فهرمایشتی خوی دا هاتوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ سورة النساء: (۵۹). نه مه و چندان وینه ی تر له نایه ته کاندأ، وه هندی جاریش به ته نیا فرمانی به گوئی پایهلې پیغه مبر ﷺ کردوه، هه روه کو ده فهرمویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ سورة النساء: (۸۰). (واته: هه ر که سیک گوئی پایهلې پیغه مبر ﷺ بکات نه وه گوی پایهلې خواي کردوه. وه رگړې). وه هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (۲۸۲).

وه جاریکی تر هه په شه له و که سه ده کریت که سه ریچی په سولی خوا ﷺ بکات سزا ده دریت، هه روه کو خواي گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۲۸۳). (واته: توشی فیتنه یان بکات و ناشو بیان بخاته دلته وه وه کو کوفرو دپوی و داهینان و تازه گری (بدعة)، یاخود نازاریکی توندو به سفت و سوئی یان بدات له دنیا دا، به کوشتن

(۲۸۲) ۱ - سورة النور: (۵۶).

ب - واته: نویزه کانتان بکن و زه کانی مالتان بدهن و گوئی پایهلې پیغه مبر ﷺ بکن به لکو خواي گه وره به زهی پیتان دا بیته وه و لبتان خوښ بییت و بتان پوریت. وه رگړې.

(۲۸۳) ۱ - سورة النور: (۶۳).

ب - واته: بائو که سانه ی که سه ریچی پیغه مبر ﷺ ده کن ناگادار بن که هه له دنیا دا توشی فیتنه و سه لیشی وایان بکان وه کوفرو دپوی و ناخوښی و نه گکو چه لمه ی یان بکات و له پوزی قیامه تیشدا نازارو نه شکه چه په کی به سفت و سویان توش بکات. وه رگړې.

یابه‌بند کردن و دلیله‌تی و سنور لیدان (حد)، یا هر شتیکی تری له‌م جوړه سزایانه هر له‌دنیا دا ویرای سزای قیامه‌تیش.

هر وده‌ها خوی گوره خوښه‌ویستی و گوئ رایه‌لی پیغه‌مبه‌ری کردو ته هوکاریک بق به‌ده‌ست هینانی خوښه‌ویستی خوا بق به‌نده‌کانی ولی خوش بون له‌گوناهه‌کانیان. نه‌وته خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (۲۸۰). هر وده‌ها گوئ رایه‌لی کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیگای هیدایه‌ته و دوزینه‌وه‌ی پیگای راسته و سه‌ریچی کردنی سه‌ر لیتشیواوی و گومرایی و پیگه لی ون بونه، خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ سورة النور: (۵۴). واته: نه‌گه‌ر گوئ رایه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن پیگای راستستان دوزینه‌ته و ده‌پنوماییتان و ده‌رگرتوه. و ده‌رگرتی. هر وده‌ها خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۸۵). و ده‌خوی گوره هه‌والی پیداوین که‌نه و پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیشه‌نگیه‌تی باش و پر خیر و به‌ره‌که‌تی بق نوممه‌ته‌که‌ی هیناوه و پیشه‌نگیکی چاک و پر به‌ره‌که‌ته بق نوممه‌تی نیسلا می که‌شوینی بکه‌ون، خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (۲۸۱).

(۲۸۰) — سورة آل عمران: (۳۱).

ب - واته: نه‌ی محمد ﷺ پی یان بلی: نه‌گه‌ر نیوه راست ده‌که‌ن که‌خوانان خوش ده‌ویت شوین من بکه‌ون و گوئ رایه‌لیم بکه‌ن، خوا خوشی ده‌ون و له‌گوناهه‌کانتان خوش ده‌بییت. و ده‌رگرتی. (۲۸۵) — سورة القصص: (۵۰).

ب - واته: نه‌گه‌ر نه‌ی بیباوه‌پو خوانه‌ناسانه و ده‌لامی داوا و بانگه‌شه‌که‌ی تویان نه‌دایه‌وه نه‌وه بزانه نه‌وانه هر له‌سه‌ر بیباوه‌پی و مله‌وپو و خوا نه‌ناسی خویان به‌رده‌وامن و وازی لی ناهینن و به‌لکو نه‌وانه شوین هه‌واو و نارده‌زه‌کانی خویان که‌وتون، جاتوخوا کی له‌و که‌سه گومرا ترو سه‌ر لیتشیواترو مله‌وپو تره که‌دوای هه‌واو نارده‌زه بۆگه‌نه‌کانی خویان ده‌که‌ون و له‌سه‌ر غه‌یری پینومایی و هیدایه‌تی خوا ده‌پوون و پیگای کوفری شه‌یتانیان گرتو ته به‌ر، به‌دنیاپییه‌وه و هیچ گومانی تیدا نه‌ی که‌خوی گوره هه‌رگیز یارمه‌تی و ده‌ست گیرویی سته‌مکاران و بیباوه‌پان و مولحیدان و مله‌وپان نادات. و ده‌رگرتی. به‌سود و ده‌رگرتن له‌ته‌فسیری گولشه‌ن ب ۱۰۶.

(۲۸۶) — سورة الأحزاب: (۲۱).

ب - واته: نه‌ی به‌واداران به‌پاستی پیغه‌مبه‌ری خوا بق نیوه پیشه‌نگی چاکه له‌خوپاگری و نارامگرتن و ده‌ستان له‌به‌ر دهم کافران و بیباوه‌پان ده‌ی نیوه‌ش چا له‌و بکه‌ن و شوینی بکه‌ون و گشت فەرمانه‌کانی جن به‌جی بکه‌ن و گوئ رایه‌لی بکه‌ن نه‌گه‌ر داوای به‌خشنده‌یی و به‌زه‌یی و لی خوش بونی خوانان ده‌ویت و نارده‌نوتان له‌ژیانی خوشگوزه‌رانی ناو به‌هسته، هر وده‌ها تدریادی خوا بکه‌ن و ناوی هه‌میشه بیتن و باهم دهم زمانتان به‌ویردویدی خولو ته‌پو پاراو بیت،

خوای گه وره له چل شویندا باسی گوئۍ پایلۍ خوئۍ و شوین که وتوانی کړدوه له قورئانی پیروزدا، نه فسه کان پټو یستیان به زانین و شاره زبا بونی ئو به رنامه و شوین که وتنی پټغه مبهړه ﷺ پتر له خواردن و خوارندنه وه هیه، خواردن و خوارندنه وه نه گهر نه مان و له ده ست چون ئو په پری ده بیته هؤی مردن له دنیا دا، به لام نه گهر گوئۍ پایلۍ و شوین که وتن و په پیره وی پټغه مبهړه ﷺ له کیس چون ئو توشی سزاو به د به ختی و چاره په دشی هه میشه یی ده بیت، پټغه مبهړه ﷺ فرمانی کړدوه که شوین ئو بکه ون و وه که نه بکه ن له نه جامدانی به ندایه تیه کان و خوا په رستی دا، وه که چون ئو نه نه جامی داوین نیوه ش به هه مان شیوه نه نه جامیان بدن، خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سورة الأحزاب: (۲۱). هه وره ها پټغه مبهړه ﷺ فهرمویه تی: ﴿صلوا كما رأيتموني أصلي﴾ (۲۸۷)، هه وره ها فهرمویه تی: ﴿خذوا عني مناسككم﴾ (۲۸۸).. هه وره ها فهرمویه تی: ﴿من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد﴾ (۲۸۹). هه وره ها فهرمویه تی: ﴿من رغب عن سنتي فليس مني﴾ (۲۹۰). نه مه و چه ندان ده ق و به لگه که لیکی تر له م باره وه هه ن، که تیا یاندا فرمان به شوین که وتن و گوئۍ پایلۍ و په پیره و کړدنی پټغه مبهړه ﷺ کراوه، هه وره ها کشانه وه له وکار و کړدوه و گفتار و قسانه ی که قه ده غه ی کړدون و قه ده غه ی کړدوه که سر بیتچی فرمانه کانی بکرت

(^{٢٨٧}) الحديث رواه البخاري.

(^{٢٨٧}) الحديث رواه البخاري.

ب۔ واتہ: من چون نویژ دہکەم ئیوہش ئارا نویژە کانتان بکەن. وەرگێت.

(۲۸۸) الحدیث رواہ مسلم.

ب. واته: شتووی کردنی په نډایه تپه کانتان له من وهر بگړن و چاو له من بکن. وهر گټر.

(٢٨٩) أ - الحديث رواه مسلم.

ب - واته: هر كه سيك كارتيك بگاتو ئيمه فرمانمان له سه ر نه بێت و ئيمه نه مان كرد بێت شه و دای بياشيت و شه نجامی بدات شه و سه سه ر حاوی خوی داد دريخته وه . وه رگرت.

(٢٩٠) أ- متفق عليه.

ب. واتە: ھەر ڪەسبىك پىشت لەسوننه تى من بکات و پەيرهوى نه گات ئه وه له من نيه، واتە: موسلمان نيه. وه رگير.

به شئی سی یم

له شه رعیه تی صلاوات و سه لام دان له سر پیغه مبه ر علیه السلام

له مافه کانی پیغه مبه ر علیه السلام که خوی گوره بوی دارپشته (شرع) وله سر نومته که ی پیویست کردوه که صلاوات و سه لامی له سر لی بدهن، خوی گوره فرمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ سورة الأحزاب: (۵۶).

وهك له ليك دانه وهی (صلاة الله) هاتوه بریتیه له: باس و کردن و مه دح کردن پیغه مبه ر علیه السلام لای فریشته کان له لایه ن خوی گوره وه، و صلاواتی فریسته ش بریتیه له: دوعا بۆ کردن، و صلاواتی ناده میزاده کانیش بۆ پیغه مبه ر علیه السلام بریتیه له داوا کردن لی خوش بون و پزانی خیر و بهره که ت له لایه ن خوی گوره وه ^(۲۱). خوی گوره له م نایه تدا ناماژه ی به پله و پایه ی به ندوه پیغه مبه ر که ی خوی کردوه له جیهانی به رزدا (الملأ الأعلى)، به وه ی که له لای فریشته نزیکه کان باسی پله و پایه و به رزیه تی پیغه مبه ر ده کات و پیای هه ل ده لیت، وه فریشته کانیش داوای بارینی په حمه ت و به زه یی خوی بۆ ده کن واته صلاواتی له سر لی ددهن، هه روه ها خوی گوره فرمان به جیهانی خواره وه (العالم السفلی) واته مه ردوم ده کات که صلاوات و سه لامی له سر لی بدهن و داوای پله ی به رزو په حمه تی خوی بۆ بکن.

وه واتای ﴿وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾: سه لامی لی بکن به و شیوه سه لامی که له شه رعیه تی نیسلما داوای پزراوه، وه هر کاتی که صلات له سر پیغه مبه ر علیه السلام درا پیویسته صلات و سه لام به یه که وه کۆ بکرتنه وه واته بللی: (الصلاة والسلام) له سر پیغه مبه ر علیه السلام، با هه ر له یه کیکیاندا کورت هه ل نه یه ت و به س بگوتری: (صلی الله علیه)، یا باته نیا نه گوتری: (علیه السلام)، چونکه خوی گوره فرمانی کردوه هه ردوکیان به یه که وه کۆ بکرتنه وه و بگوترین هه روه کو له سه روه ناماژه مان پی کرد.

صلاوات له سه ر پیغه مبه ر علیه السلام و گوتنی له چه ند شوینی کدا دانراوه و پیشی له سه ر داگیراوه که ده بی له و شوینانه دا نه حجام بدریت، جا یان به واجیبتی یا به سوننه تی کی جهخت له سه ر کراوه (استحباباً مؤكدة)، ابن القيم - رحمه الله - له کتیه که ی خوی دا (جلاء الأفهام) ناماژه ی پی کردوه که له چلو یه ک شویندا هاتوه به م شیوه یه دهستی پی

(۲۱) البخاری له (أبي العلیه یوه ناماژه ی پی کردوه).

کړدوه: (شویني په که م: که نه میان له هه موان گړنگتړه و له هه موان جهخت له سره کړاو تره - ئه ویش له ناو نویژداو له کړتایي ته شه هوده واته ته حیات، موسلمانان له سره شه رعبه تی ئه م شوینه کړپان و له سره واجب بونی جیاپان) ^(۲۹۲)، هه روه ها له شوینیکي تر باسی کړدوه: که له کړتای قه نوتدا ده خوینرتت، هه روه ها له وتاره کانداه وک وتاری پوژي هه ینی، و له هه ردو جه ژنه کان و له نویژه بارانه دا (الإستسقاء)، له دواي وه لامدانه وهی بانگدر، وه له کاتی دوعا کړنددا، و چونه ناو مزگه وتو ده رچون لی ی، وه له کاتی ناو هینانی ﷺ دا، هه روه ها ابن القیم - رحمه الله - ئاماژه ی به و بهرهم و بهرو بومه و ده ست که وته کانی که له صلاوات له سره پیغه مبهرو ﷺ ده ست ده که ویت کړدوه، وده لی چل بهرهم و سودی هه یه ^(۲۹۳)، له وانه ئاماژه ی به مانه ی خواره وه کړدوه:

وه لامدانه وه و جی به جی کړندی فرمانه کانی خوا له م بواره دا.

- ده ست که وتنی ده صلاوات له لایه ن خواوه بؤ ئه و که سه ی یه ک جار صلاوات له سره پیغه مبهرو ﷺ لی ده دات.

- ئومیدی دوعا قبول بون نه گړ له پیش دوعا که صلاواته که لی بده یت ^(۲۹۴).

- هوکاره بؤ به ده ست هینانی تکای پیغه مبهرو ﷺ نه گړ بلکه ینرتت به داوا کړندی هوکار (الرسيلة) بوی ﷺ.

- صلاوات لیدان ده بیته هو ی لی خوش بون و بوردن له گوناچه کان.

- هوکاریکه بؤ وه لامدانه وه (لردی پیغه مبهرو ﷺ له سره نه و که سه ی صلاوات یان سه لامی بؤ ده نیرتت.

فصلوات الله وسلامه على هذا النبي الكريم.

*****

*****

*****

^(۲۹۲) جلاء الأفهام ص ۲۲۲-۲۲۳.

^(۲۹۳) سه رچاوه ی پابردو ۳۰۲.

^(۲۹۴) په کي له مهرجه کانی دوعا قبول بون ئه وه په که پیش ئه وهی دوعا کان ده ست پی بکه یت سوپاس و ستایشی خوا بکه یت و صلاوات سه لام له سره پیغه مبهرو ﷺ لی بده یت و نه مجار ده ست به دوعا کان بکه یت. په کي که له م ویردانه ئه وه په (الحمد لله فاطر السموات والأرض رب كل شيء و ملكه، والصلاة والسلام على رسول الله وأصحابه وأزواجه وذرياته ومن ولاه إلى يوم الدين). وه رگتې.

به شی چواره م

له شکوې نه د امانی بنه مالې پیغه مېرمن عليه السلام، نه وهی پیوېسته له سره موسلمانان
به بی زنده رموی وگورت رموی.

بنه مالې ته وانه که بریتین له نه د امان و خا و خیزان و خزم و کس و کاری
پیغه مېرمن عليه السلام که خیر و سه ده قه یان له سره حرامه، و بریتین له خزمان و کس و کاری علی،
خزمان و کس و کاری جعفر، و خزمان و کس و کاری عباس، و خزمان و کس و کاری عقیل، و
کورانی الحارث بن عبدالمطلب، و خیزانه کانی پیغه مېرمن عليه السلام و کچه کانی، به گویره ی
فرمایشتی خوی به رزو بی ها و تا: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (۲۹۰).

نیمای ابن کثیر - رحمه الله - گوئوی تی: (هروه ما نه وهی که هیچ گومانی تیدا نیه له تیر امان و
ورد بونه وه و توپژینه وه له قورثانی پیروز، که خیزانه کانی پیغه مېرمن عليه السلام نه وه فرمایشتی خوی
که وره ده یان گرتنه وه که ده فرموی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾.

په وتی گفتار له گله خیزانه کانی پیغه مېرمن عليه السلام دایه، له بهر نه وه دوی نه مه هموی خوی
که وره ده فرموی: ﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يَتْلَى فِي يَوْمِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا
خَبِيرًا﴾ (۲۹۱). واته: نهی خیزنه کانی پیغه مېرمن عليه السلام له مالې کانی خوتاندا ه و لی فی ربون و
وهرگرتن و ورد بونه وه و تیر امان له و نایه ته پیروزو پر و اتا و حکمه ت و ژیریه بده ن که خوی
که وره بؤ پیغه مېرمن عليه السلام که ی ناردو ته خوار، له قورثان و له سونه تدا ه و لی بؤ بده ن و
بیانه یینه وه یادی خوتان و له بهریان بکن بؤ نه وهی ریگه ی ژبانی دنیا و قیامه تان بؤ
پوشن بکاته وه. نه مه قه تاده و که سانی تر هیناویانه و ناماژیه یان پی داوه.

(۲۹۰) — سورة الأحزاب: (۳۳).

ب - واته: نهی خیزانه کانی پیغه مېرمن عليه السلام به راستی خودا ده ی ویت تیره له گشت عهیب و عاریتو خراپه یه که
پاریزیت و وله همو که م و کورتیه که نه نگیه که دورتان بخاته وه. وهرگرتن به سود وهرگرتن له ته لیسری گولشه ن ب ۱۰۸۷.
(۲۹۱) — سورة الأحزاب: (۳۴).

هه روه ها نه و نازو نيمه ته به يښته وه يادى خوتان نهى خيزانه كانى پيغه مبه ر عليه السلام كه له ناو هه مو خه لكى خواى گه وره به ئيوه ي به خشيوه و بو ئيوه ي تاييه ت كړدوه : كه سروش (الوحي) له ناو سهرتاپاي خه لكى دا له مال ه كانى ئيوه دا داده به زى ، وه عائشه پاستگوى كچى پاستگو ابوبكر - رضي الله عنها - له هه مو ان له پيش تربو له و نازو نيمه ته خوا ييه ، وه تاييه تى تريان بو له وره حمه ت و نيمه ته گشتگيريه ، نه وه بو سروش هيج جاريك دانه ده به زيه سهر پيغه مبه ر عليه السلام له سهر فه پشى هيج ژنيكيان جگه له هى عائشه نه بيت ، هه روه كو له پيغه مبه ر وه عليه السلام دهق له سهر نه م پاستيه هاتوه ، هه ندئ له زانايانيش ناماژه يان پئ كړدوه و هيناويانه و نوسيو يانه : پيغه مبه ر عليه السلام هيج كاميك له خيزانه كانى كچ نه بون جگه له عائشه ، و هيج پياويكى له گه ل دا نه خه وتوه جگه له پيغه مبه ر عليه السلام (دهويست هاوسه گيريه تى له گه ل هيج كه سيكدا نه كات جگه له پيغه مبه ر عليه السلام) گونجاوو شايسته بو كه تاييه ت بكرت بو پله و پايه پرشن گداره ، نه و شكوداريه به رزه به تنيا بو نه و بيت ، به لام نه گه ر خيزانه كانى له كه س و كارو بڼه مال ه ي پيغه مبه ر عليه السلام بن ، خزمه يه تى و نزيكايه تى هق ترو شايسته تره به م ناو نانه وه (التسميه) ... نه وه ي له تفسيري ابن كثير وه رگيراه ته واو بو .

نه هلى سوننه ت و جه ماعت نه هلى به يتي پيغه مبه ر عليه السلام خويان خو ش ده و يت و ساتو كاتي ك لايه نگرى و خو شه ويستيان بو هيه ، و ناموژگاريه كانى پيغه مبه ر عليه السلام ده رباره ي نه هلى به يت ده پاريزن و گوئ راپه لى ده كهن ، كاتى له پوژى (غدير خم - ناوى شوينيكه) دا فهرمو بوى : {أذكركم الله في أهلي بيتي} (٢٩٧) .

نه هلى سوننه ت خو شيان ده ون و پريزيان ده گرن ، چونكه نه وه به شيكه له خو شه ويستى و پريز گرتنى پيغه مبه ر عليه السلام نه مهش به مهرجيك : كه شوين كه وت هى سوننه ت بن و له په يره و كارانى سوننه ت بن و له سهر ثاين به رده وام بن و له قورثان و له سوننه ت لانه دن ، وهك پيشينه ي خويان وهك عباس و كوړان و كچانى و ، على و كوړان و نه وه كانيان ، به لام نه وانه ي پيچه وانه و دزايه تى سوننه ت بكهن ، و له سهر ثاين پاست نه پوړن و به رنامه ي

قورئان و سوننه نه گړن و لایاندا بیټ ته وانه دروست نیه خوشت بون و دوستایه تیان بکهیت مولاتت بویان هه بیټ هه تاکو نه گهر له نه هلی به یتیش بن.

دهی هه لویستی سوننه و جه ماعت له نه هلی به یت هه لویستی کی مام ناوه ندو به دادپه روه ری و ویزدانیه، نه وانه یان خوش ده ویت و پشتگیری نه وانه یان ده که ن که به راستی نه هلی نایین بن و برده وام و پی دامه زراو بن و لانه دن، وه نه ستو پاک و بی به رین له وانه یان که پیچه وانه ی سوننه تنو له نایینی خوا لایان داوه و سر لیشیواو بون، هه ر چه نده له نه ندامان و بنه مالیه پیغه مبه ریش علیه السلام بن، ته نیا به وهی که له بنه مال و خزمان و په چه له کی پیغه مبه رن سودیان پی ناگه یه نیت و پزگاریان نابیت و نیدی پالی لی بده نه وه هه تاکو له سر نایینی خوا برده وام نه بن و ده ست به به برنامه و شهریه تی خواوه نه گړن، له ابو هریره رضی الله عنه هاتوه که گوتویه تی: کاتی پیغه مبه ریش علیه السلام نه م نایه تی بؤ هاته خوار که ده فهرمویت: ﴿وَأَنْزِلْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ سورة الشعراء: (۲۱۴). هه ستاو فهرموی: {یا معشر قریش — أو کلمة نحوها — إشتروا أنفسکم، لأغني عنکم من الله شیئاً، یا عباس ابن عبدالمطلب لأغني عنک من الله شیئاً، یا صفیه عمة رسول الله صلی الله علیه و آله، لأغني عنک من الله شیئاً، ویا فاطمة بنت محمد، سلینی من مالی ما شئت، لأغني عنک من الله شیئاً} (۲۹۸). هه روه ها فهرموده ی: {من بطأ عمله لم یسرع به نسه} (۲۹۹).

وه نه هلی سوننه و جه ماعت نه ستو پاک و بی به رین له پیگه و پیبازی پافزیه شیعیه کان، نه وانه ی زیده په ویان کردوه له به رامبه ر هندی له نه ندامان و بنه مالیه پیغه مبه ریش علیه السلام و پروپاگهنده ی پاریزراوی و بی گونا حیان (العصمة) بؤ ده که ن، وه هه روه ها له پیگه و پیبازی (النواصب - نازاوه گپړان)، نه وانه ی که هه میشه دوژمنایه تی له گه ل نه هلی به یت و موسلمانانی راستپه و له سر نایینی خوا واته قورئان و سوننه ده که ن و نازاوه و

(۲۹۸) — رواه البخاري.

ب - وانا که ایمان له به شه کانی پابړنودا نویسوه. وه رگپړ.

(۲۹۹) — رواه مسلم.

ب - هه ر که سیک کرده وه کانی خراپ بون و له سنوری خوا تن په پیوه، وپیگه ی شه یتانی هه ل بزاردوه، بنه مال و په چه له هک هیچ دابی نادات با له نه هلی به یت پیغه مبه ریش علیه السلام بیت. وه رگپړ.

ناژاوه گيرې ده نینه وه و په رهي پي ددهن (۳۰۰)، تيرو توانجو تان و ته شه رهيان لي ددهن، هروه ها له پيگه و پييازي داهينه ران و تازه گه ران (المبتدعة) و نه فسانه گه رايان (الخرافين)، بيرو باوه و پوچه لان که له بهر نه هلي بهيت ده پارينه وه و داويان لي ده که نه و هاناو په نايان بؤ ده بهن، و دهيان کن به په روه ردگاراني خويان جگه له خواي گه و ره.

نه هلي سوننه ت له م بهش و له م ده رگايه و له شوييني تريش دا له سر مه نه ج و بهرنامه ي مام ناوه ند (المعتدل) و پيگاي پاستن که نه زیده په وي و نه کورت په وي هل ده گريت، و دور له دل په قی و زیده په وي له بهرام بهر نه هلي بهيت و غه يري نه وانيشدا، نه هلي بهيتي پاست و موسلمان و پابه ند به قورئان و سوننه ته وه زیده په وي له مافياندا واته بهرام بهري نه واند ا قبول ناکه ن و پريان لي يه تي، و له و زیده په و سته مکارانه بي بهري و نه ستوپاکن، نه وه ته نه ميري برواداران علي کوي آبي طالب ﷺ نه و زیده په وانه ي له ناگردا سوتان دن له له بهر مبهري نيمامي علي دا زیده په رهيان کرده و له پله و پايه و تواناو ده سه لاتي خوي پريان پي په و بينيوه، و ابن عباس برياري کوشتنی دايون، نه و واده بيني که به شير بکوزين له بري سوتان دنيان، وده علي - رضي الله عنهما - داوي عبدالله کوي سبا سهري هه مو زیده په وان و سته مکاران و دوپوان کردو به دواي دا گه پان به لام نه و پای کردو خوي شارده وه.

*****

*****

*****

(۳) کورد گزته ني: (ناگري بن کايه ن)يان (گيره شيوتين) ياخود (زهرو ناسان له زه لکاودا نه بي ناتوانن بژين). خواي گه و ره له سزاي نه وه نه ده دهه رموييت: [فَذَرَهُمْ يَخْرُشُوا وَيَتَّبِعُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ } سورة المعارج: (۴۲). واته: نه ي محمد ﷺ له و مله ورو که له په ق و خوا نه ناس و بي باوه ورو دو پوانه گه پي و گوي يان پي مه ده بابي که ونه ناو زه لکاوي بي باوه پي و گالت و گه پو شوخي خويان و بامه ر خه بيکي کاري هيچو پوچ بن تاده گنه شو و پلزه په شه ي که به لينيان پيدراوه، هه شيان به سه ر و ده زانن هه ر له م زيانن دنيا يه دا ده مي تنه وه، يان و ده زانن که مردن زيندو ناگريته وه و حسابيان له گه ل دا ناگريته و ده که به زه کي بانان بؤي ده رده چن و ناوا ده ي خون؟؟ و ده رگيپ.

به شسی پینجه م

له پړیزو پلهو پایه و که سایه تی هاوه لآن و بیروباومر له بهرام بهر یاندا
ومړیازی نه هلی سونه تو و جهامه تو و له وهی که له نیوانیاندا پوی داوه

۱. مه به ست له هاوه لآن چی په؟ وده مې بیروباومر چوڼ بیت له بهرام بهر یاندا؟

(الصحابه - هاوه لآن) کوی (صحابی - هاوه ل): که بریتیه له و که سهی
که پیغه مبهری ﷺ بینووه له که لیدا ژیاوه و بپوای پی هتیاوه و له سر نه و بیروباوه پر
مردوه واته به بپواداری ته و اووه مردوه، وده مې بیروباومر له بهرام بهر یاندا وایت
که نه وانه باشتړینی نوم ته نیسلا مین، وده باشتړینو پر خیرو بهر که ت ترین سده یه کن،
به هوی نه وهی که به وده جیاوه کرینه وده و تاییه تمه ندن به هاوه لیه تی له که ل
پیغه مبهردا ﷺ ژیاون و له که لی دا تیکوشاون (الجهاد معه)، وده شریعتیان له وده و
وهرگرتوه و هلیان گرتوه، به و که سانه یان پاکیان دوه که له دواي خویانه وده دین، که خوی
گوره خوی له قورنانی پیروزدا باسو مده حیان ده کات و ده فرمویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ
الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۳۰۱).

هر وده ها خوی گوره ده فرمویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعًا سُحَّدًا يَسْتَعُونُ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَسْرِ
السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
عَلَى سَوْفِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۳۰۲).

(۳۰۱) أ - سورة التوبة: (۱۰۰).

ب - وانا که ایمان له پابردودا نوسیوه تکیه بوی بگریته وده وهرگرت.

(۳۰۲) أ - سورة الفتح: (۲۹).

واته: محمد ﷺ پیغه مبهری خوی و بپړینومايي و هیدایه تی دانی خه لکی سره پوی زوی په وانه کراوه هر وده ها
نه وانه ی له که لی دان له بپواداران بپوایان پی هتیاوه به تاییه تی شو بپواداران ی که په ایمانی حوده مېیبه دا له که لی دا بون
که سانیکی تقد تازاو په جهرگو و جوامین و له سر کافران و بیباوه پان و مولحیدان و مله پاندا تقد توندو تیژن به لام له نیوان
خویاندا تقد نه رم و نیان و به به زه یی و مېره بانن ده یان بیني هه میشه له رکوع و له کړنوش دان داوی په رحمت و

هر وده دهغه رموت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِثُّونَ مَن هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٠٣﴾.

له م نايه ته پيروزانه دا خواي پاکو بيگه ردباسی و مه دخی کوچکاران (المهاجرین) و پشتيوانان (الانصار) کړدوه، وه به وده باسی کړدون که هه میشته پیښې پکې ی چاکه و کاری خیر ده که ن، وه پیمان راده که به نیت که خواي گه وده له وان پازیه، وبه هه شتی بڼو نامه د کړدون، وه به وده وه سفی کړدون که له نیتوان خویاندا واته له ناو بڼو ادا راندا زور به به زه یی و

به خشنده یی و به زه یی خوا ده که ن و سیمو کاریگه ری و شوپنه واری کړنوش به نیتو چاوانیا نه وه دیاره و له دې وده دې وده و شتی وه وینې نهم په و شتانه یان له نه و پات و له نیتجیل دا هیه به وینې دړه ختی که که لوقو چلو پڅی له په گه و له پوا بیت و ده که ی نه ستور بویته و له گال له کانی دا توندو تول و توکه و به میز کړد بیت و یه کتریان خاوه ن میزو توانا کړد بیت و به شپوه ی که بویته سه رسامی نه و که سانی که چاندویانه، ه وده ها بویته مایه ی بوغزو پق و کینه ی کافران و بېاوه پو دل نه خو ش و سیخه کان نه مه په یمانی که و خوا به نه و که سانی داوه که بڼو ایا ن هینا وه و گری پای له و چاکه کارو خوا په رستی راسته قینه و له سه ر قورن و سوننه د پڼ که له یان خو ش د بیت و پاداشتی کی بی پایانیا ن ده داته وه و له دنیا شدا هه میشته دلایان خو ش و به نومیدی پاداشتی خواي په وړه دگاری خویان. وهرگې، به سود وهرگرتن

له تفسیری گولشن ب ۳۰۳: ۱۲۵۰.

(۳۰۳) — سورة الحشر (۸-۹).

ب - واته: نه و مال و سامانی که له جوله که کان به تالان ده ست موسلمانان که وتوه بڼو نه و بڼو ادا رانه یه که له سه ر مال و مولک و زید و سامانی خویان له مه که دهر که وتون و له دوی خویان به جی یان هیشته و دهر کراون و هر چه کی هیا ن بوه وازیان له میناوه له پینا و به ده ست هینا ی په زامه ندی خوا و نه زل و به خشنده یی بی سنوری خواي گه وده و له پینا و سه ر خستنی نایینی خوا و پیغه مبه ری خوا د کزچیان کړدوه و لاتی خویان به جی هیشته و، به راستی نه وانه خاوه نی بڼو بڼو پي راسته قینه و راستگن، خواي گه وده به زه یی به موسلمانانی مه دینه داهاته وه که بی یان ده گوږی (الانصار) دهغه رموت: نه وانه ی که پیتش نه وده ی موسلمانان بڼو مه دینه کزچ بکن و له شاره که ی خویاندا مه دینه دا نیشته جی بون دلایان هر به نیمانه وده بو، نه و موسلمانان یان خو ش د ده یست که له مه که وده کزچیان کړد بو بڼو ناویان و له جیگا و مالی خویاندا جیگه یان کړنه وده و له گال خویاندا نیشته جی یان کړن و حو اندیا ننه وده، نه وانه له ناخی دلی خویانده ه سستیان به هیچ ناخو ش و نا په حه تبه که نه کړد که نه و مال و سامانی له جوله که کان به تالان که وده ده ست موسلمانان به سه ر کزچه ری که اندا (المهاجرین) دابه ش کړا. نه وانه له قولای دلیانه وده خو ش و چاکه یان بڼو غه یی خویان ده ویت هر چه ند بڼو خشیان حه زیان له بو پتو سستیان بی بو، جاهه ر که سی که خوی له په زلی و به خیلی بیار تیت نه وده به راستی پزگار و سه رفراز د بیت و قازانچ و سود و سه رفرازیه کی زوری به سه ردا د پښت. ته تفسیری گولشن ب ۳۰۳: ۱۲۵۰. وهرگې.

به پرهمو نهرمو نیاخن، وه له بهرامبر کافران و بیباوه پان و دپوان و مله پړاندا توندو تیژن، هه روه ها به وه باسیان ده کات که هه میشه له پرکوع و کرپنوش دان بۆ خوای گوره وه. دلی یان پاک و باشه، وه به سیمو پوخساری گوئ پابه لی و به ندایه تی و خوا پرستی و به نیمانه وه ده ناسرینه وه، وه خوای گوره بۆ هاوه لیتی و پال پشتی پیغه مبه ره که ی پالاوتونی و هه لی بژاردون بۆ شه وه ی دوژمنه کانیا ن له کافران و بیباوه پان له داخیان و له پرقانیان دلایان بته قیّت و له ههراقانیان شهق بهرن، هه روه کو وه سفی کۆچکارانی (المهاجرین) به وه کردوه که مال و سامان و مولک و زیدی باوک و باپیران و نیشتمانی خوایان له پینا و خوادا به جی هیشته وه بۆ سه رخستنی ثایینه که یان و له پینا و به ده ست هینانی پرهمه ت و به زهیی و به خشنده یی و په زامه ندی خوادا کۆچیان کردوه، به پرستی نه وانه له په یمان و له بیروباوه په که یاندا پاستگۆ بون، هه روه ها پشتیوانانی (الانصار) به وه وه سف کردون که به پرستی خانه دانی دلسۆزو پاسته قینه بون و خاوه نی خانه ی کۆچ بۆ کردون خانه ی پشتیوانان و خانه ی سه رخه ری ثایینی خواو جیگه ی حه وانه وه ی کۆچکاران بون، هه روه ها خاوه نی بیروباوه پی پاسته قینه و پاستگۆیی بون، هه روه ها به وه وه سفی کردون که به واتای وشه خاوه نی خۆشه ویستی بون بۆ برا کۆچکاره کانیا ن و به رژه وه ندی خۆ نه ویست و به رژه وه ندی براکانیا ن پیش حه زو به رژه وندیه کانی خوایان خست و به پرستی نمونه ی په کسانی بون و برا کۆچکارانیان له گه لّ خۆدا په کسان کرد له سه رو سامان و مالدا، وه شاهیدی دوریا ن بۆ ده دا له پرزلی و دل قرحۆکی و پیسکه یی و به دل فراوانیا ن باس ده کات و ده فره مویت نه وانه به و کاره یان سه ره که وتن و سه رفرازی دنیا و قیامه تیان به ده ست هینا. ئانه مانه هه ندیک بون له دل نهرمی و به زهیی و به خشنده یی و فره زی گشتی نه وان. هه روه ها هه ندی له فره زل و به خشنده یی تاییه تی و پله ی تریان هه بو له نیوان خویاندا به هه ندیکیان به هه ندیکیان ده به خشی ﷺ، شه ش به پی ی پیشبرکی یان بۆ ئیسلام و تیکۆشان و کۆچ کردن.

باشترینی هاوه لان چوار جینشینه کان بون: أبوبکر و عمر و عثمان و علی، شه مجار نه وانی تر له ده که سه مزگینی پیدراوه کان بون به به هشت، که بریتین له و چواره و طلحه، زبیر و عبدالرحمن بن عوف، و أبو عبیده بن جراح، و سعد بن أبي وقاص، و سعید بن یزید،

وہ کچکاران لہ پشٹیوانان بہرز ترن، وئہلی بہدرو بہیعتی رضوان، وئہو کہسہی لہ پیش نازاد کردنی مہککہ موسلمان بو بیت و جہنگا بیت واتہ تیکڑشا بیت، بہرہز ترہ لہو کہسانہی کہلہدوای نازاد کردنی مہککہ موسلمان بو بیت۔

۲۔ ریبازی ئہہلی سوننہت و جہماعہت لہئاست ئہوہی کہلہنیوان ہاوہلاندا پروی داوہ لہکوشتار و ئاشوب:

ہوی سہر ہہلدانی فیتنہ و ئاشوب: جولہکےی خوا نہناس دہستیان کرد بہپیلان گتپان بہسہر ئیسلام و موسلماناندا، دہستیان کرد بہپیلان گتپان و سیخوپی و فیلی پیس و بۆگہن و لہسہرہوہ موسلمان بونی خویان پاگہیاند بہدروو بہساختہ و لہژیروہ بیباوہرو دو پو کہبریتی بو لہ: عبدللہ کوپی سبأ لہجولہکہکانی یہمہن، ئہو جولہکہ پیس و بۆگہنہپرو کینہ و بۆگہنی خوی بہسہر موسلماندا رشت، ژہہری خوی بہسہر خلیفہی سیّ یہم لہخلیفہ راشیدینہکاندا رشت کہ خلیفہ عثمان کوپی رضی اللہ عنہ و دہستی کرد بہپیلان و تہلہکہ لہدژی و تاوانی بۆ دروست کرد، پروی کردہ ئہوانہی کہہلئی خہلہتاند بون لہوانہی کہکورت بینو باوہپیان بی ہیزو لاواز بو و خوازیارانی فیتنہ و ئاشوب خوازن بون، تانہنجام فیتنہ و ئاشوبہکہ بہکوشتنی خلیفہی راشید عثمان رضی اللہ عنہ و ستہملیکراو کوتایی ہات، وہلہئہنجامی کوشتنی عثمان جیاوازی و جیاپایی لہنیوان موسلماناندا پروی دا، فیتنہ و ئاشوب پەرہی سہند بہہاندان و ئاگر خوش کردنی ئہو جولہکہ و شوین کہوتوان و دارو دہستہکےی، کوشتار کہوتہ نیوان ہاوہلان بہہوی کوشش کردن (اجتہاد) یان۔

شرّفہ کار الطحاویہ گوتویہتی: (بنہرہتی نہویستن (الرفض) لہلایہن دو پویکی زہندیقی لہئاین دہرچو دای ہیتان و دروستی کرد، بہمہبہستی پوچہل کردنہوہی ئایینی ئیسلام، بریندار کردن و تیرو توانج گرتن لہپیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم ہرہوہکو زانایان ئاماژہیان پی کردہ، عبدللہ کوپی سبأ، کاتئ ئیسلام بونی خوی پاگہیاند، بہنیہتی پیس و بۆگہن و فیل و تہلہکےی خوی ویستی ئایینی ئیسلام پوچہل و لہکار بخات، ہرہوہکو چۆن پؤلس بہئایینی گاوریہتی (النصرانیہ) کرد، خوا پرستی خوی ئاشکرا کرد، دواتریش فرمان بہچاکہ و قہدہغہ کردنی لہخرابہ ئاشکرا کرد، ئہوجار کہوتہ ہہول و تہقللا بۆ فیتنہ و

ناشوب گنځان له دږی عثمان و کوشتی، نه مجار که هاته کوفه دهستی کرد به زیږده پوهی له مافی علی، وپال پشت کردن و سر خستنی، بؤ نه وهی له و زه لکاو ده او له و سه نگره وه هیوا و ناوات و مه به سته کانی بینیته دی و به دهستیان بینیت، کاتی نه م دهنگو باسه به علی که یشته وه فرمانی کوشتنی داو داوای کوشتنی کرد، به لام نه و ده دهستی پای کرد و چوه قرقیس، هه واله کانی نه و نه فرین لیکراوه له میژودا ناسراو به ناویانکه.

وه شیخی نسیلام ابن تیمیة رحمه الله گوته یه تی: (کاتی عثمان کوژا عليه السلام دله کان لیک جیا بونه وه و به لاو فیتنه و ناشوبه کان که وړه بون، خراپه کاران سهریان هه لداو چاکه کاران که ساس و داماوو زه بون بون، نه وهی تاکو نه و کاته له خراپه کاری و فیتنه و ناشوب په کی که وت بو که و ته خوو سهری هه لداو دهستی به کارو چالاکی شاراو هی خوئی کرد، وه نه و که سانه ی که ده یانه ویست چاکه و چاکه کاری و به رخورداری خپرو به ره که ت به رخوردارو به رقرار بیت په کیان که وت، به یعه تیان به علی کوپی ابي طالب عليه السلام دا که باشترین که سیک و شایسته ترینی خه لکی بو به خه لافه ت له و کاته دا، وه باشترینی نه و که سانه بو که مابون، به لام دله کان په رته وازه و لیک جیا بون، و ناگری فیتنه و ناشوبیش داگیرسا بو، له بهر نه مه و شه کان یه که نه که وتن و دهسته و گروهه کان پیک نه که وتن، خه لیفه و باشترینی نوممه تی نسیلام نه ییتوانی هرچی ده ویت له چاکه و خیر نه نجامی بدات، گروهی جیاوازی و فیتنه ی که لان و دهسته و گروهه کان هاته ناوو ناشوب بایی په شی خوئی به سهردا کیشاو نه وهی پوی دا پوی دا (۳۰۴).

هه روه ها عوزو به هانه ی جه نگاوه رانی هه وه لانی پون کردو ته وه له کوشتاری نیوان علی و معاویه دا که گوته یه تی: (معاویه داوای خه لافه تی نه ده کرد، وه له کاتی شهر کردن له که ل علی دا داوای به یعه تی نه ده کرد، وه شهریشی بؤ نه وه نه ده کرد که خه لیفه ی، وه نه بؤ نه وهش بو که شایسته و موسته هقی خلافت، وه معاویه ددانی به و راستیه دینا نه که ر پرسیاریان لی کردبایه، وه نه معاویه و هاوه له کانی نه وه یان ده بینی که ده ست پیښخه ر بون

له کوشتاریاندا له گهڼ علی و هاو له کانی دا، به لکو کاتی علی ﷺ و هاو له کانی بینیان پټیوښته له سهریان که گوځ پاپه لوی و به یعه تیان پی بدهن، چونکه ده بی موسلمانان له یه که خلیفه پتریان نه بیټ و دروست نیه، وه نه وه اندهش له گوځ پاپه لوی خلیفه ده رچون و، نه م واجبیه قه ده غه ده که ن، وه نه وانه نه هلی هیزو توانای نوممه تن، وای بینی که ده بی شهریان له گهڼ دا بکریټ تابینه وه سهر پځای راست و نه و واجبیه جی به جی بکه ن، به مه گوځ پاپه لوی و کومه لوی و گرد بونه وه و له ده وری یه کتری دا به ده ست دیت. نه وانه واته (معاویه و نه وانه ی له گهڼی دابون) گوتیان: نه م شته له سهر نه وان واجب نیه، وه نه وان نه گهر له سهر نه وه بکوژین نه و ستم لیکراون: گوتیان: چونکه عثمان به کورای زانیانی موسلمان به ستم لیکراوی کوژا، وه نه وه ی کوشتیشی له سهر یازگه ی علی دابو، وه نه وانه به زوری هیزو توانا بون بځ نه وان، نه گهر قه ده غه بین و پازی نه بین ستممان لوی ده که ن و ده ست دریزیمان ده که نه سهر، وه علی ناتوانیت لیمان لابدات و به رگریمان لوی بکات هروه کو چوڼ نه ی توانی له عثمان یان لابدات و به رگری لوی بکات، به لکو پټیوښته له سهرمان که به یعت به خلیفه یه که بده ین که داد په روه ریمان بځ ده سته به ر بکات و له گه لماندا داد په روه ر بیټ.

وه پټیازی نه هلی سوننه ت و جه ماعت له جیاوازی دا، سه باره ت به و ناشوبه ی که پوی داو که و ته وه ده رنه نجامه که ی کوشت و کوشتاری هاو له لانی لوی که و ته وه له نیوان خوځاندا له دو خال دا پوخته و گردیان ده که ینه وه:

کاری یه که م: نه هلی سوننه ت و جه ماعت له ناست نه م پوداوه دل ته زینه ی که له نیوان هاو له لاند پوی دا بی ده نگ بون و هر گیز لوی نه ده کولینه وه و کپیان ده کرده وه، چونکه له م بواره دا بی ده نگی سه لامه ت ترین و باشترین پځه یه که بو که بگریټه به ر، ده یانگوت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۰).

(۳۰) — سورة الحشر: (۱۰).

ب - واته: نه و موسلمانان ی که له لوی کوچکاران و پشیتوانان هاتون و دین تادینا خه را ده بیټ ده لټن: نه ی په روه ریکاری ټیمه له گوناخه کانی ټیمه شو نه و برا موسلمانان مان خوځ ببه که له پټش ټیمه وه هاتون و به راستی به وادار

کاری دوهم: وه لامدانه وهی نهو شوینه واره خراپانهی که دهریاره یان ده گپږینه وه، نه مهش له چنه پویه که وه:

پوی یه کهم: نهو شوینه وارانته واته نهو قسه و قسه لږکانه هندیکیان درویه، دوزمنانه کانیان بویان هه ل به ستون بۆ نه وهی که سایه تیان له که دارو بپوشیتن.

پوی دوهم: نهو شوینه واره هیه بۆ زیاد کراوه و هیه ل ی کهم کراوه، و له پوی پاسته قینهی خۆی لادراوه و شتویندراوه، و درۆ ده له سهی تیکه ل کراوه، دهی نه وهی شتویندراو لادراوه ناوپی ل تادریته وه واته بپوای پی ناکریت.

پوی سی یه م: نه وهی پاست بیت لهو شوینه واره ده نویش ده گمهن و که مه - نه وان له م حاله ته دا عوزو پاکانه یان هیه، چونکه نه وان یان تیکوشاون و پیکاو یان یان تیکوشاون و هه له یان کردوه، نه مه شه کی که له ده ست که وت و داهاته کانی تیکوشان نه گه ر تیکوشه ر له تیکوشانه که ی دا پیکای نه وه دو جار پاداشتی بۆ هیه، وه نه گه ریش هه له ی کرد نه وه پاداشتیکی بۆ هیه، وه هه له ش له م پیگه یه دا بوردراره، به گوږه ی نه وهی که له فرموده دا هاتوه که: پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: {إذا اجتهد الحكم فأصاب فله أجران، وإن أخطأ فله أجر واحد} (۲۰۶).

پوی چواره م: نه وانیش مروف بون و مروفیش هه میشه قابیلی هه له کردنه، تی یاندا هه بوه که هه له بکات، ناخر نه وانیش پاریزراو و مروفی بی هه له و په له نه بون و بی گوناح نه بون سه باره ت به تاک تاکه کانیان، به لام له وهی که تی ی که وتون کورینه وه و هۆکاری سپینه وهی گوناح و تاوانه کانیان هه بو که ده کری له م پزیزه ندیه ی خواره وه دا خریان بکه ی نه وه:

بون و دلایان به پوشتایی ئیمان پوښن بویه وه، وه هیج بوغزو پوښ کینه یه ک مه خه ره دلمان وه به رامبه ر به و بپوادارنه ی پیش شیمه که ده لکانیان به پوشتایی ئیمان پوښن بو بویه وه، نهی خوا به تۆر تۆر به به زه یی و به په حم و میهره بانیت. وه رگپږ.

(۲۰۶) ۱ - فی الصحيحین من حدیث عمرو بن العاص رضی الله عنه.

ب - واته: نه گه ر داوره ر تیکوشا و پیکای نه وه دو پاداشتی بۆ هیه، وه نه گه ر تیکوشا و نه ی پیکا نه و پاداشتیکی بۆ هیه. وه رگپږ.

۱. له وانه يه دواى هه له و گوناخه كه په شيمان بوښه وه و توبه يان كرد بښت، دياره شتيكى ناشكرايه كه توبه كردن خرابه و گوناخه كان ده سپړنه وه هر چوښتيكى بوښ، هه روه كو به لگى له باره وه هاتوه.

۲. نه وان نه وه نده يان رابردوى باش و كارى چا كه هه بوه كه شايسته ي نه وه ن بښنه هوى لى خوځ بون و سپړنه وه ي نه وه له و گوناخه ي كه لى يانه وه ده ريجيت، نه گه ر پوى دابا، خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (۳۰۷). نه وان به شى نه وه نده يان له گه ل پيغه مبه رداو ﷺ هاوه لايه تى و تيكوشان (الجهاد) هه بوه كه هه له و گوناخه كه مه كانيان دايپوشيت و بيان سپړنه وه.

۳. نه وان په تر له غه يري خو يان چا كه كانيان به دو هينده بو هه ژمار ده كرا، كه س له گه ل نه واندا يه كسان نه بوه له كارى چا كه و چاكگوزارى دا، به فهرموده ي پيغه مبه رداو ﷺ چه سپاوو سه لميتراره كه نه وان چاكترينى سه ده كان بون، نه گه ر به كيك له وان يه ك مستى ببه خشيايه، باشتو بو له غه يري نه وان نه گه ر به قه د كيوى احد زيرى ببه خشيايه (۳۰۸). ﷺ وارضاهم).

شيخى نيسلام ابن تيمية رحمه الله گوتويه تى: (هه مو نه هلى سوننه ت و جه ماعه ت و پيشه وايانى ناين بيروباوه رپان به پاريزداوى و بى هه له و په له ي هاوه لان نه بوه و واى بو نه چون، نه نه وان هى نزكيان و نه نه وان هى دوا نه وان و نه غه يري نه وانيش، به لكو شياوى نه وه بون كه هه له و گوناحيان لى پو بدات، خواى به رزو بالا ده ست لى يان خوځ ده بښت و توبه يات لى وهرده گرځيت، وپله كانيان بو به رز ده كاته وه، وه به هوى چا كه په شكه روه كانيان (بحسناتهم الماحية) لى يان خوځ ده بښت، ياخود به هه ر هوى كه له هوى كهانى تر ده يان بوريت، خواى به رزو بى هاوتسا ده فهرمويت: ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصَّدَقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ

(۳۰۷) — سورة هود: (۱۱۴).

ب - واته ك چا كه كان خرابه كان ده سپړنه وه. وه رگير.

(۳۰۸) في الحديث متفق عليه.

عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾ هـ روه ها ده هـ رموئيت: ﴿٣١﴾ حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ تَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٣٣﴾ ... ته او او (٣١).

دوژمناني خوا نه وهی که وته نيوان هاوه لانه وه له کاتي فیتنه و ناشويدا له جياوازی و جياپايی و کوشت و کوشتار به هه لیان قوژته وه بۆ نه وهی له و ده لاقه یه وه بیته ناو قه لای سه ختی نیسلام و

(٣٠) ١ — سورة الزمر: (٣٣-٣٥).

ب - واته: شو که سې که پیغه مېری خۆشه ویسته ﷺ په یامی خوی میناوه که قورئانی پیژنه و به خه لکی ږاگه یاننده، وه نه وانه یش بېوایان پی هیناوه که له لاین خودای په روه ردگار وه هاتوه و فرمایشته کانی خویان جی به جی کړدوه و به پاستی خوا به تهنه ده په رستۍ و به نديای ته بۆ ده کڼ و هېچ هاو له بۆ دانائین و خویان له خوی خویان ده پارژن و راستگون، نه وانه به پاستی خۆله خوا پارژان، نه وانه هر چی بیان ویت له نازو نیعمه ته کانی به مهشت لای خوی خویان ده ستیان ده که ویت بۆیان ناماده ده کړیت، نانه مه یه پاداشتی چاکه ی چاکه کاران، بۆ نه وهی خوی گوره خراپه ترینی کاره کانیان بۆ رهش بکاته وه و به یاشترینی شیوه پاداشتی یان بداته وه پتر له و کړده وانه ی خویان که نه نجامیان د اوه، و هر گپي، له تفسیری گولشه ب ١٢١٠-١٢١١.

(٣١) ١ — سورة الاحقاف (١٥-١٦).

ب - واته: نه و مرقفه که دواي نه وهی له دایک ده بیت و گوره ده بیت و پی ده گات و گشه ده گات و ده گاته ته مه نی چل سالی و هوش و بېر ده گاته وه و ده گاته کامل و هوش و گوشي خوی پو ده گاته خوی په روه ردگاری و ده لی: نه ی په روه ردگار و ام لې بکیت و به یته دلوه که شوکرانه بژیری نازو نیعمه ته کانی تق بېو به نديای ته تق به ته وای و به چاکي بکېم و هک خوت پیت خۆشه و لې ی پازی له سر نه و نازو نیعمه ته ی که به من و به دایک و باوکمت به خشویه، هـ روه ها کړده وهی چاک بکېم و سوپاسگوزاری تق بکېم و له بر نامه که ی قورئان و سونته لانه دهم، هـ روه ها نه وه و ږله کانم بۆ چاک بکیت و کړده وهی چاک و خوا په رستۍ و ږگای پاستیان نیشان بدهیت و ږینوما ییان بکیت پشت به پشت هه تاکو پڅی دواي نه وه و ده چاکانم صالح و پیاو چاک و خواناس و خوا په رست بکیت و زانو دانایان تیدا هـ ل بکیت خویایه گیان، و همن له موسلمانانم و له موسلمانانم ږمیریت و من له و که سامه به یار مه تی تق که به ته وای ملکه چی تون و گشت نه رمانه کانت جی به جی ده کڼ، نه وانه ی که باسما ن کړدن کړده و به باشه کانیان و رده گرین به پی ی باشتیرین کړده و یان پاداشتی یان ده دده ته وه و له کړده و خراپه کانیان ده بورین و چاوپڅی ده کڼ و له که ل به هشتیانی ترده به باخ و جویاره دل پیغه کانی به هشتی به رین شادمانیان ده کڼ. نانه مه ش نه و به لینه باش و چاکانه که له ژایان دنیاد پیمان دابون، دیاره گومانی تیدا نیه که خوی گوره به لیز و په یمانه کانی خوی ده مینیتته دی و هر گیز او هر گیز له به لینه کانی خوی په شیمان نابیتته وه و دواش نا که ویت. ١- تفسیری گولشه ب ١٢٢٢-١٢٢٣ + ٢- عېمان عبدالعزیز، تفسیری قورئانی پیژن ب ١٣٧٧-١٣٧٨ ج ٢٥٠٢٦٠. و هر گپي.

(٣١) ٢ تمه شای (مجمع الفتاوی) (٩٦/٣٥) بکه.

موسلمانانہ وہ و بکھونہ ناویانہ وہ و سخورم لہک لہکیان بکوتن، لہ پایہ و کرامہ تر شکومہ ندیان کہم بکھنہ وہ و ہیژو توانا و پشت و قوہ تیان دابروختین، ہندی لہنؤسہرہ هاوچہ رخہ کانیش لہسر ہمان نہ خشہ و پیلانی بؤگہنی پیش خویان پویشتن، ئوانہ ی وپتنہ بہ شتانیکہ وہ دہکن کہ ہر نہ شیان دہزانی و ہریان لہ فری نہ دہ کردہ وہ، خویان کرد بوہ نابڑیوان (حکم) لہ نیوان هاوہ لانی پیغہ مبر ﷺ، بہ بی ہلگہ و شارہ زابی ہندیکیان بہ راست دادہ نان و ہندیکیش بہ ہلہ، بی ہلگہ و بی شت، بہ لکو نہ فامانہ و بہ گویرہ ی ہا و نارہ زوہ کانی خویان بہ نیو دہکوتن، کاویژو ئوہ یان دہ کردہ وہ کہ قین لہ دلہ کان و دل پیسو بؤگہ نہ کان لہ پوژہ لاتناسان و کلک و گوی لہ مستہ کان و دوپو خو فرو شہ کان دہیان گوت و فیریان دہکردن، ہتا گومان و دولی و پاراییان خستہ ناو دلی موسلمانہ تازہ پیگہ یشتوہ کان لہوانہ ی کہ تیگہ یشتن و پوشنیریان زور کہم بو و فامکال بون و شارہ زاییان زور کہم بو - بہ میژوی پر سہرہ ری نومہ تہ نیسلامیہ پر سہرہ ریہ کیان، وپیشینہ پیما و چاکہ کانیان ئوانہ ی کہ باشترین و چاکترین سہدہ ی موسلمانان بون، بؤ ئوہ ی لہ ئہ نجامی ئہم کارہ بؤگہ نہ یاندا خہ جہری ژہ ہراوی لہ پشتہ وہ لہ گرجوی نیسلام و موسلمانان بوہ شیتن، و وشہ ی موسلمانان پرتہ وازہ و لہ یہک جیا بکھنہ وہ، بوغزو کینہ و بقو نہ خو شی بخنہ دلی کوتای ئہم نومہ تہ بہ رامبر بہ سہرہ تا و پیشینہ ی ئہم نومہ تی نیسلام و ہرگیز ددان بہ پیشینہ ی خویاندا نہ ہین و ہمیشہ رقیان لی بنہ وہ و تانہ و تہ شہرہ لہ پیشینہ بہ پوژہ کانی خویان بدہن و لہ یہکتریان بکھنہ دوزمن ہر وہ کو کردیشیان و تائیسٹاش ہر بہردہ وامہ ^(۳۱۲)، لہ بری ئوہ ی

(۳۱۲) دہگپنہ وہ لہ کوتای سہدہ ی (۱۹) گلاجستقن سہرؤکی ئہ نجومہ نی گشتی بہ ریتانی لہ کویونہ و یہکی ئہ و ئہ نجومہ نہا ہستایہ سہر پی و گوتی: بہ ریزان ئیمہ ہر وا بہ ناسانی بہ سہر موسلماناندا سہر ناکہ وین و زال نایین ہتا کو ئہم دو خالہ ئہ نجام نہ دہین: (۱) قورٹانکی بچوکی بہدستوہ بو گوتی ہتا ئہ و قورٹانہ لہ ناویاندا ہمینی و تادہست بہم قورٹانہ وہ بگرن ئہوا ئیمہ بہ سہریاندا سہر ناکہ وین، چاکہ واتہ با ئیمہ وا بکھین ئہ و قورٹانہ یان لہ ژیر دہست دہر بہیتن. یہکک لہ ئہ ندیمان ہستا و گوتی: چا ئوہ جی بہ ہم قورٹانہ کان کڑ دہکینہ وہ دہیان سوتینن و دہیان دپتن. گوتی: نا ئہ یا نا! دہبی لہ ناو دلیاندا دہری بکھین و لیکیان دور بخینہ وہ لہ ناکاری قورٹان دوریان بخینہ وہ و بی ناگایان بکھین و میشکیان بشوینہ وہ (غسل الدماغ) یان بؤ بکھین. لہ یہکتریان بی ناگا بکھین وایان لی بکھین ہر یہکیان لہ دلتیک دابن. لہ پیغہ مبر ﷺ پدراوہ تہ کہ فرمویہ تی: { سیانی زمان علی امتی القرآن فی وام و ہسم فی وام غبرو }.

(۲) ہر وہما دہبی وایان لی بکھین کہ دوریان یغہینہ وہ لہ کاری حہج کردن، چونکہ حہج نیشانی یہکگرتن و لیک نذیک ہونہ ی موسلمانانہ و نیشانی ہیژو توانا و خوشہ ویستی و سہرکہ وتنہ. حہج کونگرہ یہکی سالانہ ی موسلمانانہ و سالانہ لہ بارو گوزبران و

شون پي ى تهوان هل بگړن و بهيداخي ده ستي پيشينه كاني خويان به رز تر رايگړن و له سهر
به رنامه و مهنه جى تهوان بړون، كار به م فرمايشته ى خوى گه وره بكن كه ده فرموي: ﴿
وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا
لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۳۱۳).

نیش و نازارو ته نگو چه له م و ناسته نگو ناریشه و نه دیشه كاني يه كتری ناگادار ده بته و و كیشه هه نوكه ييه كاني يه كتری

چاره سهر ده كن. وهرگتې.

(۳۱۳) أ — سورة الحشر: (۱۰).

ب - واناكه يمان توژيك پيشتر نوسيوه تكايه بوى بگه پيوه. وهرگتې.

به‌شی شه‌شم

قه‌ده‌غه کردنی جنیو دان و سوکایه‌تی کردن به‌هاوه‌لان

پیشه‌وایانی ریگه‌ی راست گرتو (أمة الهدى)

۱- نه‌هی‌لانی جنیو گوتن و سوکایه‌تی کردن به‌هاوه‌لان: له‌بنچینه و بنه‌ماکانی نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعت: دل و دهر و زمانیان سه‌لامه‌ت و پاک و خاوینه له‌به‌رامبه‌ر هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا^{علیه‌السلام}، ه‌روه‌کو چۆن خوای گه‌وره به‌وه باسی کردن و ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ سورة الحشر: (۱۰).

وه‌به گوی پای‌لی بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا^{علیه‌السلام} که له‌فه‌رموده‌یه‌کی خوی دا‌فه‌رمانمان پی ده‌کات و ده‌فه‌رموی: {لاتسبوا أصحابي، فالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً ما بلغ مداً أحدهم ولا نصيفه} (۳۱۴). وه‌نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعت له‌رپیازی شیعه پافزی و خه‌وارجه‌کان پی به‌ری و نه‌ستوپاکن که جنیو به‌هاوه‌لان^{علیه‌السلام} ده‌دن و سوکایه‌تیا پی ده‌که‌ن و رقیات لی ده‌بنه‌وه، و پیزو پله و پای‌یان داده‌پۆشن و له‌شکومه‌ندیان که م ده‌که‌نه‌وه، بی‌وایان به‌زۆرینه‌ی هاوه‌لان نیه.

وه‌نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعت هه‌رچی له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوه له‌باره‌ی فه‌زل و پی و پله و پای‌یه‌ی هاوه‌لان قبولیانه و بی‌وایان پی یه‌تی، وه‌بیرباوه‌ریان وایه که نه‌وانه چاکترین و باشت‌رینی سه‌ده‌کانی می‌زوی نیسلام و موسلمانان، ه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر^{علیه‌السلام} فه‌رمویه‌تی: {خیرکم قرنی .....} فه‌رموده (۳۱۵).

وه‌کاتی پیغه‌مبه‌ر^{علیه‌السلام} باسی جیایی و په‌رته‌وازه‌یی ئومه‌تی نیسلامی کرد بۆ حه‌فتا و سی گروپ و ده‌سته، که هه‌مویان ده‌چنه ناو ناگری دۆزه‌وه ته‌نیا یه‌ک گروپیان نه‌بیت، پرسیاریان لی کرد نه‌و گروپه کامه‌یه فه‌رموی: {هم من کان علی مثل ماأنا علیه الیوم و أصحابي} (۳۱۶).

(۳۱۴) — الحديث متفق علیه.

ب - واته: تا که ایمان تو زین پیشت لیک داوه‌ته‌وه. وه‌رگیتی.

(۳۱۵) — الحديث في الصحيحين.

(۳۱۶) رواه الإمام أحمد وغيره.

أبو زرعة - که دیارترینی شیخه کانی نیمامی موسلمه - گوته یه تی: نه گهر هر که سیکت دیت یه کیك له هاوه لآن که د کاته وه واته پروای پی نیه ، نه وه بزانه که نه و که سه زندیقه و له نایین ده رجوه ، چونکه قورئان هه قه ، و پیغه مبه ر ﷺ هه قه ، وه هرچی هیناویه تی هه قه ، وه نه وه ی له سهری بو بؤ نیمه هه موی گه یاند هه تاکو هاوه لآن ، جاهر که سیك نه وان بریندار بکات و تیرو توانج و ته شهره یان تی بگریت نه وه ده یه ویت قورئان و سوننه ت پوچه ل بکاته وه ، بریندار کردنی خوی شایسته تره و حوکم دان به زندیق و گومراو سر لیشتیواو راسترو هه ق تره دادوه رانه تره .

زاناو بلیمه ت ابن حمدان له (نهاية المبتدئين) دا نویسیویه تی وده لئ: (هر که سیك جنیو به هر یه کیك له هاوه لآن بدات و سوکایه تیان پی بکات و به حه لالی بزانتیت ، نه وه کوفری کردوه و کافر بوه ، وه نه گهر به حه لالی نه زانتیت نه وه فاسقه ، هه روه کو له وه وه هاتوه که: به په هایي کافره ، وه هر که سیك به فاسقیان دانیت ، یاخود تیرو توانج و ته شهر له نایینان لی بدات ، یاخود به کافریان دابنیت ، نه وه کافر بوه .^(۳۱۷)

۲- قه ده غه ی جنیودان و سوکایه تی گردن به پیشه وایانی پنگای راستگرتو (الهدی) له زانایانی نه م نوممه تی نیسلامه: له دوا ی هاوه لآن له پرتو که رامه ت و پله و پایه و جیگه دا: پیشه وایان دیت له شوین که وتوان و شوینکه وتوانیان له سه ده زپینه کان ، وه نه وانه ی که له دوا نه وان دین له وانه ی که شوین هاوه لآن که وتون به چاگه ، هه روه کو خوی به رزو بی هاوتا ده فرمویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ النُّزُ الْعَظِيمُ﴾ سورة التوبة: (۱۰۰).

به هیچ شتویه که دروست نیه له پله و پایه و شکومه ندیان که م بکته وه و جنیویان پی بدهیت و سوکایه تیان پی بکهیت ، چونکه نه وان مه شخه لانی پینوماپی و هیدایه ت بون ، خوی بالا ده ست و کار به جی ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ سورة النساء: (۱۱۵).

ب - ولته: نه وانه ی له سهر نه و به رنامه یه ده پتن که نه مری من و هاوه لآن له سهری ده پرتوین . وه رگتېر .

(^{۳۱۷}) شرح عقيدة السناريين (۲/ ۳۸۸ - ۳۸۹).

شروطه کار الطحاوی گوتی: (له سەر هه مو موسلمانێک پێویسته دواى خوشه و یستی و لایونگیریه تی خوا و پیغه مبهرى خوا ﷺ، پێویسته خوشه و یستی و دۆستایه تیت بۆ برپا داران هه بێت، ههروه که قورئانی پیرۆز ئاماژه ی پێ کردوه، به تایبه تی ئه وانه ی که میراتگری پیغه مبه رانن، که خوا ی گه و ره له جێگه ی ئه ستیره ی داناون یا به ئه ستیره ی چواندون، که به هۆی ئه وانه وه له تاریکای و شکانی و ده ریای دا پێگه ی خۆیانی پێ ده دۆزنه وه، ئاواش موسلمانان له ده وری تیشکی زانست و زانیاری و پێنومای و هیدایه تی ئه واندان کۆبونه ته وه و پێگای راستی خۆیانی پێ ده دۆزنه وه.

ئه وانه جینشینانی پیغه مبه ران ﷺ له ئوممه ته که ی دا، زیندو که ره وه ی سوننه ته مردوه کانن، کتێبه که ی خوا به وان پاوه ستاوه و ئه وانیش به کتێبی خواوه پاوه ستاون، به هۆی ئه وانه وه کتێبه که ی خوا گفتار ده کات و ئه وانیش به هۆی کتێبه که ی خواوه گفتار ده که ن، هه مویان به دلناییه وه کۆپان له سەر ئه وه ی که پێویسته په یره و پیغه مبه ر ﷺ بکریت و شوینی بکه ویت، به لām: ئه گه ر پاو گۆته ی یه کێک له و پێشه وایانه بینرا که پێچه وانه ی قسه ی ئه و فهرموده ی راست هاته و، گومانی تێدا نیه که ده بێ له واز ئی هینانی دا پاساو به هانه هه بێت.

کۆی پاساوه گان (الأعذار) سی پۆلن:

یه که م: بیروباوه ری وانه بێت که پیغه مبه ر ﷺ فهرمو بیتی.

دوه م: بیروباوه ری وانه بێت ئه و گۆته ی یانه و پایه مه به ستی له و کێشه و ته نگژه یه بێت.

سی یه م: بیروباوه ری وانه بێت که حوکمه که ی هه لوه شاوه ته وه (منسوخ).

ئاخر ئه وانه غه زل و پیزو منه تیان به سەر ئیمه وه هه یه، به پێشبرکی کردن بۆگه یاندن و پاگه یاندنی ئه و به رنامه ی که پیغه مبه ر ﷺ پێ ی ره وانه کراوه بۆ ئیمه، ههروه ها پون کردنه وه و شی کردنه وه ی ئه وه ی که لای ئیمه پون و ئاشکرا نه بوه و ئی حالی نه ده بوین ، خوا ی گه و ره ئی یان پازیه و ئه وانیش له خوا پازین: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ سورة الحشر: (۱۰).

که م کردنه وه له پله پایه و توانای زانایان، به هوی پودانی هه له یه کی تیکو شانی (الإجتهادي) له هه ندیکیا نه وه، ړیگه و ړتیا زی تازه گه ران و داهینه ران (المبتدعة) ه، وه نه خشه و پیلانی دوژمنانی نوممه تی نیسلامه، بۆ گومان و دو دلی خسته ناو نایینی نیسلام، و دوژمنایه تی و دو به ره کایه تی خسته نیوان موسلمانان ه وه، وه له پیتا و دابران و دور خسته وه ی پاشینه ی نوممه تی نیسلام له پیشینه کانیا ن، وه بلا و کردنه وه ی جیاوازی و لیک دابران له نیوان گه نچ و لاوان و زانایانی نه م نوممه ته، هه روه کو نیست او له واقعی نه مړماندا نه م راستیه به چاو و به دیدی خومان ده بینن، هه ندی له قوتا بیان و خویندکاره سه رتاییه کان له مه بیدار بونه وه، نه وانه ی که ړیز له توانا و پله و پایه ی فیهزانان ده گرن، و له توانا و بری فیهقی نیسلامی زیاد ده کهن و هه ولی گه شه سه ندن و پیش خستنی ده دن، بۆ خویندن و توژینه وه له فیهقی نیسلامی تیده کوشن، و سود له راست و هه قه کانی، شانازی و فخر به فیهقه وه ده کهن، وه ړیز له زانایانی خویان، به پروپاگهنده و دعایه ی گومرایانه و قین له دلانه و فرو فیل و ته له که بازی له گال نیسلام و موسلمانان و زانایانی به ړیزی نیسلام ناکهن و خه نجر له پشته وه له گرچوی زانایان و موسلمانان ناسره ویتن. خودای گه وره پشتیوان و سه رخره (والله الموفق).

*****

*****

*****

ددرگای شه‌شهم

تازمگه‌ری و داهینان (البدع)

نهم به‌شانه‌ی خوارووه له‌خو ده‌گریت:

به‌شانه‌ی یه‌که‌م: پیناسه‌ی داهینان - جوړه‌کانی - حوکه‌کانی.

به‌شی دوهم: سهره‌لډانی داهینانه‌کان له‌ژبانی موسلماناندا، هوکاره‌کانی

که‌بونه هو‌ی سهره‌لډانیان.

به‌شی سی‌یم: هه‌لو‌یستی نوممه‌تی ئیسلامی له‌داهینان، وه‌مه‌نه‌جی نه‌هلی

سوننه‌تو جه‌ماعت له‌به‌ریه‌رچ دانه‌وه‌یان.

به‌شی چواره‌م: قسه‌کردن له‌سهر نمونه‌کانی داهینراوه‌هاوچه‌رخه‌کان (البدع

المعاصرة): که‌بریتیه له‌مانه‌ی خواره:

۱. ناهنگ گپړان به‌بو‌نه‌ی له‌دایک بونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

۲. به‌پیروژ دانانی شو‌ینه‌کان و شو‌ینه‌وارو مردوان واته مه‌زارو پیر نه‌زرگه‌کان و

له‌م جوړانه.

۳. داهینانه‌کان له‌بوا‌ری به‌ندایه‌تیه‌کان و خو‌نزیک کردنه‌وه له‌خو‌ای گه‌وره.

به شى يه كه م

پيناسه داهيتان - جوړه كاني - حوكمه كاني.

۱. پيناسه كهى: داهيتان (البدعة) له زماندا:

له وشه (البدع) وهرگيراو، واته دروست كړدن و داهيتان له سهر شيوه يه كه له پيشتر
بونى نه بوييت به واته يه كى تر داهيتانى سهره تايى، وهك له م فرمايشتهى خواى گوره دا
هاتوه: ﴿بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (۳۱۸).

واته داهيتان له سهر ويته يه كه پيشتر ويتهى نه بوييت و له نويوه هيترا بيته دى، وهك
له م فرمايشتهى خواى گوره دا دهرده كه وييت: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾ (۳۱۹). واته:
من يه كه م كه س نيم كه پهيامى خوام بؤ هاتبيت خوارو يه كه م كه س نيم
كه به پيغه مبرايه تى نيردرا بم، نه وهى به نيوه ي پاده گيه نم يه پام و ثايينى خوايه، به لكو
چندان پيغه مبرو په وانه كراوى تر له پيش مندا هاتون و هه مان په يامى خويان به خه لكى
سهرده مى خويان راگه ياندوه.

وه زور جار هه يه ده لئين: فلانه كه س شتيكى جوان و سهرى داهيتاوه، واته: به ريگه يه كه
يا به شيوه يه كه هه تاكو نيستا نه و ريگه و شيوه يه كه س نه يگرتوته به رو نه يزانپوه و په ي پى
نه برده.

داهيتان نيش دابه ش داهيت به سهر دو به شدا:

أ- داهيتان له داب و نهرته كاندا (العاتات): وهك داهيتانى داهيتراوه تازه و نويكان، نه وهش
ريگه پيدراوه (المباحة)، چونكه بنهرت له داب و نهرته كاندا ريگه پيدانه (الإباحة).

(۳۱۸) — سورة البقرة: (۱۱۷).

پ - واته: داهيتنرى ناسمانه كان و زوى له نه بون و به يى نه وهى كه ره سه و مادده سهره تاييه كاني هه بيت، عيمان
عبدالمعز، ته فسرى قورثانى پيرقوب ال ۱۶۴، وهرگير.

(۳۱۹) — سورة الأحقاف: (۹).

ب- داهيتان له نأيندا: ټم جوړه يان حرامه و به هيچ شيؤه يه ك دروست نيه، چونكه بنه پرت له م بواره دا برانه وه و وه ستانه واته پيگه پي نه دانه (التوقيف)، نه وه ته پيغه مبه ر^{عليه السلام} فهرمويه تي: {من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد} (٣٢٠).
 وه له پيوايه تيكي تر دا هاته وه كه فهرمويه تي: {من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد} (٣٢١).
 ٢. جوړه كاني داهيتان (أنواع البدع):

داهيتان له نأيندا دو جوړن:

جوړي يه كه م: داهيتاني گفتاري بيروباوه پي (بدعة قولية اعتقادية)، وه كو و تاره كاني جه همي و وموخته زيله و شيعه پافزيه كان، وسه رتاپا گروهه سه رليشيواو گومراكانى ترو بير و باوه په كانيان.

جوړي دوهم: داهيتان له بنديايه تيه كاندا (العبادات)، وه ك به نديايه تي كردن بؤ خواى گه وړه كه خواى گه وړه شهرعيه تي پي نه داييت و پي ي پازي نه بيت، ټم مهش چنه د به شيكن:
 بهش يه كه م: ټو داتاشينه يه كه له بنه پرتي به نديايه تي كردندا بيت: به وه ي جوړه به نديايه تيه ك دابتاشيت كه شهرعيه تي خوا دا هيچ بنه ماو بنه پرتيكي نه بيت، وه ك ټو وه كه نويزيكي نامه شروع دابتاشيت، يا خود پوژويه ك دابيتيت كه له بنه رته دا شهرعي نه بيت يا خود جوړه جه ژن و بؤنه يه كي ناشهرعي دابتاشيت كه له نأيني خوا دا بوني نيه وه ك جه ژن و بؤنه ټاهنگي له دايك بون و غه يري ټه وانه ش.

بهش دوهم: ټو داهيتان و داتاشينه يه كه زياده يه و ده خريته سه ر به نديايه تيه مه شروع كان، وه ك ټو وه ي بؤ نمونه پكاني پيتجه م بخاته سه ر نويزي نيوه پو يان عسردا .
 بهش سه يه م: وه ك ټو داهيتانه ي كه له سيفه تي ټه نجامداني به نديايه تي مه شروع دا بيت: وه ك ټو وه ي كه به نديايه تيه ك له سه ر شيؤه و سيفه تيكي نامه شروع ټه نجام بدات، وه ك ټه نجامداني و يردو زيكره مه شروع كان به دهنكي كؤمه لي ټاوازدار واته به كؤرس، هه روه ها

(٣٢٠) أ - رواه البخاري ومسلم.

ب - واناكه يمان له پيردودا نوسيوه - وه رگزي.

(٣٢١) رواه البخاري ومسلم.

به شش چوارهم: بریتیه لهو داهیتان و داتاشینه که په یوه نده به تایبته کردنی کاتیک بۆ به ندایه تیه مه شروع کان، که شریعتی خوا نه و کاته ی تایبته نه کردوه وه ک تایبته کردنی پۆزی نیوه ی شه عبان و شه وه که ی به پۆژو گرتن و شه و نوپژ تیدا کردن واته شه وه که ی زیندو بکیتوه به شه و نوپژ تیدا کردن و پۆژه که ی به پۆژو بیت، ده ی بنه پرت له پۆژو شه و نوپژو زیندو کردن وه ی شه و مه شروع واته دروسته، وه ی تایبته کردن که ی به کاتیک له کاته کان بیویستی به سه لماندن و به لگه هینانه وه هه یه .

هه مو داهيئنايک له ناييندا حه رامه و گومړاي و سهر ليشتواويه، به گوږه ي فه رموده ي ﷺ: {وياکم ومحدثات الأمور، فإن کل محدثة بدعة وکل بدعة ضلالة} (۳۲۲). (واته: وريابن و زورتان ناگا له خو بيت له داهيئنان و داتاشيني کارو کرده وه کان، چونکه هه مو تازه گهري و داهيئنايک داتاشينه (بدعة) وه هه مو داتاشينيکيش گومړاي و سهر لي تيك چونه - وه رگيږ -)، هه روه ها به گوږه ي فه رموده ي ﷺ: {من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد} (۳۲۳).
وه له پيوايه تيکي تر دا هاتوه {من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد} (۳۲۴).
نهم دو فه رموده ي ده لاله ت له وه ده که ن که هه مو تازه گهريه ک له ناييندا داتاشين و داهيئانه، و هه مو داهيئنايکيش گومړاي و سهر ليشتواويه و به رسهر چاوي خو ي دا ده دري ته وه، واتاي نهمش نه وه يه که داهيئنان و داتاشينه کان له به نديا ه تيه کان و کار باره بيروباوه پيه کاندا (العبادات والإعتقادات) حه رام و قه ده غه يه، نهم حه راميه ش به گوږه ي جوړي داهيئانه که ده گوږيت وه ک له م ريز به نديه ي خواره وه دا گردبان ده که بڼه وه:

۱. هه‌یانه کوفری ناشکراو ڕونه (کفر صراح): وه‌کو سوپانه‌وه به‌ده‌وری گۆڤه‌کان و نه‌زرگه‌و مه‌زاره‌کاندا به‌نیازی خۆ نزیك کردنه‌وه له‌خاوه‌نه‌کانیان واته‌ ئهو مرده‌ی وا

(۳۶۲) متفق علیہ.

(۳۲۱) رواہ مسلم۔

تيايدا نيڙراوه، وه پيشكش كردنى سهر برپين و قوربانى و نه زره كان بويان، ههروه ها له بهر پارانه وه و دوعا كردن له خاوه نه كانيان، وه هانا بردن و په نا بۆ بردن و مه ده د لى يان، كردنيان ههروه ها وه ك قسه و گۆته و گفتاره كانى زنده پروه جه هميه كان و موخته زيله كان.

۲- داهيتان ههيه هۆكارى كه له هۆكاره كانى هاوبه شى دانان (الشرك)، وه ك خانوو بينا دروست كردن له سهر گۆرو هه لبه ستن و گلگۆ له سهر دروست كردن و نوڙ كردن و دوعا كردن له لاي گۆرو پيرو چا كه كان.

۳- داهيتان ههيه له ناين ده رچونىكى بيرى باوه ريه (فسق اعتقادي): وه ك داتاشين و داهيتانى خه و راجه كان و قه ده ريه كان و مەرجه ئيه كان له گفتارو گۆته و بيرى باوه ريه كانيان كه پيچه وانه بون له گه ل به لگه شه رعيه كاندا.

۴- هه شيانه كه سه رپيچى و ياخى بونه (معصية): وه ك داهيتان ياد داتاشينى په به نايه تى واته واز هيتان له ژن هيتان و مي رد كردن (التبطل) و به پۆژو بون و وه ستان له بهر خۆر، وه خۆ خه ساندن به نيازى برين و نه مانى ئاره زوى جوت بون (شهوة الجماع) (۳۲۰).

* بيدار كردنه وه: هه ر كه سيك داهيتان (بدعة) دابه ش بكات بۆ داهيتانى باش و داهيتانى خه راپ، ئه وه به هه لله داچوه وه و پيچه وانه ي فسه رموده ي پيغه مبه ره ﷺ كه فه رمويه تى: {فإن كل بدعة ضلالة} چونكه پيغه مبه ره ﷺ حوكمى به سهر هه مو داهيتانه كان (البدع) دا كردوه كه گومرايى و سهر لى تيك چونه، كه چى ئه ميه ش ده لى: هه مو بيدعه يه ك گومرايى نيه، به لكو بيدعه ي چاك ههيه، الحافظ ابن رجب له (شرح الأربعين) دا گوتويه تى: (فه رموده ي ﷺ {كل بدعة ضلالة} له (جوامع الكلم) هه و هيه چ شتيكى لى ده رناچي ت، و بنه ماو بنه ريه تيكى زۆر گه و ريه له بنه ماو بنه ريه ته كانى ناين، ئه مه هاوواتاى ئه م فه رموده ي ﷺ كه فه رمويه تى: {من أحدث في أمرنا ما ليس منه فهو رد} ده ي هه ر كه سيك كارىك، شتيك دابه يني ت و بيداته پال ناين، و له نايني شدا هيه چ بنه ماو بنه رتيكى نه بيت ئه وه به سهر سهرى خۆى دا ده شكيتته وه و گومراو سه رلي شيواو مال ويرانه، و ناين لى ي بى به ريه و نه ستوپا كه له ناستى دا، جائه و داتاشين و داهيتان و

(۳۲۰) بروانة: الاعتصام للشاطي (۳۷/۲).

تازه گريه له مه سوله و کيښه بيرو باوه په کاندې بيت، يا خود له کار و کرده وه و گوته و
گفتاره ديارو نادياره کاندې (الطاهرة والباطنة) بيت^(۳۲۶).

نه وانه هيچ به لکه و بيانويه کيان نيه که داهيناني چاک (بدعة حسنة) هه بيت، ته نيا نه و
فرموده دى عمر رضي الله عنه ته بيت که له نويزي ته روايچدا گوته تې: (نعمت البدعة هذه - چاک ترين
داهينانيکه نه وه).

هه روه ها ده لئين: که چه ندان شتي تر داهينراو و پيشينه کانيش ده نگان نه کرده و پي
يان نخوش نه بوه، ويته کړکړنه وه قورنان له يک تاکه کتېدا، هه روه ها نوسينه وه
فرموده و تومار کړدى.

نيمه ش له ره لامى نه وانه دا ده لئين: نه و کارانه دى له شهر عدا په گو پيشه و بنه ماو
بنه پتيکي هه بوه، و داهينراو تازه گري نين، وه قسه دى عمر: (نعمت البدعة - چاک ترين
داهينان) مه به ستى داهيناني زمانى بوه نه ک شهرى، هر شتيک له شهر عا په گو پيشه دى
هه بيت نه وه ده گه پيته وه سر نه و په گو پيشه و له ويوه و چرؤ ده کات و ده ژيه ته وه.
نه گه گوترا: نه وه داهينانه، نه وه داهينانيکي زمانيه و شهرى نيه، چونکه داهينان
له شهر عدا هيچ په گو پيشه و بنه مايه کي نيه، وه کړکړنه وه قورنانش له يک تاکه
کتېدا په گو پيشه و بنه په و بنه ماي خوى له شريعه تدا هه بو له سر نه و بنه ماو و په گو
پيشه يه قورنانيان کړکړده وه له کتېيکدا، چونکه پيغه مبه رضي الله عنه فرماني ده کړد به
نوسينه وه قورنان، به لام نوسينه وه که ي په رت و بلو بو، هاوه لان رضي الله عنه له مه سحفا کويان
کړدنه وه بى پارستنى قورنان له ون بون و تيدا چون.

وه نويزي ته راويح کاتي خوى پيغه مبه رضي الله عنه شه وانه به هاوه له کاني ده کړد، وه له کوتايي
مانگدا نه ده چو خوى لى ده کيښانه وه له ترسى نه وه نه بادا نويزي ته راويح له سر
نوممه ته که فهرز بکريت، وه هاوه لان رضي الله عنه به رده وام نويزي ته راويحيان به ته نياو
به په رته وازه يي ده کړد له ژياني پيغه مبه رضي الله عنه داو له دواى وه فاتي پيغه مبه ريش، هه تاکو
نه و کاته دى که عمر کورې خه تتاب له دواى يه ک نيمام کړى کړدنه وه هه روه کو چون کاتي

خوی له دواي پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام به کومه له دهیان کرد، که واته نه مه په گو پشه یه کی له شه رعدا هه بو و داهینراو نیه له ناین دا تایي ی بلی ی نه مه بیدعی چاکه.

هه روه ها نویسنه وهی فرموده ش دیسان بنه ماوو بنه پرت و پشه یه کی له شه رعدا هه بو، پیغه مبه عَلَيْهِ السَّلَام فرمانی به هه ندی له هاوه له کانی کرد که فرموده بنوسنه وه، کاتی که له م باره وه داواي لی کرا، نه وه بو أبوهریره رضی الله عنه له سرده می پیغه مبه عَلَيْهِ السَّلَام فرموده دی ده نویسنه وه، به سیفه تیکی گشتی له کاتی پیغه مبه عَلَيْهِ السَّلَام دا به هانه ی نه نویسنه وهی فرموده کانی نه وه بو له وه دترسان نه وه کو شتی تر له گه له قورثانی پیروزدا تی که له بییت که به شیک نیه له قورثان، جاکاتی پیغه مبه عَلَيْهِ السَّلَام نه ماو وه فاتی کرد ئیدی نه م پرو بیان و مه ترسیه ش نه ما، چونکه قورثان ئیدی ته واو بوو چیدی نایه ته خواره وه، و پیش وه فاتی عَلَيْهِ السَّلَام هه موی زه بت و پیکخوا و مه ترسی نه ما، ئیدی نه مجار موسلمانان ده ستیان کرد به تومار کردن و نویسنه وه فرموده کان له ترسی تیدا چون و گوم بون و له ناوچون، خواي گه وره پاداشتی خیریان بداته وه له لایه ن ئیسلام و له موسلمانان وه، که به پاستی کتیه که ی خوا واته قورثانی پیروزو سوننه تی پیغه مبه ره که ی عَلَيْهِ السَّلَام خویان پاراست و له گه روی بی ئامانی له ناوچون و خرابه ی خرابه کاران و خیانه تی خیانه کاران پاراستیان.

*****

*****

*****

هَلْ أَنْ تَعْلَمَ عَلَى فَمَلِ الْمَسِيحِ قَدْ كَرَأَن

أَلَمْ تَرَ

به‌شی دوه‌م

سهره‌لډانی داتاشین و داهینانه‌کان له‌ژيانی موسلماناندا،

هوکاره‌کانی سهره‌لډانیان

۱- سهره‌لډانی داهینانه‌کان له‌ژيانی موسلماناندا، ئه‌مه‌ش دو مه‌سه‌له‌ی له‌ژیر دان:

مه‌سه‌له‌ی به‌گه‌م: کاتی سهره‌لډانی داهینانه‌کان (البدع):

شیخی ئیسلام ابن تیمیة رحمه الله (۳۲۷): گوتویه‌تی: بزانه‌که‌به‌گشتی داهینانه‌کان په‌یوه‌ستن به‌زانست و زانیاری و به‌ندایه‌تیه‌کان و له‌کۆتایی سهرده‌می جینشیننه‌ پاشدینه‌کاندا پویانداو سهریان هه‌لدا، هه‌روه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ژيانی خۆی دا ئه‌م هه‌واله‌ی راگه‌یاند که‌فه‌رمویه‌تی: {من یعش منکم، فیسری إختلافاً کثیراً، فعلیکم بسنی وسنته‌ الخلفاء الراشدين المهديين} (۳۲۸). وه‌یه‌که‌مین داهینانیک که‌پوی دا داهینانی چاره‌نوس (القدر) و داهینانی دواخستن (الإرجاء)، و داهینانی شیعیه‌که‌ریتی، و خه‌واره‌کان بو، کاتی په‌رته‌وازه‌یی و گروپ گروپی له‌دوای کوشتنی عثمان پوی دا داهینانی خه‌رویه‌تیش سهری هه‌لدا، هه‌روه‌ها له‌کۆتایی چاخنی هاوه‌لاند، قه‌ده‌ری سهری هه‌لدا له‌کۆتای چاخنی ابن عمر و ابن عباس جابرو ویتنه‌ی ئه‌وان له‌هاوه‌لان ﷺ وه‌مه‌رجه‌ئەش له‌نزیکه‌ سهرده‌می ئه‌وانه‌وه‌ سهری هه‌لدا، به‌لام جه‌همیه‌ت له‌کۆتاییه‌کانی چه‌رخنی شوین که‌وتوان له‌دوای مردنی عمر کوری عبدالعزیز سهریان هه‌لدا، وه‌پریوایه‌ت کراوه‌که‌ئو واته‌ عمر عبدالعزیز ناگاداری له‌باره‌یانه‌وه‌ دابو، ئه‌وه‌ بو سهره‌لډانی جه‌هم له‌خوراسانه‌وه‌ و له‌جینشینایه‌تی هشام کوری عبدالملک دا بو.

ئاه‌م داهینانانه‌ له‌سه‌ده‌ی دوه‌مدا سهریان هه‌لدا، و هاوه‌لانیش هه‌بون و مابون، به‌دلتیاییه‌وه‌ ئه‌وان ئینکاریان له‌خاوه‌نانی ئه‌م داهینانه‌ کردوه‌ و به‌ره‌لستیان کردون، ئه‌مجار داتاشین و داهینانی گۆشه‌گیری یاپه‌ناگیری (الإعتزال) سهری هه‌لدا، و فیتنه‌ و ناشوب و ناژاوه‌ که‌وته‌ نێوان موسلمانانه‌وه‌، وجیاریایی و مه‌یل به‌لای داهینان و هه‌واو ئاره‌زو خوازی یه‌یدا بو، ئه‌مجار داهینانی سۆفیگه‌ریتییش (بدعة التصوف) له‌ولاوه‌ سهری

(۳۲۷) مجموع الفتاوی (۳۵۴/۱۰).

(۳۲۸) رواه أبو داود وألترمذی وقال: حدیث حسن صحیح.

قوت کرده‌وه، هه‌روه‌ها له‌دوای چه‌رخه به‌پێزو شکۆداره‌كان داهینان و داتاشیتی دروست کردنی خانو و بینا له‌سه‌ر گۆڤه‌كان په‌یدا بو، ئیدی به‌م جۆره تاكات به‌ره‌و دواتر ده‌پۆشت و له‌چه‌رخه شکۆداره‌كان دور ده‌که‌وته‌وه داهینانه‌كان بێ تام ترو پترو هه‌مه‌ چه‌شنه تر ده‌بون.

مه‌سه‌له‌ی دوهم: شوینی سه‌ر هه‌ڵدانی داهینانه‌كان (مکان ظهور البدع):

ولاتانی ئیسلامی له‌سه‌ر هه‌ڵدانی داهینراوه‌كاندا جیاوازن، شیخی ئیسلام ابن تیمیه گوتویه‌تی: (شاره‌ گه‌وره‌كان كه‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری ﷺ لێ نیشته‌جێ بون، كه‌بریتی بون له‌سه‌رچاوه‌ی زانست و زانیان پێنج شار یا پێنج شوین بون: هه‌ردو حه‌رمه‌كان، هه‌ردو عراقان واته هه‌ردو شاری به‌سه‌ره‌و كوفه، و شام، كه‌قورئان و فه‌رموده، فیه‌قه و به‌ندایه‌ت و هه‌ركاروباریکی تری كه‌په‌یوه‌ندی به‌ئیسلامه‌وه هه‌بو له‌وێه ده‌رده‌چون و هه‌ڵ ده‌قولان، وه‌هه‌ر له‌و ولاتانه‌وه داهینانه‌ بنه‌په‌تیه‌كان ده‌رچون و سه‌ریان هه‌ڵدا، ته‌نیا شاری مه‌دینه‌ی پیغه‌مبه‌ری ﷺ نه‌پێت، نه‌وته له‌كوفه شیعه و شیعه‌گه‌ریتتی و ئیرجائی (الإرجاء) سه‌ریان هه‌ڵدا، دواتریش به‌شوین و ولاتانی تردا بلأو بوه‌وه، هه‌ر له‌وێ قه‌ده‌ری و موخته‌زیله و به‌ندایه‌تیه فاسدو خراپه‌كان سه‌ریان هه‌ڵدا، و دویش به‌شوین و ولاتانی تردا بلأو بونه‌وه، هه‌روه‌ها ولاتی شام بت پرستی (النصب) و قه‌ده‌ری تیدا هه‌بو، به‌لام جه‌همیه‌ت و جه‌همیه‌كان له‌ناوچه‌ی خوراسان په‌یدا بوو شه‌ریعه‌تی به‌داهینانه‌كان دا.

سه‌ر هه‌ڵدان و په‌یدا بونی داهینانه‌كان (البدع) به‌گۆڤه‌ی دوری له‌خانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌وه بو، كاتی جیاوازی و جودا خوازی له‌دوای كوشتنی عثمان سه‌ری هه‌ڵدا داهینانی حه‌ریه‌تیش په‌یدا بو، به‌لام مه‌دینه‌ی پیغه‌مبه‌ری ﷺ له‌و داهینانه پارێزراو بو، هه‌ر چه‌نده هه‌ندێ كه‌سی شاراوو نادیار ی تیدا هه‌بون، كه‌لای خه‌لكی سوكو و پێسووا بوده‌له‌وسه‌ر شوڤ بون، نه‌گه‌ر كه‌سانێکی قه‌ده‌ریشی تیدا بوین به‌لام تیشكاوو به‌زیوو كه‌ساس و پێسووا بون، به‌پێچه‌وانه‌ی شیعه و شیعه‌گه‌ریتتی و هه‌رجه‌ئیه‌كان له‌كوفه، وه‌موخته‌زیله‌كان و داهینانی سۆفیگه‌ریتتی (النساک) له‌به‌سه‌ره، وه‌نه‌سه‌بیه‌كان له‌شام، كه‌به‌ناشكرا کاریان ده‌كرد، له‌فه‌رموده‌ی راستداو له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ چه‌سپاوه كه‌ده‌جال ناچێته ناوشاری مه‌دینه‌وه، زانست و ئیمان به‌رده‌وام و دیار بو هه‌تاكو سه‌رده‌می ملك، كه‌نه‌وان له‌ئه‌هلی سه‌ده‌ی چواره‌م بون) (۳۲۹).

به لام سى چهرخه زېږين و شكو داره كان له ناو شارى مدينه ي پيغه مېروړي ^{عليه السلام} هرگيز هيچ دانانكي به ناشكراى تېدا نه بو، و هرگيز هيچ داهيتا نيك له بنه ماو بنچينه ي ناييندا پوي نه داوه، هه روه كو چوڼ له شارو له ولا تاني تردا روى داوه و سهر يان هه لداوه.

۲. ھۆكارو پالنه رەگانی سەر ھە ئدانی داھینانەگان (البدع):

نہ وہی کہ گومانی تیدا نیہ نہ وہیہ کہ دہست گرتن بہ قورٹان و سونہت تاکہ پنگی
خوپاریزہ لہ بیدعو کہ و تنہ ناوداھینان و گومپایی و نابوتی یہ کان، خوائ گہ ورہ
دہ رمویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾
سورة الأنعام: (۱۵۳).

پیغمبر ﷺ نه می بۆ پون کردوینه وه له وه فرموده یه دا که این مسعود رضی اللہ عنہ بۆمانی ده گیریت وه ده ئی: پیغمبری خوا ﷺ هیئیکی راستی بۆ کیشاین وه فرموی: {هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ - نه مه ریگی راستی خوایه {نه مجار چهند هیئیکی تری له راست و له چه پی نه وه هیله راسته دا کیشان وه فرموی: {وهذِهِ سُبُلٌ، عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ - نه مانه ش هه مویان کویره پین، له سه ره هر ریگه یه ک شهیتانیک وه ستاوه و بانگه شه ی شوینک و تن بۆ نه و کویره ریگه ی خوی ده کات {نه مجار نه م نایه ته پیروژه ی خوینده وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ (۳۰)، سورة الأنعام: (۱۵۳).

دهی هر که سیك پشت له قورئان و سوننه بکات، نه واپځي گومړ او نابو ته کان، و داهيئان و تازه گريه کان ده يقوزنه وه و په له ی بڼو ده کڼ و باوه شى بڼو ده گړنه وه و پيشبرکى ی بڼو ده کڼ.

هۆو هۆکاره کانی سهر هه لدان و پهیدا بونی داهیتان و تازه گهریه کان
(البدع) لهم چهند کاروبارانهی خواره وه دا گرد ده بنه وه:

۱- نه زانی و حالی نه یون له جوگمه کانی ناین:

مه تاكو كات دريژتر سينته وه واته كاتو سه رده مه كان به رهو پيشتر برونو، خه لكي

(٣٢) رواه أحمد وابن حبان والحاكم وغيرهم.

له شویننه وارو کاریگریه تی په یامی خوا دور بکه ونه وه و له چهرخی زیرینی سرده می پیغه مبه ری خوا عليه السلام دور بکه ونه وه، زانست و زانیاریه کان کم ده بنه وه و بهر و کزی و سیس بون ده پوات و نه فامی و نه زانین بالی تاریک و په شی خوی به سرده ده کیشت، هره کو پیغه مبه ری خوشه ویست عليه السلام نه هه والی پی راگه یانندوین که فرمویه تی: ﴿من یعش منکم فیسری اختلافاً کثیراً﴾ (۳۳۱) (واته: هر که سیک له نیتو بهریت و بمینیت و ته مهنی باقی بیت په رته وازی و جا وازی و جیا پاییه کی زور به چاوی خوی ده بینیت - وهرگیږي، هره ها فرمویه تی: ﴿إن الله لا یقبض العلم انتزاعاً ینتزع من العباد، ولكن یقبض العلم بقبض العلماء، حتی إذا لم یبق عالماً اتخذ الناس رؤوساً جهالاً، فسئلوا فأفتوا بغير علم، فضلوا وأضلوا﴾ (۳۳۲). (واته: خوی گه وره زانست و زانیاری به کسر له بنده کانیه وه پاناکیشیت وه، به لکو زانست له بنده کانی ده کیشتیت وه به کیشتانه وهی زانیان واته به مردنی زانیان زانست و زانیاریه کانیش له گه لیاندا ده مریت و له کیس ده چیت، تابه جوریک وای لی دیت که تاکه زانیایه ک نامینیت، نه کات خه لکی چه ندان سهری بۆگه ن و نه زان و نه فامیان له ناودا ده میننه وه و پرسیاریان لی ده که ن نه وانیش بی زانست و زانیاری و نه زانی و نه شاره زایی و ه لامیان ده دهنه وه، بۆخوشیان گومپا و سهر لیشتیوا و ده بن و خه لکیش گومپا و سهر لیشتیوا و ده که ن چونکه به هه له و نه زانی و ه لامی پرسیاره کانی خه لکی ده دهنه وه و به نه زانی کاروباری موسلمانان هه ل ده سوپینن - وهرگیږي).

هیچ شتیک به ربه ره کانی و به ره لستی داهینان و تازه گهریتی په کان (البدع) ناکات و دوزمنی باوه کوشتیه تی ته نیاو ته نیا زانست و زانیاری و زانیانی به پیزی پاسته قینه و شاره زانه بیت، جائه گهر زانست و زانیاری و زانیان نه مان و له بهرچا و ون بون، نه واکرپه پان بۆ نه و بیدعه و بیدعه کاریه بۆگه نه چول ده بیت و هه ل ده پرده خستیت و سهر قوت ده که نه وه و به ملا و به ولادا بلا و ده بنه وه و زور به خیرایی گه شه ده که ن، نه هه ل و ده سته و گروپ و خانه واده کانیان چر و ده که ن و ده که ونه گه شه کردن و چوست و چالاک ده بن و خیرا

(۳۳۱) من حدیث رواه أبو داود والترمذي وقال حدیث حسن صحیح.

(۳۳۲) جامع بیان العلم وفضله ابن عبدالر (۱/۱۸۰).

دهكهونه خو بۆ پشتنی ژههری بۆگه نیاڤ به سهر ئایینی پیروزی ئیسلام و په یامه که ی خوا و به سهر موسلماناندا.

ب - شوین کهوتی ههواو ئاره زوه کان:

هه که سیک پشتی له قورئان و سوننه کردو شوین ههواو ئاره زوه کانی خو ی کهوت وه لایمی بانگه وازی په یامبهری خوا ناداته وه، ههروه کو خوای بالا دهست و کار به چی دهفه رموی: ﴿إِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾ سورة القصص: (۵۰). (واتاکه یمان له به شه کانی پابردودا نویسه وه رگپ). ههروه ها خوای گوره دهفه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاءً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ { ۲۳۳ }.

(واته: ئایا نه و کهسه ت بینیه که له دنیا دا نه وه ی بیری ئی ده کاته وه ته نیا خوش گوزه رانی و پاباردنه و هه خه ریکی بئ پوهشتی و خراپه و خراپه کاریه و ههواو ئاره زوه بۆگه نه کانی خو ی کردوته خوای خو ی و ده په رستیت و جله وی خو ی داوه ته دهست نه فس و ئاره زوه کانی، خوای گوره ش له زانست و غیلمی نه زه لی خو یه وه ده زانیته که نه و کهسه هه ره له سهر بیباوه پی و سه رکه شی و مله وپی خو ی ده پوات و دهست به ردار ی نابیت، واته زانیویه تی که شایه نیه تی بۆیه خوای گوره مۆری داوه له گو ی و له دلی له وه ی که تازه ئیدی په ندو ئامۆزگاری و هه رگرت و تیرا به ئینیت و هۆش و گو ش به کار به ئینیت و بگه رپته وه، ههروه ها په رده ی تاریک و په شی خستبته سه ر چاوی له وه ی که تازه ئیدی رتگی پاستی پی ببینیت، جاهه ر که سیک ئاوا بیت خوا به و ده رده ی به ریت له سزای نه وه ی که خوا هه مو شتیکی بۆ پون کرده وه و قورئان و په یامبهری بۆ نارد و هه مو شتیکی تی گه به نرا و پی ی گوترا که نه مه رتگی پاستی خوا ییه و به ره و به هشت ده بات و نه مه ش رتگی چه وتی شه یتانیه و به ره و دۆزه خت ده بات، ئیدی ته نیا خو ی تاوانباره و خواش له تۆله ی سه رکه شی خو ی به م جو ره سزای ده بات، و به جو ره ی ئی کرد ئایا نیت ره له خوای گوره به ولاره ئیدی کی ی تری هیه رتینومایی بکات و هیدایه تی بدات و کی هیه بچگه

له خوای په روه ردگار بیخاته وه سهر پښه ی پاستی خوایی؟؟! وه رگیږ، به سود وه رگرتن له ته فسیری گولشه ن ب ۱۲ل ۱۲۱۲. ه روه ها له ته فسیری قورنانی پیروژ له نویسنی ماموستا ملا عثمان عبدالعزیز ب ۱۲ل ۱۴۴). ده ی گومانی تیدا نیه که داهیتان و تازه گهریتی له ناییندا (البدع) ته نین و چین و دارپشتنی دهستی هه واو ناره زوی بۆگه نی شوینکه وتوه.

ج - ده مارگیری و په یوه ست بون به راو بیرو بۆچونه کان و که سه گانه وه:

ده مارگیر بون و په یوه ست بون به راو بیرو بۆچونه کان و که سه گانه ده بڼه کوسپو ته گهره له نیتوان مروث و شوینکه وتنی به لکه شهرعیه کان و دوزینه وه ی پښه ی پاست و دوزینه وه ی پاستیه کان، خوای گهره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ سورة البقرة: (۱۷۰). (واتاکه ایمان له به شه کانی رابردودا نویسه - وه رگیږ).

ده ی نه مه پیشه ی ده مارگیره کانی پوژگاری نه مپژمانه، له هندی له شوینکه وتوانی سوفیگهریتی و گډر په رستان (المقبرین) نه گهر داوایان لی بکریټ و پی یان بگوتریټ: بابیه وهرن شوین قورنات و سوننه بکه ون و واز له پښه چه وت و لاریکان به یتن، چونکه نه و پښه یه ی نیه گرتوتانه هه له یه و به روه هیلاکیتان ده بات، نه وان ته نگه تیله ده بڼو خهریکه سینگه کوژئی بیان گریټ و نییدی په نا ده به نه بهر به لکه هیئانه وه به پښازو مه زه به کانیان، به شیخه کانیان و به باوک و باپیرانیان و نه و پښه ی که نه وان له سهری ده پویشتن و ده یتن بۆ گوايه نه وان هه مویان هه له و لاپی بون؟؟!

د - خو جواندن به کافران:

نه م جوړه داهیتانه به هیژترین و قیزه و نترین داهیتانیکه که تی ی که وتون و تی ی ده که ون، هه روه که له فهرموده ی ابي واقد الیشی دا هاتوه که گوتویه تی: له گهل پیغه مبهری خوا^ﷺ بۆ حنین ده رچوین، نیمه نه و کات تازه موسلمان بو بوین و نۆر دور نه که وتبینه وه له سهرده می کافریماندا، هاوبه ش په یدا که ران دره ختی تاوگیان (سدره) هه بو بوی ده چه مانه وه و کرنوشیان بۆ ده بردو چه ک و چۆله کانیان پیدا هه ل ده هاوه سی له بهر به پیروژ دانانی نه و دره خته و پی یان ده گوت: (ذات أنواط - پیدا هه لواسراو)، جابه لای نه و دره خته دا تی په ریڼ و نیتمه ش گوتمان: نه ی په سولی خوا: توش ناوا

شتيکمان بؤ دابني يا شت پيدا هه لواسراويکمان بؤ دبنی هه روهك چون نه وانه شت پيدا هه لواسراوی خویان هه یه، پیغه مبه ر^ﷺ فرموی: {الله اکبر، إنما السنن! قلتم - والذي نفسي بيده - كما قالت بنو إسرائيل لموسى: ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ (٣٣٤). کتر کبن سنن من قبلکم} (٣٣٥) (واته: نه وې که گوتتان له یاساو ریساو پربازو باوه پو ثابینه کائن! سویندم به و که سه ی که گیانی منی به ده سته - نه مه هه مان داواو هه مان قسه و هه له ی به ره ی ئیسرا ئیلیه کان بو که به موسایان و گوت و داوایان لی کرد، ﴿نه ی موسا توش په رستراویک بؤ نئیمه ده ست نیشان بکه هه روه کو چون نه وانه په رستراویکیان هه یه و له گه ل خوا دا ده ییپه رستن، موسا پی ی گوتن: به راستی ئیوه که لیکی نه فام و نه زان و بی سه وادن﴾. ئیوه ش خه ریکه سوا ری پچکه و یاساو ده ستوره کانی که لانی پی ش خو تان ده بن و چاو له و کافرو بی باوه پو هاوه ل بؤ خوا دانه رانه ده کهن. وه رگپي).

له م فرموده یه دا دهرده که ویت که: خو چواندن به کافران نه و سیفته بو که وای له به ره ی ئیسرا ئیلیه کان کرد که داوای نه و داواکاری و داخوازیه پیس و بؤ گه نه بکه ن، نه ویش نه و به بو داوایان له موسا (علیه السلام) کرد که په رستراویکیان بؤ دابنیت که له گه ل خوا دا بیپه رستن، هه نه و فیکرو بؤ چونه بؤ گه نه ش بو وای له هه ندی له هاوه لانی محمد^ﷺ کرد که داوای لی بکه ن که دره ختیکیان بؤ ده ست نیشان بکات که جگه له خوا به پیروزی بزائن و شته کانی خویانی پيدا هه ل بهاوه سن و به نیازی نه و ی که بؤ یان بیپاریزیت، نه مه ش هه مان واقعی نه مړیوه، که زورینه ی موسلمانان نه مړ لاسایی کافران و هاوه ل دانه ران ده که نه و به له کاره هاویه ش دانان و کاره داهینان و تازه گه ریه کانیان دا (البدع والشرکيات) وهك جه نه کانی له دایک یونه کان (الموالد)، ته رخان کردنی پوژان و هه فته کان بؤ کاره تاییه تیه کان (مخصصة)، وه ناهه نگه کان به بؤ نه ثابینی و یاده وه ریه کان (الدینیة والذکریات)، وه دانان و چه سپ کردنی وینه و په یکه ره کان (التمائیل)ن و ه چه سپ کردنی په یکه ره یاده وه ریه کان (التذکاریة)، وه به ریا کردنی شین و شه پوریه کان و پرسه کان، داهینانه کانی (بدع) که په یوه ندن به ته رمه کان و مرده کان، دروست کردنی خانو و هه لبه ستنی گور، کان و، که لی کار و کرده وده و شتی تری له م جوړانه.

(٣٣٤) الأعراف: ١٣٨.

(٣٣٥) رواه الترمذي وسححه.

به‌شی سی‌یه‌م

هه‌لویستی ئومه‌تی ئیسلامی له‌به‌رامبه‌ر داهینه‌ران، ومه‌نه‌جی نه‌هلی

سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له‌به‌ر په‌رچ داننه‌وه‌یاندا.

۱- هه‌لویستی نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له‌به‌رامبه‌ر داهینه‌ران (المبتدعه):

تاكو ئیستاش به‌رده‌وام نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت به‌ر په‌رچی داهینه‌ران ده‌ده‌نه‌وه،
ناپه‌زایی ده‌رده‌به‌ن له‌به‌رامبه‌ر نه‌و کاری داهینه‌ران و تازه‌گه‌ریه‌ قیزه‌ونه‌ كه‌ نه‌نجامی
ده‌دن، وه‌میشه‌ نامۆزگاریان ده‌كه‌ن و قه‌ده‌غه‌یان ده‌كه‌ن له‌نه‌نجام‌دانیان و
ده‌یانگێڤنه‌وه‌ له‌و خراپه‌كاریه‌، نه‌مه‌ش چه‌ندان نمونه‌ له‌م به‌اره‌وه:

(أ) له‌أم الدرداء وه‌ كه‌گوتویه‌تی: أبو الدرداء به‌تورپییه‌وه‌ هاته‌ لام، پیم‌ گوت: نه‌وه
چینه‌؟ گوتی: (والله من شئتک له‌باره‌ی نه‌وانه‌وه‌ له‌کاری محمد نازانم ته‌نیا نه‌وه‌ نه‌بی
نه‌وان هه‌ر هه‌مویان نوێژ ده‌كه‌ن و نوێژكارن) (٣٣٦).

(ب) له‌عمر كوپری یه‌ی وه‌ده‌گێڤنه‌وه‌ كه‌گوتویه‌تی: (من گویم له‌باوكم بو نه‌ویش
له‌باوكیه‌وه‌ كه‌گوتویه‌تی: ئیمه‌ له‌به‌ر ده‌رگای عبدالله كوپری مسعود له‌پیش نوێژی
نیوه‌پۆدا دانیشتبوین، كه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌گه‌لێ دا به‌پێیان بۆ مزگه‌وت ده‌پۆشیتین، أبو
موسی الأشعري هات بۆ لامان، وگوتی: ئایا أبو عبدالرحمن هه‌شتا نه‌هاتۆته‌ بۆ لاتان؟
گوتمان: نه‌خێر، ئیدی له‌گه‌لمان دانیشته‌ هه‌تاكو هاته‌ ده‌ر، جاكاتێ هاته‌ ده‌ر هه‌مومان
له‌به‌ری هه‌ستاین، گوتی: نه‌ی أبا عبدالرحمن، من پێشتر له‌مزگه‌وته‌دا كاریك، شتیكم چاو
پێ كه‌وت كه‌ به‌دلم نه‌بوو به‌دلم نه‌بو (أنكرته) وه‌هه‌چ شتیكم نه‌دی - سوپاس بۆ خوا -
له‌چاكه‌و خێر به‌ولاوه‌، گوتی: چی بو نه‌وه‌ی دیت؟ گوتی: نه‌گه‌ر بژییه‌ت و ته‌مه‌نت باقی
بیت ده‌یبینی، نه‌مجار گوتی: له‌و مزگه‌وته‌دا بینیم‌ گه‌لێك یاگروپ و كۆمه‌لێك به‌زنجیره‌
دانیشته‌ بون و چاوه‌پروانی نوێژبان ده‌كرد، له‌هه‌ر زنجیره‌یه‌كدا كه‌سێك هه‌بو، نه‌وانیش
هه‌مویان ورده‌ به‌ردیان له‌چنگدا بو پێی ده‌گوتن: سه‌د جار (الله أكبر) بكه‌ن، نه‌وانیش
ده‌ستیان ده‌كرد به‌ (الله أكبر) كردن تا سه‌د جاره‌كه‌ ته‌واو ده‌بو، نه‌مجار پێی ده‌گوتنه‌وه‌

سه د جار (لا إله إلا الله) بکن، نه وانیښ سهد جار (لا إله إلا الله) یان ده کرد، نه مجار پی ی ده گوتن: سهد جار (سبحان الله) بکن، نه وانیښ سهد جار (سبحان الله) یان ده کرد، نه مجار ابا عبدالرحمن گوتی: باشه تو چیت پی گوتن؟ گوتی: من هیچم پی نه گوتن تا پرسیار له تو ده که مو چاوه پوانی پای تو بوم، یا چاوه پوانی فرمانی تو بوم، ابا عسدارحمن گوتی: تو فرمانت پی نه کردن جاری نیوه گوناح و تاوان و خراپه کانی خوتان بژماردایه، و مسؤگه ری و گرنتیتي نه وه شت دابانایه که دلتیا بن هرگیز هیچ شتیک له چاکه کانیان لای خوا گوم ناییت و مترسی نه وه یان نه بییت؟

نه مجار پوښت و نیمه ش له گه لای دا پوښتن، هه تا کو هاته لای زنجیره یه که له و زنجیرانه، له سهریان وه ستاو گوتی: نه وه چی یه که ده تان بینم ده یکه نه نه نجامی ده دن، نه دی نه وه چی یه له ده ستان دایه؟ گوتیان: نه ی باوکی عبدالرحمن، نه وه ورده به ردن و ته سنبیحاتیان پی ده که ین و اته (الله اکبر، و لا إله إلا الله، و سبحان الله، والحمد لله) پی ده ژمیرن. گوتی: ده ی نیوه گوناح و تاوان و خراپه کانی خوتان بژمیرن و بزائن چیتان کردوه، من مسؤگه ری و گرنتیتان ده ده می و دلتیا تان ده که م که هیچ شتیک له چاکه کانتان لای خوا گوم ناییت و ده بییننه وه، هاوار بؤ نیوه نه ی نوممه تی محمد، چی بو وازو به هیلاکی بردن، نانه مه هاوه لانی پیغه مبه رن که هیشتا هر ماون و ژدن (متوافرون)، و نه مه ش جله کانی پیغه مبه ره ﷺ هیشتا کون نه بون، و نه مه ش قاپ و قاچاغه کانی ته هیشتا نه شکاون، سویندم به و که سه ی که گیانی منی به ده سته: نیوه نیستا به م کاره تان له سهر پښانو نایینیکن گوايه له نایین و پښانی عمد باشتر و راستره، به و اتایه کی تر نیوه وا خه ریکه ده رگا کانی گومړایی و سهر لای تیک چون ده که نه وه. گوتیان: والله نه ی باوکی عبدالرحمن، هیچ مبه ستيکمان نیه ته نیا چاکه و خیر نه بییت، گوتی: نه ی نازانن چندان که س که مبه ستيان چاکه و خیر بوه له کاره کانیاندا به لام نه یان پیکاره! پیغه مبه ری خوا ﷺ پیمانی فهرمو که لیک یان که سان و ده سته و کومه لایک هه ن قورئان ده خوینن به لام له گوینکانیان تی ناپه رپت و اته لای یان و هر ناگیریت، سویند (أم) به خوا نازانم له وانه یه نه وانه زوریه یان له نیوه بن، نه و جار له لایان پوښت. عمرو کوپی سلمه گوتی: له پوښی نه هره واندان بینمانن نه وانه هه مویان له گه ل خه واره کاندان تی یان ده سره واندین (بطاعوننا) (۳۳۷).

(ج) پياوړېك هاته لای مالک کوړی انس - رحمه الله - وگوټی: له کوي نېحرام بېهستم؟ گوټی: له شویني نېحرام به ستن که پټغه مېرې خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوی ده ست نیشان کړدوین نېحرام بېهسته، پیاوه که گوټی: نه دی نه گړ له دور تری نه شوینه نېحرام به ستنیت، مالک گوټی: وای نازانم، گوټی: چ له وه ده ترسی؟ گوټی: له فیتنه لیت ده ترسم، گوټی: چاچ فیتنه یه ک ده بېنی له وه دا که کاری خپرو چاک پتر بکړیت؟ مالک گوټی: خوی به رزو بی هاوتا دهفه رموی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۳۳۸)، (واته: ناگادارو وریای نه و که سانه بکه وه که بی فرمانی و سه پټچی و بی گوټی پټغه مېر ده که ن که له وانه یه هر له دنیا دا توشی به لاو ناخوشی یان بکات یا خود له پوړی دواپی دا توشی نازارو نه شکه ده یه کی زور توندو تیرو به سوئ یان بکات . وهرگېږي. نه دی چ فیتنه و ناشوېک له وه گوره تره که تق به که یفی خوت و به ناره زوی خوت خپرو چا که یه ک ده ست نیشان و تایبه ت بکه یت و دای به یتیت که پټغه مېرې خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده ست نیشان و تایبه تی نه کړد بیت بۆ موسلمانان و فرمانی خوا و پټغه مېرې صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوی له سر نه بیت) (۳۳۹).

نم نمونه یه، هه تاکر نیستاش سوپاس بۆ خوی گوره زانایان له پوی داهیته راندا (المبتدعة) له هه مو کات و زه مینه یه کدا به کاری ده یتن.

۲- په پړه وو پروگرامی (منهج) له هلی سوننه و جهامه ست له بهر په رج دانه وهی له هلی داهیتان (البدع):

په پړه وو پروگرامی نه وان له م بواره دا له قورثان و سوننه ت داپټزراوه، که بریتیه له په پړه وو پروگرامی کی سه لمیتنه رو پازی به خش وده مکوتکه رو قسه پرو به هانه بر، که هه مو گومانیکي داهیته ران پرت ده که نه وه و هه لده وه شینیته وه، له قورثان و سوننه ت پټنومایی ده که نه و پټشه نگی و چاوساگی ده که ن له سر واجب بون و پابه ند بون و ده ست گرتن به سوننه ته وه، وقه دهغه کړدن و بهرگرتن له داهیتان و تازه گه ریه کان (البدع والمحدثات)، و له م بواره دا که لی کتیب و چاپکراویان بلاو کړدو ته وه، و له کتیب و چاپکراوه بیرو باوه ریه کانی (العقیده) خویاندا به ریه رچی شیعیه کان و خه وار جه کان و جه همیه کان و مو عته زیله کان و نه شعریه کان یان داوه ته وه، له وتارو نویسانه داهیتانیه کان یان که له بواری بنه پته کانی بیرو باوه رو نیماندا، کتیب و چاپکراو

(۳۳۸) سورة النور: (۶۳).

(۳۳۹) أبو شامة لکټی (الباعث علی إنکار الحوادث) دا ناما زه ی پی کړدوه و له أبي بکر الخلال پاگواستوه.

که لیکي تاییه تیان له م بواره دا داناوه واته نویسه، هروه کو نیمای اُحد (کتاب الردی) له سر جه همیه کان نویسه، هروه ها بېجگه له نیمای اُحد پېشه واکانی تر کتیب و چاپکراویان له م بواره دا نویسه وه ک عثمان کورې سعید الدارمي، هروه کو له کتیبه کانی شیخی ئیسلام ابن تیمیه و قوتابیه که ی ابن القیم، و شیخ محمد کورې عبدالوهاب، وغهیری نه وانش که بهرپه رچی نه و گروپ و دهسته داهینه رو بیدعه چی و گزپه رستان و سوفیه کانیان داوه ته وه، به لام کتیبه کانی تاییه ت به بهرپه رچ دانه وهی نه هلی بیدعه نویسون گه لیک زورن، له وانه بۆ نمونه له کتیب و چاپکراوه کونه کان له م چند خالانه ی خواره وه دا گردیان ده که ی نه وه:

۱. کتیبی (الإعتصام) له نویسنی نیمای الشاطبي.
  ۲. کتیبی (إقتضاء الصراط المستقیم) له نویسنی شیخی ئیسلام (ابن تیمیه)، که تاییدا به شیخی زوری بۆ بهرپه رچ دانه وهی داهینه ران و تازه گه ری خوازان ته رخان کردوه.
  ۳. کتیبی (إنکار الحوادث والبدع) له نویسنی أبي شامة.
  ۴. کتیبی (الحوادث والبدع) له نویسنی طرطوشي.
  ۵. کتیبی (الباعث على إنکار البدع والحوادث) له نویسنی أبي شامة.
  - * وه کتیب و چاپکراوه هاوچه رخه کان له م ریز به نديیه ی خواره وه دا ده گوشتین:
  ۱. کتیبی (الإبداع في مضار الابتداع) له نویسنی شیخ علي محفوظ.
  ۲. کتیبی (السنن والمبتدعات المتعلقة بالأذکار والصلوات) له نویسنی شیخ محمد کورې اُحد الشقيري الحوامدي.
  ۳. نامیلکه ی (التحذير من البدع) له نویسنی شیخ عبدالعزيز بن باز.
- هه تا کو ئیستاش زانیانی موسلمانان - سوپاس و ستایش بۆ خوا ی گه وره - داهینان و تازه گه ریه کان (البدع) وه لا ده نین و زور پقیان لئ ده بیته وه و بهرپه رچی داهینه ران و تازه گه رخوازان (المبتدعة) ده دهنه وه له میانه ی پوزنامه کان و گوواره کان و ئیستگه و رادیو ده نگه کان و وتاره کانی پوزانی هینی و محازه ره کان و کورپو کوبونه وه و لیدوانه کان، که به پاستی شوینه وارو کاریگه ریه کی په کجار زوریان هه بو وه هیه له وریا کردنه وه و هوشیار کردنه وه و به ناگا هاتنه وهی موسلمانان، و کتایی پی هیتان و ده ست گرتن به سر داهینان و تازه گه ریه کاند، بی ده نگ کردن و ده مکوت کردنه وهی داهینه ران (المبتدعين).

به‌شې چواره‌م

پونکړدنه‌وې نمونه‌کانی داهینراوه‌هاوچهرخه‌کان(البدع

المعاصرة):

نهم لقا ش نهم به‌شانه‌ی خواره‌وه له‌خو ده‌گړت:

۱ - ناهه‌نگ گټړان به‌بۆنه‌ی له‌دايك بونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

2 - به‌پیروژ دانانی شویتنه‌کان و شویتنه‌وارو مردوان واته مه‌زارو پیرو نه‌زرگه‌کان و له‌م جوړانه.

۳ - داهیتانه‌کان له‌بواړی به‌ندایه‌تیه‌کان و خوښکړدنه‌وه له‌خوای گوره.

داهیتانه‌هاوچهرخه‌کان گه‌لێک زۆرن به‌هوی تی په‌ر بونی کات و دور که‌وتنه‌وه له‌چهرخی زیږینی سرده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ، و به‌هوی که‌م زانستیه‌وه که‌مه‌به‌ست له‌زانست و زانیاری نایینی نیس‌لام و شه‌ریعتی خوایه، وه‌زوری بانگ‌شه‌کارانی داهیتان و سه‌ریچی ویاخی بونه‌کان(البدع والمخالفات)، ته‌نینه‌وه و ته‌شه‌نه‌کردنی خوچواندن به‌کافران له‌خو و په‌وشت و نه‌ریت و ناکاره‌کانیان به‌پشت پاستی فرموده‌ی ﷺ: {لتبعن سنن من کان قبلکم} (۴۰)

۱. ناهه‌نگ گټړان به‌بۆنه‌ی له‌دايك بونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

نهمه‌ش خو چواندنه به‌گاوره‌کان(النصاری) له‌کاریکدا که‌پی ی ده‌گوتریت ناهه‌نگ گټړان به‌بۆنه‌ی له‌دايك بونی مه‌سیح، ئیدی موسلماننه‌فامه‌کان، یاخود زانا گومراو سه‌ر لی تی‌کچوه‌کان له‌مانگی په‌بیعی یه‌که‌م یاله‌مانگه‌کانی تردا له‌همو سالتیکدا به‌بۆنه‌ی له‌دايك بونی پیغه‌مبه‌ر محمد ﷺ یادی ده‌که‌نه‌وه. جاهه‌یانه له‌مزگه‌وته‌کاندا ناهه‌نگی بو ده‌گټړن، وه‌هه‌یانه له‌ماله‌کاندا ناهه‌نگی بو ساز ده‌که‌ن، یاخود له‌هر شویتنیکي تربیت بو نه‌و مه‌به‌سته‌ناهه‌نگ ده‌گټړن، خه‌لکانیکي زۆریش له‌خه‌لکی ساده‌و په‌شوکی لی ی گردو کو ده‌بنه‌وه، نهم کاره نه‌تجام ده‌دن به‌چاو کردن له‌گاوره‌کان له‌داهیتان و داتاشینی ناهه‌نگیان به‌بۆنه‌ی له‌دايك بونی مه‌سیح - سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت، وه‌به‌زوری وایه که‌نهم ناهه‌نگ گټړانه سه‌ریاری نه‌وه‌ی که‌کاریکی داهینراو و تازه‌یه له‌ناییندا، و خو

چواندنه به گاواره کان، بئ بهش نيه له بونی هاویهشی دانان و شتی خراپ و گوناح کردن، وه کۆتن و تیدا خویندنه وهی هۆنراوهی جامی (انشاد القصائدی) که پریهتی له زنده پهوی و پئ پاکیشان پتر له به په له مافی پیغه مبه ﷺ بۆ پلهیه کۆر سهرو تر له پله و ناستی پیغه مبه ﷺ که بریتیه له دوعا و داوا کردن له پیغه مبه ﷺ پارانه وه به غهیری خوای گهره، هانا و په نا بۆ بردنی، نه وه ته پیغه مبه ﷺ قه ده غه ی زنده پهوی و پئ ل هه لکیشان له مدح و هه سفی نه ودا، قه رمویه تی : { لا تطرونی کما أطرت النصارى ابن مریم، إنما أنا عبد، فقولوا: عبدالله ورسوله }^(۳۴). (واته: زنده پهوی له مدح و هه سفی مندا مه که نه نه وه ندهم به رز مه که نه هه روه کو چۆن گاواره کان کۆپی مه ریه میان به رز کرده وه. زنده پهویان تیدا کرد، به لکو منیش وه کۆیه به ندهیه کی خوام، پیم بلین به ندهی خوا و پیغه مبه ری خوا. وه گپ). گومانی تیدا که تیکه لاوی پیاو و ئافره تان و بئ پهوشتی تیدا پو ده دات و مادده سه رخۆشکه ره کان و غهیری نه وانه شی تیدا دهرده که نه و ده خورین و ده خورینه وه.

(الأطراء) واته: زنده پهوی پئ تئ په پاندن له سنور له مدح کردن و هه سف کردندا، وه له وانهیه بپواشیان و ابیت که پیغه مبه ﷺ له و ئاهه نگه یاندا ئاماده ده بیست، وه له خراپیه کانی نه وهیه که هاو پئ له گه ل نه و ئاهه نگانه دا سه رودی کۆرسی ئاوازارو ته پل لیدان، و غهیری نه وانهش له کاری ویردو زیکره سۆفیه داهینراوه کانی تیدا ساز ده کریت و ده گوترین، هه روه ها تیکه لی پیاوان و ئافره تان، که ده بیسته هۆی پودانی فیتنه و ئاشوب که لیک، و به ره و پو دانی خراپه و خراپه کاری سه رده کیشیت، دهی خۆ نه گه ر نه م ئاهه نگه هه مو نه م شتانه شی تیدا نه بیست که باس کران، ته نیا کۆبونه وه و گرد بونه وهی خه لکی و نان خواردن و دهر برینی خوشی و شادی بیت - هه روه کو ده لئین -، خۆ هه ر داهینراویکی تازهیه (بدعة محدثه) (هه مو کاریکی تازه له ئاییندا داهینانه، هه مو داهینانیکیش گومپایی و سه ر لیشیواویه)، هه روه ها هۆکاریکه بۆ گه شه کردن و پتوه چون، و نه وه پو ده دات که له ئاهه نگه کانی تر دا پو ده دات له خراپه و خراپه کاری و سه رپه چیی و یاخی بونی خوا.

وه گوتان: نه مه بیدعیه، چونکه نه له قورئان و له سوننه د داو نه له کاری پیشینه ی چاکو له چه رخه باشو سه روه ره کاند ا هیچ په گو پیشه و بنه مایه کی نیه، به لکو له م دوا بیانه داو له چه رخی چواره می کچی دا داتا شراره و هیتراره ته ناو ثایینه وه، فاطمه شیعہ کان دایان هیئاو دایان تاشی و خستیانه ناو ثایینی پیروزی نیسلا م وه، نیمامی أبو حفص تاج الدین — رحمه الله) گوتویه نی: (له دوا ی نه مه: پرسیاری کومه لیک له پیروزیایی کاران له و گرد بونه وه و کویونه وانه ی که هندی له خه لکی له مانگی په بیعی به که مادا سازو نه نجامی دده ن، که ناویان لی ناوه یادی له دایک بون (المولد) دوباره و چند باره بونه وه، ثایا هیچ بنه پرت و بنه مایه کی له ثاییندا هیه؟ که وه لامیکی راست و په وان و پونیان له م باره وه ده ویست، هه روه ها پونکردنه وه یه کی دیاریکراو تاییه ت دهر باره ی نه و بونه یه یان ده خواست، منیش گوتم — پشت به خوا:

نه م زانیوه که نه م ئاهه نگی یادی له دایک بونه هیچ بنه پرت و بنه مایه کی له قورئان و سوننه د ا هه بیئت، هه روه ها کار پی کردنی له هیچ زاناییه ک له زانا به روا پیکراوه کانی نوممه تی نیسلامی، نه وانه ی که پیشه نگو پابه ر بون له م ثایینه دا، وده ست گرتو بون به زانست و زانیاریه کان و شوینه واره کانی پیش خو یان پانه گو یزراوه و نه م یان به نیمه نه گوتوه، به لکو کاریکی تازیه و باتلخوازه کان دایان تاشیوه و اته بیدعیه، وه هه واو ئاره زو بازیه چلیس و کاسه لیسه کان وه ک هؤکاریک بو خواردنی مائی خه لکی ساده و ساویلکه به ناهق به کاریان هیئاوه (۳۴۲).

شیخی نیسلام ابن تیمیه رحمه الله گوتویه تی: (وه هه روه ها نه وه ی که هندی له خه لکی دای ده هیتنو دای دتاشن، یان خوچوندان و لاسایی کردنه وه و چاو کردنه له گا وره کان له یادی له دایک بونی عیسا علیه السلام، وه یان خوشه ویستیه بو پیغه مبه ر ﷺ و به که وره دانانی... له دانانی پوژی له دایک بونی پیغه مبه ر ﷺ به جه زن و یاد کردنه وه و ئاهه ننگ تیدا گپړانی، له که ل جیاوازی و جیا پایی موسلمانان له پوژی له دایک بونی دا (اته: زانایانی نیسلام هه تاکو له ده ست نیشان کردن و چه سپاندنی پوژی له دایک بونه که شی دا جیاپان و

به ته وایي پون نیه و نه چه سپاوه ، چاچ جای نه وهی هه تا کو نه و پوځه بکهن به جه ژن و یاد کردنه وه و ټاهه نگو به زم تیدا گپړان و داهینانی سهدان کارو کرده وهی هه و او ټاره زو بازی له و پوځه داهینزاوو داتاشراوه دا یان پوځه که ی تاییه ت بکهن به تیدا به پوځو بون وزیندو کردنه وهی شه وه که ی به عیبادت کردن که خه لکیکی زوریان پی چواشه کرده و به ته وایي ده قیان پیوه گرتوه و تازه نی دی زور به زه حمت تیده گهن و له میثکی یان دیته دهر گوايه خوی گه وړه لی یان ودرده گریت پاداشتیان ده داته وه ، نه خیر به پیچه وانه وه له بری نه وهی بجیته به هشت ده بی بجیته ناو ناگری دوزه به پی ی فرموده که ی پیغه مبه عليه السلام که فرمویه تی: { كل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار } - وهرگپي، نه م کاره پیشینه کان عليه السلام نه یان کرده و، جانه گره نه وه چاکه و خیریکی کاکله و راست بایه ، نه وه پیشینه کان عليه السلام له نیمة له پیشتر و شایسته تر بون که نه و کاره نه حجام بدن ، خو نه وان له نیمة پتر پیغه مبه ریان عليه السلام خوشتر ده ویست و له نیمة پتر پزیان ده گرت ، و نه وان له نیمة سور تر بون بؤ کردنی کاری خیر و چاکه ، نه دی بؤ نه وان نه یان کرد؟ ناخر خوشه ویستی و پیز گرتن بؤ پیغه مبه عليه السلام به و جوړه کاره خرابانه دهر نابردیت ، نه خیر به لکو دهر برینی پیزو خوشه ویستی بؤ پیغه مبه عليه السلام به شوین که وتن و گوئی پایه لی و جی به جی کردنی فرمانه کانی و زیندو کرده وهی سوننه ته کانی به په نهانی و به ناشکرا ده بیت ، هه روه ها بلاو کرده وه و پاگه یان دنی نه و په یامه ی که پی ی په وانه کراوه ، هه روه ها تیگوشان له و پیتاوه دا به دل و به ده ست و به زمان ، ټانه مه پیزاو پیزه وی پابردوانه واته پیشینه سهره تا کلمان له کوچ کاران و پشتیوانان و نه وانه شی که به چاکه شوینیان که وتون و شوین پی یان هه ل گرتونه وه) ^{۳۴۳} . . ته و او بو قسه کانی شیخی نسیلام ابن تیمیه رحمه الله به هه ندی کوزت کرده وه .

هه روه ها له ټینکار کردن و به رپه رچ دانه وهی نه م داهینانه (البدعة) یه دا زوریک له کتیب و نامیلکه کان کون و نوی دانراون ، نه م داهینانه سهرباری نه وهی که بیدعه و خوچواندنه ، ده بیت نه گری سهر هه لدان و به رپا کردنی چندان ټاهه نگو یاده وهی تری وه ک یادی

(^{۳۴۳}) اقتضاء الصراط المستقیم (۶۱۵/۲) به ته حقیق کردن و پیداجونه وهی دکتر ناصر العقل .

له دايك بونی پېاو چاكانو وه لیه كانو شیخه كانو سر کرده وو بهر پر سه كان (هه تاكو گپړانی ټا هه نگی یادی له دايك بونی هه مو كه سیك و شیرینی و شه كراو خوا خوار دنه وه له هه مو خانه واده یه ك له هه مو مال كدا به بڼه ی له دايك بونی كوپه كه یان یان كچه كه یان هه روه كو له پږ زگاری نه مړماندا به چاوی سهری خومان ده بیینین. وه رگیږی، دهی نه م كاره قیزه ونه ده بیته نه گری كړ دنه وهی ده رگاكانی شه پگه لو خراپ گه لیكي زور له ناو موسلماناندا (۳۴۴).

(۳۴۴) به داخوه هه مو سالتك وپړای موشیار كړ دنه وهی كومه لانی خه لگی موسلمانان له لاین زور ك له زانا پایه به رزو بانگ شه كارانی به پږزی پڼگه ی پسته قینه ی خوا یی واته قورشان و سوننه ت له بهر نامه و شه ریمه تی خوا كه یشو له م بواره و له گشت بواره كانی تری شه ریمه تی خوادا، كه چی موسلمانان به عه وام و ناعه وامه كانیشه وه سالتنه یادی نه و پږزی به ناو له دايك بونه واته ۱۲ په بیعی په كه مده كه نه وه، هه روه ك چون فیر كراون و له سر نه م بیده خراپه را هینراون وا ده قیان پڼوه كرتوه و به هېچ شپوه یه ك ده ست بهرداری نابون وازی ئی نا هینن و میښکیان ده قی پڼوه كرتوه و تازه ئیدی زور به ناخوشی و به زه حمت له میښیان دپته ده ر. پشوی درزو كات و زه مینه یه كي زور دورو درزی ده ویت بڼی پاست كړ دنه وه و پاك كړ دنه وهی خانه و شانه ی میښکی نه م خاله كه موسلمان هه ژارو ساده و ساویل كه و دل سافانه. ناخر نارامی خړ كړیه كي زوری ده ویت تاوشكاوی یات پڼی دپت. سال بڼی سال له بری وازی ئی هینان و كشانه وه و چږه بری له و بیده خراپ و خورافیاتانه پتر باوه شی بڼی ده كړ نه وه و كرم و گپ تر نه خجاسی ده دن، نه وه ته له و پږده دا ټافره تان به كچان و به ژانده و مال به مال و كپه ك به گه پړه ك و ده سته به ده سته سهر سینی و خواجه یان له سر ده ستانه و ده رك به ده رك ده گه پږن چكلیت و شیرینی ده به خشنه وه، یان له بازار په كان كه من خړم له و پږده دا له یه كڼ له بازار په كان بوم، ټافره تان به پوی سور و به سهر و مل و سهر شان و به روك پوت و نیوه په توه شیرینی و چكلیتیان به سهر پیاواندا ده به خشیه وه، گوايه بڼی ده رپږینی خورشه ویستیه بڼی پیغه مبه ر ﷺ. نه و پږده ده بوايه وه ك پږده كانی نو جه نه كان هه میسه ده ست به ده رگاوه بوايه بڼی ده رگا كړ دنه وه له و ټافره تانه ی كه نه م شیرینیانه یان ده به خشیه وه، دوكانه كانیش به هه مو جوره كانیانه وه چكلیتیان كړی بو نه ت ده وپړا به بهر ده رگای دوكانه كانیان دا بریوت قزلیان ده كرتی و ده یان گوت فرمو نه وه كویزه بانه یه. نه خیر خوشكانی به پږیم و برایانی موسلمانم، زور به مه له له بابه ته كه كه یشتون و خراپتان تن گه یه نراوه و ته و او پېچه وانه ی پاسته بانه، چونكه نه ی خوشکی موسلمانم تر هه ر ده رچونت له مال بڼی. ده رو بهرو بازار په كان و گه پانت ده رك به ده رك به مال له كانه وه به م شپوه پېچه وانه و سهر پېچی كړ دنی خوا ی گوره و پیغه مبه ر ﷺ خوات كړ دوه كه فرمانت پڼی ده كات له ماله كه ی خوتدا به پته وه كه چی تر سهر پېچی ده كه یتو ده لی ی ناخوایه به قسته تاكه م ده چه ده ر. به لی، به م شپوه یه ده چپته ده رو شیرینی ده به خشیته وه، گوايه له خورشه ویستیه بڼی پیغه مبه ر ﷺ، نه م سهر یاری نه وهی له نه م كاره نه خجاسی ده ده یت خوی له خوی دا بیا. عه و دامپتانه و خوات له خوت توره كړ دوه و به كویزه ی فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ تر ده چپته

ناو ناگرې دوزخ. ناخر گريمان شو کاره تان کارنکي شهرعيانهش يو هم کاره نهرکي تو نيه به لکو نهرکي سرشاني پياوانه.

ناخر دهربريني خوشه ويستی بق پيغه مبر ﷺ يادي له دايك بوني به وه دهبي كه نيغه به خوماندا بجينه وه و بزاني له و ماوه دورو دريژه ي ژيان و ته منان كه پابروه تاكوئ و چند شوين پي ي شو پيغه مبره مان هل گرتو ته وه و چنده گوي پايه ل و چنده فرمانه كاني خواو پيغه مبره مان جي به جي كړدوه، نه و نه ده ي كه نه مان كړدوه هل بدمين له خوماني دا بينينه دي و له كارو كړدوه و كاشاندا په نكي بدهينه وه، ناخر ناكرې نيغه نه مړي له يه ك تاكه پوزدا خوشه ويستی خومان به به شينه وه ي شيريني و چكليت و ماههنگ بڼ گيپان و كړدني مزگ و ته كان و به تاييه تي مينه باري پيغه مبر به سرودو گوراني كوتن به شانزگري و سرودو گوراني تيډا به رينه سر و كه چي به دريژايي ته مهنت دږو پچه وانه ي شو به رنامه ي بيت كه شو كه له پياوه هيناويه تي، يان همو گيانت پري بيت له بيدعه و بيدعه كاري و پچه وانه ي فرموده كاني پيغه مبر بجوليتي وه شو كه ي خوشه ويستيه بق شو زاته پيروزه، نه گهر كه سيكت خوش بويت دهبي له فرمان و گوي له مستي داييت و به كړدوه ببسه لميني كه به راستي خوشت دهويت، هه روه ك چن خوشه ويستی قورشان به ماچ كړدن و به سينكي خړوه نان و له سره رفته دافانه و ناييت، به لكو دهبي كار به و رنامه ي به كيت كه له دو توئ ي شو و قورشاندا هاتوه، ناواش خوشه ويستی پيغه مبر به ماههنگ گيپان و سرودو گوراني و نقل و چكليت به خشينه وه ناييت، به لكو به جي به جي كړدني سوننه ته كاني و شوين كه ويني دهبيت سه دهر سه د. نه و ته خواو پيغه مبره كه ت پيت دهره رمون: خوت دايپوشه و خوت مه پازتنه وه و بوني خوش له خوتان مه دن و مه چونه ناو پياواني بيگانگ وه. هه روه ما نه گهر راست ده كن كه خواو پيغه مبره ي خواتان خوش دهويت شوين شو پيغه مبره به كوين و سوننه ته كاني زيندو به كنه وه و نه جاميان بدن و كه شو نويزه كان و به پوزو بون له پوزه كاني دوشه ممو پينچ شه ممه كان و سني پوز له همو مانگيكا ۱۲، ۱۵ او ۱۷ هه مو مانگيك و چيشته نويزه كان و به دريژايي ژيان و له اوين و له زستانداو باقي سوننه كاني نري كه فرماني پي كړدوين. دهبي له كړدوه و كانتداو له خوتدا په نگ بداته وه، نه و ته خواي گه وړه دهره رموييت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ سورة آل عمران: (۳۱). نه مه يه خوشويستني پيغه مبر ﷺ كه شو شتويه كه نيتستا خه لكې دهرې ده بين!

پياو قسيكي بق دريش بكات باشه، ناخر شو خه لكانه ي كه يادي هم ياده وهره به كه نه وه و به جه ژني ده زانن ده لئين: نيغه سره مان لي شتواوه نازانين به قسه ي كي به كين هه نديك ده لئين: دروسته و ياد كړدنه وه ي پوزي له دايك بوني پيغه مبر ﷺ هيچي تيډا نيه، هه نديكيش ده لئين: دروست نيه و بيدعه يه و دهبي بجيت ناو ناگر، ده ي نيغه ش بزيه دهيكين كه به ندايه تيك بق خوا ده كين و خوماني پي له خوا نزيك ده كينه وه و به نيازي چونه به هشت. به لي، راست ده كن زديك له سر كه ناله كان و راډيق دهنگه كان و له پوزنامه و ناميلكه و گورارو كتيبه كاندا ده لئين و ده نوسن:

ا. همدیځکېان له سره وه پیدان دین هرچی پاسته ده یلین: که دروست نیه و له سونته تی پټغه مبردا نیه و نه ماتوه و بونی نیه و فلان و فیساره تا قم دایان هیناوه و پټغه مبرور ﷺ و هاوه له کان و چوار جینشینه کان و شوینکه و تران و هرستی چرخه سره وره کان نه یان کړوه، که چی دواپی دیت ده ستوری بڼ داده پښت و کات و زه مینه ی بڼ داده نیت و میدانی بڼ خۆش ده کات و شپوازی بیدعه که ی بڼ داده پښت و ده لیت: چی تیدا نیه و نه گړ نه و پږه بقزینه وه و سودی ئی وهریگرین، باماموستا و زانا کانمان خه لکی کڅ بکهنه وه و وتاری تیدا بخویننه وه و ناموزگاری خه لکی بکهن و باسی ژانفامی پټغه مبرور ﷺ سونته ته کانی بکهن، ئی ناخر نه مه کات و زه مینه خۆش کړدن و هان دانی خه لکه بڼ کړدنې نه م بیدعه یه که مش و مړی له سره، ناخر نه وه چوڼ ده بیت!!

ب. هه شیان ده لین: دروسته و نیمه ش یادی سره ورو سهراری خومان که محمد مصطفی به ﷺ ده که ینه وه، نه و پټغه مبره ی که نه و همو نازو نیمه ته ی نیسلام و سهررازی دین و دنا ی بڼ هینا وین و جیهانی پر کړوه له نوری نیسلام و پږو خۆشه و یستیه کی پږی له سرمان هیه، قهرزاری نه وین، باشه نه دی بڼ چی خه لکی یادی فالانتاینا و پږی خۆشه و یستی ده که نه وه که کاریکی پر و پوچ و بڼ بنه ماشه، یان ده لین: بڼچی گا وره کان یادی له دایک بونی عیسا علیه السلام ده که نه و بڼ نیمه یادی نه و پټغه مبره نازداره نه که ینه وه؟

نیمه ش ده لین: پاسته پټغه مبرور ﷺ خۆشه و یست و سهردارو گوره ی نیمه یه هر که سیڅ پټغه مبره ی له خۆی و له مال و مندا ل و له دایک و باوک و له همو که س خۆش تر نه ویت نه وه نه و که سه بروای ته و او نیه هر وه کو پټغه مبره به نیمامی عمری کړی خه تتابی فرمو و نه ویش گوتی: نه ی په سولی خوا نه وه نیستا تږم له خوم و له مال و مندا ل و دایک و باوک و له همو که س خۆش تر ده ویت. نه مجار پټغه مبرور ﷺ فرموی: ده ی نیستا نه ی عمر بپواکت ته و او. و ده بڼ نه و ش که ده لین: بڼچی گا وره کان یادی له دایک بونی عیسا ده که نه وه، نه وه پاست وه که نه و فرموده یه که پټغه مبرور ﷺ فرموی: {لتر کب سن من قبلکم} رواه الترمذی و صححه. و له پړویه یتکی تردا ده فرمویت: ئیوه شوین خو و نه ریت و پږی گه لانی پښ خوتان ده که ون، هه تاکو نه گړ بچنه ناو کونی بز مږ که شه و له گه لیان ده چنه ژور یان شوینیان ده که ون ناخر ئیوه بهر نه م فرموده یه ده که ون به م قسانه تان. و نه مه پټچه وانه ی سونته تی پټغه مبره ﷺ که پیمان ده فرمویت ئیوه موسلمان و بپوادان خوتان به که سان و گه لانی ناموسلمان و له دین ده رچو و بیدعه چی یه کان مه چوینن چونکه نه گړ خوتان له وان بچوینن نه وه ئیوه ش له وان واته هه شرو حسابان پږی قیامت له گه ل نه واند ده بیت خوی گوره په نامان بدات، {من تشبه بقوم فهو منهم}. ده ی که تږ خوت به موسلمان ده زانین پښت خۆشه پږی قیامت له گه ل گا ورو جوله که کاند زیندو بکړیته وه و حسابت له گه ل نه واند بکړیت؟! ناخر به م قسانه ده بیت دافینره ی بیدعه که و تاوانی همو نه وانه شت دیته نه ستږ که شوین فتوا و قسه کانی تږ ده که ون هه تا دنیا دنیا یه بڼ نه وه ی له گوناخی میچیان که م بیتتو هه ورو که پټغه مبره ﷺ خۆشه و یست فرموی.

یان ده لین نه م یاد کړنه وه یه له به ندایه ټپه کان نیه به لگو خو و نه ریتیکه و خه لکی گرتویانه ته به و ده قیان پټوه گرتوه و هر ده یکن، ناخر نه مه ش پاکانه یه که و ژوبالی نه مه شان دیته سر، توخوا کی نه قلی ده بږی

۲. به پيروزو به فخر دانانی شوينه گان و شوينه وارمگان و که سه گان زيندو بن يان مردو: هر وده ها له داهيتراوه تازه گريه گان: به پيروزو به فخر دانانی دروستکراوه گانه، نه مه پرهنگيگه له پرهنگه کانی بت په رستی (الوثنية) و توپيکه و خوفروشنه کان پاوی مال و سامانی خه لکی ساده و ساويلکه کانی پی ده گن، وه (التبرک): بریتیه له فخر و پيروزی و بریتیه له سه لماندنې بونی خپرو فخر له شتيکداو پتر بون و فخر پداری نه و شته، داوا کردنې بونی خپرو به رکه ت و پتر بونی و به سهردا پزان ته نیا له و که سه ده کريت که خاوه نيه تی و هر نه ویش تواناو ده سه لاتی به سهردا ده شکيت، که نه ویش خوی پاک و بيگه رده، هر نه وده خپرو فخر به رکه ت ده نيريتيه خوارو ده چه سپيتي، ده ی به پيروز دانان و داوا کردنې فخر به رکه ت و خپر له شوينه گان و شوينه وارمگان (جیگا و نه زرگه گان) و پاشماوه ی که سه گان - به زيندو به مردویانه وه - دروست نيه و نابي، له بهر نه وده ی يان هاو به ش دانانه، نه گهر باوه پری و ابیت که نه م کاره ی ده بېته هوی پيدان و پی به خشینی خپرو فخر به رکه ت، يا خود هوکاريتکن بق هاو به ش دانان نه گهر بیرو باوه پری و ابیت که نه م سهردان (زیارته) و ده ست لیدان (ملاسه) و خو لیخشانندن و ده ست پيدا هیئانه (التمسح) هوکاريتکن بق و ده ده ست هیئانی نه م خپرو به رکه ت و فخریه له خوی که ورده واته واسپته به کن له نتوان نه و که سانه و له نتوان خواداو بق خو نزیک کردنه وه بیت له خوی که ورده. به لام نه وده ی که هاوه لان ده یان کرد له به پيروزو به فخر دانانی موو لیک و هر شتيک که له جه ستی پیغه مبه ر عليه السلام جیا ده بو وه، به تاييه تی نه وده ی له پيشدا باس کرا، نه مه تاييه ت بو به پیغه مبه ر عليه السلام و به س، هاوه لانی پیغه مبه ر عليه السلام هؤده و خانو شوین و

که نه م قسه یه راست بیت. من ده لیم: باشه ورن پاپرسیه که کن له ناو نه و موسلماناندا که به م کارانه ی که باس مان کردن له یادی نه م پوژده نه دجامی ده دن و لی یان بیرسن: تایا نیتوه نه م یاد کردنه وه و شاهنگ گیزان و شیرینی به خشینه وه و پيروز بایی له یه کتری کردنه بوجی نه دجام ده دن، تایا هر خو و نریتیکه و بارتان پیوه گرتوه و بخوشی خوتان سالانه نه دجامی ده دن، يا خود به ندایه تیه که و بق خو له خوا نزیک کردنه وه و بازی بونی خواو گیشتن به به مه شت و له پیتاو ده بریخی خو شه ویستی پیغه مبه ر عليه السلام نه مه ده گن؟ حه تمن من پیم وایه سدا سده و لامه که می دوهم ده بیت واته بق به ندایه تی کردن و خو له خوا نزیک کردنه وه و خوا له خو بازی کردن و چونه ناو به مه شت ده بیت. به لی سالانه فاگمبه کانی سهرده م گهرم و گوپ ترو یادی ده که نه وه و خیراترو په وده یی نه م یاد به م که مه له پاساونه ده خولیننه وه. وهر گیز.

گورپه‌که‌يان له‌دواى خوى به‌پيروزو به‌فەر دانه‌دناو به‌پيروزيان نه‌ده‌زاني، وه‌نه ده‌چونه
 نه‌و شوينانه‌ى که‌پيغه‌مبه‌ر ﷺ نويزى تيدا ده‌کرد ياخود لي دده‌نيشت، (واته له‌دواى
 وه‌فاتي خوى نه‌و پاشماوانه‌ى پيغه‌مبه‌ريان ﷺ نه‌ده‌کرده هوکارو وه‌سيله‌يه‌ک بو خو
 نزیک کردنه‌وه له‌خواى په‌روه‌ردگار - وه‌رگيڼ، ه‌روه‌ها شوينه‌کانى نه‌ولياکان له‌پيشتريش
 بون، ده‌ى نه‌وان پياو چاكانى وه‌ک: ابي بکرو عمر و غه‌يرى نه‌وانيشيان له‌هاوه‌له
 به‌پريزه‌کان به‌پيروزو به‌فەر دانه‌دنا، نه‌له‌زيانى خوياندا نه‌له‌دواى مردن‌يشيان، نه‌ده‌چون
 بو نه‌شکوتى حه‌رپاو نويزيان لي نه‌ده‌کرد ياله‌و شوينه نه‌ده‌پارانه‌وه وه‌ک شويينيکى
 پيروزو به‌فەر، وه‌نه‌ده‌چونه کيوى (طور) که‌مه‌سا له‌و شوينه‌دا قسه‌ى له‌گه‌ل خواى
 په‌روه‌ردگار کرده بو نه‌وه‌ى نويزى لي بکه‌ن و له‌ويدا بپارپنه‌وه، يان بو ه‌ر شويينيکى
 ترى نه‌م شويانه له‌شاخ و چپاكانى که‌ده‌لئين شوين و جيگه‌ى پيغه‌مبه‌ران و غه‌يرى نه‌وانى
 لي يه، نه‌بو نه‌زرگه‌و مه‌زاره‌کانى که‌له‌سه‌ر شوينه‌وارى واته پاشماوه‌ى پيغه‌مبه‌ريک
 له‌پيغه‌مبه‌ران خانو و بينايه‌ى لي دروست کراوه. (بو نمونه وه‌ک گورپو مه‌زاري پيغه‌مبه‌ر
 يونس سه‌لامى خواى له‌سه‌ر بيت که‌له‌شارى موسله‌و هيچ مزگه‌وتيك به‌قه‌د نه‌وي
 قه‌له‌وبالغ نيه‌و شه‌وو پوژ جمه‌ى ديت به‌ده‌يان و به‌سه‌دان کاميراي وينه‌ گرتن و فيرديويى
 به‌شه‌وو به‌پوژ کارى وينه‌ گرتنى تيدا ده‌ک‌ن که‌نه‌م کاره‌شيان خوى له‌خوى دا به‌ته‌نيا
 گوناح و سه‌رپنجى يه‌کى ترى خواى گوره‌يه - وه‌رگيڼ).

ه‌روه‌ها نه‌و شوينه‌ى که‌پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌دينه‌ى پيغه‌مبه‌ر ﷺ ه‌ميشه نويزى لي
 ده‌کرد هيچ کاميك له‌پيشينه‌کان نه‌چون باوه‌شى پيدا بکه‌ن و ماچى بکه‌ن و خويانى لي
 بخشينن و بيليسنه‌وه، نه‌نه‌و شوينه‌شى که‌له‌مه‌ککه‌و شوينه‌کانى ترى که‌نويزى تيدا
 کرده، جا نه‌گه‌ر نه‌و شوينه‌ى که‌پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ه‌ردو پى ي پيروزي پى لي دنا ياپيى
 دا ده‌رپويشت و نويزى لي ده‌کرد بو نوممه‌ته‌که‌ى دروست نه‌بيت ده‌ستى پيدا بينين و
 ماچى بکه‌ن و بيليسنه‌وه، نه‌دى چوڼ بيت بو شوينه‌کانى تر که‌ده‌لئين غه‌يرى پيغه‌مبه‌ر
 ﷺ له‌پياو چاكان و وه‌ليه‌کانى خوا نويزيان لي کرده يالي نوستون؟ ده‌ى ماچ کردنى

شتیک لهو شوینه و دهست پیدا هیئانی زانیان داهینان و هاوردهیان (اضطرار) زانیوه لهئایینی ئیسلامدا. ئوه له شریعتی پیغه مبهردار علیه السلام نیه ^(۲۴۵).

۳. بیدعه کان له بواری به ندایه تیه کان و خوئزیک کردنه وه پی ی له خوی گهوره: ئه و داهینان و تازه گه ریانه ی که له بواری به ندایه تیه کاندایه له مان و له م سهرده مه دا گه لیک زۆرن، له گه ل نه وه شدا که بنه پهرت و بنه ماو په گو و پیشه له به ندایه تیه کاندایه چه سپین و نه گۆرپه (التوقیف)، هیچ شتیک دروست و شرعی نیه ته نیا به به لگه وه نه بیئت، نه وه ی که به لگه ی شرعی له سهر نه بیئت نه وه بیدعه یه، به گویره ی فرموده ی پیغه مبهردار علیه السلام: {من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد} ^(۲۴۶).

وه نه و به ندایه تیانه ی که ئیستا نه نجام دهدرین و به لگه ی شرعیان له سهر نیه گه لیک زۆرن، ئیمه له م چهند خالانه ی خوارمه ودا کورتیان هه ل دههینین:

۱- گوئی نیه تی نوێز دابهستن به زمان و به ئاشکرا (به قه و): به وه ی که به زمان و به دهنک دهلی: نیه تم وایه نوێز بۆ خوا ده کم نه و او ناوا، ئه م نیه تیه هیئانه بیدعه یه، چونکه له سوننه تی پیغه مبهردار علیه السلام بونی نیه و هیچ په گو و پیشه یه کی نیه، چونکه خوی گه و ره ده فرمویت: ﴿قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ سورة الحجرات: (۱۶).

وه نیه ت جینگه ی له ناو دلدایه، و له کاره کانی دل نه که له کاری زمان واته به دل ده گوتریت نه که به زمان.

۲ - ویردو زیکره کانی دوا ی نوێز به گۆمه لی (الحماعی - گۆرس)، به لکو نه وه ی که شرعی و دروسته نه وه یه که ده بی هه ر کهس به ته نیا بۆ خوی زیکره کان بکات به بی دهنگی و له بهر خۆوه.

۳ - خوێندنی سوره تی (الفاتحه) له بۆنه کاندایه، و له دوا ی دوعا کردن و بۆ مردوان له تازیه کاندایه.

^(۲۴۵) ته ماشای: اقتضاء الصراط المستقیم (۲/ ۷۹۵-۸۰۲) بکه له ته حقیق کردنی دکتور ناصر العقل.

^(۲۴۶) رواه مسلم.

۴- بهرپا گردنی پرسه واته دانانی پرسه‌گان بو مردوه‌گان، و دروست گردنی چٚشت و گوشت و خواردن به‌کړئ گرتنی قورئان خويته‌گان بو خويټندنی قورئان له‌کږو گرد بونه‌وه‌کانی تازيه و پرسه‌کاندا، و ده‌لټن نه و له‌ده‌رگای تازيه، يا خود ده‌لټن نه و قورئان خويټندنه سود به‌مردوه‌که ده‌گه‌نيټ، نه‌وانه هه‌ميوان له‌بيدعه داهيټنراوه‌کانو هيج بڼه‌ماو بڼه‌پرتيکی نه و له‌پاستيه‌وه دورن، کوټ و زنجېرو سينگانگيکن که‌خواي گه‌وره هيج زانست و زانباري و به‌لگه‌ي‌کی له‌باره‌وه نه‌ناردونه خوار.

۵- ټاهه‌نگ گيړان به‌بوټه‌ی بوټه ټايينه‌گانه‌وه: وه‌ک بوټه‌ی يادی ئيسراو ميه‌راج، بوټه‌ی کوچی پټغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌ککه‌وه بوټه‌دينه، نه‌م جوړه ټاهه‌نگانه‌ش به‌و بوټانه‌وه هيج بنچينه و بڼه‌مايه‌کی نيه له‌شهریعتی خواداو نه‌پټغه‌مبه‌رو ﷺ نه‌چوار جټنشينه‌گانو نه‌وماوه‌لان و نه‌شوټکه‌وته و پټشینه پياو چاکه‌گان نه‌يان کرده.

۶- نه‌وه‌ی که‌له‌مانگی په‌جه‌بدا ده‌کړت: له‌و به‌ندايه‌تيانه‌ی که‌تيايدا ده‌کړت و تاييه‌ت کراون به‌و مانگه‌وه - وه‌ک تيدا گردنی نوټو پوړوی تاييه‌ت، نه‌و مانگه هيج جياکه‌ره‌وه و تاييه‌تمه‌نديه‌کی تاييه‌تی نه‌و هيجی له‌مانگه‌کانی تر پتر نيه، نه‌پوړو و نه‌نوټو نه‌سه‌رېږين وه‌ک قوربانی و خوټن پشتن به‌نيازی به‌ندايه‌تی گردن، وغيری نه‌مانه‌ش.

۷- زیکرو و ويردی سوټيه‌گان به‌هه‌مو چه‌شنه‌گانيه‌وه: گشتيان داهيټان و تازه‌گه‌رين و له‌ټاييني ئيسلامادا بونيان نيه، چونکه پټچه‌وانه‌ی زیکرو و ويرده شهرعيه‌گانن چ له‌شيوه‌ی داپشتنه‌کانی و چ ده‌سته‌و چ له‌کاته‌کانی نه‌نجامدانياند بيت.

۸- تاييه‌ت گردنی شه‌وی نيوه‌ی شه‌عبان: به‌هه‌ستانه‌وه و زيندو گردنه‌وه واته شه‌و نوټو تيدا گردنی، هه‌روه‌ها به‌پوړو بونی پوړی نيوه‌ی شه‌عبان، نه‌مه‌ش له‌ټاييني ئيسلامادا بونی نيه، چونکه له‌پټغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ نه‌چه‌سپاره‌وه هيج شتيکی تاييه‌تی له‌سه‌ر نه‌هاتوه و نه‌و به‌نداتيانه‌ی تيدا تاييه‌ت بکړت.

۹- دروست گردنی يينا و خانو له‌سه‌ر گوړه‌گان: وکردنيان به‌مزگه‌وت واته مزگه‌وت دروست کردن له‌سه‌ر گوړوگوړستانه‌گان، وه‌سه‌ردانی گوړوگوړستان و مه‌زارو نه‌زرگه‌گان به‌نيازی پيرؤزی و فېرو به‌ره‌کت، پارانه‌وه و په‌نا بردنه به‌ر مردوان و کردنيان به‌وه‌سيله له‌نيوان خویان و خواي گه‌وره‌دا(واته وه‌کو نه‌و جوړه که‌سانه خویان ده‌لټن: نه‌وانه پياوی چاکنو دوعايان

قبول وئيمه له بهر نه وان ده پاپيټنه وه و نه وائيش بزمان له خوا ده پاپيټنه و ده يان كهينه واسيته .
 وهرگيټي . نه مانه و غييري نه مانه ش له مبه ست و نامانجه هاويه ش دانانته كان (الأغراض الشرعية)،
 هـروهـا زياره تي نافرتهـان بـق سـر گـږو گـږپـستان و هـزارهـكان له گـل نه وه شـدا
 كه پيټغه مبه ^{عليه السلام} نه فره تي له و نافرته تانه كړدوه كه ده چنه سر گږو گږپستانه كان، هـروهـا له و
 كه سانه ي كه گږو گږپستانه كان ده كه نه مركه و ت و هـ لـيان ده به ستن و قوبه و خانويان له سر
 ده كه ن.

وه له كوتايي دا ده لئين: داهينان و تازه گهري له ناييندا (البدع) پوښته ي كوفرو كافر بونه،
 كه بريته له خستنه سر و زياته له ناييندا كه نه خواي په روه رډگارو نه پيټغه مبه ركه ي به شـرعيـان
 دانه ناوه، وه بیدعه خراپه و خراپه كاري و شه پيټكه له سر پيټچي و ياخي بون و گوناحي گه وړه،
 شه يتان به م كار ه گه ليك دلخوش تر ده بيت له وه ي كه به نه نجامداني گوناح و ياخي بونه
 گه وړه كان دلخوش ده بيت، چونكه ياخي بو گوناحي ك و سر پيټچي ك ده كات ده زانيت نه وه
 كه گوناح و سر پيټچي كړدوه له وانه يه توبه بكات و له گوناحه كه ي په شيمان ببښته وه و خواي
 گه وړه ش ببښيټ، به لام داهينه رو تازه خواز كاري داهينان و بیدعه ده كات وا ده زانيت
 نه وه دينه و خوي پي له خواي گه وړه نزيك ده كاته وه، گوئ ي پي نادات و هـرگـيز تـوبـه ي لي
 ناكات، هـروهـا داهـينـان و تازه گهري ده ست به سر سوننه ته كاندا ده گريټ و په شيان
 ده كاته وه، رقي له هاوه له كاني ده بيتـه وه له وانه ي كه كار به سوننه ته كان ده كه ن و نه هـلي
 سوننه تن. بیدعه به پيټچه وانه ي بږو باوه پي بیدعه چيان و تازه گه رخوازان له خوات دور ده خاته وه
 نه كه نزيك بخاته وه، پق و خه شمي خوا له سر خوي واجب ده كات و شاسيته ي سزاي خوا ده بن،
 هـروهـا ده بيتـه هـوي لادان و ژهنگ هـلـينـاني دل و پيس و بډگن بوني دل.

هـ هـلس و كهوت واته مامه له كردن له گه ل داهينه ران و تازه گهران له ناييندا (الابتدع):

سـهـر دـان و چـونـه لـاي داهـينـه ران حـه رـامـه و دـروست نـيه له مـه جـلس و كـږو كـږو نه وه كاني ياندا
 دابنيشت مه گه ر بډ مبه ستي ناموزگاري كردن و بهر په رچ دانـه وه ي له سر نه و كار ه بیدعيه ي
 كه كړويه تي، چونكه نيكه ل بون له گه لي دا ده بيتـه هـوي خـراپـي و شـهـري لي ده كه و پته وه، و
 دوژمنايه تي و ناحه زيه كه ي بلاوه ده كات و بډ غييري خوي و ته شنه ده كات، پتويسته وريايي و
 ناگاداري و هوشيارى موسلمانان يان لي بكريت و له شه پو خراپه كاريه كان يان خو بپاريزيټ، نه گه ر
 ده ستيان نه گيريټ و پيگه يان نه گيريټ، وه قه ده غه بكرين له نه نجامداني نه و كار ه بیدعيه يان،

وههروهه پټويسته له سهر زانا يانی موسلمانان و کار به دهستان و بهر پرسان که قه ده غه ی نه و کاره بیدعيانه بکن و ړنگه یان لي بگيريت و بوازيان نه دريت، و دهستيان بگيريت نه گهر شه ړو خراپه کار به که یان دانه مرکيندر ټټه وه و بهريان پي نه گيريت په وشه که بهره و خراپه ترو بهره و خراپه کاری و ناشوب ده پوات، چونکه مه ترسی یان له سهر ئیسلام و موسلمانان که ليک زور و توندو تيزه، ههروهه پټويسته بزانیان که ولاتان و ده وله تانی کوفر هه میسه هانی داهيتانه ران و تازه گهران له ناييندا (المبتدعة) ده دهن بؤ په ره پيدان و بلاو کردنه وهی داهيتانه کانينان، وههاریکاری و یارمه تیه کی بی پایانیان ده کهن به جوړه ها ړنگه و شټوه چونی بویان گونجاو بویان لوا، چونکه به هوی نه م کاره وه ده توانن له ده لاقه ی شورای ئیسلام بيته ژورو ده ست به سهر قه واره ی ئیسلامدا بگرن و ئیسلام له ناو بهرن، ونه من و ناساييشی ولاتانی ئیسلام بشيوتين و وينه ی ئیسلام ليخن و درزيو بکن.

داوامان له خوا ی گه وړه و په ردگار نه وه په که نايينه که ی خوی سهر بخات، و وشه و بهر نامه و په یامه که ی خوی بهر ز بکاته وه، دوژمنان و ناحه زانیشی سهر شو ړو پيسوا بکات.

وصلی الله وسلم علی نبينا محمد وآله وصحبه.

پنځوسټ (الفهرست)

لاپړه کان	ناوې بابۀ و سهر د نړه کان
۱	کارتی زانستی نه م کتبه
۱	ژماره ی سپاردن
۱	پیناسه ی نه م کتبه
۲	پیشه کی
	دهر گای یه کم
۴	دهروازه ی لیکنلینه وه و توښینه وه له بیروباوه پي نیسلامی
	به شـی یه کم
۵	واتای بیروباوه پو پونکردنه وه ی گرنگی و بایه خه کی
۵	شهریعت
	به شـی دوه م
۸	ژیده رو سهرچاوه کانی بیروباوه پي راسته قینه ....
	به شـی سی یه م
۱۰	لادان له بیروباوه پو ریگاکانی خو پاریزی
۱۷	ریگاکانی خو پاریزی له م لادان و داخرینه ...
	دهر گای دوه م
۱۹	پونکردنه وه ی تهنئا خوا په رستی و جوړه کانی
۱۹	۱- به تهنئا خوا په رستی په وهر دگار یتی
	به شـی یه کم
۲۰	پونکردنه وه ی واتای به تهنئا خوا په رستی په وهر دگار یتی
	به شـی دوه م
۲۶	پونکردنه وه ی چه مکی وشو و زاراهو ی په وهر دگار له قورئان و له سوننه تدا
۲۶	۱- چه مکی زاراهو ی په وهر دگار له قورئان و سوننه تدا

۲۸	۲- چه مکی زاراوه‌ی پررژه‌ردگار له‌بیرو بۆ چونه‌کانی....
	به‌ششی سئ یه‌م
۳۵	بونه‌وه‌رو فیتره‌ته‌که‌ی و ملکه‌چ و گوئ پایه‌لی بۆ خوای په‌روه‌ردگار
	به‌ششی چوارهم
۳۹	پونکردنه‌وه‌ی مه‌نه‌جی قورئان له‌سه‌لماندنی بونی به‌دیته‌نهری تا‌کو ته‌نیا
۴۲	ملکه‌چ بونی دروستکراوو به‌دیته‌نراوه‌کان له‌پایه‌پاندنی کارو فرمانه‌کانیان
	به‌ششی پینجهم
۴۶	په‌یوه‌ست بونی به‌ته‌نها خوا پرستی په‌روه‌ردگاریتی به‌ته‌نها خوا پرستی خوایه‌تی
۵۱	۲- به‌ته‌نها خوا پرستی خوایه‌تی
	به‌ششی یه‌که‌م
۵۲	واتای به‌ته‌نها خوا پرستی خوایه‌تی که‌بابه‌تی سه‌ره‌کی پیغه‌مبه‌ران بوه
	به‌ششی دوهم
۵۶	ه‌ردو شایه‌تمان‌ه‌کان - واتا‌کانیان - پایه‌کانیان - مه‌رجه‌کانیان
۵۶	یه‌که‌م: واتای ه‌ردو شه‌هاده‌ته‌که‌.
۵۵۷	دوهم: پایه‌کانی ه‌ردو شه‌هاده‌ته‌که
۶۰	سئ یه‌م: مه‌رجه‌کانی ه‌ردو شه‌هاده‌ته‌که
۶۰	۱- مه‌رجه‌کانی (لا إله إلا الله).
۶۰	مه‌رجی یه‌که‌م: زانست و زانیاری (العلم)
۶۱	مه‌رجی دوهم: دل‌نیایی یادل دامه‌زراوی (البیقین)
۶۱	مه‌رجی سئ یه‌م: وه‌رگرتن واته قبول کردن (القبول)
۶۲	مه‌رجی چوارهم: شوین که‌وتنو خۆدانه ده‌ست
۶۲	مه‌رجی پینجهم: په‌سه‌ند کردن (الصدق)
۶۲	مه‌رجی شه‌شهم: نیاز پاکی (الإخلاص)

٦٣	مهرجی حه و ته م: خو شه ویستی (الحبة)
٦٤	ب - مهجه کانی شایه تمنای (أن محمداً رسول الله)
٦٤	چوارهم: پیداو یستی و داخو زیه کانی نه م شایه تمنه
٦٤	أ - داخو زیه کانی شایه تمنای (لا إله إلا الله)
٦٥	ب - داخو زیه کانی شایه تمنای (أن محمداً رسول الله)
٦٦	پینجهم: هه لوه شینه ره وه کانی هه ردو شایه تمنه که به ششی سشی یه م:
٦٦	له یاساو ده ستور داناندا (التشریع) به ششی چوارهم
٧٢	به ندایه تی کردن - واتاکه ی - سنوره که ی
٧٢	١ - واتای به ندایه تی کردن
٧٣	٢ - جو ره کانی به ندایه تی کردن و شمولیه تی به ششی پینجهم
٧٥	پون کردن وه ی چه مکه کان به ششی شه شهم
٧٧	پون کردن وه ی پال پشته کانی به ندایه تی کردنی راسته قینه
٧٨	٣ - به ته نها خوا پهرستی ناوو سیفات ه کانی خوای گه وره به ششی یه که م
٧٩	به لگه کانی سه لماندنای ناوو سیفته به رزه کانی خوا له قورئان و سوننه تدا
٧٩	أ - به لگه کانی قورئان و سوننه ت
٧٩	١ - به لگه کان له کتیبه که ی خوادا واته له قورئانی پیروژدا
٨١	٢ - به لگه کانی سه لماندنای ناوه کانی خوای گه وره له سوننه تدا
٨٢	ب - به لگه عه قلیه کانی سه لماندنای ناوو سیفات ه کانی که شه ریه ت ناماژه ی پی کردن

	بەشىسى دۈم
۸۴	مەنەجى ئەھلى سۈننەت و جەماعت لەناو و سىفەتەكانى خوادا
	بەشىسى سىيەم
۸۶	بەرپەرچ دانەوھى ئەو كەسانەى كەئىنكارى لەناو و سىفەتەكان يان لەھەندىكىاندا دەكەن
۸۶	۱- جەھىمەكان
۸۶	۲- موعتەزىلەكان
۸۶	۳- ئەشعەرەيەكان
	دەرگىلى سىيەم
۹۲	پونكرەنەوھى ھاوبەش پەيدا كەردن و لادان (الانحراف) لەژيانى مەوقدا
	بەشىسى يەكەم
۹۳	پى ھەلخلىسكان و لادان لەژيانى كەلانى جىھاندا

	بەشىسى دۈم
۱۰۰	ھاوبەش دانان - پىئاسەكەى و جۆرەكانى
۱۰۰	أ- پىئاسەكەى
۱۰۲	ب- جۆرەكانى ھاوبەش دانان
۱۰۳	جۆرى يەكەم: ھاوبەش دانانى گەرە
۱۰۴	جۆرى دۈم: ھاوبەش دانانى بچوك
	بەشىسى سىيەم
۱۰۷	كوفەر (الكفر) پىئاسەكەى - جۆرەكانى
۱۰۸	أ- پىئاسەكەى
۱۰۸	ب- جۆرەكانى

۱۰۸	جۆرى يەكەم: كـوفرى گـوره
۱۱۰	جۆرى دوهم: كـوفرى بچـوك
	به شى چوارهم
۱۱۲	دوپويى (النفاق) پيتناسه كهى - جۆره كانى
۱۱۳	أ - پيتاسه كهى
۱۱۴	ب - جۆره كانى دوپويى
۱۱۴	جۆرى يەكەم: دوپويى بيروباوه پى (الإعتقادي)
۱۱۶	جۆرى دوهم: دوپويى كرده كى (العملي)
۱۱۷	جياوازى نتيوان دوپويى گوره و بچوك
	به شى پينجه م
۱۱۹	پونكر دنه وهى پوى راسته قينهى هر يه كئى له نه قامى (الجاهلية) ده رچوان له نايين (الفسق) - وگومپايى (الضلال) و هه لگه پانه وه (الردة)
۱۱۹	۱ - نه قامى و ناحالى بون
۱۲۰	۲ - ده رچون له دين و خراپه كارى (الفسق)
۱۲۱	۳ - گومپايى و سه رليشيو اوى (الضلال)
۱۲۲	۴ - پاشگه ز بونه وه - به شه كانى و حوكمه كانى
۱۲۳	به شه كانى له نايين هه لگه پانه وه
۱۲۴	نه و حوكمانهى كه له دواى چه سپاندنى پاشگه ز بونه وه به سه ر نه و كه سه دا پريز به ند ده بن
	ده گاي چوارهم
۱۲۱	گۆته و كرده وه كان كه پپچه وانو دژى تهنها خوا پرستين
	به شى يەكەم
۱۲۷	دهم و هردان له زانستى غيب له خویندنه وهى له پى ده ست و فنجان و نه ستيره گه رى و... تد

	به شـى دوه م
۱۳۰	جادوگه رى و نه پټنزانى (الكهانة) و شوپن مه لگرى
۱۳۰	۱- جادوگه رى (السحر والكهانة)
۱۳۲	۲- نه پټنزانى (الكهانة) و شوپن مه لگرى (العرافة)
	به شـى سى يه م
۱۳۶	پيشكه ش كړدنې قوربانى و نه زرو ديارى بؤ مه زارو گلکوو گزې پيرو پياو چاكان و به گوره و به پيرو زانينيان
	به شـى چوارهم
۱۴۱	پونكړنه وهى به گوره دانان و به پيرو زانينى په يكرو بته بيره وه ريه كان
	به شـى پينجهم
۱۴۵	گالته كړدن به ثابين و سو كايه تى كړدن به حورمه ته كانى ثابين
۱۴۵	جوړه كانى گالته پټ كړدن و سو كايه تى كړدن
۱۴۶	جوړى يه كه م: گالته پټ كړدنې راشكاوانه (الإستهزاء الصريح)
۱۴۷	جوړى دوه م: گالته پټ كړدنې ناپاشكاوانه (غير صريح)
	به شـى ششم
۱۴۹	حوكم كړدن به غه پيرى به رنامه ي خوا
۱۵۴	حوكم كړدن به حوكميك غه پيرى به رنامه ي خوا
	به شـى حوتم
۱۵۷	پروپاگنده كړدنې ياسا دانان (التشريع) واته حلال كړدن و حرام كړدن بؤ مروف
	به شـى هاشتم
۱۶۰	خوځستنه پال پټياى گومرايى و گروپه نه فاميه كان (الجاهلية)
	به شـى نويهم
۱۶۶	ديدو بؤچونى (بپردوزه) ماددى بؤ ژيان و خراپه كار به كانى شو ديدو بؤچونه
۱۶۶	أ- ديدو بؤچونى ماددى بؤ ژيان و واته كى

۱۷۱	ب - ديدو تيږوانينی ئيسلام بۆ ژيان: تيږوانينی پاسته قينه
	به شـى دهيم
۱۷۲	نوشته و گشته ك كردن و جادوگري (الرقى والتمايم)
۱۷۲	۱- نوشته و گشته ك (الرقى)
۱۷۳	جـۆرى يه كه م: نهو دوعاو نوشتانهى كه هاويهش دانانيان تيډا نيه
۱۷۴	جـۆرى دوه م: نهو دوعاو نوشته نوسينهى كه له هاويهش دانان به در نيه
۱۷۴	۲- نوشته و ملبه نده كان واته حه مائله كان (التمايم)
۱۷۴	جـۆرى يه كه م: له نوشته كان
۱۷۵	جـۆرى دوه م: نوشته و جادوه كان (حه مائله كان)
	به شـى يانزه هم
۱۷۷	سوښند خواردن به غه يري خوا ، پارانه وه و هانا بردنه بهر دروستكراوه كان
۱۷۷	أ سوښند خواردن به غه يري (الحلف بغير الله)
۱۷۹	ب - خۆنزيك كړدنه وه له خواى گه وړه به هؤى دروستكراوه كانيه وه (التوسل بالخلق)
۱۷۹	جـۆره كانى خۆ نزيك كړدنه وه
۱۷۹	به شى يه كه م: خۆنزيك كړدنه وهى شهرعى و هؤكاره كانى
۱۷۹	۱- خۆنزيك كړدنه وه له خواى گه وړه به تاو و سيفاته كامى
۱۷۹	۲- خۆنزيك كړدنه وه له خواى گه وړه به هؤى باوهر (الإيمان) و كړدنه و چا كه كان
۱۸۰	۳- خۆ نزيك كړدنه وه له خواى گه وړه به تنهها خوا په رستى
۱۸۰	۴- خۆ نزيك كړدنه وه له خواى گه وړه به بى ميزى و لاوازى و محتاج بون به خوا
۱۸۱	۵- خۆ نزيك كړدنه وه له خواى گه وړه به دوعاو پارانه وهى پياو چاكانى زيندو
۱۸۱	۶- خۆ نزيك كړدنه وه له خواى گه وړه به هؤى ددان نان به گوناح و تاوانه كان
۱۸۱	به شى دوه م: خۆنزيك خستنه وه و هؤكارى نامه شروع
۱۸۱	۱ - دلاوى دوعا كردن له مردوان دروست نيه

۱۸۲	۲- خۆنزیک کردنه وه له خوا به پله و پایهی پێغه مبه <small>ﷺ</small>
۱۸۳	۳- خۆنزیک کردنه وه له خوا به خودی دروستکراوه کان (بذوات المخلوقین)
۱۸۳	۴- خۆنزیک کردنه وه به ههقی دروستکراوه کان (بحق المخلوقین)
۱۸۴	ج - حوکمی هانا بردن و پهنا بردنه بهر دروستکراو (المخلوق)
۱۸۵	جۆری یه که م: پهنا بردن و هانا بۆ بردن به دروستکراو له و بوارانی که توانای جی به جی کردنیان ههیه
۱۸۵	جۆری دوهم: هانا بۆ بردن و پهنا بردنه بهر دروستکراو (المخلوق) له بوارانی کهدا که له سنووری تواناو دسه لاتی نه ودا نیه
	دهرگای پێنجهم
۱۸۷	پونکردنه وهی نه و بیروباوه پهی که ده بی به رامبه ر به پێغه مبه <small>ﷺ</small> و خا و خیزانی و هاوه له کانی دا هه بیته
	به شـی یه که م
۱۸۸	پێویستی (و جوب) خۆشه ویستی بۆ پێغه مبه <small>ﷺ</small> و به گه وه دانانی
۱۸۸	۱- پێویست بونی خۆشو یستن و پێژ لێنان و به گه وه دانانی <small>ﷺ</small>
۱۹۱	۲- قه دهغه کردنی زنده په وهی و تێ په پاندن له مه دح و پیا هه لدانی دا
۱۹۳	۳- پونکردنه وهی پله و پایهی پێغه مبه <small>ﷺ</small>
	به شـی دوهم
۱۹۷	پێویست بونی (و جوب) گوێ رایه لی کردنی <small>ﷺ</small> و شوین که وتنی و په پیره و کردنی
	به شـی سی یه م
۲۰۰	له شه رعیه تی صلاوات و سه لام لێدان له سه ر پێغه مبه <small>ﷺ</small>
	به شـی چواره م
۲۰۲	له شکومه ندی نه ندامانی خیزانی پێغه مبه <small>ﷺ</small> و نه وهی که پێویسته له سه ر موسلمانان به بی زنده په وهی و که م په وی
	به شـی پێنجهم
۲۰۶	له پێژو پله و پایهی که سایه تی هاوه لان و بیروباوه پ له به رامبه ریاندا

۲۰۶	بەست لە ھاوہ لآن چى يە ؟ وە دەيى بىروباوہ پ چۆن بىت لە بەرامبەرياندا
۲۰۷	شترينى ھاوہ لآن چوار جىنشينەکان بون
۲۰۸	۲- پىيازى ئەھلى سوننەت و جەماعت لە ئاست ئەوئى كە لە نىوان ھاوہ لآندا پوى داوہ
	بە شى شەشەم
۲۱۷	دەدەغە كەرنى جنىو دان و سوکايەتى كەرن بە ھاوہ لآن و پىشە وايانى پىگەئى ستگرتو (أئمة الهدى)
۲۱۷	۱- قەدەغە كەرنى جنىو گوتن و سوکايەتى كەرن بە ھاوہ لآن
۲۱۸	۲- قەدەغە ئى جنىو دان و سوکايەتى كەرن بە پىشە وايانى پىگەئى پاستگرتو
۲۱۹	ئۆي پاساوەکان (الإعذار) سى پۆلـن:
۲۲۱	هەرگای شەشەم: تازەگەرى و داهيتان (البدع)
	بە شى يەكەم
۲۲۲	پىئاسەئى داهيتان - جۆرەکانى - ھۆكەمەکانى
۲۲۲	۱- پىئاسەكەئى: داهيتان (البدعة) لە زماندا
۲۲۲	شەكەئى داهيتان:
۲۲۲	أ- داهيتان لە داب و نەرىتەكاندا (العادات)
۲۲۳	ب- داهيتان لە ئايىندا
۲۲۳	۲- جۆرەكانى داهيتان (أنواع البدع)
۲۲۳	جۆرى يەكەم: داهيتانى گەفتارى بىروباوہ پى (بدعة قولية اعتقادية)
۲۲۳	جۆرى دوهم: داهيتانلە بەندايەتتەكاندا (العبادات)
۲۲۴	۳- ھۆكمى داهيتان و داتاشين (البدعة) لە ئايىندا بە ھەمو جۆرەكانى ھە
	بە شى دوهم:
۲۲۸	ھەرھەلەدانى داتاشين و داهيتانەكان لە ژيانى مۇسلماناندا ھۆكارەكانى...
۲۲۸	۱- سەرھەلەدانى داهيتانەكان لە ژيانى مۇسلماناندا، ئەمەش دو مەسەلەئى لە ژۇردان:

۲۲۸	مه سه له ی په کم: کاتی سره له دانی داهیتانه کان (البدع)
۲۲۹	مه سه له ی دوهم: شویڼی سره له دانی داهیتانه کان (مکان ظهور البدع)
۲۲۹	هؤکارو پالنه ره کانی سره له دانی داهیتانه کان (البدع)
۲۳۰	هؤو هؤکاره کانی سره له دانی و په یدا بونی داهیتان.....
۲۳۰	ا. نه زانی و حالی نه بون له حوکمه کانی ثابین.
۲۳۲	ب. شویڼ که وتنی هه او نارو زوه کان
۲۳۳	ج. ده مارگیری و په یوه ست بون به راوو بیرو بؤچونه کان و که سه کانه وه.
۲۳۳	د. خؤچواندن به کافران.
	به شسه سی یم
۲۳۵	هه لویستی نوممته ی نیسلا می له به رامبه ر داهیتانه ران و مه نه جی نه هلی سوننه ت و جه ماعت له به رپه رچ دانه وه یاندا.
۲۳۵	۱. هه لویستی نه هلی سوننه ت و جه ماعت له به رپه رچ دانه وه ی داهیتانه ران
۲۳۷	۲. په رپه وو پروگرامی (منهج) نه هلی سوننه ت و جه ماعت له به رپه ر دانه وه ی نه هلی داهیتان (المبتدعة).
	به شسه سی چواره م
۲۳۹	پونکر دنه وه ی نمونه کانی داهیتراوه هاوه چه رڅه کان (البدع المعاصرة)
۲۳۹	۱. ټاهه نگ گتیران به بؤنه ی له دایک بونی پیغه مبه ر ﷺ
۲۴۵	۲. به پیرؤزو به فه ر دانسانی شوینه کان و شوینه واره کان و پاشماوه ی که سه کان.
۲۴۷	۳. بیدعه کان له بواری به ندایه تیه کان و خؤنریک کردنه وه پی ی له خوی که وړه.
۲۴۲	۴. هه لس و که وت کردن واته مامه له کردن له گه ل داهیتانه ران تازه گه راندا.
۲۴۸	ثم به ندایه تیانه ی که نیستا ده کریڼو به لگی شه رعیان له سه رنیه .....
۲۵۲	پیږست (الفهرست - ناوه رؤک).